

K *Reading Provi*
CHRISTIANI SCHOLTZ,

BEROLIN. MARCHICI, AULÆ REGIÆ BORUSSICÆ
A CONCIONIBUS SACRIS, ET ECCLESIE REFORMATÆ
CATHEDRALIS BEROLINENSIS PASTORIS;

GRAMMATICA

ÆGYPTIACA

UTRIUSQUE DIALECTI:

QUAM

BREVIAVIT, ILLUSTRAVIT, EDIDIT,

CAROLUS GODOFREDUS WOIDE, S.A.S.

OXONII:

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

M DCC LXX VIII.

HONORATISSIMO DOMINO,
FREDERICO, DOMINO NORTH,
ILLUSTRISSIMO UNIVERSITATIS OXONIENSIS
CANCELLARIO,

&c. &c. &c.

CELEBERRIMÆ ACADEMIÆ OXONIENSI,

ET SPECIATIM PRÆLI PUBLICI

CURATORIBUS DIGNISSIMIS,

HOC OPUS,

EORUM JUSSU INCHOATUM,

BENEVOLENTIA PROMOTUM,

EX ACADEMIÆ MANUSCRIPTIS ADAUCTUM,

ACADEMIÆ MUNIFICENTIA ET SUMPTIBUS

EDITUM;

IN GRATI ANIMI TESTIMONIUM

DAT DICAT DEDICAT,

CAROLUS GODOFREDUS WOIDE.

HONORABLE DOMINGO

FREDERICO DOMINGO NORTH

THE FIRST OF THE MONTH OF JANUARY

CANCELLED

THE SECOND OF THE MONTH OF JANUARY

THE THIRD OF THE MONTH OF JANUARY

THE FOURTH OF THE MONTH OF JANUARY

THE FIFTH OF THE MONTH OF JANUARY

THE SIXTH OF THE MONTH OF JANUARY

THE SEVENTH OF THE MONTH OF JANUARY

THE EIGHTH OF THE MONTH OF JANUARY

THE NINTH OF THE MONTH OF JANUARY

THE TENTH OF THE MONTH OF JANUARY

THE ELEVENTH OF THE MONTH OF JANUARY

THE TWELFTH OF THE MONTH OF JANUARY

THE THIRTEENTH OF THE MONTH OF JANUARY

THE FOURTEENTH OF THE MONTH OF JANUARY

THE FIFTEENTH OF THE MONTH OF JANUARY

THE SIXTEENTH OF THE MONTH OF JANUARY

THE SEVENTEENTH OF THE MONTH OF JANUARY

THE EIGHTEENTH OF THE MONTH OF JANUARY

THE NINETEENTH OF THE MONTH OF JANUARY

THE TWENTIETH OF THE MONTH OF JANUARY

P R Æ F A T I O

L. S.

INCREDIBILI diligentia Grammaticam utriusque Dialecti Ægyptiacam XXVIII abhinc annis concinnavit, Vir plurimum Reverendus, Christianus SCHOLTZ, qui mihi tunc etiam prima Linguae Ægyptiacae fundamenta per literas amicissime tradidit. Nulla id temporis affulgebat spes, fore, ut Lexicon La CROZII Ægyptiacum ederetur. Hinc Doctissimus hujus Grammaticae Auctor, singulis vocibus Copticis et Sahidicis in ea allegatis, locum MSti, ubi eae reperiuntur adjecerat; pluribusque regulas propositas confirmaverat exemplis. Hæc, et reliqua quæ præstitit, ipse Vir eruditissimus in præfatione huic operi præmissa hisce verbis exponit:

“ Codices MSS. Bibliothecæ Regiæ Berolinensis Copticos,
 “ partim vetustos, partim admodum curate exaratos, maxima qua
 “ potui diligentia, diu consului, utpote sine quibus Codicibus
 “ MSS. nemo teste Cel. La Crozio (Tom. III. p. 74. Thes.
 “ Epist. La Croz.) solidam cognitionem Linguae Ægyptiacæ ac-
 “ quirere potest. Imo nec minima hujus linguae punctula, va-
 “ riationesque Vocalium et Literarum, neglexi. Regulas Linguae
 “ Copticæ formavi, partim ex accuratissima inter explicandum
 “ textum Copticum facta collatione Versionis Ægyptiacæ S. Scrip-
 “ turæ cum Græco Textu N. T. et Græca Versione τῶν ὁ respectu
 “ V. T. utpote quos Versio Coptica κατὰ πόδα sequuta est; par-
 “ tim ex notatis in Schedis a Celeberrimo La Crozio, et Theo-
 “ doro Petræo, Holsato; nec non ex iis, quæ ad quæsitâ per
 “ Epistolas Celeber. Paulus Ernestus Jablonski aliquoties ad me
 “ rescripsit.

“rescripsit. In tradendis hujus linguæ fundamentis hanc methodum elegi, qua totum opus Grammatices in partem Etymologicam et Syntacticam commodè dispesci potest. In prioriparte maximum mihi negotium facessit mutatio Vocalium apud Coptos, ob accedens vocis incrementum, et ob tonum. Regulam quamlibet quatuor, tribus, vel saltem duobus exemplis Biblicis, vel aliquando etiam ex Ægyptiacis Liturgiis Ecclesiæ Copticæ depromptis, confirmavi, adductis eorum locis; id quod in editis hætenus Grammaticis Copticis maxime desideratum fuit.

“Parti Etymologicæ in fine adjunxi Caput de Dialecto Sahidica, seu Thebaidica, i. e. Superioris Ægypti; et de illa tantum præcipua, quæque ea præ communi priva habet, notavi, &c.

Sed Opus hoc difficile, et plurium annorum, in majorem excreverat molem, adeo ut duo Volumina in forma 4ta complecteretur. Hoc ut commodò Lectorum Emptorumque brevius facerem, voluerunt celeberrimi Typographiæ Universitatis Oxoniensis Curatores, quorum liberalitate et propensissima erga Literas S. voluntate nunc prodit in lucem. Eum in finem alia omittenda, alia brevius erant dicenda. Quæ e Lexico Ægyptiaco typis vulgato addisci, aut e Grammaticis aliarum linguarum supponi, possunt; vel quæ bis dicta erant; ea hic omnino præterii. In exemplis, quæ sæpius recurrunt, unicum tantum; in rebus autem, de quibus dubitari posset, plura retinui; imo interdum etiam quædam adjeci.

Duplex autem est linguæ Ægyptiacæ Dialectus: Inferioris Ægypti, quæ Coptica plerumque appellatur, sed potius Memphitica appellanda est; et Superioris Ægypti, quæ Dialectus Sahidica, vel Thebaidica, five Thebennitica, vocatur. Utramque tractat hæcce Grammatica. *Pars Etymologica*, decem complectebatur Capita. *Primum Caput*, de Literis, in duas divisi partes; quarum prima de Literis, altera de punctis et signis agit. In posteriore, dissertationem longiorem de puncto superno paucis, et maxime necessariis, regulis comprehendere. Diu deliberavi, num punctum superius, quod Vocalibus imponitur, retinendum, an potius omitendum sit, cum in Codicibus antiquis MSS. non adhibeatur;
(Gramm.

(Gramm. Ægypt. §. 7.) et in recentioribus saepius vel adfit, vel desit; ita ut eadem vocalis ejusdem vocis modo cum puncto superscripto, modo sine eo, appareat. Retinui id tamen, ubi illud plerumque adscriptum reperi. Quoad formam etiam hujus puncti superni, suspensus hærebam. Sahidici Codices MSS. solent longiorem vel breviorē lineolam [—], et Coptici punctum [·], vel accentum gravem ['] adhibere. Et hanc ego methodum in primis Grammaticis plagulis secutus sum. Sed cum hæc diversitas Typothetæ laborem faceretur; [et *lineola* illa *superior* facile cum *abbreviationis linea*, quæ vocibus contractis, e. g. *ic̄*, *ihc̄orc̄*, *ēc̄*, *ēc̄oc̄*, imponitur, posset confundi: in sequentibus Grammaticæ paginis, tum super Voces Copticas, tum etiam super Sahidicas, loco puncti aut lineæ superioris, accentum gravem posui; quod jam a Wilkinsio in N. T. et Pentateucho factum est, et aliquoties etiam in Codice MS. Askewano admissum esse video.

Secundum Caput, de Syllaba, et tertium de Accentu, omisi, quod ea vel ex arbitrio nostro, vel e pronuntiatione Coptitarum hodierna, unice penderent.

Quartum Caput, de Nomine, in septem distinxī capitula, quæ Derivativa, Articuli, Genera, Pluralia, Casus, Comparationem, et Numeralia pertractant.

Caput Quintum, de particulis, in tres divisi partes, quæ Pronomina; (Infixa atque Suffixa;) et Adverbia, Præpositiones, Conjunctiones, et Interjectiones exponunt. Catalogum Pronominum personalium contraxi, et in catalogo Particularum Ægyptiacarum, Adverbia, Præpositiones, Conjunctiones, et Interjectiones tantummodo retinui, omissis Præformantibus Verborum, et vocibus Græcis.

Caput Sextum, quod mihi est decimum tertium, Verbum attingit; atque eo capite omnia, quæ de Verbis observanda sunt, complexus sum.

Caput Septimum verba imperfecta longius prosequatur: sed hæc ego ad exiguum reducta numerum præcedenti inserui capiti, et fere omnia e doctrina verborum abundantium explicavi.

Caput Octavum, de Verborum mutatione differens, capite superiori undecimo, quod verborum affixa tractat, comprehendit;

et ea, quæ conjunctiones Verbo præmittendas spectant, præcedenti capite de Verbo annotavi.

Caput Nonum Figuras Etymologicas explicabat; sed ita prioribus capitibus necessarias intexui regulas, ut integrum hoc caput nunc possit deesse.

Caput Decimum Dialectum Sahidicam explanabat. Hoc ego integrum diffinxi, multum adauxi, et singulis præcedentibus Capitibus regulas, et exempla Sahidica addidi, ut sic convenientia ac differentia Dialectorum patesceret; et quæ vel Dialectus Inferioris Ægypti, vel Superioris, priva haberet, uno adspectu posset animadverti. Hoc licet valde esset laboriosum; attamen et brevius, et lectoribus minime injucundum fore existimo. Adjecerat Reverendus Scholtz huic capiti catalogum differentiæ, quæ inter Vocales et Consonantes duarum Ægypti Dialectorum deprehenditur, qui insigniter adaugeri potest. Sed commodius hæc comparatio instituetur, ubi in Lexico Sahidico, brevi typis vulgando, singulis Vocibus Sahidicis Vox Coptica adjicietur.

Syntactica Pars Grammatices XVIII capita continebat, quæ ego XIII capitulis complexus sum. Aderant tantummodo exempla Dialecti Inferioris Ægypti, quibus ego etiam exempla Dialecti Superioris Ægypti ubique addidi, et tandem Operi huic indices novos adjeci.

In perficiendo eo usus sum Pentateucho, et N. T. Coptico a Wilkinsio typis edito, et variis Codicibus MSS. typis nondum exscriptis.

E Codice MS. in Bibliotheca St. Germanensi Parisiis adservato, qui est inter Orientales LI^m, et Officium Hebdomadis Sanctæ inscribitur; quædam loca Jesaïæ, Jeremiæ, Jobi, Proverbiorum, Syracidis et Sapientiæ Salomonis, hic allegata reperies.

E Bibliotheca Regia Parisiensi habui integram Ezechielis Prophetiam, et ex eadem Bibliotheca Danielem cum Prophetis minoribus.

E Bibliotheca Regia Berolinensi Apographum Psalterii nactus sum, manu Venerandi Scholtzii accurate descriptum.

E Bibliothecæ Bodleianæ Psalterio, quod est inter Huntingtonianos MSS. Codex CI^m, descripsi quædam Cantica S. Scripturæ,

turæ, quæ calci Psalmodum adscribi solent; atque ex iis etiam interdum exempla produxi. Sed a Liturgiis et Libris Ecclesiasticis, e. g. Psalmodia, Theotokia &c. omnino abstinui, quia eos recentiores versione Ægyptiaca Bibliorum esse judico; et præterea, paginæ meorum Apographorum a paginis Originalium, in variis Bibliothecis asservatorum, differunt.

In Dialecto Superioris Ægypti usus sum Actis Apostolorum Sahidicis MSS. qui Codex est inter MSS. Huntingtonianos CCCXCIV^{um}; atque cum hoc Originali contuli Apographum, quod in usum La Crozii Waffius olim descripserat, (Thesaur. Epist. La Crozian: T. I. pag. 203, 204, 360. T. III. p. 188.) Waffique errores inde correxi. Ex eodem MS. larga ex Epistola secunda Petri fragmenta, tres Epistolas Johannis, et integram fere Epistolam Judæ, descripsi.

Ex eadem Bibliotheca Bodleiana descripsi Codices MSS. inter Huntingtonianos III^{um}, IV^{um}, V^{um}, qui loca S. Scripturæ V. et N. T. in Ecclesiis prælegi solita, continent.

Interdum etiam e MSto inter Huntingtonianos CCCXCIII^{um}, qui de mysteriis Literarum Græcarum inscribitur, exempla desumfi.

Usus sum præterea Codice MS. præstantissimo Doctissimi et mihi semper carissimi, Antonii Askew, M. D. et S. R. ac Collegii Medici Socii, præmatura morte orbi erudito erepti, qui Codex *Fidelis Sapientia* inscribitur. Ac tandem Codicem MS. Bibliothecæ Regiæ Parisiensis, qui est inter Copticos XLIV^{um}, adhibui. Hic Codices hos MSS^{os}, qui non sine multo labore et temporis dispendio, describi, conferri, perlegi, et ad illustrandam Grammaticam adhiberi potuerunt, nominasse sufficiat; cum descriptio eorundem Supplemento Lexici Coptici, et Lexico Sahidico, typis vulgando, destinata sit.

In brevianda autem hacce Grammatica usus sum ea Libertate, quam et a Celeberrima Oxoniensium Universitate, et a Doctissimo hujus Operis Auctore, impetravi, ut ea quæ maxime essent necessaria, et exemplis obviis comprobarentur, tantummodo retinerem; quæ cum exemplis in MSS. repertis non omni ex parte convenirent, vel limitarem, vel omitterem; et quæ in lectione MSSrum

MSS^{rum} a nemine adhuc examinatorum notatu digna occurrerent, loco suo infererem. Nihil temere mutavi; et si de quibusdam subdubitem, quorum contrarium nondum certo constaret, ea ita, uti illa repereram, reliqui: e. g. §. 10. n. 3. de puncto superno Spiritum asperum denotante; §. 5, 6. de antiquo numero et ordine literarum Ægyptiacarum, qua de re in Dissertatiuncula de Lingua Ægyptiaca sententiam meam declaravi; et §. 90, 94. pag. 83 et 90. de q et c, præformantibus Præteriti, quæ ego præsentis soli mallem vindicare.

Petræus et La Crozius pauca, Jablonskius plura, Grammaticam Ægyptiacam spectantia, annotaverat, quæ Venerandus Scholtzius magna accuratione a suis distinxerat. Hæc ego brevitatis gratia semper observare non potui: et si vel de meis quadam adjicerem, vel a Viris his Doctissimis opinione differrem; nullam hujus rei intuli mentionem. e. g. La Crozius (Thes. Epist. T. III. p. 173.) existimat, articulum & semper adhiberi, si vox a Syllaba or exordiat: et Jablonskius in notis MSS^{tis} ad Blumbergii Grammaticam Copticam, 22. ante pluralia adhiberi posse negat. Ego exempla contrarium probantia §. 18, 33, 34. adduxi, suppresso horum Virorum nomine, suppressaque eorum sententia. Non enim Virorum, quos veneror, et a quibus me plurimum didicisse lubens confiteor, censorem agere, eorumve meritis quidpiam derogare; sed verum investigare, et inventis, si fieri posset, quadam addere volui. Vale. Londini Calendis Julii Anni 1777.

PARS PRIMA
GRAMMATICÆ ÆGYPTIACÆ.

CAPUT I.

DE LITERIS.

§. I. Ægyptii habent XXXII Literas, quas sequens
TABULA exhibet.

Figura.	Nomen.	Potestas.	Numerus.	Pronuntiatio hodierna.
Α	Alpha	αλφ	1	α
Β	Vida	βητ	2	{ uti U, V, W, in ter duas Vocales.
Γ	Gamma	γ	3	
Δ	Dalda	{ δελτ vel δελδ	4	
Ε	Ei	ει	5	uti, α
Ϛ	So	ς	6	
Ζ	Zida	ζητ	7	
Η	Hida	ηητ	8	{ uti α ante consonant. Uti i ante vocalem: ηι uti ai; ηοε uti au
		Α		Thita

Figura.	Nomen.	Potestas.	Numerus.	Pronuntiatio hodierna.
Θ	Thita	ΑΡΤΑ	9	uti <i>τ</i>
Ι	Jauda	ΙΩΤΑ	10	uti <i>j</i> ante <i>κ</i> , <i>ι</i> <i>κ</i> <i>ο</i> <i>τ</i> , <i>jan</i>
Κ	Kabba	ΚΑΡΡΑ	20	uti <i>κ</i> ante <i>κ</i>
Λ	Lauda	ΛΑΥΔΑ	30	uti <i>l</i>
Μ	Mi	ΜΕ	40	uti <i>am</i>
Ν	Ni	ΝΕ	50	uti <i>an</i>
Ξ	Exi	ΞΙ	60	
Ο	O	ΟΥ	70	uti <i>u</i>
Π	Bi	ΠΙ	80	uti <i>bi</i>
Ρ	R	ΡΩ	100	uti <i>r</i>
Σ	Sima	ΣΙΜΑ { vel <i>ci</i> <i>α</i> <i>α</i> <i>α</i>	200	uti <i>s</i> , uti <i>is</i> post <i>τ</i>
Τ	Dau	ΤΑΥ	300	uti <i>d</i>
Φ	Phi	ΦΙ	500	{ in initio uti <i>ph</i> ; in medio uti <i>f</i> ; cum puncto Su- perno uti <i>ib</i> vel <i>eb</i>
Χ	Chi	ΧΙ	600	{ uti <i>sch</i> Germanorum, vel <i>sh</i> Anglorum
Ω	Au	Ω	800	{ uti <i>o</i> longum ante voca- lem; uti <i>u</i> ante consonant.
Υ	Schei	ΥΕΙ	900	uti <i>isch</i> German. vel <i>ish</i> Anglor.
Ϙ	Phei	ϘΕΙ	90	uti <i>f</i> , et cum puncto superno <i>if</i>
ϙ	Chei	ϙΕΙ	uti Arabicum <i>ch</i> , uti Germanorum <i>eb</i>	
ϒ	Hori	ϒΟΡΙ	uti <i>h</i>	
Ϙ	Genga	ϘΑΓΓΑ	{ Arabicum, vel <i>g</i> Gallo- rum in <i>Gigue</i> : vel <i>Gj</i> ; vel uti <i>gh</i> blaetum Anglorum	Ante <i>ay</i> uti <i>is</i> , ante vocalem uti <i>j</i> , Jota.
ϙ	Skima	ϙΙΜΑ	uti Danorum <i>sk</i> .	{ Uti Germanorum <i>sch</i> , vel Anglorum <i>sh</i> .
ϒ	Dei	ϒΕΙ	uti <i>di</i>	
ϙ	Ebfi	ϙΙ	700	uti <i>bs</i>

§. 2. Nomina Literarum Ægyptiacarum, quæ etiam in Alphabeto Græco occurrunt, et hic Characterè Coptico exprimuntur, desumpta sunt e Codice MSS. Bibliothecæ Bodleianæ, n. 393. e Huntingthonianis, qui de Mysteriis Literarum Græcarum tractat.

§. 3. De pronuntiatione hodierna Literarum Copticarum vide M. Theodorum Petrarum in Psalmo primo Davidis Coptice, Arabice et Latine, in dimidia plagula 1659, Londini, typis * vulgato, cui pronuntiationem Coptitarum hodiernam literis Latinis hoc pacto subiecit :

* Thomæ
Rocroft.

P S A L M.

1. $\omega\sigma\tau\mu\alpha\tau\epsilon\gamma$ $\lambda\epsilon\mu\pi\omega\lambda\epsilon\iota$ $\epsilon\tau\epsilon$ $\lambda\epsilon\pi\epsilon\sigma\omega\gamma\epsilon$ $\delta\epsilon\eta$ $\pi\epsilon\sigma\sigma\tau\iota$ [chni
ouniádf ambirómi áda ambáffcha chán ibsófchni vel ebfuf-
πτεπιζεεβhc $\sigma\tau\alpha\epsilon$ $\lambda\epsilon\pi\epsilon\sigma\omega\gamma\epsilon$ $\epsilon\pi\alpha\tau\epsilon\gamma$ $\gamma\iota\phi\epsilon\lambda\omega\iota\tau$ πτεπι-
andáni afawás úda ambáfohi arádf húbmoit andáni-
ρερερποβι $\sigma\tau\alpha\epsilon$ $\lambda\epsilon\pi\epsilon\sigma\omega\gamma\epsilon\epsilon\epsilon\iota$ $\gamma\iota\tau\kappa\alpha\theta\epsilon\tau\alpha$ πτεπιλοίμοc.
rafarnówi úda ambáthámfi hídkatadra andánilóimos.
2. $\alpha\lambda\lambda\alpha$ $\epsilon\pi\epsilon$ $\pi\epsilon\sigma\sigma\omega\gamma\omega\gamma$ $\omega\pi$ $\delta\epsilon\eta$ $\phi\eta\sigma\omega\mu\epsilon\sigma$ $\lambda\epsilon\pi\sigma\tau$
álla ara báfuóðch íchob chán ibnómos amibícheús
ερεερ μελετάν $\delta\epsilon\eta$ $\pi\epsilon\sigma\sigma\omega\mu\epsilon\sigma$ $\lambda\epsilon\pi\epsilon\sigma\omega\gamma\epsilon$ $\pi\epsilon\lambda\epsilon$ $\pi\epsilon$ -
afaar maladán chán báfnómos ambiahúu nam bla-
3. $\chi\omega\rho\gamma$ $\sigma\tau\omega\gamma$ $\epsilon\pi\epsilon\sigma\omega\gamma$ $\lambda\epsilon\phi\eta\tau$ $\lambda\epsilon\pi\omega\gamma\omega\gamma\eta$ $\sigma\tau\eta\tau$ $\delta\alpha\tau\epsilon\eta$ $\pi\epsilon\sigma\sigma\omega\gamma$
jorh. uóh afaar amibrádi ambíschichán adrad chadán nifof
 $\lambda\epsilon\lambda\omega\omega\tau$ $\phi\eta\epsilon\tau\eta\tau$ $\lambda\epsilon\pi\epsilon\sigma\omega\gamma\epsilon\tau\alpha\gamma$ $\delta\epsilon\eta$ $\pi\epsilon\sigma\sigma\omega\gamma$ $\pi\tau\eta\epsilon\gamma$
ammóu biadnádi ambafudáf chán ibsau andáif
 $\sigma\tau\omega\gamma$ $\sigma\tau\chi\omega\beta\iota$ $\pi\tau\alpha\epsilon$ $\pi\epsilon\sigma\sigma\omega\gamma\epsilon\sigma\epsilon\gamma$ $\gamma\omega\beta$ $\mu\epsilon\beta\epsilon\eta$ $\epsilon\omega\gamma\alpha\iota\tau\omega\gamma$
uóh ujóuvi andáf annasfurfar húb níwán afchafáidu
4. $\omega\gamma\alpha\tau\eta\epsilon\tau$ $\pi\tau\eta\tau\omega\gamma$ $\pi\alpha\iota\pi\eta\tau$ $\lambda\epsilon\pi$ $\pi\alpha\epsilon\beta\eta\epsilon$ $\pi\alpha\iota\pi\eta\tau$
íchafdimádi anchádu. báirádi an niafawás báirádi
 $\lambda\epsilon\pi$ $\alpha\lambda\lambda\alpha$ $\lambda\epsilon\phi\eta\tau$ $\lambda\epsilon\pi\eta\pi\eta\epsilon\iota$ $\epsilon\omega\gamma\epsilon$ $\pi\epsilon\eta\omega\tau$ $\pi\epsilon\gamma\epsilon$ $\epsilon\beta\omega\lambda$
an. álla amibrádi ambiráfi afchara ibtáu nahf aúul
5. $\gamma\iota\chi\epsilon\eta$ $\pi\gamma\omega$ $\lambda\epsilon\pi\kappa\alpha\gamma\iota$ $\epsilon\sigma\beta\epsilon$ $\phi\alpha\iota$ $\pi\epsilon\pi\epsilon\pi\alpha\epsilon\beta\eta\epsilon$ $\tau\omega\sigma\tau\eta\omega\tau$
hisjân ibhú amibkâhi. atwa báí annâniafawás dóunu
 $\delta\epsilon\eta$ $\tau\kappa\epsilon\iota\epsilon$ $\sigma\tau\alpha\epsilon$ $\pi\epsilon\pi\epsilon\pi\epsilon\pi\omega\beta\iota$ $\delta\epsilon\eta$ $\pi\epsilon\sigma\sigma\omega\gamma$ $\pi\tau\eta\epsilon\pi\iota$ -
chán dikrisís : úda niraafarnúwi chán ibfufschpi andani-
6. $\sigma\alpha\eta\eta$ $\chi\epsilon$ $\pi\sigma\tau$ $\epsilon\omega\sigma\tau\eta$ $\lambda\epsilon\phi\epsilon\lambda\omega\iota\tau$ $\pi\tau\epsilon$ $\pi\iota\sigma\tau\eta\eta$ $\sigma\tau\omega\gamma$
itmâi. sjâ ibícheús soûn amibmóid anda níitmâi uoh
 $\phi\epsilon\lambda\omega\iota\tau$ $\pi\tau\epsilon$ $\pi\alpha\epsilon\beta\eta\epsilon$ $\epsilon\pi\alpha\tau\alpha\kappa\omega$
ibmóid anda niafauás ifnádakú.

Ludolphus etiam in Hist. Æthiop. p. 563, et in Gram. Æthiop. p. 183, pronuntiationem Orationis Dominicæ hodiernam Coptorum literis latinis expressit.

§. 4. Ordo hic Literarum Copticarum reperitur in Grammaticis Copticis ab Athanasio Kirchero in *Lingua Ægyptiaca restituta* editis, et convenit cum Alphabeto, quod MS^o Bibliothecæ Regiæ Berolinensis annexum est; nisi quod hic Ψ ponatur inter χ et ω . Idem ordo observatur in Precibus Copticis MSS in 12mo, ubi singulæ Paragraphi ab alia Alphabeti litera inchoant. In multis precibus invenitur tantum Alphabetum Græcorum, in quo Ψ inter χ et ω ponitur; in quibusdam tamen precibus septem reliquæ literæ, Ægyptiis propriæ, hoc ordine sequuntur: $\omega, \varphi, \delta, \psi, \chi, \sigma, \tau$.

§. 5. Ex potestate numerica Literarum colligere licet, ordinem earum hunc fuisse:

$\alpha, \beta, \gamma, \delta, \epsilon, \zeta, \eta, \theta, \iota, \kappa, \lambda, \mu, \nu, \xi, \omicron, \pi, \varrho, \rho,$
 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100,
 $\varsigma, \tau, \upsilon, \phi, \chi, \psi, \omega, \psi, \delta, \epsilon, \chi, \sigma, \tau.$
 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900.

§. 6. Alphabetum Vetus Ægyptiorum XXV Literas complectebatur. [Vide Plutarch. *De Isid. et Osir.* p. 374.] $\tau, \alpha, \zeta, \xi, \psi, \rho, \tau$, sunt septem literæ in hodierno Alphabeto Coptorum, quibus demtis remanent 25 antiquæ. *La Croze et Jablonski.*

§. 7. Forma, ordo, et potestas literarum Dialecti Inferioris Ægypti, quam Copticam appellamus, conveniunt cum literis Dialecti Sahidicæ, seu Superioris Ægypti; nisi quod Dialectus Sahidica literam δ plane respuat. In MSS Codicibus, quos nunc habemus, literæ Copticæ sunt rotundiores literis Sahidicis.

§. 8. De literis, earumque pronuntiatione in specie notandum:

α , pronuntiatur, uti *a*. e. g. $\alpha\alpha\alpha\alpha$, $\alpha\beta\alpha\alpha\alpha$.

β , uti *b*, in $\beta o e c$, $\beta o o \zeta$, Mat. i. 5. Item fere, uti *v* vel *f*, Gen. x. 2. $\iota \omega \beta \alpha \eta$, $\iota \omega \nu \alpha \nu$, Act. ii. 25. $\alpha \alpha \tau \iota \alpha$, $\Delta \alpha \beta \iota \delta$. Hinc Joel. i. 4. ii. 25. Nahum. ii. 15. $\epsilon \rho \rho \tau \chi \omicron \varsigma$, $\beta \epsilon \nu \chi \theta$, male scribitur, pro $\beta \rho \rho \tau \chi \omicron \varsigma$, quod exstat Nahum. ii. 16: et in MS. Codice Sahidico, n. 3. e Huntingthorianis $\alpha \epsilon \rho \alpha \epsilon \alpha \alpha$ aliquoties vitiose occurrit, pro $\alpha \beta \rho \alpha \epsilon \alpha \alpha$.

Cum π permutatur, Ps. xlv. 1. $\psi \epsilon \beta \psi \omega \beta$, et v. 5. $\psi \epsilon \pi \psi \omega \pi$.

τ , non

ϛ, non adhiberi in Dialecto Coptica nisi in vocibus peregrinis notavit Jablonski, Dissert. VII. de Terra Gosen. Et La Crozius in Lexico observavit ϛ tantum scribi in voce $\alpha\tau\omega$, seu $\alpha\kappa\omega$, perniciēs, et in voce $\tau\alpha\lambda\lambda\omicron\tau$, vespertilio, Lev. xi. 19. (ubi verò Wilkinsii editio habet $\chi\alpha\lambda\lambda\omicron\tau$. et MS. Oxon. Hunt. 33. $\tau\alpha\lambda\lambda\omicron\tau$, et Deut. xiv. 18. uterque $\chi\epsilon\lambda\lambda\omicron\chi$.)

Coptice loco κ scribitur Ezech. xxv. 16. $\eta\rho\omega\epsilon\iota\ \eta\tau\rho\eta\tau\eta$, $\chi\rho\eta\tau\epsilon\varsigma$, viros Cretæ. Joel. ii. 26. $\chi\omicron\mu\eta\tau\eta$, $\tau\epsilon\alpha\epsilon\epsilon\mu$. Nahum. iii. 4. $\mu\iota\phi\alpha\rho\epsilon\epsilon\alpha\tau\omicron\varsigma$, $\phi\acute{\alpha}\rho\mu\alpha\kappa\omicron\iota$. &c.

Sahidice pro κ in medio et fine vocis sæpius, in initio autem non nisi in vocibus peregrinis adhibetur, e. g. $\alpha\pi\kappa$ et $\alpha\pi\tau$, ego; $\pi\tau\chi\iota$ et $\pi\kappa\chi\iota$, fer.

α , in utraque Dialecto in vocibus peregrinis tantum admittitur, et est litera priscis Ægyptiis prorsus inusitata. [Jablonski in Panth. Ægypt. P. I. L. II. c. 7. p. 274.] τ , ejus loco adhibuerunt, e. g. Apocal. xxi. 14. pro $\chi\alpha\lambda\kappa\epsilon\delta\omicron\upsilon$ est $\chi\alpha\rho\kappa\epsilon\tau\omicron\pi$.

ϵ , videntur paulo obscurius pronuntiassē, ita ut ad sonum α accederet. Certe Græci sæpenumero, quando voces Ægyptiacas adferunt, et explicant, ϵ Ægyptiorum in α mutant, quod plurimis exemplis probari potest. Jablonski.

Hinc $\epsilon\epsilon\epsilon\alpha\rho\tau\iota\alpha\varsigma$ pro $\acute{\alpha}\mu\alpha\rho\tau\iota\alpha\varsigma$, $\kappa\epsilon$ pro $\kappa\alpha\iota$ passim in Liturgiis; et Gen. xlv. $\rho\alpha\epsilon\epsilon\alpha\varsigma\chi\eta$ pro $\rho\alpha\mu\epsilon\omega\eta$ scribitur. In Codice St. Germanensi Danielis MS. $\alpha\pi\epsilon\epsilon$ pro $\epsilon\pi\epsilon\epsilon$ sæpius, sed male ponitur, quæ Sphalmata e pronuntiatione hodierna Coptitarum orta sunt.

Loco $\alpha\iota$ scribitur Matth. i. 5. $\iota\epsilon\omega\upsilon$, iecce: sic pro $\alpha\iota\omega\eta$ passim $\epsilon\omega\eta$. Loco \omicron occurrit Matth. i. 5. $\beta\omicron\beta\zeta$, $\beta\omicron\epsilon\varsigma$. Epsilon ei vocabatur apud veteres Græcos [Plutarchus $\omega\epsilon\iota\ \tau\epsilon\ \epsilon\iota$:] ei etiam vocatur in Myst. Literar. Græcarum Sahidico, MS. Oxoniensi.

ς , esse tantum notam numericam, et in scribendo semper $\varsigma\tau$ adhiberi observavit Jablonski. Obtinet hoc in utraque Dialecto. In Precibus Copticis MStis in 12mo, ubi singulæ paragraphi a singulis Alphabeti Literis incipiunt, ς frequentissime occurrit, et semper numerum *sex*, nunquam autem literam denotat.

ζ , tantum in vocibus peregrinis occurrit, e. g. $\zeta\alpha\rho\alpha$, $\omicron\zeta\iota\alpha\varsigma$, $\zeta\omicron\rho\omicron$, $\beta\alpha\beta\epsilon\lambda$, &c. Alias est nota numerica, et in Precibus Copticis MSS. jam citatis semper *septem* designat. Apocal. xxi. 20. $\tau\omicron\pi\alpha\tau\iota\omicron\pi$ pro $\tau\omicron\pi\acute{\alpha}\zeta\omicron\upsilon$ exstat.

h, in

η, in vetusto Græcorum Alphabeto cum adspiratione pronuntiabatur, uti Athenæus in Deipnosophist. L. 9. c. 12. testatur. In Mystério Lit. Græc. Sahidico MSS. etiam $\eta\eta\tau\alpha$ appellatur. Matth. i. 5. $\rho\eta\chi\alpha\beta$ pro $\rho\epsilon\chi\alpha\beta$ reperitur.

θ, ut θ, in $\theta\alpha\theta\theta\alpha\rho$, $\rho\theta\theta\theta$. Matth. i. 3, 5. Rarissime in Dialecto Sahidica occurrit, quæ ejus loco τ adhibet. Admittitur tamen sæpius in hacce Dialecto uti compendium scribendi pro τθ, e. g. θε modus, cum articulo fæminino est τθε hic modus, et per compendium scribendi θε.

ι, utι ι, in $\alpha\alpha\iota\alpha$, $\delta\alpha\iota\delta$, $\iota\alpha\alpha\kappa$. Matth. i. 2. uti jota in iecce. Matth. i. 5. et $\tau\iota\theta\tau\alpha\epsilon\alpha$.

Scribunt etiam $\mu\iota\tau\alpha\theta\theta\iota\theta\eta$ pro $\tau\alpha\mu\epsilon\iota\theta\eta$. Matth. xxiv. 26. $\epsilon\tau\iota\theta$ pro $\alpha\tau\epsilon\iota\theta$. Pf. ii. 8. $\chi\rho\iota\alpha$ pro $\chi\rho\iota\alpha$. Marc. xi. 3. $\alpha\iota\theta\theta\theta\theta$ pro $\delta\epsilon\iota\theta\theta\theta$. Ibid. xii. 39. Et mira est apud scribas Coptitarum inter ι, ε, η, τ, et ει, in vocibus Græcis confusio.

κ, utι κ, in $\iota\alpha\alpha\kappa$. Interdum pro τ ponitur. Historia Beli Babyl. 2. $\alpha\epsilon\tau\iota\alpha\kappa\eta\epsilon$ pro Aftyages. Hos. x. 4. $\theta\theta\tau\alpha\kappa\rho\theta\theta\epsilon\theta$, $\alpha\chi\theta\theta\epsilon\theta$. Jer. viii. 19. $\theta\tau\kappa\lambda\tau\theta\theta\theta$, $\gamma\lambda\theta\theta\theta\theta$. Sahidice sæpissime cum τ permutatur, vide τ. Coptice etiam cum χ permutatur, e. g. $\kappa\eta\alpha\theta\alpha\tau$ et $\chi\eta\alpha\theta\alpha\tau$, videbis.

λ, utι λ, e. g. $\epsilon\lambda\lambda\epsilon\omega\theta$. Matth. i. 5.

ρ, utι ρ, e. g. $\alpha\beta\rho\alpha\alpha\alpha$. Matth. i. 5.

π, utι π, e. g. $\alpha\epsilon\pi\theta\alpha\alpha\beta$. Matth. i. 4. Gen. x. 6. $\mu\epsilon\theta\theta\theta$, $\pi\epsilon\tau\theta\theta\theta$, scribitur (nisi sit Sphalma.)

ζ, in vocibus peregrinis, e. g. $\alpha\rho\theta\alpha\alpha\alpha$. Luc. iii. 36. raro in vocibus Ægyptiacis adhibetur. Coptice tamen $\theta\theta\theta\theta$ et $\theta\theta\theta\theta$, $\lambda\theta\theta$ et $\lambda\theta\theta$, et Sahidice $\lambda\theta\theta\theta$ et $\theta\theta\theta\theta$ per ζ scriptum reperitur. In Precibus Copticis MSS. sæpe citatis, si Paragraphus a ζ incipere debeat, adhibetur κθ, e. g. $\kappa\theta\omega\theta\theta\theta$ nosti, et $\kappa\theta\alpha\theta\theta\theta\theta$ benedictus tu es, scribuntur $\theta\theta\theta\theta$ et $\theta\theta\theta\theta\theta\theta$, ut ordo Alphabeti fervetur. Sic Grammaticus antiquus, fol. 155. MSti Paris. 44. in Bibl. Regia, $\theta\theta\theta\theta$ pro $\kappa\theta\theta\theta\theta$ scribi annotat.

ο, utι ο, $\epsilon\lambda\theta\theta\theta\theta$. Matth. i. 7. Osiris secundum Hellenium apud Plutarchum in libro de Iside et Osiride a Sacerdotibus pronuntiabatur,

tur, ut $\tau\epsilon\iota\rho\iota\varsigma$. Jablonski Diff. VII. de Terra Gosen, p. 80. Apud Eusebium in Præpar. Evang. idem numen dicitur Ἰσεία .

π , uti π , in $\pi\alpha\tau\lambda\omicron\varsigma$. Rom. i. 1. Coptice π et ϕ permutari possunt, quod fit in articulo $\pi\iota$ et ϕ .

ρ , uti ρ , in $\phi\alpha\rho\epsilon\varsigma$. Matth. i. 3. Interdum pro λ ponitur, e. g. Apoc. xxi. 19. $\chi\alpha\rho\kappa\epsilon\tau\omicron\pi$ pro $\chi\alpha\lambda\kappa\epsilon\lambda\omega\pi$.

ς , uti ς , e. g. $\iota\varsigma\alpha\alpha\kappa$. Matth. i. 2. Interdum ut ζ . Matth. i. 5. $\beta\omicron\epsilon\varsigma$, $\beta\omicron\beta\zeta$, $\varsigma\epsilon\rho\omicron\tau\chi$, $\zeta\alpha\rho\epsilon\chi$. Luc. iii. 35. Petrus vult pronuntiatum fuisse, uti ς Gallorum in voce *garçon*.

τ , uti τ , in $\iota\omega\varsigma\alpha\phi\alpha\tau$, $\iota\omega\sigma\alpha\phi\alpha\tau$. Matth. i. 8: uti δ . Lit. Bas. §. 295. $\alpha\beta\beta\alpha\tau\alpha\pi\iota\epsilon\lambda$ pro $\alpha\delta\pi\iota\epsilon\lambda$. Jes. lv. 12. $\pi\omicron\tau\kappa\lambda\alpha\tau\omicron\varsigma$, $\kappa\lambda\alpha\delta\iota\varsigma$. Jerem. viii. 21. $\tau\alpha\lambda\alpha\alpha\tau$, $\gamma\alpha\lambda\alpha\alpha\delta$.

ν , uti ν , in $\beta\alpha\beta\nu\lambda\omega\pi$. Matth. i. 11. Nulla vox utriusque Dialecti ab ν incipit, sed in medio et fine sæpissime cum alia Vocali, nunquam autem sola, occurrit. Scribitur etiam $\kappa\tau\rho\tau\chi$ pro $\kappa\eta\rho\tau\chi$; $\alpha\lambda\eta\omicron\tau\pi\omicron\pi$ pro $\alpha\lambda\eta\delta\iota\pi\omicron\pi$; $\alpha\tau\pi\alpha$ pro $\delta\iota\pi\alpha$, &c.

ϕ , uti ϕ , e. g. $\phi\alpha\rho\epsilon\varsigma$, $\phi\alpha\epsilon\varsigma$. Matth. i. 3. In Dialecto Sahidica non adhibetur nisi in vocibus peregrinis, et uti compendium scribendi, e. g. $\varrho\omicron$ facies, cum articulo masculino $\pi\varrho\omicron$, et per compendium $\phi\omicron$.

Ubi Coptice ϕ occurrit, Sahidice π ponitur, e. g. $\phi\epsilon$ cælum, Coptice; sed Sahidice $\pi\epsilon$.

χ , uti χ , e. g. $\alpha\chi\alpha\zeta$, $\alpha\chi\alpha\zeta$. Matth. i. 9. Apud Coptos frequentatur; et interdum cum ϱ permutatur, e. g. $\chi\omega\pi$ et $\varrho\omega\pi$ est occultare. Interdum loco κ ponitur. Vide κ . Sahidice tantum in vocibus peregrinis admittitur. Ejus loco adhibetur κ , e. g. $\chi\alpha$, et $\chi\omega$ est ponere; Coptice; Sahidice $\kappa\alpha$, et $\kappa\omega$.

ω , uti ω , in $\iota\alpha\kappa\omega\beta$. Matth. i. 2. Sahidice sæpe $\omicron\omicron$ pro ω scribitur, e. g. $\varpi\omicron\omicron\pi$ et $\varpi\omega\pi$ esse.

ϖ , uti ϖ Hebræorum, in $\varpi\epsilon\alpha\chi\varpi$, $\tau\omega\varpi$. Aliquando χ Græcorum per ϖ exprimitur, e. g. Lit. Bas. §. 297. $\alpha\rho\varpi\mu\alpha\lambda\alpha\pi\omicron\rho\iota\tau\eta\varsigma$ pro Archimandrites.

ϵ , uti f . Forma ejus, et numerica potestas respondet $\tau\omicron\phi$ $\kappa\omicron\pi\pi\alpha$ Græcorum. ϕ , Apud

ⲉ. Apud Coptos est frequens, et a Scriptoribus male interdum cum ⲭ permutatur, e. g. ⲉⲣⲭⲟⲩ, Jes. liii. 10. alias ⲉⲣⲉⲩⲟⲩ. Sed Sahidice nunquam adhibetur. Ejus loco ponitur ⲉ, e. g. ⲉⲙⲟⲩ calere, Coptice: Sahidice ⲉⲙⲟⲩ, ab Hebraico חם, et Arabico حم.

2, pro Spiritu aspero ponitur in utraque Dialecto, e. g. $\Sigma\omicron\pi\omega\varsigma$, $\Sigma\omicron\pi\lambda\omicron\pi$, $\Sigma\pi\alpha$, ι , $\Sigma\pi$, $\text{Hin. Num. xviii. 7. \&c.}$

ζ, pro g, ponitur in voce **ΤΕΧΗ**, Tegius. Bonjour Exerc. in Mon. Copt.
 p. 4. et Apoc. xviii. 10. **ΞΕΡΧΑΡΙΤΗΣ** pro **μαρμαριτης**: Genes. xlvii.
 10, 27. **ΧΕΧΕΞ** pro **μοιμ**, Deut. xxiv. 6. **ΧΑΙ** pro **γαι**, nomen op-
 pidi. Hanc litteram Græci accurate exprimere non possunt, modo
 per γ, modo per ζ, modo per σ, modo per χ, modo per τ indicant.
 Vide Jablonski, Dissert. VII. de Terra Gosen, p. 81 — 83. e. g.
ΕΧΩΡΖ, **ἄωρ** et **ἄτα**, (hæc derivatio videtur dubia. W.) **ΧΕΞΝΟΥ** †
 Sebennythus, nomen urbis: **ΧΩΧΕΞ**, **γαι**, i. e. terra Herculis:
ΞΕΛΧΙΣΕΔΕΚ sæpius in MS. Fidelis Sapientie Sahidico, pro *Mel-*
chisedek.

Hebræi eam per ז exprimunt. Ps. lxxviii. 13, 43. זך vertitur
 זאנן, et nomen Ægyptiacum Pharaonis זאך אֶתֶנֶנֶז, Hebræi
 verterunt זאך אֶתֶנֶנֶז Genes. xli. 45.

σ, aliquando cum x permutatur. Sic σξεουλ, Camelus. Gen. xxiv. 10. alias sæpissime xξεουλ. Sahidice frequentissime σ pro Coptico x adhibetur, e. g. xιν, nota Gerundii, Sahidice σιν; fixe, nota Nominativi, Coptica, Sahidice ησι.

Aliquando cum ω permutatur, e. g. Joel. ii. 5. $\text{c}\epsilon\text{p}\alpha\text{z}\omega\text{r}\text{t}$, $\text{z}\epsilon\text{p}\alpha\text{r}\text{t}\omega$, alius $\text{c}\epsilon\text{p}\alpha\text{z}\sigma\text{r}\text{t}$. Mich. vi. 11. $\text{z}\alpha\text{p}\omega\text{r}\text{t}$ et $\text{z}\alpha\text{p}\sigma\text{r}\text{t}$. viii. 1. $\text{p}\omega\text{p}\alpha\text{w}$ et $\text{p}\sigma\text{p}\alpha\text{w}$. Quod si Sphalma sit, tamen probat literas hasce similem habuisse aliquando pronuntiationem.

Sahidice κ Græcorum exprimit. Act. xiii. 21. ὅς, κα. Gal. vi. 6. εὐσχεῖ, ἐκδέχαι. ἀοβιλλεζεῖν pro δοιμάζειν, passim in Fidel. Sap. MS.

†, uti π, Luc. iii. †βεριος, τῆς βίης. Joh. vi. i. †βεριαδος, Tiberias. Uti ΔΙ, i Cor. iv. 7. †ιαλριπειν, ἀλατρίν, †αβολος, διάβολος, passim. Sahidice etiam adhibetur, sæpe tamen in τε resoluitur, e. g. Copticum est ϣω† εβολ delere, Sahidice scribitur ϣωτε εβολ.

ψ, uti ↓ Græcorum, in ερψιλιν, ψάλλειν. Præter ψic et ψite novet, nulla hæctenus vox in utraque Dialecto reperta est, quæ a ψ incipiat. In Precibus Copticis MSS. si paragraphus a ψ incipere debeat, assumitur ejus loco πc, e. g. πcωτηρ scribitur ψωτηρ: et vetus Grammaticus (MS. Par. 44. fol. 155) observat scribi πcολcel, et ψολcel.

“terdum etiam $\omega\tau\epsilon\lambda\lambda$. $\beta\bar{\rho}\rho\epsilon$ *novus*, interdum etiam $\beta\epsilon\rho\rho\epsilon$: $\bar{\rho}$ *fa-*
cere, esse, interdum $\epsilon\rho$: $\bar{\eta}\bar{\eta}$, $\bar{\eta}\bar{\eta}$ vel $\bar{\eta}\epsilon\bar{\eta}$, et innumera alia.

“Per eam etiam \omicron exprimitur, e. g. $\lambda\bar{\eta}\bar{\kappa}$ et $\lambda\bar{\eta}\bar{\tau}$, $\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\kappa}$ et $\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\tau}$,
 “quorum loco etiam legitur $\lambda\bar{\eta}\bar{\kappa}$ et $\lambda\bar{\eta}\bar{\tau}$, $\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\kappa}$ et $\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\tau}$. Sic
 “ $\omega\bar{\lambda}\bar{\eta}\bar{\tau}$ et $\omega\bar{\eta}\bar{\lambda}\bar{\tau}$; $\omega\bar{\rho}\bar{\eta}$, $\omega\bar{\rho}\bar{\eta}$ et $\omega\bar{\rho}\bar{\eta}$ scribitur.

“ λ videtur denotare in $\bar{\eta}\bar{\chi}\bar{\eta}$, cum Dialectus Coptica ejus loco ponat
 “ $\bar{\eta}\bar{\lambda}\bar{\chi}\bar{\eta}$, quæ vox numeris horarum solet præfigi; vide Numeralia.

“ $\epsilon\bar{\omicron}\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\tau}$, $\epsilon\bar{\chi}\bar{\omega}\bar{\eta}$, Luc. xv. 8: pro quo est $\epsilon\bar{\omicron}\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\tau}\bar{\lambda}$, 2 Tim. ii. 19.

“Sic $\bar{\omicron}\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\tau}\bar{\lambda}$ et $\bar{\omicron}\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\tau}\bar{\eta}$, habetur.

§. 9. Per hoc punctum superius distinguitur $\lambda\bar{\lambda}$ et $\bar{\eta}$ servile, a $\lambda\lambda$ et $\bar{\eta}$
 radicali, et a $\bar{\eta}$, nota pluralis Numeri ante infixæ, e. g. $\bar{\eta}\bar{\eta}$ sine puncto
 est, *mibi*; cum puncto autem $\bar{\eta}\bar{\eta}$ est domus, vel domum, ab $\bar{\eta}$ domus,
 cum præfixo servili $\bar{\eta}$. Sic $\bar{\eta}\bar{\omega}\bar{\omicron}\bar{\tau}$ sine puncto est *nobis*, et $\bar{\eta}\bar{\omega}\bar{\omicron}\bar{\tau}$ cum
 puncto est gloria, vel gloriam. $\bar{\eta}\bar{\omicron}\bar{\tau}\bar{\kappa}\bar{\lambda}\bar{\eta}$ cum puncto est terra aliqua,
 a $\bar{\kappa}\bar{\lambda}\bar{\eta}$ terra, cum articulo indefinito $\bar{\omicron}\bar{\tau}$, et $\bar{\eta}$ servili; sed $\bar{\eta}\bar{\omicron}\bar{\tau}\bar{\kappa}\bar{\lambda}\bar{\eta}$
 sine puncto est *terre eorum*, quod ex $\bar{\eta}$ nota pluralis numeri, et in-
 fixo $\bar{\omicron}\bar{\tau}$ 3 pers. plur. ac voce $\bar{\kappa}\bar{\lambda}\bar{\eta}$ componitur.

“Sic Sahidice, $\bar{\eta}\bar{\epsilon}$ sine lineola, *illi* vel *illæ*, vertendum; $\bar{\eta}\bar{\epsilon}$ vero
 “cum lineola denotat *venire*, vel *ad veniendum*, et est infinitivus verbi $\epsilon\bar{\iota}$
 “*ire, venire*.”

§. 10. Punctum supernum, seu linea superna, etiam vocalibus quibus-
 dam superscribitur :

1. Præstat usum accentus acuti Græcorum, adeoque est signum vocem
 esse attollendam, e. g. $\epsilon\bar{\eta}\bar{\epsilon}\bar{\eta}$, $\epsilon\bar{\eta}\bar{\epsilon}\bar{\eta}$, ævum. Jablonski.

2. Notat, vocalem, cui superscriptum est, separatim esse pronuntiandam,
 e. g. Marc. v. 7. $\lambda\bar{\eta}$, legendum $\lambda\bar{\eta}$ -i, non λ - η i. $\bar{\eta}\bar{\lambda}$ i, *veniet*, Ezech.
 xx. 31. legendum $\bar{\eta}\bar{\lambda}$ -i, non autem $\bar{\eta}\bar{\lambda}$ i, *nai*, quod est pronomen rela-
 tivum pluralis numeri. Patet id etiam inde, quod vocalibus hæc puncta
 imponantur in vocibus origine Græcis, e. g. $\lambda\bar{\eta}\bar{\omicron}\bar{\lambda}\bar{\eta}$, Ez. xi. 21. ubi
 prius et posterius Alpha habet punctum supernum. Idem etiam fieri ob-
 servavi in fragmento pretioso MSti Græci, Bibl. Cottonianæ, Titus. C. xv,
 quod in Musæo Britannico asservatur, ubi Joh. xiv. 6. scribitur $\bar{\eta}$ $\lambda\bar{\eta}\bar{\omicron}\bar{\lambda}\bar{\eta}$
 $\bar{\kappa}\bar{\lambda}$ i $\bar{\eta}$ $\zeta\bar{\omega}\bar{\eta}$, et Alpha ac $\bar{\eta}\bar{\omicron}\bar{\lambda}$ finale habent punctum supernum. Potuit
 ergo hoc puncto æque vocis ac Syllabæ initium indicari, quod linguâ jam
 mortuâ commodum erat, cum voces nullo a se invicem spatio in MSS.
 distinguantur. Hinc etiam, quo recentiores sunt Codices MSS, eo plura
 puncta superna in iis cernuntur.

3. Adspira-

3. Aspirationem vocalis notare videtur in $\bar{\alpha}\beta\epsilon\lambda$, $\bar{\iota}\beta\eta$, Gen. iv. 2. $\bar{\alpha}\beta\iota\lambda$. $\bar{\epsilon}\pi\omicron\kappa$, $\gamma\eta\eta$, Gen. v. 15. $\bar{\epsilon}\gamma\omega\kappa$. $\bar{\eta}\varsigma\alpha\tau$, $\eta\gamma$, Gen. xxxv. 1. $\bar{\eta}\sigma\alpha\bar{\iota}$. $\bar{\eta}\rho\omega$. $\bar{\alpha}\eta\varsigma$, $\bar{\eta}\rho\omega\delta\eta\varsigma$, Matth. II. 3. licet alias spiritus asper plerumque per ζ exprimatur, e. g. $\zeta\omicron\pi\lambda\omicron\eta$, $\zeta\pi\lambda\omicron\eta$. In MSS. Græco modo citato Joh. xiv. 34. $\tau\epsilon\epsilon\iota\eta$, $\tau\epsilon\epsilon\alpha\varsigma$, $\delta\pi\omicron\tau$, $\tau\pi\alpha\tau\omega$, $\delta\alpha\omicron\varsigma$ &c. reperiuntur.

“Sahidice rarius linea superior vocalibus adscribitur. In Codice MS. “Askewano Fidelis Sapientiae conjunctio $\bar{\eta}$ *vel*, et interjectio $\bar{\omega}$ tantummodo hanc lineam habent. In Actis Apostolicis cæterisque MSS. Sahidicis aliae etiam vocales eā notantur, e. g. $\bar{\epsilon}\zeta\pi\alpha\iota$, $\bar{\epsilon}$, $\bar{\epsilon}\alpha\alpha\tau$, $\bar{\epsilon}\eta\epsilon\zeta$, $\bar{\epsilon}\beta\omicron\lambda$, ubi eundem ac in Dialectu Coptica usum habere videtur.

§. 11. “In Dialecto Sahidica duo puncta vocali $\bar{\iota}$ interdum imponuntur. Videntur ea esse aliquando compendium scribendi, quo absentia $\bar{\iota}$ epilon indicatur: Nam $\omicron\tau\omicron\epsilon\iota\omega$, et $\omicron\tau\omicron\iota\omega$ tempus; $\pi\chi\omicron\epsilon\iota\omega$, Dominus, et $\pi\chi\omicron\iota\omega$; $\omicron\tau\omicron\epsilon\iota\eta$, lux, et $\omicron\tau\omicron\iota\eta$ in MS. Askewano frequenter occurrit, præcipue in fine lineæ, si spatium deficiat. Sic Matth. xxvi. 41. $\pi\bar{\iota}\rho\alpha\varsigma\epsilon\epsilon\omicron\varsigma$, $\pi\epsilon\iota\epsilon\gamma\sigma\mu\omicron\varsigma$; alias $\pi\epsilon\iota\rho\alpha\varsigma\epsilon\epsilon\omicron\varsigma$, Deut. ix. 22. scribitur. Idem Codex hæc puncta etiam adhibet in vocibus $\pi\alpha\bar{\iota}$, hic; $\tau\alpha\bar{\iota}$, hæc; $\pi\alpha\bar{\iota}$, illi; $\pi\alpha\omega\alpha\bar{\iota}$, multitudo; $\kappa\omicron\tau\bar{\iota}$, parvus; $\lambda\epsilon\omicron\tau\bar{\iota}$, leo, &c: in præformantibus verborum $\alpha\bar{\iota}$ et $\epsilon\bar{\iota}$, e. g. $\alpha\bar{\iota}\epsilon\iota$, veni; $\epsilon\bar{\iota}\omega\eta\epsilon$, interrogo: in affixione primæ personæ, e. g. $\epsilon\pi\omicron\bar{\iota}$, $\bar{\alpha}\alpha\epsilon\omicron\bar{\iota}$, me; $\zeta\alpha\pi\omicron\bar{\iota}$, ad me; $\bar{\eta}\varsigma\omega\bar{\iota}$, post me; $\tau\omicron\tau\chi\omicron\bar{\iota}$, libera me, &c. In quibus vocibus hæc puncta nihil aliud indicare videntur, quam quod per punctum supernum in Dialecto Coptica indicatur.

§. 12. Si literæ numerum indicent, vel si voces abbreviatæ sint, solet iis lineola transversa superscribi, e. g. $\bar{\beta}$ *duo*, alias $\varsigma\eta\alpha\tau$; $\bar{\rho}$ *centum*, alias $\omega\eta\epsilon$, &c. Vide *numeralia*.

Et $\bar{\alpha}\alpha\alpha$ pro $\alpha\alpha\tau\iota\alpha$.

$\bar{\epsilon}\theta$, vel $\bar{\epsilon}\theta\tau$, $\epsilon\theta\tau\alpha\beta$, sanctus.

$\bar{\epsilon}\varsigma$, $\bar{\theta}\tau$; $\theta\epsilon\omicron\varsigma$, $\theta\epsilon\omicron\tau$.

$\bar{\iota}\epsilon\varsigma$, $\iota\eta\varsigma\omicron\tau\varsigma$. Sahidice $\bar{\iota}\varsigma$.

$\bar{\iota}\alpha\eta\alpha$ pro $\iota\epsilon\pi\omicron\tau\varsigma\alpha\lambda\eta\alpha$. Sahidice $\theta\bar{\iota}\bar{\alpha}\bar{\eta}\alpha$ pro $\tau\zeta\iota\epsilon\pi\omicron\tau\varsigma\alpha\lambda\eta\alpha$.

$\bar{\eta}\varsigma$ pro $\iota\eta\varsigma\omicron\tau\varsigma$ $\pi\alpha\zeta\alpha\pi\epsilon\omicron\varsigma$ $\varsigma\omega\tau\eta\eta$; in Psalmidia MS. p. 4.

$\bar{\iota}\varsigma\bar{\alpha}$ pro $\iota\epsilon\pi\alpha\eta\lambda$. Sahidice $\bar{\iota}\eta\bar{\alpha}$.

$\bar{\iota}\omega\alpha$ et $\bar{\iota}\omega\eta$ pro $\iota\omega\alpha\eta\eta\eta\varsigma$.

$\bar{\eta}\kappa$ $\bar{\kappa}\bar{\alpha}$, $\kappa\epsilon\phi\alpha\lambda\epsilon\omicron\eta$.

$\bar{\kappa}\epsilon$, $\bar{\kappa}\eta$, $\bar{\kappa}\varsigma$; $\kappa\tau\eta\epsilon$, $\kappa\tau\eta\omicron\eta$, $\kappa\tau\eta\omicron\varsigma$.

$\bar{\mu}\epsilon\tau\chi\bar{\rho}\varsigma$, $\bar{\mu}\epsilon\tau\chi\eta\eta\epsilon\tau\omicron\varsigma$.

π finale in utraque Dialecto per lineolam: sic \bar{o} pro οη exprimitur.

\bar{o} pro οτ. Sahidice \bar{o} vel \bar{o} in Actis Apost.

ⲡ, ⲙⲉⲣⲧⲣⲟⲥ. Sahidice ⲙⲉⲧⲧⲉⲣⲱⲛ.

ⲡⲡⲁ, ⲡⲡⲉⲧⲙⲉⲁ.

ⲥⲣ, ⲥⲱⲣⲧ- ⲥⲱⲧⲡⲣ.

ⲡⲧⲥ, ⲥⲧⲁⲧⲣⲟⲥ.

ⲫ, ⲫⲧ pro ⲫⲡⲟⲧⲧ.

ⲭⲥ, ⲭⲣⲥ; ⲭⲣⲱⲥⲧⲟⲥ. Sic et Sahidice ⲭⲥ.

ⲟⲥ pro ⲟⲓⲟⲥ; ⲉⲣⲟⲥ pro ⲉⲣⲟⲓⲟⲥ, &c.

§. 12. Codex MS. Askewanus in fine paragraphi punctum (.), vel duo puncta (:) adhibet, sed non frequenter: in reliquis MSS. Copticis et Sahidicis quædam signa, ad commota et puncta exprimenda admittuntur, quæ paululum interdum variant, et rubro sæpius atramento scripta sunt, atque e lectione MSS. facillime addiscuntur.

CAPUT III.

DE NOMINIBUS DERIVATIS ET COMPOSITIS.

§. 13. **P**RIMITIVUM est, vel Nomen ipsum, vel nudus Imperativus seu Infinitivus, e. g. ab ⲟⲩⲣⲟ *rex* derivatur ⲙⲉⲧⲟⲩⲣⲟ *regnum*, et ⲉⲣⲟⲩⲣⲟ *regnare*: a ⲥⲱⲧⲉⲙ *audire*, derivatur ⲡⲱⲥⲱⲧⲉⲙ, *non*.

“ Sic a Sahidico ⲡⲣⲟ *rex*, derivatur ⲙⲉⲡⲧⲣⲟ *regnum*, et ⲡⲣⲣⲟ *regnare*: a ⲥⲱⲧⲉⲙ *audire*, ⲡⲥⲱⲧⲉⲙ *obedientia*. Rom. vi. 16.

§. 14. Derivata formantur, si initio vocis sequentes literæ, vel monosyllaba præponantur:

1. ⲙⲉⲧ, in nominibus abstractis, e. g. ⲙⲉⲧⲣⲁⲙⲉⲟ *opulentia*; a ⲣⲁⲙⲉⲟ

ρᾶλλο dives: μετὰ τὴν ὁρίν sinceritas, ab ἀτμετὴν ὁρίν, sincerus, quod ex ἀτ et voce μετὴν ὁρίν hypocrisis, componitur; μετρεμερ-μεν recordatio, a μερ et εμεν recordari. Præponitur sæpius etiam vocibus peregrinis, e. g. μετχρηστος bonitas, a Græco χρηστος.

μεεθ etiam scribitur, si με, η, vel ρ, sequatur, e. g. μεεποτχ fal-
fitas, mendacium.

“Sahidice μεπτ ponitur, e. g. μεπτρεμελλο divitiæ, a ρεμελλο
“dives. μεπτρεμχιζο prosopolepsia, a χιζο accipere faciem;
“μεπτᾶ γᾶθος bonitas, a Græco ἀγαθός.

2. μερ, in nominibus concretis, e. g. μερμεροῖς peccator, ab ερ-
ποῖς peccare: μεμεωοττ mortuus, a μεωοττ mori.

“Sic Sahidice μερποῖς peccator, ab ποῖς, peccare.

3. με, in nominibus concretis, et habitus, e. g. μεμεεποτχ men-
dax, a μεεποτχ mendacium; μεμεπτζωοτχ malus, maleficus,
μεπτζωοτχ malus.

“Sic Sahidice, μεμεμεπτεποτχ mendax.

4. ἀτ, in nominibus privativis, e. g. ἀτμεροῖς incruentus, a μεροῖς
sanguis.

Interdum ἀθ, ante ι et λ, præcipue ante με, η, ο, e. g. ἀθιωοττ,
illotus; ἀθλωιχι, irreprehensibilis; ἀθμεωοτ, sine aqua; ἀθπᾶζτ
incredulus; ἀθοτμε, non cibatus.

Interdum ἀτμ, e. g. ἀτμμεοκεκε, incomprehensibilis; ἀτμ-
μεχι, ineffabilis; ἀτμτᾶζο, incomprehensibilis; ἀτμδωπτ, in-
accessus, a verbis μεοκεκε cogitare, μεχι dicere, τᾶζο prehendere,
δωπτ accedere.

“Sahidice, ἀτ tantum, nunquam ἀθ, reperitur, e. g. ἀτμεοτ, im-
mortalis; a μεοτ, mori.

5. με et η in formatione adjectivorum, e. g. μεμεππῖ, ferreus; a
μεππῖ, ferrum. ηποτῖ, aureus; a ποτῖ, aurum.

“Sic Sahidice, μεμεππῖ, ferreus; a μεππῖ, ferrum. ηζομετ,
“æneus; a ζομετ, æs. Pro με et η, etiam μεε et επ ponitur. Con-
“fer Jablonski in Chronologia de Vignoles, p. 736.

6. μεε, in Gentilitiis, e. g. μεεηχμεε, Ægyptius; a χμεε,
Ægyptus.

“Sahidice, μεε scribitur, e. g. μεε ηκμεε, Ægyptius; a κμεε,
“Ægyptus.

7. ωοτ, in Nominibus intensivis, e. g. ωοτμεερτωρ, insignis per-
turbator; a μεερτωρ, perturbator. Vide Jablonskium loco citato.

“Exemplum Sahidicum nondum occurrit.

8. χιη,

8. $\chi\iota\eta$, in nominibus actionem designantibus, et gerundiis, e.g. $\pi\chi\iota\eta\text{-}\theta\epsilon\lambda\epsilon\iota$, sessio; a $\theta\epsilon\lambda\epsilon\iota$, sedere. Lit. Cyril. §. 90., $\epsilon\pi\chi\iota\eta\sigma\omega\lambda\kappa\omicron\tau$, ad feriendum eos; a $\sigma\omega\lambda\kappa$. Pf. x. 2.

"Sahidice, $\sigma\iota\eta$ adhibetur, e.g. $\sigma\iota\eta\theta\epsilon\lambda\omicron\omicron\sigma$, sessio; a $\theta\epsilon\lambda\omicron\omicron\sigma$, sedere. In Mysterio Lit. Græc. MS. p. 67. l. m. 10 et 15. legitur etiam " $\chi\iota\eta\theta\omicron\omicron\sigma$, dictio, pro $\sigma\iota\eta\theta\omicron\omicron\sigma$, nisi sit Sphalma.

§. 14. Derivata etiam formantur, dum voci in fine litera accedit, e.g. ab $\theta\omega\eta$, dogma, fit $\theta\omega\eta\tau$ doctor dogmatum; a $\chi\alpha\rho\omicron$ filere, seu cohibere os, fit $\chi\alpha\rho\omega\eta$ Charon, quod non trajectorem, sed silentii auctorem notat, vide Thesaurum La Croz. T. III. p. 43. $\chi\alpha\rho\omega\varsigma$, silentium; a $\chi\alpha\rho\omega$, filere. Amos VIII. 3. $\kappa\omicron\rho\alpha\lambda\epsilon\varsigma$, error; a $\kappa\omega\rho\epsilon\lambda\epsilon$, errare. $\psi\omicron\pi\epsilon$, convivium; a $\psi\omicron\pi$, recipere.

§. 15. Si a Substantivo masculino formetur Substantivum fœmininum, sæpius solo articulo tantum ab eo differt, e.g.

$\rho\omicron\tau\rho\omicron$ Rex,

$\tau\omicron\tau\rho\omicron$ Regina.

$\pi\alpha\lambda\omicron\tau$ puer,

$\tau\alpha\lambda\omicron\tau$ puella.

"Sic Sahidice,

" $\pi\rho\omicron\tau\tau\epsilon$ Deus,

$\tau\rho\omicron\tau\tau\epsilon$ Dea.

" $\pi\theta\epsilon\lambda\epsilon\theta\alpha\lambda$ servus,

$\tau\theta\epsilon\lambda\epsilon\theta\alpha\lambda$ serva.

Interdum vox $\theta\omega\omicron\tau$, masculus, et $\epsilon\theta\iota\epsilon\iota$, fœmina, substantivo adjicitur, e.g. $\omicron\tau\epsilon\lambda\epsilon\theta\eta\tau\eta\varsigma$ $\pi\epsilon\theta\iota\epsilon\iota$, discipula fœmina. Act. ix. 36. $\pi\alpha\lambda\omega\omicron\tau\iota$ $\pi\theta\omega\omicron\tau\tau$, et $\pi\alpha\lambda\omega\omicron\tau\iota$ $\pi\epsilon\theta\iota\epsilon\iota$, $\pi\alpha\iota\delta\acute{\iota}\rho\iota\alpha$ καὶ κοράσια. Joel. iii. 3. et Zachar. viii. 5.

"Sic Sahidice, Act. ii. 18. $\pi\alpha\theta\epsilon\lambda\epsilon\theta\alpha\lambda$ $\pi\theta\omicron\omicron\tau\tau$ $\tau\alpha\varsigma$ $\delta\acute{\upsilon}\lambda\alpha\varsigma$ $\mu\epsilon\iota$, et $\pi\alpha\theta\epsilon\lambda\epsilon\theta\alpha\lambda$ $\pi\epsilon\theta\iota\epsilon\iota$, $\tau\alpha\varsigma$ $\delta\acute{\upsilon}\lambda\alpha\upsilon\varsigma$ $\mu\epsilon\iota$, servi mei; masculi, et fœminæ.

Interdum vocalis, aut terminatio mutatur, e.g.

$\pi\iota\delta\omega\kappa$ servus,

$\tau\iota\delta\omega\kappa\iota$ serva.

$\pi\psi\eta\rho\iota$ filius,

$\tau\psi\epsilon\rho\iota$ filia.

$\pi\psi\omicron\epsilon$ focer,

$\tau\psi\omega\epsilon\iota$ focrus.

$\pi\iota\theta\epsilon\lambda\lambda\omicron$ senex,

$\tau\theta\epsilon\lambda\lambda\omega$ anus.

$\pi\iota\theta\epsilon\lambda\psi\iota\rho\iota$ adolescens,

$\tau\theta\epsilon\lambda\psi\alpha\rho\iota$ adolescentula.

$\pi\iota\theta\iota\epsilon\theta\iota$ agnus,

$\tau\theta\iota\epsilon\theta\iota$ agna.

$\pi\kappa\omicron\pi$ frater,

$\tau\kappa\omega\pi\iota$ soror, &c.

"Sic et Sahidice,

" $\pi\rho\rho\omicron$ Rex,

$\tau\rho\rho\omega$ Regina.

" $\pi\kappa\omicron\pi$ frater,

$\tau\kappa\omega\pi\epsilon$ soror.

" $\pi\psi\eta\rho\epsilon$ filius,

$\tau\psi\epsilon\rho\epsilon$ filia, &c.

Interdum terminatio Græca retinetur, e.g. Deut. xv. 12. $\pi\theta\epsilon\beta\rho\epsilon\omicron\varsigma$ ie $\tau\theta\epsilon\beta\rho\epsilon\alpha$, Hebræus, vel Hebræa.

§. 16. Nomina

§. 16. Nomina composita e duabus vocibus in unam cōalescunt, e. g. *ἄψυχος* frigidus, contractum est ex *ἄψυ* aqua, et *χολος* frigidus. *ὁδὸς* viæ dux, a *ὁδός* via, et *δύω* ducere. *κύριος*, *ἐκδοστής*, ex *κύριος* Dominus, et *οἰκία* domus. *κύριος* dominus agri, ex *κύριος* dominus, et *ἀγρός* ager. *ἱερεῖς*, idolorum cultores, ex *ἱερεῖς* *servire*, et *δῆμον*; *εὐχαριστία*, gratiarum actio; *παθίμος*, passibilis, ex *πάσχω* accipere, et *δόξα* gratia, ac *ἔλεος* dolor, &c.

Cum voce *ἄ* locus, et *ἀγαπᾶν* amare, plurimæ voces coalescunt, et post *ἄ* solet *α* vel *η*, nota Genitivi aut Gerundii, poni; e. g. *ἀνταρᾶ* specula, seu locus vigilis aut custodis, a verbo *ἀνταρᾶν* vigilare; *ἀνταρᾶ* diverforium, seu locus quietis, ab *ἀνταρᾶ* quies, quiescere. Sic *ἀγαπήνομαι*, amans peccati; *ἀγαπᾶν*, *φιλάδελφος*, &c.

“Eadem etiam in Sahidica Dialecto reperiuntur, e. g. *ἄντις* (ἄντις in dialecto communi) mercenarius, qui accipit mercedem, “a *ἄντις* accipere, et *ἄντις* merces. *ἀνταρᾶ*, specula, a verbo *ἀνταρᾶν* custodire, vigilare. *ἀνταρᾶ* habitaculum, a *ἄ* locus, et “verbo *ἀνταρᾶν* habitare. *ἀγαπᾶν*, *φιλάδελφος*, a *ἀγαπᾶν* amare, et “*ἄνθρωπος* homo, etc.

CAPUT IV.

DE ARTICULIS.

§. 17. **A**RTICULUS est vel determinatus, vel indeterminatus; uterque in utroque numero differt.

§. 18. Articulus determinatus singularis Numeri masculini generis, est *π*, vel *η* et *θ*, e. g.

πῆλη, Ezech. xvii. 4, 5. et *πῆλη*, terra. Gen. i. 2.

πῶς, Ezech. xvii. 6. *πῶς*. Luc. ii. 1. et *φῶς*, rex.

πῶς *πῶς*, et *φῶς* *φῶς*, quivis. Passim.

πῶς, subversio. Gen. xix. 29. et *φῶς*. Job. xxvii. 7.

πῶς et *φῶς*, locus. Ezech. xvii. 16. 20.

η, semper ante infixam singularis numeri, et ante pronomen relativum *ὅς* vel *ὃς* adhibetur; [Vide infixam et genus adjectivorum.] *θ* ante literas *δ*, *λ*, *π*, *ο*, *τ*, *ρ*, licet etiam *π* et *η* admittatur.

“Sahidice

- “Sahidice est *ne* vel *π*, nunquam autem *φ*, e. g. *πεπνᾶ*, *πνεῦμα*;
 “*πρᾶρα*, currus; *πᾶποστολος*, apostolus.
 “Rarius *π* reperitur, e. g. *πινεστᾶιοτ*, nonaginta. Luc. ix. 4. 7.
 “*πικόσεος*. Matth. v. 14.
 “*π*, semper ante infixā Nominum singularis Numeri, et ante pronomen relativum *ετ* adhibetur.

§. 19. Articulus determinatus Singularis fæmini generis est *τ*, *θ*, vel *†*, e. g. *τ*, in *τᾶρχη*, initium. Marc. vi. 10. *τηπι*, numerus. Ez. iv. 4. *τχωρα*, regio. Marc. v. 6. *τκοι*, ager. Luc. viii. 34. *τχιχ*, manus. Act. xi. 21. et ante infixā fæmininorum singularium. *θ*, in *θῶκι*, civitas. Ez. xxv. 5. *θῶκῶλων*, Babylon. Ez. xvii. 12. 16. *θῶρα*, mater. Marc. xiv. 40. *θῶρη†*, medium. Passim. *θοτιπᾶρα*, dextra. Ezech. x. 3. *†*, in *†ῶκι*. Ez. ix. 5. Jon. iv. 5. *†ῶρα* ē *ἡροραπι*. Ez. i. 2. quinto anno. *†ιοτῶρα*, Judæa. Marc. x. 1. *†ηπι*, numerus. Passim.

- “Sahidice est *τε* vel *τ*, nunquam *θ*: e. g. *τετράφι*, scriptura.
 “Act. i. 16. *τεσῶ*, doctrina. Act. ii. 42. a *σῶ*, *τπε* cœlum. Luc. xv. 21. *τ*, ante infixā fæmininorum singularium et ante vocales semper, sæpe etiam ante consonantes admittitur, e. g. *τετρίχ* manus ejus.
 “Act. vii. 25. *τῖρο* regina. Act. viii. 27. *τᾶπε* caput. Myft. L. G. MS.

§. 20. Articulus determinatus pluralis numeri utriusque generis est *π*, et in nominibus quibusdam *πεν* etiam admittitur.

π, e. g. *πικοι*, rivi. Ps. i. 3. *πικᾶ*, scribæ. Marc. xi. 27. *πιδᾶκιδ*, injustitiæ. Ezech. iv. 5. *πικῶς*. ibid. 13.

Ante infixā, et relativum *ετ* et *εθ*, Jota ex hoc *π* eliditur, e. g. *ἡποτῶρα*, vestes suas. Marc. xi. 8. posuit, pro *ἡπιτοτῶρα*, a *τῶρα* vestis. *ἡποτῶρα*, oculos eorum. Marc. xvi. 4. est pro *ἡπιτοτῶρα*, a voce *τῶρα* oculus.

πεν, e. g. *πενῶρα*, oculi. Gen. iii. 7. *πενψυρι* *ἱσῶ*, filii Israelis. Passim. *πενσφοτοτ*, labia. Deut. iv. 48. *πενθῆλλοι*, seniores. Numer. xi. 16. *πενχιχ*, manus. Jer. xii. 7. *πενσῶρα*, pedes. Act. iv. 36.

Hoc *πεν* significatione differt a *πεν* *nostri*, quod est infixum primæ personæ pluralis, e. g. *πενῶρα*, oculi nostri. Ps. cxvii. 2. Vide infixā.

- “Sahidice est plerumque *ne* aliquando *πετ*, aliquando etiam, sed rarius, uti in Dialecto Communi *π*, aliquando tandem *πῖ* vel *πεν* vel *πῶ*, si *ε*, vel *π* sequatur.

- “*ne*, e. g. *πετοεικ*, tempora. Act. i. 7. *ε* finale ante infixā et ante relativum *ετ* semper eliditur, e. g. *πῶρα*, oculi mei. Ps. xxiv. 15.
 “pro *πῶρα*, vide infixā. *πετοτῶρα*, sancti, pro *πετοτῶρα*.
 “*πετ*,

- “πετ, e.g. εἴη πετσηγε εἴη πετβεροοβ, μετὰ μαχαίρων καὶ ξύ-
 “λων. Matth. xxvi. 47. Marc. xiv. 43. Pf. cvi. 3. εἴη πετχωρ,
 “ἐκ τῶν χώρων. Sah. in regionibus. 12. εἴη πετγίσε, ἐν κόποις. Fidel. Sap.
 “MS. p.21.6. πεττοπος loci, πετδίων Aiones, πετταγίς ordines;
 “et alibi. In quibus locis πετ non potest esse infixum 3 pl. eorum.
 “π, e.g. πωαχε, Luc. ix. 28. sermones. πικροί, Pf. cxviii. 130.
 “parvi.
 “π̄π vel πεπ, e.g. π̄ε π̄πβλ, sicut oculi. Pf. cxvii. 2. πεπβ-
 “ςανιστης, βασανιστής. Matth. xviii. 35.
 “π̄ε, si π sequatur, e.g. τ̄εεπτερο π̄επνηγε, regnum cœ-
 “lorum. Matth. v. 20. πεχαγ π̄εεπνηγε, dixit multitudinibus.
 “Simili modo præpositiones εἰχπ̄ super, et εἰτπ̄ per, in εἰχπ̄ et
 “εἰτπ̄ mutantur si π sequatur.

§. 21. Articulus indeterminatus Singularis numeri in utroque genere est οτ, e.g. οτγίει mulier, Marc. x. 6. οτρωει homo, Marc. xii. 1. Sic etiam ante adjectivum τ̄ςαρ̄ε δε οτςςεπης, caro vero infirma.

Interdum articulus indeterminatus cum nomine cõalescit. Ab antiquo (et inusitato) po rex, fit οτρο, et hinc cum articulo ποτρο et οτοτρο rex, Act. xxii. 21. Α ψεβιω fit οτψεβιω, et cum articulo determinato fit τοτψεβιω retributio, Pf. xvii. 20.

“Sahidice quoque est οτ, e.g. οτρωει, homo. Passim. οτγί-
 “ει, mulier. Joh. iv. 7.

“Si hunc articulum οτ præcedat immediate præformans verborum ε,
 “quod pro præformante εγ, ες vel ετ ponitur, tunc ε et οτ con-
 “trahi possunt in ετ, e.g. ετερε κοη pro εοτερε κοη. Act. xvi.
 “9. εεγορεια (pro ε οεγορεια) εωλπ̄ εεπατλос, visio
 “revelata est Paulo. Act. v. 5. εκποσ̄ ηγοτε γε (pro ε οκποσ̄)
 “magnus timor cecidit. Etiam sine contractione reperitur ε οτψβηρ
 “ei, venit amicus. Luc. xi. 6. ε οτγίει ei εβολ, egressa est mu-
 “lier. Joh. iv. 7. quod semper locum habet in Dialecto Communi.

§. 22. Articulus indeterminatus pluralis numeri utriusque generis est εαν, e.g. εανσπνοτ, fratres. Marc. x. 30. εανποτον, aliqui. Marc. xi. 5. εανγίοει, mulieres. Num. xxxvi. 3.

“Sahidice est εεν vel επ̄, e.g. εενλςς, linguæ. Act. ii. 3.
 “επ̄ρωει, homines. Passim.

CAPUT V.

DE GENERE NOMINUM.

§. 23. **P**luralia nullam admittunt differentiam generis. In singulari autem genus est vel masculinum, vel femininum. Neutrum genus Ægyptii non habent, sed per femininum plerumque; aliquando etiam per masculinum exprimunt, e. g. $\mu\alpha\tau\chi\omega\ \lambda\lambda\epsilon\omicron\varsigma$, dixerunt eam, scilicet rem, h. e. id. Mar. x. 5. $\mu\alpha\lambda\epsilon\varsigma\ \mu\alpha\varsigma\ \mu\epsilon$, bona ei est, i. e. bonum ei est. Marc. xiv. 21. $\lambda\pi\omicron\pi\ \lambda\lambda\kappa\alpha\ \mu\tau\eta\rho\varsigma\ \eta\varsigma\omega\eta$, nos reliquimus omnem post nos, i. e. omne, $\mu\tau\eta\rho\varsigma$ est masculinum. Marc. xiv. 21. $\mu\epsilon\tau\omicron\upsilon\epsilon\tau\omega\tau$, τὸ $\chi\lambda\omega\rho\omicron\nu$, viride, proprie *viridis* in masculino genere.

“ Sic et Sahidice, Marc. ix. 5. $\epsilon\varsigma\chi\omega\ \lambda\lambda\epsilon\omicron\varsigma$, dicens *illam*, h. e. illud. Ibid. $\mu\alpha\lambda\omicron\upsilon\varsigma\ \mu\alpha\pi$, bona nobis, i. e. bonum (est) nobis. Gr. $\mu\alpha\lambda\omicron\nu\ \epsilon\varsigma\iota\nu$. Matth. xxvi. 56. $\mu\alpha\iota\ \mu\tau\eta\rho\varsigma$, hic *omnis*, i. e. hoc omne, $\tau\epsilon\tau\omicron\ \omicron\lambda\omicron\nu$.

§. 24. Quædam nomina sunt generis communis, e. g. $\mu\epsilon\rho\omega\tau$ lac, habet articulum masculinum, Pf. exviii. 20. Pf. cxxx. 12. et alibi. Sed in feminino occurrit $\tau\epsilon\rho\omega\tau$. Exod. xxiii. 19. Deut. xiv. 21. $\mu\omicron\alpha\tau\iota$, latum. Pf. xvii. 42. xxxix. 2. $\tau\alpha\iota\omicron\lambda\epsilon\iota$. Pf. lxviii. 14. $\mu\chi\iota\eta\zeta\epsilon\lambda\epsilon\varsigma\iota$, feno. Lit. Basil. et $\tau\chi\iota\eta\zeta\epsilon\lambda\epsilon\varsigma\iota$. Pf. cxxxviii. 2. Plura exempla utriusque Dialecti, vide superius, §. 15.

§. 25. Substantivorum genus e praxi potius quam e regulis addiscendum est, et dignoscitur;

1. Vel ex significatione, e. g.

$\gamma\alpha\iota$ maritus,

$\epsilon\zeta\iota\epsilon\lambda\iota$ mulier.

$\iota\omega\tau$ pater,

$\lambda\epsilon\alpha\tau$ mater.

$\omega\eta\rho\iota$ filius,

$\omega\eta\epsilon\rho\iota$ filia.

2. Vel ex articulo præcedente,

$\mu\iota\kappa\alpha\gamma\iota$ terra,

$\tau\epsilon\psi\omega\tau$ puteus.

3. Vel e pronomine, adjectivo, participio, aut verbo masculini vel femini generis appposito, e. g. $\omicron\tau\tau\alpha\gamma$, $\epsilon\rho\epsilon\mu\epsilon\tau\chi\rho\omicron\chi\ \eta\zeta\eta\tau\epsilon\varsigma$, fructus, cuius semen est in illo. Gen. i. 11. Infixum $\epsilon\varsigma$ masculinum genus indicat.

cat. Gen. ii. 21. **נוֹתַנְתּוּ** **אֶת** **הָאָרֶץ**, **עֹלָמָא**, **עֹלָמָא**, et locum illius.
 Infixum **ע** indicat femininum. **אֶתְכָּלֵּה** **הָאָרֶץ**, terra tota. Passim:
 Adjectivum masculinum **הָאָרֶץ** probat, **אֶתְכָּלֵּה** esse masculinum.
פִּיִּשְׁוֹן **פְּהֵתְקָוָה**, Pison circumdans. Genes. ii. 11. **אֶתְכָּלֵּה**
אֶתְכָּלֵּה **עֹלָמָא**, sagena impleta. Matth. xiii. 48. **אֶתְכָּלֵּה** **אֶתְכָּלֵּה** **אֶתְכָּלֵּה**
אֶתְכָּלֵּה. Gen. i. 6. fiat firmamentum, **אֶתְכָּלֵּה** est præformant masc.
אֶתְכָּלֵּה **אֶתְכָּלֵּה** **אֶתְכָּלֵּה** **אֶתְכָּלֵּה**. Marc. xiii. 47. **אֶתְכָּלֵּה** est 3 p. fem.

"Sahidice genus eodem modo agnoscitur.

§. 26. Adjectivorum et participiorum genus non ex terminatione dignoscitur, quæ in utroque genere est eadem; sed indicatur:

Vel per articulum, e. g.

אֶתְכָּלֵּה magnus,

אֶתְכָּלֵּה magna.

"Sahidice **אֶתְכָּלֵּה** magnus,

אֶתְכָּלֵּה magna.

Vel per præformantia, e. g.

אֶתְכָּלֵּה multus,

אֶתְכָּלֵּה multa.

"Sahidice **אֶתְכָּלֵּה** malus, **אֶתְכָּלֵּה** mala.

Vel per Pronomina, e. g.

אֶתְכָּלֵּה et **אֶתְכָּלֵּה** multus,

אֶתְכָּלֵּה multa.

"Sahidice **אֶתְכָּלֵּה** malus,

אֶתְכָּלֵּה mala.

Vel per Affixa; **אֶתְכָּלֵּה** omnis, totus,

אֶתְכָּלֵּה tota.

אֶתְכָּלֵּה multus,

אֶתְכָּלֵּה multa.

"Sahidice **אֶתְכָּלֵּה** m.

אֶתְכָּלֵּה f.

"**אֶתְכָּלֵּה** bonus,

אֶתְכָּלֵּה bona.

CAPUT VI.

DE PLURALIBUS.

§. 27. **SINGULARIS** et **Pluralis**. Numerus a se invicem sæpius terminatione non differunt, sed tantum per articulos distinguuntur, e. g. **אֶתְכָּלֵּה** et **אֶתְכָּלֵּה** peccatum, in plurali **אֶתְכָּלֵּה** et **אֶתְכָּלֵּה** peccata.

"Sic Sahidice **אֶתְכָּלֵּה** vel **אֶתְכָּלֵּה** peccatum, **אֶתְכָּלֵּה** vel **אֶתְכָּלֵּה** peccata.

§. 27. Si nomina articulum singularis vel pluralis numeri non habeant, et cum solo *α* vel *η*, casus nota, vel etiam nude ponantur; tum numerus e sola constructione dignoscendus est, e. g. Ezech. iii. 12. *τρεῖς ἰσχυροὶ ἀναστάντες*, vox magni motus. Substantivum *ἀναστάντες* esse singulare, agnoscitur ex adjectivo singulari, quod articulo singul. *οὗ* junctum est. Act. i. 8. *τετρεκκαὶ ὡς ἀπὸ τῶν ἑβραίων*, eritis testes. Deut. iv. 32. *καὶ φησὶ ὁ κύριος ὁ θεός, ὁ θεὸς ἡμῶν*, Deus creavit hominem. Ezech. xix. 3. *καὶ φάγοντες ἄνθρωπον*, homines comedit.

“ Sic Sahidice, *καὶ ἀντιπαρῶντες*, quia pugnas generant. 2 Tim. ii. 23. *ὅτι οὗτοι ἀντιπαρῶντες*, parvum est membrum. Jac. iii. 5. *καὶ ἀπὸ ἀντιπαρῶντες*, quia nos membra. Ephes. iv. 25. *ἀλλὰ ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος*, non habeo hominem. Joh. v. 7. *τίς ἄνθρωπος*, quis homo? Luc. xv. 4. 1 Petr. i. 21. *ὅτι οὗτοι ἄνθρωποι* — ἀλλὰ ὅτι οὗτοι — *ἐν τῇ θέλει τοῦ ἀνθρώπου*, in voluntate hominis, sed locuti sunt homines sancti.

§. 28. Quædam tamen nomina in plurali terminationem singularis mutant, quorum præcipua ordine Alphabetico hic recensēbimus.

ἀνθρωπίνος mensis, pl. *ἀνθρωπίνων*.

ἀπαγγελία jusjurandum, pl. *ἀπαγγελιών*.

ἀλφειά puer, pl. *ἀλφειών*.

ἀττάριον vox affidua, pl. *ἀτταρίων*.

ἀνυπόστατος incomprehensibilis, pl. *ἀνυπόστατοι*.

ἀφῶς gigas, pl. *ἀφῶν*.

ἀφῆ caput, pl. *ἀφῆν*.

ἀρχαί magus, pl. *ἀρχαίων*.

ἀρχὴ aula, pl. *ἀρχῶν*.

ἀκρὸς terminus, pl. *ἀκρῶν*.

καρὸς caro, pl. *καρῶν* et *καρῶν*.

θησαυρὸς thesaurus, pl. *θησαυρῶν*.

βλεπῶν cæcus, pl. *βλεπῶν*.

μισθός merces, pl. *μισθῶν*. Mich. i. 7.

δούλος servus, et *δούλη* serva, pl. *δούλων*.

ἄφωνος mutus, pl. *ἄφωνων*.

ἐκλάμψας lacryma, pl. *ἐκλάμψαντων*.

ἐπὶ πολλοί multus, pl. *ἐπὶ πολλῶν*.

ἠθίοψ Æthiops, pl. *ἠθίοπων*.

ἐπὶ κάλλος pulcher, pl. *ἐπὶ κάλλους*.

ἐρφεὶς templum, pl. *ἐρφεῶν*.

ἐπὶ

§. 28. "In Dialecto Sahidica pluralia etiam interdum mutant termi-
nationem singularis, e. g.

ἀπε caput, pl. ἀπητε.

θηο thesaurus, pl. θηαιο vel θηηαιο.

τβιρ sporta, pl. πεβρηοτε.

ειερο fluvius, pl. ειερωοτ et πεερωοτε. Fol. 129. F. S.

τειω asina, pl. κειωοτε.

ειωτ pater, pl. κειοτε.

τετηοτ hora, pl. πετηοοτε.

τετηωτ nox, pl. πετηωοτε.

τκε alia, pl. ηκοοτε.

αατααα, solus, pl. αατααατ.

απητερο regnum, pl. θηηαπητερο et αητερωοτ.

τμωρο, littus, pl. ημωρωοτε.

πατατ beatus, pl. πατατοτ.

παωοτ et επαωοτ multus, pl. παωωοτ et επαωωοτ.

παποτ bonus, pl. παποτοτ.

οτχορ canis, pl. οτχοορ.

πε coelum, pl. ηπητε.

προβολη προβολη, pl. πεπροβολοοτε.

προετχη preces, pl. προετχοοτε.

ριμε lachryma, pl. ηριμειοοτε.

τριμειν, idem, pl. ητριμειοοτε.

τεροαπε annus, pl. ητραποοτε.

ρρω rex, pl. ηρρωοτ.

coni frater, pl. σπητ.

πεσπιρ latus, pl. πεσπιρωοτε.

τβηη jumentum, pl. ητβηοοτε.

τηρετ omnis, pl. τηροτ.

τοοτ manus, pl. τοοτοτ.

φτλη tribus, pl. πεφτλοοτε. Amos iii. 2.

ωτεκο carcer, pl. θηωτεκο et θηωτεκωοτ.

θδε ultimus, pl. ηθδεετ et ηθδε.

θδε ultima, pl. ηθδετ.

θλητ avis, pullus, pl. ηθλαατε.

θωβ opus, pl. πεθβητε.

θιν via, pl. πεθιοοτε.

θρε cibus, pl. πεθρητε.

χοι navis, pl. ηπεχητ.

χοεῖς Dominus, pl. ὁἱ χοεῖς et χικοοτε.

τχοεῖς Domina, pl. ηἱ χικοοτε.

ψυχὴ anima, pl. ψυχοοτε.

Ex hisce patet nomina Sahidica in plurali admittere terminationes ατ, ητ, ετε, ητε, οτ, ωτ, οτε, οοτε, τε, &c.

§. 30. Quamvis quædam adjectiva terminationem singularem in plurali numero soleant mutare, uti §. 28, 29 exemplis probatum est: attamen plerumque terminationem singularem in plurali retinent, et in hoc casu pluralis adjectivorum vel ex articulo pluralis numeri, vel ex preformantibus participialibus εν, τετεν, ετ, ce; vel e pronomibus ηνετ, ηιετ, et ηετ, vel e constructione (uti in substantivis, §. 24.) agnoscitur, e. g.

εν, 1 pers. ἀφ' ὧν ἐποίησεν ἡμᾶς, fecit nos esse sanctos nos.

ερετεν, 1 Cor. iv. 16. ἐρετεν ὅτι ὅμοιοι ὑμῖν, ab ὁμοῖοι similis.

ce, ceοταβ, sancti sunt. Apocal. xxii. 6. ab οταβ sanctus.

ετ, ετοταβ, sancta. Pl. xi. 6.

ηνετ, ηνετοταβ et ετοταβ, sancti, sanctæ, sancta.

" Sic et Sahidice;

" ὅθεν, ὁππεθοοτ, τὰ κακά, mala.

" εν, ενμλοοτ, nos mortui. Offic. Hebdom. S. pag. τε.

" ετετενηωπε ὁωττητεν ετετεηοταβ. Coloss. iii. 15.

" sitis vos quoque sancti.

" ετ, πεκωωπε ετοω, morbi tui multi. 1 Timoth. v. 23.

" ηετ, ηετοταβ, sancti.

" ce, ceοταβ, puri sunt.

" ετ, ετηαωτ, duri. Passim.

§. 31. Dualem numerum lingua Ægyptiaca non habet in utraque Dialecto, sed per numerum Cardinalem, ut aliæ linguæ, exprimit.

CAPUT VI.

DE CASIBUS.

§. 32. **L**ITTERÆ *æ* et *ñ* omnibus casibus in singulari et plurali possunt præfigi, unde Varro de Lingua Latina Lib. VIII. p. 97. Edit. Stephani observat: Ægyptiorum vocabula singulis casibus dici, i. e. unicum habere casum. Vide Jablonski de Rempha. p. 55.

æ ante *ñ* semper, et plerumque etiam ante *æ*, *ß*, *φ*, adhibetur, ante quas etiam *ñ* interdum reperitur, e. g. *ñæßon*, ira. Ezech. xx. 33. pro quo 34. *ñææßon*. *ñßω ñαλολι*, vinea. Ez. xvii. 8. *ñßεν-παλος* X. 1. pro quo est 13. *æßενπαλος*, nomen proprium.

" Sahidice ante *ß* sæpius *ñ* reperitur, e. g. *ñßρρε*, novus. 1 Pet. iv. 12. Passim. *ñßαρßαρος*, barbarus. 1 Cor. xiv. 11. *ñßεαλε*, cæci. Joh. v. 3. Jud. ii. *ñßαλαρ, ææ*. Luc. xxiii. 18. *ñßαρραßαc*, unde videtur constare, sonum literæ *ß*, ad *cj* vel *φ* prope accessisse.

§. 33. Exempla Coptica Casuum hæc sunt:

Nominat. *ææ*, *æφαι*, hic. Marc. vi. 3. *æποτχρωæ*, ignis eorum. Marc. ix. 48. In *plural.* Ezech. xiv. 3. *ññαι ææατοκεæκ*, has cogitationes. Dan. ix. 12. *εαππω† æπετρωον*, magna mala. Hos. viii. 11. *εαπæαπερωον† ææενρα†*, altaria dilecta. Vide quoque Deut. vi. 21. x. 28.

ñ, *ñχωρα*, regio. Marc. i. 5. *æφρη† ñοτεβιω*, sicut mel. Ezech. iii. 2. *Plur.* *ñcæße*, prudentes. Matth. x. 16.

Genit. *ææ*, *εεπ οτεæαν ææααφæ*, in auditu auris. Pf. xxxvii. 40. *πωπρι æφρωæι*. Ezech. vi. 2. Passim. *Plur.* *cnoq æβαρñιτ*, sanguinem hircorum. Pf. xlix. 13. Ez. xxxviii. 17. *εβολε†τοτο† ññæβιαικ æπροφñητñc*, per manus Servorum meorum, Prophetarum.

ñ, *πæωκ ñññ ññτεεωον ñτεπεκορæ εεονñ*, impletio numeri dierum obsidionis tuæ. Ez. v. 2. *ññι ñιονææ*, domus Judæ. Ezech.

iv. 6. $\tau\alpha\rho\chi\eta$ $\eta\tau\sigma\phi\iota\alpha$. *Plur.* $\pi\theta\rho\omega\sigma\tau$ $\eta\pi\iota\tau\epsilon\pi\theta$, vocem alarum. Ezech. iii. 13.

Dativ. $\epsilon\epsilon$, $\epsilon\epsilon\pi\epsilon\sigma\lambda\alpha\sigma$, populo suo. Luc. i. 77. Psal. ix. 24. $\alpha\sigma\tau\chi\omega\pi\tau$ $\epsilon\pi\sigma\tau$, exacerbavit Dominum. Psal. ix. 24. Copt. *dedit iram Domino.* *Plur.* $\eta\pi\epsilon\sigma\sigma\tau\iota\sigma$ $\epsilon\epsilon\epsilon\alpha\theta\eta\tau\eta\sigma$, discipulis suis sanctis. Lit. Basil. §. 101.

η , $\pi\alpha\sigma\chi\omega$ $\eta\theta\lambda\iota$ $\alpha\eta$, non permittebat alicui. Marc. xi. 16. *Plural.* $\epsilon\chi\sigma$ $\eta\pi\alpha\iota$, $\epsilon\iota\pi\omega\tau$ $\tau\omega\upsilon\tau\omega\iota\varsigma$. Ezech. ix. 5.

Accusat. $\epsilon\epsilon$, $\epsilon\epsilon\pi\tau\alpha\kappa\sigma$, $\eta\iota\varsigma$ $\epsilon\zeta\alpha\lambda\upsilon\psi\iota\nu$, in perniciem. Ezech. ix. 6. *Plur.* Nahum. i. 2. $\epsilon\sigma\tau\iota$ $\eta\alpha\rho\chi\omega\pi$ $\epsilon\theta\alpha\pi\epsilon\eta\gamma$ $\epsilon\epsilon\epsilon\omega\sigma\tau$, imperans multis aquis. Deut. vi. 10. $\epsilon\tau\pi\alpha\kappa$ $\eta\theta\alpha\pi\pi\iota\gamma\tau$ $\epsilon\epsilon\beta\alpha\kappa\iota$, ad dandum tibi magnas urbes.

η , $\pi\theta\epsilon\epsilon\epsilon$ $\eta\tau\alpha\psi\tau\chi\eta$, libera animam meam. Ps. vi. 4. $\epsilon\iota\pi\iota$ $\eta\sigma\tau\chi\eta\iota$, adducam gladium. Ezech. vi. 3. $\alpha\sigma\tau\omega\pi$ $\eta\rho\omega\iota$, aperui os meum. Ezech. iii. 2. $\epsilon\theta\alpha\iota$ $\eta\tau\pi\sigma\lambda\iota\varsigma$, delineam urbem. Ezech. iv. 1. Ezech. 37. 23. $\eta\sigma\tau\lambda\alpha\sigma$, $\eta\pi\sigma\tau\tau$, in populum, in Deum. *Plur.* $\alpha\tau\kappa\omega\rho\chi$ $\eta\theta\alpha\pi\chi\alpha\lambda$, absciderunt ramos. Marc. xi. 8.

Vocat. $\epsilon\epsilon$, $\phi\eta\epsilon\tau\tau\alpha\iota\eta\sigma\tau$ $\epsilon\epsilon\epsilon\alpha\rho\tau\tau\epsilon\rho\sigma$, venerande martyr. Dox. S. in Psalm. Sacra, p. 1. $\epsilon\sigma\epsilon\gamma\omega\pi\iota$ $\epsilon\pi\sigma\tau$, $\gamma\acute{\epsilon}\nu\eta\tau\sigma$ $\kappa\acute{\upsilon}\rho\iota\epsilon$. Jes. xxv. 1. η , $\eta\kappa\rho\alpha\tau\iota\sigma\tau\epsilon$ $\theta\epsilon\omega\phi\iota\lambda\epsilon$, præstantissime Theophile. Luc. i. 3.

Ablativ. $\epsilon\epsilon$, $\epsilon\epsilon\pi\kappa\omega\tau$, in circulo. Marc. vi. 6. $\epsilon\epsilon\pi\alpha\iota\rho\eta\tau$, hoc modo. Marc. xii. 21. *Plur.* Ezech. x. 12. $\pi\iota\tau\rho\chi\sigma$ $\epsilon\tau\epsilon\epsilon\theta$ $\epsilon\epsilon\beta\alpha\lambda$, rotæ plenæ oculis.

η , $\eta\sigma\tau\pi\epsilon\theta$, oleo. Ps. xxii. 5. $\eta\pi\iota\epsilon\theta\sigma\sigma\tau$ $\tau\eta\rho\sigma$, omnibus diebus. Ibid. 6. $\eta\epsilon\phi\rho\omega\eta$, ab Ephrone. Gen. xlix. 30. $\eta\sigma\eta\sigma\tau$ $\pi\iota\beta\epsilon\eta$, omni tempore. Ezech. iii. 9.

§. 33. "Sahidica nomina etiam in omnibus Casibus Singularis et Pluralis Numeri, five cum articulis five sine iis ponantur, literas $\epsilon\epsilon$ et η (vel $\epsilon\epsilon\epsilon$ et $\epsilon\eta$) ab initio admittunt.

"In Nominativo;

" $\epsilon\epsilon$, $\pi\lambda\alpha\varsigma$ $\sigma\tau\kappa\sigma\tau\iota$ $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\lambda\sigma$ $\pi\epsilon$. Jac. iii. 5. lingua parvum est membrum. $\eta\theta\epsilon$ $\theta\omega\omega\gamma$ $\epsilon\epsilon\epsilon\omega\tau\chi\eta\sigma$, sicut ipse Moses. Hebr. iii. 2.

Plur.

- " *Plur.* τῆνο ἀλλεπτρε, sumus testes. Act. x. 39. ἀλλεατοί, mi-
 " lites. Matth. xxvii. 27. ὁ ἀππικυτ ἀββκι, magnæ urbes. Deut.
 " ix. 1. ἀπιστος ἀλλερίτ, fideles dilecti. 1 Tim. vi. 2. πετ-
 " οταββ ἀλλερίτ, sancti, dilecti. Coloss. iii. 12. ὁ ἀπρο-
 " φητης, multi Prophetæ. 1 Joh. iv. 1. ὁ επποβ ἀπολις. Deut.
 " ix. 1. magnæ urbes.
 " π, ἡπαντ ἀτω πιστος παρχιερες, bonus et fidelis Pontifex.
 " Hebr. ii. 17. οτκοτι πικωτ, parvus ignis. Jac. iii. 5. οτποβ
 " περρηε, magna rex. Ps. cxviii. 165.
 " *Plur.* παικδιος πε, justi sunt. Luc. xviii. 9. πκεοτχοορ. etiam
 " canes. Luc. xvi. 21. ἡρεφχιοτε, fures. Matth. v. 19.

" In Genitivo;

- " ἀ, περδιοοτε ἀπωνη, vias vitæ. Act. ii. 28. ππαρβ ἀππ-
 " ὁ ἀρβ, jugum servitutis. 1 Tim. vi. 1.
 " *Plur.* ἐρ ἡρτοτρετ ἀπ ἀλλοκκεκ, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Rom.
 " xiv. 1.
 " π, ὁ ἡρδαρηςις πτακο, hæreses perditionis. 2 Petr. i. 1. περσοοτ
 " ἡτπεντκοστη, dies Pentecostes. Act. ii. 1. πεσπερραβ ἡββ-
 " ραββε, semen Abrahami. Hebr. ii. 6. οτα ππεφφβεερ ὁ ἀ-
 " ὁ β, unus conservorum. Matth. xviii. 28.

" In Dativo;

- " ἀ, πσετσοοτ ἀπετπειωτ. Matth. v. 16. gloriam dent Patri
 " vestro. ερετλοτα κω ἐβολ ἀπεφσον, Si non remiserit quis
 " fratri suo. Matth. xviii. 35.
 " *Plur.* ετετ ἡκοιπωπει ἀλλοκρς ἀπεχχς. 1 Petr. iv. 13. κοινωνῶτε
 " τοῖς τῷ Χριστῷ παθήμασι.
 " π, ἐεине ππεφσπηε, similem esse fratribus suis. Hebr. ii. 17.

" In Accusativo;

- " ἀ, φαββρτε ἀπεσπερραβ, assumpsit semen. Hebr. ii. 16.
 " τῆπαιρε ἀπαι, faciemus hoc. Jac. iv. 5.
 " *Plur.* πῆταφταββε ἀπνηε. Ps. cxxxv. 5. qui fecit cœlos. ἀτ-
 " τοτοφ ἀππτερωοτ τηροτ. Matth. iv. 8. monstravit ei reg-
 " na omnia.

“ *In Vocativo* ;

In Ablativo:

“η, ποτοειναι πινει, omni tempore. 2 Pet. i. 15. πταλντε πταλ-
 “λη, Luc. xxii. 55. in medio aulae. Jac. v. 15. εβουλαζεν ποτ-
 “ηεν, ad ungendum oleo. Luc. xvi. 22. εβουλαζεν πταλντος,
 “ab angelis.

§. 35. Speciales notæ casuum in utroque numero hæ sunt :

In Nominative;

“πῶς Sahidice, e. g. πῶς πετρος, Petrus. Act. i. 3. πῶς ἰς, Matt.
“iv. 10, Jesus. πῶς περὶ οὗ, dies. Act. ii. 1. πῶς πνεσος, in-
“fulæ. Pf. xcvi. 1. πῶς πῶνρε, filii. 2 Joh. 13. πῶς ἐλλεζον-
“της, discipuli. Joh. xi. 12.

In Genitive:

ἡΤΕ, e. g. ἀφῆκε ἡΤΕ πιστοποιῆσαι, hora suffitus. Luc. i. 10.
 πιβῶσι ἡΤΕ θῦαςαν, vaccæ Basanis. Amos. iv. 1. οὐρανὸν ἡΤΕ
 οὐρανῶν, dies retributionis. Jesa. lxiii. 4. ἡΠΙΤΕΝ, ἡΤΕ χε-
 ρῶν, alæ τῶν Cherubim. Ezech. x. 5. ὡς βασις ἡΤΕ πιστός,
 O urbs sanguinum! Nahum. iii. 1. τσαν ἡΤΕ ὄψις, sonus scuticarum. Ibid. 2.

“Sahidice

“ Sahidice quoque ἡτε, e. g. ἐν ᾧ ἡτε ἡ ἡτοῦτε, verba Dei.

“ 1 Petr. iv. 11. ἐν ᾧ ὁ ἡτε ἡτε ταῦτε, in verbo veritatis.

“ 2 Cor. vi. 7.

In Dativo non datur alia nota Casus in utraque Dialecto, præter αἱ et ἡ, superius notata.

In Accusativo;

Præpositiones, quæ accusativum regunt, vide de iis Syntaxin.

Præcipue præpositio ἐ, e. g. ἐταρῶντα ἐλθόντες, cum appropinquasset Hierosolymas. Marc. xii. 1. ἀνὰ τὸ ἐξω, viderunt arborem. Marc. xi. 20.

Si hanc præpositionem ἐ, immediate sequatur articulus indeterminatus οὐ, contrahitur cum eo in ἐϛ, e. g. ἐϛταρῶντα, in perniciem. Ez. xiv. 7. et contracte ἐϛταρῶντα, idem. Ezech. xvi. 21. Mich. iii. 3. ἐϛταρῶντα, in ollam. Sic Codex Regius, sed Officium H. S. MS. ἐϛταρῶντα. ἐϛταρῶντα ἡ ἀκρὸς (pro ἐϛταρῶντα) in anguli Caput. Marc. xii. 10. ἐϛταρῶντα (pro ἐϛταρῶντα) in uxorem. Marc. xii. 23.

Hinc si prius substantivum ἐϛ præfixum habeat, sequens substantivum habet articulum οὐ, Ezech. xiv. 8. ἐϛταρῶντα οὐταρῶντα, in desertum et perniciem.

Hinc ἐϛ tantum ante singularia, quæ nullum articulum habent, ponitur, et non ante pluralia, e. g. reperitur ἐϛταρῶντα in perniciem, sed non legitur ἐϛταρῶντα vel ἐϛταρῶντα, verum ἐϛταρῶντα. Hos. v. 9. Malach. i. 2. vel ἐϛταρῶντα. Sic ἐϛταρῶντα in holocaustum. Num. vi. 11. vii. 15. xv. 8. ἐϛταρῶντα Num. vi. 14. xv. 24. ἐϛταρῶντα vii. 33, 34, 35.

“ Sic Sahidice, ἐϛταρῶντα, in (urbem) Sichem. Act. vii. 16. ἀπὸ
“ τῆς ἐϛταρῶντα ἐπετὴν ψυχῆς, ne curetis animam vestram. Matth. vi. 25.
“ ἀνὰ τὸ ἐϛταρῶντα, audivimus vocem. 2 Petr. i. 18. ἀνὰ τὸ ἐϛταρῶντα,
“ ἐπεκρίπτω, custodivi mandata tua. Ps. cxviii. 168. Sic et ἐϛ ad-
“ hibetur ante singularia, quæ articulum non habent, e. g. ἀνὰ τὸ ἐϛταρῶντα
“ ῥωμῶντα, invenerunt hominem (pro ἐϛταρῶντα) Act. xiii. 6. Solet
“ enim verbum τὸ ἐϛ cum præpositione ἐ construi. (ἐϛταρῶντα pro ἐϛταρῶντα)
“ in regem. Act. xiii. 12.

In Vocativo;

ω, ὦ ῥωμῶντα, o homo. Rom. ix. 20. Hoc ω potest omitti, et tunc Vocativus e Sensu dijudicandus est, e. g. ἀνὰ τὸ, o Amos! Amos vii. 8. παῖδες ἀνθρώπου, filii hominis! Ezech. xi. 4. ἀνὰ τὸ, mute! Marc. ix. 25. τῶντα ἡτοῦ, o filia Sionis! Joh. xii. 15. ἡτοῦ, o scortum! Ezech. xvi. 35.

Præcipue

Præcipue si infixum primæ personæ adfit, uti in Gallico: *Monsieur, mes freres*, e. g. παπαλαος, popule mi! Seu vos, qui pertinetis ad populum meum! παλεεπρατ, dilecti mei! Passim. παοc, Domine mi! Historia Beli. 29.

“Sic Sahidice, ω παοεις, Domine! Pl. cxv. 16. πεωβεερ, amici! Luc. xiv. 10. τεσβιαε, γυναι. xxii. 57. πασπητ, fratres mei! “Jac. ii. 4. Passim. παωυηρε, τινε, infantes mei! 1 Joh. ii. 18.

In utraque Dialecto Vocativus Græcus sæpe retinetur, e. g. Luc. i. 3. θεωφιλε.

“Sic Sahidice, πετρε, Petre. Act. ix. 7.

In Ablativo;

Variae Præpositiones in utraque Dialecto nomini præponuntur et nomen vel nude, vel cum nota Casus εα et η sequitur.

Coptice.

Sahidice.

εβολ, εβολθεν

εβολ, εβολθεν &c.

εβολζα εβολζιχεν &c. ex

ex

ιχεν a

ιχεν a

πεε cum

εεη cum

θεν in

ζη in

ζι in, &c.

ζι in, &c.

§. 36. Paradigma Casuum utriusque numeri et generis in utraque Dialecto hoc est:

Nom. εα, η, ηχε, et Sahidice ηοι.

Gen. εα, η, ητε.

Dativ. εα, η.

Accus. εα, η, et præpositiones, quæ regunt Accusativum.

Vocat. εα, η, ω.

Ablat. εα, η, et præpositiones, quæ regunt Ablativum.

Dialectus Sahidica loco εα et η etiam εεε et επ admittit tam in singulari, quam plurali, e. g. εεεπητε, cæli, pro εεπητε. Fid. Sap. p. 5. l. 42. εεεπη επροεπε, octo annos, alias επροεπε. Ibid. p. 328. l. 40. επζηκε pauperes, pro επζηκε. εεεποη pro εεποη vitæ. Act. ii. 22. επεατοη quietis, pro επεατοη. Act. iii. 20. επρρο regis, pro επρρο. Act. xii. 21. &c.

§. 37. Si

magnus in regno celorum. Græce μείζων, major. Ezech. viii. 12. ὄψα-
σαι ἐξ ὑψωτῆς τὰς πόλεις, videbis magnas, i. e. majores iniquita-
tes. Græce μείζονες.

“ Sic Sahidice: οὐνοῦ ποθε, magnum, i. e. majus, peccatum.
“ Græce μείζονα. Joh. xix. 11. 1 Joh. v. 9. ἡτῶν τε ἀληθύτε
“ ἡ δὲ, testimonium Dei magnum, i. e. majus. 1 Cor. xiii. 13. οὐκ
“ ἔστι πᾶσι τὸ ταγαῖν, magna his (i. e. major) est amor. Græce
“ μείζον.

§. 40. Superlativus formatur dum Positivo vox ἐλλεγω *valde* addi-
tur, quæ etiam uti apud Hebræos solet duplicari. Gen. xxx. 43. πᾶ-
ς ἐλλεγω ἐλλεγω, dives valde valde, i. e. ditissimus.

“ Sic Sahidice: Fidelis Sap. MS. p. 450. πᾶς πᾶς ποτοειν ἐκε-
“ ποτοειν ἐλλεγω ἐλλεγω, magna vis luminis, lucens valde valde,
“ i. e. maxime. p. 5. lin. 10. eadem. It. p. 7. l. 12. etiam ἐλλεγε
“ ἐλλεγε, valde valde, i. e. maxime. Ibid. l. 31.

Interdum Superlativus eodem fere modo, ut Comparativus, formatur,
præponendo voci, quæ Positivum sequitur, particulam aliquam, ἐβολ-
οῦτε inter, ex, vel ἐ, quam, et addendo voci adjectivum τῆς om-
nis, e. g. Genes. iii. 1. οὐκ ἐστὶν περ ἐβολοῦτε πᾶσι τῆς
prudens inter bestias omnes, i. e. prudentissimus. Græce φρονιμώτατος
πάντων τῶν θηρίων. Ephes. iii. 8. φηετς βοκ ἐπιστάσιος τῆς, parvus
quam omnes Sancti, i. e. minimus omnium Sanctorum, ἐλαχίστος πάντων
τῶν ἁγίων.

“ Sic Sahidice: Pf. lxxxviii. 7. οὐχ οὐτε ἐχεν οὐον πᾶς, terribi-
“ lis super omnes, i. e. terribilissimus. Officium Heb. S. pag. cng.
“ lin. 10. ἐχθόος ἐδδιδόμοι πᾶς, pejor demoniis omnibus.

§. 41. Interdum Superlativus e solo sensu dignoscendus est, e. g. The.
iii. 55. ἐβόλθεν οὐλακκος ἐφορῆς, ἐκ λάκκου καὶ ἐφορῆς, ex lacu
“ infero, i. e. infimo.

“ Sic Sahidice: 2 Petr. i. 4. πᾶς περὶ τῶν, μέγιστα παραθήματα, mag-
“ να, i. e. maximæ, promissiones.

CAPUT IX.

DE NUMERALIBUS.

§. 42. NUMEROS Ordinales Ægyptiorum huc apponere libet.

Coptice.

Sabidice.

ⲁ, ⲟⲩⲁⲓ m. ⲟⲩⲓ f.

Ⲃ, ⲥⲛⲁⲩ m. ⲥⲛⲟⲩⲓ f.

Ⲫ, ⲩⲱⲁⲁⲩ m. ⲩⲱⲁⲁⲓ f.

Ⲭ, ⲓⲩⲟⲟⲩ m. ⲓⲩⲟⲓ f.

Ⲯ, ⲓⲩⲟⲩ m. ⲓⲩⲓ f.

Ⲱ, ⲥⲟⲟⲩ m. ⲥⲟ f.

Ⲳ, ⲩⲱⲁⲩⲩ m. ⲩⲱⲁⲩⲓ f.

Ⲵ, ⲩⲱⲁⲛⲛ m. ⲩⲱⲁⲛⲓ f.

Ⲷ, ⲩⲱⲩ m. ⲩⲱⲩⲓ f.

Ⲹ, ⲁⲛⲩ m. ⲁⲛⲓ f.

Ⲻ, ⲁⲛⲩⲟⲩⲁⲓ m. ⲁⲛⲩⲟⲩⲓ f.

Ⲽ, ⲁⲛⲩⲥⲛⲟⲟⲩⲥ m. ⲁⲛⲩⲥⲛⲟⲩⲓ f.

Ⲿ, ⲁⲛⲩⲩⲱⲁⲁⲩ m. ⲁⲛⲩⲩⲱⲁⲁⲓ f.

Ⲱ, ⲁⲛⲩⲓⲩⲟⲟⲩ m. ⲁⲛⲩⲓⲩⲟⲓ f.

Ⲳ, ⲁⲛⲩⲱⲁⲁⲩ m. ⲁⲛⲩⲱⲁⲁⲓ f.

Ⲵ, ⲁⲛⲩⲓⲩⲟⲩ m. ⲁⲛⲩⲓⲩⲓ f.

Ⲷ, ⲁⲛⲩⲥⲟⲟⲩ

Ⲹ, ⲁⲛⲩⲩⲱⲁⲩ

Ⲻ, ⲁⲛⲩⲩⲱⲁⲛ

Ⲽ, ⲁⲛⲩⲓⲩⲓ

Ⲿ, ⲁⲛⲩⲱⲩ m. ⲁⲛⲩⲱⲩⲓ f.

Ⲱ, ⲁⲁⲁ

Ⲳ, ⲁⲁⲁ

Ⲵ, ⲁⲁⲁ

Ⲷ, ⲁⲁⲁ

Ⲹ, ⲁⲁⲁ

Ⲻ, ⲁⲁⲁ

Ⲽ, ⲁⲁⲁ

Ⲿ, ⲁⲁⲁ

Ⲱ, ⲁⲁⲁ

ⲟⲩⲁ m. ⲟⲩⲓ f. unus, una.

ⲥⲛⲁⲩ m. ⲥⲛⲩⲩⲓ f. duo, duæ.

ⲩⲱⲁⲁⲩ m. ⲩⲱⲁⲁⲓ f. tres, a.

ⲓⲩⲟⲟⲩ m. ⲓⲩⲟⲓ f. quatuor.

ⲓⲩⲟⲩ m. ⲓⲩⲓ f. quinque.

ⲥⲟⲟⲩ m. ⲥⲟⲓ f. sex.

ⲥⲁⲩⲩ m. ⲥⲁⲩⲩⲓ f. septem.

ⲩⲱⲁⲛⲛ m. ⲩⲱⲁⲛⲓ f. octo.

ⲩⲱⲩ m. ⲩⲱⲩⲓ f. novem.

ⲁⲛⲩ m. ⲁⲛⲩⲩⲓ f. decem.

ⲁⲛⲩⲟⲩⲁ undecim.

ⲁⲛⲩⲥⲛⲟⲟⲩⲥ duodecim.

ⲁⲛⲩⲩⲱⲁⲁⲩ tredecim.

ⲁⲛⲩⲱⲁⲁⲩ quatuordecim.

MS. Par. n. 44. fol. 132.

quindecim.

sexdecim.

septemdecim.

octodecim.

novemdecim.

ⲁⲛⲩⲱⲩ m. ⲁⲛⲩⲱⲩⲓ f. viginti.

ⲁⲁⲁⲁ triginta.

ⲁⲁⲁⲁ quadraginta.

ⲁⲁⲁⲁ quinquaginta.

ⲁⲁⲁⲁ sexaginta.

ⲁⲁⲁⲁ septuaginta.

ⲁⲁⲁⲁ octuaginta.

ⲁⲁⲁⲁ nonaginta.

ⲁⲁⲁⲁ centum.

E

ⲥ, ⲥⲛⲁⲩ ⲛⲩⲩⲓ

GRAMMATICA

PARS I.

Coptice.

Sahidice.

Ⲁ, ⲉⲡⲁⲧ ⲡⲓⲥⲉ	ⲱⲡⲧ	200.
Ⲁ̅, ⲱⲟⲙⲧ ⲡⲓⲥⲉ	ⲱⲟⲙⲡⲧ ⲡⲓⲥⲉ	300.
Ⲁ̅̅, ⲓⲧⲟⲟⲧ ⲡⲓⲥⲉ	ⲓⲧⲟⲟⲧ ⲡⲓⲥⲉ	400.
Ⲁ̅̅̅, ⲧⲟⲧ ⲡⲓⲥⲉ	ⲧⲟⲧ ⲡⲓⲥⲉ	500.
Ⲁ̅̅̅̅, ⲉⲟⲟⲧ ⲡⲓⲥⲉ	ⲉⲟⲟⲧ ⲡⲓⲥⲉ	600.
Ⲁ̅̅̅̅̅, ⲱⲁⲱⲓⲥ ⲡⲓⲥⲉ	ⲉⲁⲱⲓⲥ ⲡⲓⲥⲉ	700.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅, ⲱⲙⲙⲡⲧ ⲡⲓⲥⲉ	ⲱⲙⲙⲟⲧ ⲡⲓⲥⲉ	800.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅, ⲡⲓⲧ ⲡⲓⲥⲉ	ⲡⲓⲥ ⲡⲓⲥⲉ	900.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅, ⲱⲟ	ⲱⲟ	1000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ⲉⲡⲁⲧ ⲡⲓⲥⲟ	ⲉⲡⲁⲧ ⲡⲓⲥⲟ	2000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ⲱⲟⲙⲧ ⲡⲓⲥⲟ	ⲱⲟⲙⲡⲧ ⲡⲓⲥⲟ	3000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ⲓⲧⲟⲟⲧ ⲡⲓⲥⲟ	ⲓⲧⲟⲟⲧ ⲡⲓⲥⲟ	4000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ⲧⲟⲧ ⲡⲓⲥⲟ	ⲧⲟⲧ ⲡⲓⲥⲟ	5000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ⲉⲟⲟⲧ ⲡⲓⲥⲟ	ⲉⲟⲟⲧ ⲡⲓⲥⲟ	6000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ⲱⲁⲱⲓⲥ ⲡⲓⲥⲟ	ⲉⲁⲱⲓⲥ ⲡⲓⲥⲟ	7000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ⲱⲙⲙⲡⲧ ⲡⲓⲥⲟ	ⲱⲙⲙⲟⲧ ⲡⲓⲥⲟ	8000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ⲡⲓⲧ ⲡⲓⲥⲟ	ⲡⲓⲥ ⲡⲓⲥⲟ	9000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ⲙⲁⲡⲧ ⲡⲓⲥⲟ, vel ⲉⲃⲁ, ⲙⲁⲡⲧ ⲡⲓⲥⲟ, vel ⲙⲁⲡⲧⲡⲉⲃⲁ	ⲙⲁⲡⲧ ⲡⲓⲥⲟ, vel ⲧⲃⲁ	10000.
ⲙⲁⲡⲧ ⲡⲓⲥⲟ, vel ⲙⲁⲡⲧⲡⲉⲃⲁ	ⲱⲙⲙⲟⲧ, vel ⲙⲁⲡⲧⲡⲉⲃⲁ	100,000.
ⲙⲁⲡⲧⲉⲟⲙⲡ, ⲙⲁⲡⲧ	ⲙⲁⲡⲧⲉⲟⲙⲡ	
ⲱⲟ ⲡⲓⲥⲟ	ⲱⲟ ⲡⲓⲥⲟ	1,000,000.

Numeri hi exstant in MS. Bibliothecae Regiae Parisiensis, qui inter Copticos est 44tus, fol. 136, et sequent. et fol. 152. et sequent. Coptice Numeri raro per voces, Sahidice raro per literas alphabeti exprimuntur.

§. 43. Numeri ordinales exprimuntur, si numero cardinali praefigatur particula ⲙⲁⲡⲧ, cum articulo, e. g.

Coptice.

Sahidice.

ⲉⲟⲟⲧ m. primus,	ⲉⲟⲟⲧ f. prima.
ⲙⲁⲡⲧⲉⲃⲁ } ⲙⲁⲡⲧ ⲉⲡⲁⲧ m.	ⲧⲙⲁⲡⲧⲉⲃⲁ, ⲧⲙⲁⲡⲧⲉⲡⲟⲧ f.
ⲙⲁⲡⲧⲉⲃⲁ } secundus, secunda.	
ⲙⲁⲡⲧⲉⲃⲁ, ⲙⲁⲡⲧ ⲱⲟⲙⲧ m.	ⲧⲙⲁⲡⲧⲉⲃⲁ, ⲧⲙⲁⲡⲧⲱⲟⲙⲧ f. 3us.
ⲙⲁⲡⲧⲉⲃⲁ m.	ⲧⲙⲁⲡⲧⲉⲃⲁ f. quartus, m.
	ⲙⲁⲡⲧⲉⲃⲁ

Coptic.

Sahidice.

ⲙⲓⲁⲁⲁⲉ m.

ⲧⲁⲁⲁⲉ f. quintus, a.

ⲙⲓⲁⲁⲁⲉ m.

ⲧⲁⲁⲁⲉ f. sextus, a.

ⲙⲓⲁⲁⲁⲉ m.

ⲧⲁⲁⲁⲉ f. septimus, a.

ⲙⲓⲁⲁⲁⲉ m.

ⲧⲁⲁⲁⲉ f. octavus, a.

ⲙⲓⲁⲁⲁⲉ m.

ⲧⲁⲁⲁⲉ f. nonus, a.

ⲙⲓⲁⲁⲁⲉ m.

ⲧⲁⲁⲁⲉ f. decimus, a.

"Sahidice raro ⲁⲁⲁⲉ, plerumque ⲁⲁⲁⲉ, adhibetur, cuius exempla in Myſterio MS. Litterarum Græcarum p. m. 8, 9, 11, existant.

"ⲡⲓⲱⲱⲡⲓ primus.

"ⲡⲁⲁⲉⲉ ⲉⲡⲁⲧⲉ secundus.

"ⲡⲁⲁⲉⲉ ⲱⲱⲁⲡⲓ tertius.

"ⲡⲁⲁⲉⲉ ⲉⲧⲱⲱⲉ quartus.

"ⲡⲁⲁⲉⲉ ⲧⲱⲉ quintus.

"ⲡⲁⲁⲉⲉ ⲉⲱⲱⲉ sextus.

"ⲡⲁⲁⲉⲉ ⲉⲁⲱⲱⲉ septimus.

"ⲡⲁⲁⲉⲉ ⲱⲱⲁⲡⲓ octavus.

"ⲡⲁⲁⲉⲉ ⲧⲱⲉ nonus.

"ⲡⲁⲁⲉⲉ ⲁⲡⲓ decimus.

§. 44. Adverbia primo, secundo, tertio &c. exprimuntur per numeros Cardinales, e. g. ⲉⲡⲁⲧⲉ secundo, ⲱⲱⲁⲡⲓ tertio, 1 Cor. xii. 28.

"Sic Sahidice ⲡⲓⲱⲱⲡⲓ primo.

§. 45. Diebus mensium particula ⲉⲱⲉ solet præmitti, e. g. ⲱⲱⲉ ⲉⲱⲉ ⲉⲧⲱⲉ ⲁⲡⲓⲁⲧⲱⲉ, ad decimam quartam mensis. Exod. xii. 6. Gen. viii. 4. ⲡⲓⲉⲱⲉ ⲉⲧⲱⲉ ⲁⲡⲓⲁⲧⲱⲉ, 27ma mensis. Potest tamen etiam ⲁⲁⲁⲉ, adhiberi. Gen. ii. 2. ⲉⲡⲓⲱⲉⲱⲉ ⲁⲁⲁⲉ ⲉⲡⲁⲧⲉ, secundo die.

"Sic Sahidice, in Inscriptione Psalmi XLVII mi ⲡⲓⲉⲱⲉ ⲉⲡⲁⲧⲉ ⲡⲓⲉⲱⲉⲱⲉ. ⲉⲧⲱⲉ, ⲁⲡⲓⲁⲧⲱⲉ. Plerumque tamen ⲁⲁⲉ adhibetur.

§. 46. Numero horarum dici præmittitur ⲁⲁⲡ, e. g. ⲁⲁⲡⲁⲧⲉ ⲡⲁⲁⲡⲓ, hora tertia. Matth. xx. 3.

"Sahidice ⲁⲡ. Matth. xx. v. ⲁⲁⲡⲁⲧⲉ ⲡⲁⲁⲡⲓ ⲉⲱⲉ ⲁⲁⲡⲁⲧⲉ ⲱⲱⲉ, "circa sextam et nonam horam.

§. 47. Numeri distributivi exprimuntur repetitione ejusdem vocis, e.g. $\overline{\text{KK}}$ vel $\text{C}\pi\alpha\tau\ \text{C}\pi\alpha\tau$, bini. Marc. vi. 7. $\phi\omicron\tau\alpha\iota\ \phi\omicron\tau\alpha\iota$, unusquisque. Luc. xvi. 5.

" Sic Sahidice, $\omicron\tau\alpha\ \omicron\tau\alpha$, $\epsilon\iota\varsigma\ \kappa\alpha\delta'\ \epsilon\iota\varsigma$. Marc. xiv. 19. $\pi\omicron\tau\alpha\ \pi\omicron\tau\alpha$, "quilibet. Act. ii. 6.

§. 48. Numeralia Latinorum adverbialia, quæ vices rei numerant, exprimuntur, si numeris Cardinalibus vox $\text{C}\pi\omicron$ addatur, e. g. $\omicron\tau\text{C}\pi\omicron$, semel. Rom. vi. 7. $\eta\text{C}\pi\omicron$ $\text{C}\pi\alpha\tau$ bis, duabus vicibus. Pf. lxi. 11. $\omega\gamma\alpha\omega\gamma\ \eta\text{C}\pi\omicron$, Pf. ciii. 30. septies, septem vicibus.

" Sic Sahidice, $\eta\text{C}\pi\text{C}\pi\omicron$, $\alpha\pi\alpha\delta$, semel. Jud. iii. 5. $\varrho\alpha\varrho\ \eta\text{C}\pi\omicron$, $\pi\omicron\lambda\lambda\omicron\varsigma$, multis vicibus. Joh. xviii. 2. Scribitur etiam $\text{C}\pi\epsilon\tau$ et $\text{C}\pi\omicron\pi$.

§. 49. Numeralia multiplicativa exprimuntur per numeros Cardinales, addendo iis vocem $\eta\kappa\omega\beta$ $\eta\text{C}\pi\omicron$, e. g. $\epsilon\varrho\epsilon\sigma\iota\tau\omicron\tau\ \eta\pi\ \eta\kappa\omega\beta\ \eta\text{C}\pi\omicron$, accipiet centuplum. Matth. xix. 29.

" Sic Sahidice, $\omicron\tau\tau\alpha\ \eta\kappa\omega\beta$, $\mu\epsilon\iota\sigma\tau\omicron\lambda\alpha\iota\omicron\varsigma$. Pf. lxxvii. 17.

CAPUT X.

DE PRONOMINIBUS.

§. 50. Pronomina personalia hæc sunt:

Coptica.

Sahidica.

Primæ Personæ.

Sing. $\alpha\pi\omicron\kappa$ ego

$\alpha\pi\omicron\kappa$, vel $\alpha\pi\bar{\kappa}$ } ego.

$\mu\eta\iota$ mihi

$\mu\alpha\iota$ mihi.

Plur. $\alpha\pi\omicron\pi$ nos

$\alpha\pi\omicron\pi$ nos.

$\mu\alpha\pi$ nobis

$\mu\alpha\pi$ nobis.

Coptica.

Coptica.

Sahidica.

Secunda Personæ.

Sing. *neok tu, m.*
neo tu, f.
naχ tibi, m.
ne tibi, f.

netok tu, m. vel netk.
neto tu, f.
naχ tibi, m.
ne tibi, f.

Plur. *newten vos,*
newten vobis,
ennot
netennot
etennot

neten et neten vos,
neten vobis,
neten vos, vobis.
Fid. Sap. MS. p. 175.
l. 42. p. 235. l. 14.

Tertia Personæ.

Sing. *neoc ille, m.*
naχ ei, m.
neoc illa, f.
naχ ei, f.

netoc ille, m.
naχ illi, m.
netoc illa, f.
naχ ei, f.

Plur. *newot illi, illa, illa.*
newot illis.

netot illi, illa, illa.
naχ illis.

§. 51. Pronomina *Personalia* etiam per certas voces ac particulas, cum præpositionibus et affixis conjunctas, exprimuntur, e. g.

I. *neeo. neeo, me.* Marc. xi. 37. Psal. xxiii. 1. *neeon, nos-*
trum, nobis, nos. Marc. x. 37, 39. Luc. i. 71. *neeoχ, te.* Ps. xx. 13.
neeo, tibi, fam. Gen. xii. 17. *newten, vos, vobis.* Marc. vi. 31.
neeoχ, ei, cum. Luc. i. 74. *neeoχ, illam.* Ps. cxiii. 9. *newot,*
illos. Ps. viii. 4.

“ Sic Sahidice, *neeo, mihi, me.* *neeon, nos.* *neeoχ, te, m.*
neeo, te, f. *newten, vos.* *neeoχ, cum.* *neeoχ, [cam.*
neeoχ, illos, illas. Vide Lexicon.

II. *po, janua, os.* *epoi, mihi.* Ps. xvi. 1. *χapo, super me.* Ps.
 iv. 1. *χapo, ad me.* Ex. x. 17. *epon, ad nos.* Gen. xliii. 4. *epoχ,*
tibi, te. Ps. viii. 1. Ps. xii. 4. *χapo, te, fam.* Ezech. xxvii. 25. *epo,*
te, f. Joh. xi. 28. *epoχapo, a te, f.* Apocal. xviii. 14. *epoten,*
vos. Gen. xli. 33. *epoχ, ei.* Luc. i. 9. *cum.* Ps. xci. 2. *χapoχ,*
 contra

contra eum. $\epsilon\alpha\pi\alpha\sigma$, ad eum. Marc. xiii. 13. $\epsilon\pi\alpha\sigma$, ei. Marc. xi. 21. eam. Marc. xii. 15. $\epsilon\pi\omega\sigma$, eos. Marc. vi. 5. Saepius etiam cum $\epsilon\epsilon\sigma\tau\epsilon$ construitur, e. g. $\epsilon\epsilon\sigma\tau\epsilon$ $\rho\alpha\iota$, super me. &c. Vide Lexic.

" Sic Sahidice, $\epsilon\pi\alpha\iota$, $\epsilon\pi\alpha\iota$, $\epsilon\pi\alpha\iota$, $\epsilon\pi\alpha$, $\epsilon\pi\omega\tau\eta$, $\epsilon\pi\alpha\iota$, $\epsilon\pi\alpha\iota$, $\epsilon\pi\alpha\iota$:
" Vide MS. Paris. n. 44. fol. 132. mihi, nobis, tibi, vobis, illi, illis.

III. $\tau\alpha\tau$, manus. $\eta\tau\alpha\tau$, manus mea, i. e. ego. Psal. cxxx. 8. $\epsilon\tau\alpha\tau$, mihi. Syrac. xiv. 9. $\epsilon\tau\alpha\tau\epsilon\eta$, inter nos. Marc. xii. 20. $\epsilon\tau\alpha\tau\epsilon\eta$, in manus nostras, i. e. nobis. Act. vi. 14. $\eta\tau\alpha\tau\epsilon\eta$, idem. Liturg. Basil. §. 275. $\eta\tau\alpha\tau\epsilon$, tibi. Lit. Cyrill. §. 30. $\epsilon\tau\alpha\tau\epsilon$, ipsum. Marc. xiii. 34. $\eta\tau\alpha\tau\epsilon$, ab illo. Marc. xv. 45. $\tau\alpha\tau\epsilon$, ei. Act. xi. 41. $\eta\tau\alpha\tau\epsilon$, cum ipsa, secum. Marc. xiv. 3. $\epsilon\tau\alpha\tau\epsilon$, illa. Gen. xviii. 19. $\eta\tau\alpha\tau\epsilon$, illis. Apocal. xxi. 9.

" Sahidice $\tau\alpha\tau$, manus. $\epsilon\tau\alpha\tau$, manui meae, id est, mihi. Mat. xxvii. 10. $\eta\tau\alpha\tau\epsilon$, tibi. Luc. xviii. 11. $\eta\tau\alpha\tau\epsilon$, ab eo. Pf. cxix. 7. $\epsilon\tau\alpha\tau\epsilon\eta$, $\epsilon\pi' \eta\mu\alpha\varsigma$. Act. i. 21. $\epsilon\tau\alpha\tau\epsilon\eta$, vobis. Act. vi. 14. $\epsilon\tau\alpha\tau\epsilon$, eos. Act. xii. 4.

IV. $\epsilon\eta\tau$, collum, venter. $\eta\epsilon\eta\tau$, in me. Gen. xlii. 11. $\eta\epsilon\eta\tau\epsilon\eta$, in nobis. Luc. i. 1. $\eta\epsilon\eta\tau\epsilon$, juxta te. Pf. v. 4. $\eta\epsilon\eta\tau$, in te, f. Apoc. xviii. 22. $\eta\epsilon\eta\tau\epsilon$, in illo. Marc. vi. 3. $\eta\epsilon\eta\tau\epsilon$, in illa. $\eta\epsilon\eta\tau\epsilon$, in illis. Pf. i. 3.

" Sahidice $\epsilon\eta\tau$ et $\eta\epsilon\eta\tau$. $\eta\epsilon\eta\tau$, in me. $\eta\epsilon\eta\tau\epsilon$, in te, m. $\eta\epsilon\eta\tau\epsilon$, in te, f. $\eta\epsilon\eta\tau\epsilon\eta$, in nobis. $\eta\epsilon\eta\tau\epsilon\eta$, in vobis. $\eta\epsilon\eta\tau\epsilon$, in illis. Vide Lexicon.

V. $\epsilon\pi\alpha$, facies. $\eta\epsilon\pi\alpha$, $\eta\epsilon\pi\alpha$, $\eta\epsilon\pi\alpha$. Ezech. ii. 9. $\epsilon\pi\alpha$, contra te. Pf. lxxv. 7. $\epsilon\pi\alpha$, contra eum. Luc. ii. 34. $\epsilon\pi\alpha$, contra se. Marc. iii. 24. $\eta\epsilon\pi\alpha$, $\epsilon\pi\alpha$, $\epsilon\pi\alpha$, ad illos. Ezech. xi. 9.

" Sahidice $\epsilon\pi\alpha$, inter se. Marc. xv. 24.

VI. $\chi\omega$, caput. $\epsilon\chi\omega$, in caput meum, i. e. in me. Osee v. 3. $\epsilon\chi\omega\eta$, nos. Pf. lxxxiii. 9. $\epsilon\chi\omega\kappa$, te. Pf. xci. 4. $\epsilon\chi\omega$, te, f. Ezech. xvi. 8. Mich. iv. 11. $\epsilon\chi\omega\chi\omega$, ibid. $\epsilon\chi\omega\chi$, illum. Marc. xv. 16. $\epsilon\chi\omega\chi$, in eo. Marc. xvi. 17. $\epsilon\chi\omega\epsilon$, super eam. Apocal. xviii. 9. $\epsilon\chi\omega\sigma$, super eos. Marc. xi. 7. $\epsilon\chi\omega\sigma$, in iis. Marc. vi. 5.

" Sic Sahidice, $\epsilon\chi\omega$, $\epsilon\chi\omega\kappa$, $\epsilon\chi\omega\chi$, $\epsilon\chi\omega\epsilon$, $\epsilon\chi\omega\sigma$. Vide Lexic.

§. 52. Pronomina possessiva hæc sunt:

Coptica.

Sahidica.

Primæ Personæ.

Sing. ἡΤΗΙ meus.

ῥωι, et ετεῖῥωι meus,

ῥωι mea, f.

ἡῥωι mei, meæ, mea,

ἡῥωι meus.

ῥωι et ἡῥωι mea,

ἡῥωι mei, meæ, mea.

Plur. ἡῥωι nostri, nostræ.

ῥωι nostri, nostræ,

ῥωι nostra, f.

ἡῥωι nostri, nostræ,

ἡῥωι nostri, nostræ,

ῥωι nostra, f.

ἡῥωι nostri, nostræ.

Secundæ Personæ.

Sing. ῥωκ

ῥεῖῥωκ

ῥεῖῥωκ

ῥωκ tua,

Item ῥεῖῥωκ tua,

et ῥεῖῥωκ

ἡῥωκ

ῥεῖῥωκ } tuus.

ἡῥωκ tui, tuæ, tua,

ετεῖῥωκ idem.

ἡῥωκ tuus.

ῥωκ tua.

ῥωκ tua.

ῥωκ tua.

ῥωκ tua.

ῥωκ tua.

ῥωκ tua.

ῥωκ tui, tuæ, tua.

ῥωκ tui, tuæ, tua.

Plur. ῥωτεν vester, vestra,

ἡῥωτεν vester.

Gen. xvii. 11. ἡῥωτεν

ἡῥωτεν, quill-

bet masculus vester. Dan.

x. 21. ἡῥωτεν ἡῥω-

τεν, ἡ ἡῥωτεν ἡῥω-

ῥωτεν vestri.

ῥωτεν vester, a, um.

Tertiæ Personæ.

Sing. ἡῥωκ

ῥεῖῥωκ

ἡῥωκ illius, m.

ἡῥωκ illius, f.

ἡῥωκ illius, m.

ἡῥωκ illius, f.

ἡῥωκ illius, m.

ἡῥωκ illius, m.

ἡῥωκ illius, f.

ἡῥωκ illius, f.

ἡῥωκ illius, f.

ἡῥωκ illius, f.

Coptica.

Coptica. Sabidica.

Sing.	<p> $\rho\tau\tau$ } illius, m. $\epsilon\tau\epsilon\rho\tau\tau$ } $\rho\tau\epsilon$ illius, f. $\phi\omega\tau$ illius, m. </p>	<p> $\rho\tau\tau$ } illius, m. $\epsilon\tau\epsilon\rho\tau\tau$ } $\rho\omega\tau$ illius, m. </p>
Plur.	<p> $\eta\tau\omega\tau$ et $\epsilon\tau\eta\tau\omega\tau$ quæ illorum, sui. </p> <p> $\rho\tau\tau\tau$ et $\eta\tau\epsilon\tau\epsilon\rho\tau\tau$ idem significat. </p>	<p> $\rho\tau\epsilon\tau\epsilon\rho\tau\tau$ Ad. iv. 23. quæ illorum, sui. </p>

§. 53. Pronomina Demonstrativa hæc sunt:

Coptica. Sabidica.

Sing.	<p> $\phi\Delta$ } hic, m. $\phi\eta$ } $\rho\Delta$ } Dan. ix. 7, 15. </p> <p> $\theta\Delta$ } hæc, f. $\theta\eta$ } $\tau\Delta$ } Marc. xii. 12, 16. Marc. xiv. 24. </p>	<p> $\rho\Delta$ } $\rho\epsilon\tau$ et $\rho\epsilon\tau$ } hic, m. $\rho\eta$ } Joh. ix. 17, 25. </p> <p> $\tau\Delta$ } hæc, f. $\tau\epsilon\tau$ } </p>
Plur.	<p> $\rho\Delta$ } hi, hæ. $\rho\eta$ } </p>	<p> $\rho\Delta$ } hi, hæ. $\rho\epsilon\tau$ } </p>

Huc etiam refer particulas:

Sing.	<p> $m. \phi\Delta$, ad aliquem pertinehs, <i>post substantivum mascul.</i> </p> <p> $f. \theta\Delta$, ad aliquem pertinehs, <i>post Substan. femininum.</i> </p>	<p> $\rho\Delta$ idem, quod $\phi\Delta$. $\theta\Delta$ idem, quod $\theta\Delta$. </p>
Plur.	<p> $\rho\Delta$, quæ ad aliquem perti- nent. Si Plur. præcedat. </p>	<p> $\rho\Delta$, quæ ad aliquem pertinent. </p>

Remota Demonstrativa.

Coptica.

Sing.	<p> $\epsilon\tau\tau\eta$, ille. $\epsilon\tau\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\tau$ ille, illa. $\phi\eta\epsilon\tau\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\tau$ ille. $\theta\eta\epsilon\tau\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\tau$ illa. </p>
-------	--

Sabidica.

<p> $\epsilon\tau\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\tau$ ille, illa. $\rho\epsilon\tau\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\tau$ ille. </p>

Plur.

Coptica.

Sabidica.

Plur. ⲉⲧⲉⲙⲙⲁⲧ } illi, æ, a.
ⲡⲏⲉⲧⲉⲙⲙⲁⲧ }

ⲉⲧⲉⲙⲙⲁⲧ } illi, illæ, illa.
ⲡⲉⲧⲉⲙⲙⲁⲧ }

Sing. ⲡⲱ idem ipse, eadem ipsa,
et Pl. iidem ipsi, eadem ipsæ.

ⲡⲱ idem ipse, in Sing. et Plur.

§. 54. Relativa Pronomina hæc sunt:

Coptica.

Sabidica.

ⲉ, ⲉⲧ, ⲉⲧⲉ, qui, quæ.
In Sing. et Plur.

ⲉ, ⲉⲧ, ⲉⲧⲉ, qui, quæ.
In Sing. et Plur.

ⲏⲧ, ⲏⲧⲉ et ⲉⲡⲧ, qui, quæ.
In Sing. et Plur.

ⲉⲧ Coptorum mutatur in ⲉⲥ ante ⲙ, ⲡ, ⲟ, et ⲱ, e. g. ⲉⲥⲙⲉⲧ, plenus. Apoc. xix. 20. ⲉⲥⲡⲁⲱⲧ, quis dabit. Psal. xiii. 7. ⲡⲉⲥⲟⲩⲁⲃ, sanctus. Ps. iv. 3. ⲡⲉⲥⲱⲟⲩⲧ, vanus. Ps. ii. 1.

Relativis Pronominibus sæpiissime præfiguntur Demonstrativa, et Articuli, e. g.

Coptica.

Sabidica.

Sing. ⲫⲏ ⲉⲧ, ⲫⲏⲉⲧⲉ }
ⲫⲁⲓ ⲉⲧⲉ }
ⲡⲉⲧ, ⲡⲉⲧ ⲉ }

ⲡⲁⲓ ⲉⲧⲉ }
ⲡⲁⲓ ⲏⲧ }
ⲡⲉ ⲏⲧ }
ⲡⲉⲧ, ⲡⲉⲧ ⲉ }

hic, qui: vel qui. }
hic, qui: vel qui. }

ⲡⲉⲧ sæpe cum nominibus coalescit, e. g. ⲧⲱⲟⲩ, et ⲡⲉⲧⲧⲱⲟⲩ, malus: ⲡⲏⲡⲉⲧⲧⲱⲟⲩ, mala.

ⲉⲏⲉⲧ, ⲉⲏⲉⲧⲉ } hæc, quæ: }
ⲉⲏⲉ, ⲉⲁⲓⲉ } quæ. } Act. i. 16.

Plur. ⲡⲁⲓ ⲉ, ⲡⲁⲓ ⲉⲧ, ⲡⲁⲓ ⲉⲧⲉ } hi, qui;
ⲡⲉⲧ, ⲡⲉⲧ ⲉ } hæ, quæ;
ⲡⲏ ⲉ, ⲡⲏ ⲉⲧ, ⲡⲏ ⲉⲧⲉ } qui, quæ. }
ⲡⲉⲧ } hi, qui;
ⲡⲉ ⲏⲧ } hæ, quæ;
ⲡⲁⲓ ⲏⲧ } qui, quæ.

§. 55. Interrogativa Pronomina hæc sunt:

Coptica.

Sabidica.

ⲁⲩⲟ quid tibi? m.
ⲁⲩⲟⲕ quid tibi? m.
ⲁⲩⲟⲧⲓ quid tibi? f.
ⲁⲩⲟⲩ quid ei? m.
ⲁⲩⲟⲡ quid nos?
ⲁⲩⲟⲧⲉⲡ quid vos?

ⲁⲩⲡⲟ quid tibi? m.
ⲁⲩⲡⲟⲕ quid tibi? m.
ⲁⲩⲡⲟⲧⲓ quid tibi? f.
ⲁⲩⲡⲟⲩ quid ei? m.
ⲁⲩⲡⲟⲡ quid nos?
ⲁⲩⲡⲟⲧⲉⲡ quid vos?

Coptica.

πιαε, quis, quæ; qui, quæ?

In utroque numero, et genere.

οτ, quis? quæ? quid?

Sabidica.

πιαε, quis, quæ; qui, quæ?

οτ, quis? quæ? quid?

§. 56. Pronomina Reciproca hæc sunt:

Coptica.

ἐἐἐειπ ἐἐἐεο cum affixis omnium
personarum conjungitur.

ἐἐἐειπ ἐἐἐεοι, me ipsum.

ἐἐἐειπ ἐἐἐεοκ, te ipsum.

ἐἐἐειπ ἐἐἐεο, te ipsam.

ἐἐἐειπ ἐἐἐεοϑ, illum ipsum.

ἐἐἐειπ ἐἐἐεοϑ, eam ipsam.

ἐἐἐειπ ἐἐἐεον, nos ipsi.

ἐἐἐειπ ἐἐἐεωτεπ, vos ipsi.

ἐἐἐειπ ἐἐἐεωοτ, illi ipsi.

ερνοτ, invicem. Hinc

πεπερνοτ, nos invicem.

πετεπερνοτ, vos invicem.

ποτερνοτ, illi invicem.

Sabidica.

Sic et Sahidice.

ἐἐἐειπ ἐἐἐεωτῆ, vos ipsi.

ἐἐἐειπ ἐἐἐεοοτ, illi ipsi.

ερνητ, invicem.

ῆῆερνητ, nos invicem.

νητῆερνητ, vos invicem.

ποτερνητ, illi invicem.

Pronomina reciproca etiam per affixa tertiæ personæ exprimuntur, e.g. πιοται ἀϑὰ πολαι ἡτεϑϑελετ, quivis sponsam suam violat. Ezech. xxii. 11. Sic τεϑωπι, sororem suam. Ibid. Vide etiam inferius verba reciproca. "Sic Sahidice: Joh. xix. 7. xe ἀϑὰ ἀϑ, quia fecit "se [filium Dei.]

§. 57. Pronomina Vaga hæc sunt:

Coptica.

πιαε, aliquis, ὁ δεινα.

οται, aliquis, unus.

επχα et ἡχα, aliquid.

παϑεεαπ, ὁ δεινα.

οτοπ, aliquis, aliquid.

ζαν οτοπ, et ζαν κεοτοπ, quidam.

χετ, alius. χετ, alia.

Sabidica.

πιαε, τις, aliquis.

οτα, aliquis, unus.

λαατ, aliquis, aliquid.

οτοπ, aliquis, aliquid.

ζοιπε, quidam.

CAPUT XI.

DE INFIXIS ET AFFIXIS.

§. 58. **I**NFIXA sunt Pronomina inseparabilia, quæ inter articulum nominis, et nomen ipsum inseruntur, et cum Substantivo præcedenti in genere conveniunt. In singulari masculino articulus π; in fæminino τ; in plurali η, in utraque Dialecto semper adhibetur, quod sequens Jablonscii tabella, paululum auctior explicat.

Si nomen sit masculinum.

Coptice.

Sabidice.

1 Pers. παβαλ, oculus meus.	convenit.
παβαλ, oculi mei.	convenit.
πενβαλ, oculus noster.	πηβαλ, idem.
πενβαλ, oculi nostri.	πηβαλ, idem.
2 Pers. πεκβαλ, oculus tuus, m.	convenit.
πεβαλ, oculus tuus, f.	ποτβαλ, oculus tuus, f.
πεκβαλ, oculi tui, m.	convenit.
πεβαλ, oculi tui, f.	ποτβαλ, oculi tui, f.
πετεπβαλ, oculus vester.	πετπηβαλ, oculus vester.
πετεπβαλ, oculi vestri.	πετπηβαλ, oculi vestri.
3 Pers. περβαλ, oculus ejus, m.	convenit.
περβαλ, oculi ejus, m.	convenit.
πεσβαλ, oculus ejus, f.	convenit.
πεσβαλ, oculi ejus, f.	convenit.
ποτβαλ, oculus eorum.	πετβαλ, idem.
ποτβαλ, oculi eorum.	πετβαλ, idem.

Si nomen sit fæmininum :

Coptice.

Sabidice.

1 Pers. ταβο, arbor mea.	convenit.
παβο, arbores meæ.	convenit.
τεπβο, arbor nostra.	τηπβο, idem.
πενβο, arbores nostræ.	πηπβο, interdum πενβο, idem.
	F 2 2 Pers.

Sabidice.

2 Persf.	τεκβο, arbor <i>tua</i> , m.	convenit.
	τηβο, arbor <i>tua</i> , f.	τουβο, idem.
	πεκβο, arbores <i>tuae</i> , m.	convenit.
	πεβο, arbores <i>tuae</i> , f.	πουβο, idem.
	τετενηβο, arbor <i>vestra</i> .	τετηνηβο, idem.
	πετενηβο, arbores <i>vestrae</i> .	πετηνηβο, idem.
3 Persf.	τεγβο, arbor <i>ejus</i> , m.	convenit.
	πεγβο, arbores <i>ejus</i> , m.	convenit.
	τεςβο, arbor <i>ejus</i> , f.	convenit.
	πεςβο, arbores, <i>ejus</i> , f.	convenit.
	τουυβο, arbor <i>eorum</i> .	τευβο, idem.
	πουυβο, arbores <i>eorum</i> .	πευβο, idem.

§. 59. Exempla Infixorum Coptica.

- 1 Persf. **ⲉⲡⲁϣⲏⲣⲓ**, filio meo. Marc. xii. 6.
ⲓⲛⲉⲩⲧⲁⲭⲏ, animam meam. Ps. vii. 4.
ⲡⲁⲛⲟⲃⲓ, peccata mea. Dan. ix. 20.
ⲡⲁⲃⲱⲕⲓ, servæ meæ. Joel. ii. 29.
ⲡⲉⲡⲓⲱⲧ, patris nostri. Luc. i. 73.
ⲧⲉⲡⲣⲉⲕⲱⲛ, imaginem nostram. Gen. i. 26.
ⲡⲉⲡⲃⲁⲗ, oculi nostri. Marc. xii. 11.
- 2 Persf. **ⲡⲉⲕⲛⲟⲩⲧ**, Deus tuus. Marc. xii. 29.
ⲡⲉⲕⲛⲟⲃⲓ, peccata tua. Marc. ii. 9.
ⲧⲉⲕⲥⲁⲛ, vocem tuam. Dan. ix. 11.
ⲡⲉⲕⲣⲁⲡ, judicia tua. Dan. ix. 5.
ⲡⲉⲡⲁⲃⲧ, fides tua, f. Marc. v. 34.
ⲧⲉⲣⲧⲁⲣⲓⲁ, hydria tua, f. Gen. xxiv. 43.
ⲡⲉⲑⲉⲣⲓ, præclara tua, f. Apocal. xviii. 14.

Raro in Coptica Dialecto or, in 2. p. f. uti in Sahidica, adhibetur, e.g.

- ποτερωι, pilus tuus, f. Ezech. xvi. 7.
 τοτμετσειε, pulchritudo tua, f. Ezech. xvi. 14.
 τοτχοει, robur tuum, f. Ezech. xxvii. 11, 12.
 λεποτωου, gloriam tuam, f. Ibid. 10.
 ποτσοβτ, muri tui, f. Ezech. xxvii. 11.
 ποτβοσερ, τὰς κωπὰς σου, remos tuos, f. Ezech. xxvii. 6.

தூள்

Зеп петепзнт, in corde vestro. Marc. ii. 8.
 εοθε тетеппарадоcis, propter vestram traditionem. Matth.

xv. 3.

Зеп петепзнт, in cordibus vestris. Ps. iv. 4.

3 Pers. пецмзх, auris ejus. Ps. ix. 37.

тецстпнѳиз, consuetudinis ejus. Marc. x. 1.

ипецѳѳизик, servorum suorum. Dan. ix. 10.

песрап пе ѳлсзвнт, nomen ejus Elisabeth. Luc. i. 5.

тесзѳе, caput suum, f. i Cor. xi. 10.

песцнри, filii ejus, f. Gal. iv. 15.

потзнт, cordis eorum. Luc. i. 51.

Зеп тотмнѳ, in medio eorum. Ezech. ii. 5.

ипотззл, oculos eorum. Marc. xvi. 4.

§. 60. "Exempla Dialecti Sahidicæ, in qua pro пеп, теп, леп,
 "петеп, &c. plerumque пп, тп, лп, петп, &c. scribitur.

1 Pers. "пзѳт, pater meus. Luc. xvi. 24.

"таѳтхн, anima mea. Psal. cxviii. 167.

"паотернте, pedes mei. Ps. cxviii. 4. а тотернте, f. pes.

"пззл, oculi mei. Ps. cxxi. 1. а пззл, m. oculus.

"ппхоѳс, Domine noster! Ps. viii. 9.

"тпмзт, mater nostra. Gal. iv. 26.

"лпззл, oculi nostri. Ps. cxvii. 2. in fine versus.

"леппоѳе, peccata nostra. Ps. ciii. 10.

2 Pers. "пекшпз, vita tua. Luc. xvi. 25.

"текотернте, pes tuus. Ps. xc. 12.

"пекзгзѳон, bona tua. Luc. xvi. 25.

"пѳззл, maritum tuum, f. Joh. iv. 16.

"потрро, rex tuus (filia Zionis!) Joh. xii. 15.

"тѳтсшпе, sororis tuæ. 2 Joh. 13.

"зп тотмннте ѳлннѳ, in medio tui, Jerusalem! Ps. cxv. 19.

"потшнре, liberi tui, f. 2 Joh. 4.

"петпззѳе, vita vestra. Jac. iv. 14.

"тетпзкзлѳстпн, justitia vestra. Matt. v. 20.

"петпзнт, corda vestra. 1 Pet. i. 19.

3 Pers. "печн, domus ejus. Hebr. iii. 2.

"тецзлѳе, uxorem suam. Luc. xvi. 18.

"печсннт,

“ περσους, fratres sui. Hebr. ii. 17.

“ περδαι, maritus ejus, f. Luc. xvi. 18.

“ ητεςχοεις, Dominæ suæ, f. Pf. cxxii. 2.

“ περσους, filiis suis, f. Gal. iv. 25.

“ περκεσωνας, in τὸ σωμα αὐτῶν. Jac. iii. 3.

“ τετυγοντες, guttur eorum. Pf. cxlix. 6.

“ περχινοοτε, Domini eorum. 1 Tim. vi. 1.

§. 61. Particula εἰσο, coram, infixæ etiam admittit, cum articulo præcedente: unde suspicari licet eam esse substantivum, e.g.

εἰπαεἰσο, coram me. Pf. xxiii. 4.

εἰπεκεἰσο, coram te. Pf. vii. 8.

εἰπερεἰσο, coram eo. Marc. xv.

Et sic in cæteris personis. Vide Lexicon.

“ Sahidice εἰπεεἰσο εἰσο, e.g. εἰπαεἰσο εἰσο, coram me.
“ εἰπεκεἰσο εἰσο, coram te, &c.

§. 62. Loco Infixorum, interdum etiam Affixa adhiberi possunt, ita ut eadem maneat significatio, e.g. εἰσο ηρω, claudere os tuum, pro quo etiam dici potest περω. Affixa autem nominibus hoc pacto affiguntur.

Primæ Personæ.

Sing. ι (a ηηι mihi) meus, ρωι, os meum.

τ, si vox in literam τ terminetur, e.g. ραττ, ητοττ, pes meus, manus mea. Secundum τ omissum, e.g. ετοτ, mibi. Matth. xi. 27. xv. 5. Joh. iv. 9. Act. i. 4.

Plur. η, (ab εηον, nos) πετερον, debita nostra. Matth. vi. 12.

εν, in voce ρατ, e.g. εηον ερατεν, stetimus in planta nostra. Pf. xix. 8.

Secundæ Personæ.

Sing. κ, (ex ηθοκ, tu) ηρατκ, pes tuus. Psal. xci. 12.

f. †, e.g. ερα†. pedem tuum, f. i.e. te, f. Ezech. xvi. 10. ερατε, 25. ερατη scribitur, Ezech. xxvi. 20.

Plur. τεη, (a ηωτεη) e.g. ηωτεη χαρωτεη, vos tenebitis os vestrum. Exod. xiv. 14. Pro εραττεη legitur ερατεη-εηποτ. Marc. vi. 9. Judæ 24. et alibi. (conf. §. 50.)

Tertiæ

Tertia Persona.

Sing. m. q, (a ḥeoq, ille) ḥen ʔpaq, in vultu ejus: a ʔpa, vultus. Marc. xiv. 65.

f. c, (a ḥeoḥ, illa) ʔpaṭc, super plantam suam. Marc. iii. 24.

Plur. oṭ, (ab ḥeoṭ) ʔpaṭoṭ, super plantas eorum. Marc. xiv. 47.

§. 63. "In Dialecto Sahidica Affixa nominibus eodem modo uti in "Dialecto Coptica accedunt; nisi quod loco ḥ ponatur ṭe (p. 55) loco "ṭen in 2 pl. adhibeatur ṭḥ vel ṭḥṭḥ, et loco oṭ in 3 p. plur. "etiam poni possit ʔṭ vel ḥṭ, uti exempla, superius §. 51. ad finem "Pronominum personalium adducta, id docent.

§. 64. Vox ʔḥṭ, cor, animus, in utraque Dialecto Affixa sic admittit.

*Coptice.**Sahidice.*

ʔḥṭ, cor meum.

ʔṭḥ.

ʔḥḥ, cor tuum.

ʔṭḥḥ.

ʔḥq, cor ejus. m.

ʔṭḥq.

ʔḥc, cor ejus. f.

ʔṭḥc.

ʔḥn, cor nostrum.

ʔṭḥn.

ʔḥṭen, cor vestrum.

ʔṭḥṭḥ vel ʔṭḥṭḥṭḥ.

ʔḥoṭ, corda eorum.

ʔṭḥṭ.

§. 65. Adjectivis affixa etiam possunt accedere, c. g. ṭḥp, omnis:

ṭḥpḥ, omnis tu, tu totus.

ṭḥpḥ, omnis ille.

ṭḥpc, omnis illa.

ṭḥpen, nos omnes.

ṭḥṭen, vos omnes.

ṭḥpoṭ, omnes illi, vel illæ.

} Sahidice conveniunt.

Sahid. ṭḥpḥ.

ṭḥṭḥ.

ṭḥpoṭ.

Confer §. 26, de Genere Adjectivorum.

§. 66. Schema affixorum cum Nominibus hic apponere libet.

pḥi, os meum, a po, os.

pḥn, os nostrum.

pḥḥ, os tuum, m.

pḥṭen, os vestrum.

pḥṭ, os tuum, f.

Sahid. pḥṭen et pḥṭḥṭḥ.

pḥq, os ejus, m.

pḥoṭ, os illorum, illarum.

pḥc, os ejus, f.

pḥṭ

ραττ, vel ρατ (§.62.) pes meus. ραττεп, vel potius ρατεп-
 ρατк, pes tuus, m. οηпот, pes vester.
 ρατ, pes tuus, f. Sahidice ραττεп, vel potius
 ρατц, pes ejus, m. ραττηтн.
 ραтс, pes ejus, f. ραтот, pes eorum.
 ρατεп, pes noster. Sahidice Analogia permittit ρа-
 Sahidice ρατεп, et ραтн. тот, ραтау, et ραтн.

§. 67. Affixa etiam particulis sequentibus hoc pacto junguntur.

1. ατбне, sine.
 αтбпоті, sine me. Joh. xv. 5.
 αтбпотк, sine te. Genes. xli. 44.
 αтбпотц, sine eo. Joh. i. 3.
 αтбпотн, sine nobis. 1 Cor. iv. 8.
 " Sahidice αхн, sine. αхпотц, sine eo. Joh. i. 2.
2. αβο, vide inter Pronomina Interrogativa.
3. εεβε, propter.
 εεβнт, propter me. Marc. viii. 35.
 εεβнтк, propter te, m. Ps. xliii. 22.
 εεβнт, propter te. Gen. xii. 13. Ezech. xvi. 44.
 εεβнтц, de eo. Marc. viii. 30.
 εεβнтс, de ea. Marc. i. 30.
 εεβнтен, propter nos. Symb. Nycænum.
 εεβε οηпот, propter vos, cum *pron. pers.* (§. 50.)
 εεβнтот, propter eos. Gen. xviii. 25.
 " Sahidice етβε, propter, de.
 " етβннт, de me. Act. xxii. 18.
 " етβннтк, et етβнк, propter te.
 " етβннтε, propter te, f.
 " етβннтц et етβнц, propter illum.
 " етβннтс et етβнс, propter illam.
 " етβε тнтн, propter vos, cum *pron. pers.* (§. 50.)
 " етβннтот, propter illos, illas.
4. леленса, post, eodem modo uti ηса sequens, affixa admittit.
5. лее, cum.
 леенн, tecum. Marc. xiv. 37.
 лееаа, tecum. Psal. cx. 3. леее,

περὶ, tecum, f. Luc. i. 28.

περὶς, cum eo. Psal. xci. 15.

περὶς, cum ea. Luc. i. 56.

περὶς, nobiscum. Marc. i. 24.

περὶς, vobiscum. Marc. xiv. 6.

περὶς, cum illis. Ps. i. 5.

"Sahidice περὶ, cum.

"περὶς, tecum.

"περὶς, tecum, m.

"περὶς, tecum, f.

"περὶς, cum eo.

"περὶς, cum ea.

"περὶς, nobiscum.

"περὶς, vobiscum.

"περὶς, cum illis.

6. ἵς, post.

ἵς, post me. Marc. ii. 14.

ἵς, post te. Marc. xv. 34.

ἵς, post te, f. Hos. ii. 9. bis. Ezech. xvi. 45.

ἵς, post eum. Marc. xv. 21.

ἵς, post eam. Syr. i. 30.

ἵς, post nos. Marc. ix. 38.

ἵς, post vos. Luc. x. 16.

ἵς, post illos. Marc. iv. 36.

"Sahidice etiam ἵς.

"ἵς, post me. Luc. x. 21.

"ἵς, post eum. Joh. ix. 31.

7. ὅς, contra, ad.

ὅς, contra me.

ὅς, ad te. Ps. xxvii. 2.

ὅς, ad eum. Ps. cli. 3.

ὅς, contra nos. Marc. ix. 40.

ὅς, contra eos. Apoc. xii. 8.

"Sahidice etiam ὅς, contra, ad.

"ὅς, ὅς, ὅς.

"ὅς ὅς et ὅς τῇ, ad vos. (§. 50.)

"ὅς, contra illos. Act. xii. 8.

8. **οὐτε**, inter.**οὐτω**, inter me. Genes. ix. 12.**οὐτωκ**, inter te. Gen. iii. 15.**οὐτωγ**, inter eum. 1 Cor. vi. 1.**οὐτων**, inter nos. Gen. xxxi. 53.**οὐτωσ**, inter ipsos. Gen. xxi. 27."Sic Sahidice, **οὐτωκ**, inter te." **οὐτωσ**, inter eos. Amos iii. 2.9. **κατοτ**, statim, (ex **κα** ad, et **τοτ**, manus.)**κατοτγ**, statim ille. Marc. iii. 16.**κατοτς**, statim illa. Luc. iv. 39.**κατεπηνος**, statim vos. Marc. xi. 2.**κατοτοσ**, statim illi. Pl. xxxix. 15."Sahidice **κατοτ** hoc sensu nondum occurrit."10. **εἰωτ**, super.**εἰωτκ**, super te.**εἰωτγ**, super te, f.**εἰωτγ**, super eum.**εἰωτς**, super eam.**εἰωτοσ**, super eos. Vide Lexicon."Sahidice, **εἰω**, super." **εἰωωτ**, super me." **εἰωωγ**, super eum." **εἰωως**, super eam." **εἰωωσ**, super eos. Vide Lexicon.11. **εἰω**, quoque.**εἰω**, *αὐτός*, ego ipse. Act. xxiv. 16. et **εἰωκ****εἰω**, ego etiam.**εἰωκ**, tu etiam, m.**εἰωγ**, tu etiam, f.**εἰωγ**, ille etiam.**εἰως**, illa etiam.**εἰων**, nos etiam; et **εἰων** **εἰων**.**εἰωπ**, vos etiam.**εἰωσ**, illi, illæ etiam.

"Sic

" Sic Sahidice, $\alpha\pi\alpha\kappa$ $\epsilon\omega$, et $\alpha\pi\alpha\kappa$ $\epsilon\omega\omega\tau$, ego etiam.

" $\epsilon\omega\omega\kappa$, tu etiam, m.

" $\epsilon\omega\omega\tau\epsilon$, tu etiam, f.

" $\epsilon\omega\omega\varsigma$, ille etiam.

" $\epsilon\omega\omega\varsigma$, illa etiam.

" $\epsilon\omega\omega\pi$, nos etiam.

" $\epsilon\omega\tau\tau\eta\tau\eta$, vos etiam. $\epsilon\omega\omega\tau$, illi etiam. Vide Lexicon.

§. 68. Affixa etiam verbis accedunt in omnibus Modis.

Affixæ Primæ Personæ.

Sing. ι vel τ .

Sahidica conveniunt cum Copticis.

Plur. π .

Secundæ Personæ.

Sing. κ , m.

Convenit.

\dagger vel ι , f.

Sahidice $\tau\epsilon$.

Plur. $\tau\epsilon\pi$.

Sah. $\tau\eta$ plerumque, vel $\tau\eta\tau$ -
 $\tau\eta$, interdum, $\tau\epsilon\pi$.

Tertiæ Personæ.

Sing. ς , m.

Conveniunt.

ς , f.

Plur. $\alpha\tau$.

Hæc affixa verbis nude accedunt. Notandum tamen:

1. Verba $\epsilon\iota$ portare, $\epsilon\iota$ jacere, $\chi\iota$ assumere, $\sigma\iota$ accipere, et imperativi, $\alpha\lambda\iota$ cape, $\alpha\sigma\iota$ affer, $\alpha\pi\iota$ fac, omnibus affixis τ præmittunt. Idem facit verbum $\omega\iota$ mensurare, et $\epsilon\pi\omega\sigma\tau\omega\iota$ sibilare.

" Sahidice verbum η ducere, $\alpha\omega$ crucifigere, $\epsilon\iota$ portare, $\chi\iota$ accipere, $\sigma\eta$ reperire, $\chi\alpha\varsigma$ exaltare, idem faciunt.

2. Quædam verba Coptica hoc τ tantum in tertia persona pluralis numeri admittunt, e. g. $\alpha\iota$ facere, $\alpha\eta\iota$ dare, $\alpha\lambda$ ferre, $\tau\eta\iota$ dare, $\phi\alpha\varsigma$ coquere, $\alpha\omega$ dicere.

3. Verba, quæ in ultima Sillaba e sequente consona, et in penultima vocalem α , o vel ω habent, solent in fine e ante affixa, a consonante incipientia, assumere, et abjecto e ultimæ Syllabæ, vocalem longam penultimæ

ultimæ Syllabæ in brevem mutare, e.g. $\theta\omega\tau\epsilon\kappa\iota$ format $\theta\omega\tau\epsilon\kappa\epsilon\tau$, $\theta\omega\tau\epsilon\kappa\epsilon\tau$ $\theta\omicron\tau\epsilon\kappa\epsilon\tau$, et tandem mutato τ propter sequens κ in \omicron , $\theta\omicron\epsilon\kappa\epsilon\tau$, occide me.

Sic affixa accedunt verbis sequentibus:

$\theta\omega\kappa\epsilon\epsilon\lambda$, extraxit.

$\theta\alpha\upsilon\epsilon\epsilon\lambda$, vocavit.

$\eta\alpha\upsilon\epsilon\epsilon\lambda$ vel $\eta\omicron\upsilon\epsilon\epsilon\lambda$, salvavit.

$\omicron\tau\alpha\upsilon\epsilon\epsilon\lambda$, interpretatus est.

$\omicron\tau\omega\tau\epsilon\kappa$, transportavit.

$\rho\omega\tau\epsilon\kappa$, cubavit.

$\epsilon\alpha\theta\epsilon\epsilon\lambda$, extraxit.

$\epsilon\omega\tau\epsilon\epsilon\lambda$, audivit.

$\epsilon\omega\pi\epsilon\epsilon\lambda$, erravit.

$\omega\pi\epsilon\kappa$, abominatus est.

$\omega\pi\upsilon\epsilon\epsilon\lambda$, exstinxit.

$\theta\omega\tau\epsilon\kappa$, occidit.

$\theta\omega\lambda\epsilon\epsilon\lambda$, rapuit.

$\chi\omega\kappa\epsilon\epsilon\lambda$, lavavit.

$\theta\alpha\theta\epsilon\epsilon\lambda$, maculavit.

"Sahidice affixa eodem modo accedunt verbis sequentibus: $\eta\alpha\upsilon\epsilon\epsilon\lambda$ vel $\eta\omicron\upsilon\epsilon\epsilon\lambda$, liberavit:

" $\omicron\tau\alpha\upsilon\epsilon\epsilon\lambda$, interpretatus est.

" $\omicron\tau\omega\pi\upsilon\kappa$, respondit.

" $\epsilon\omega\tau\epsilon\epsilon\lambda$, audivit.

" $\epsilon\omega\pi\epsilon\epsilon\lambda$, erravit.

" $\eta\alpha\upsilon\epsilon\epsilon\lambda$, vocavit.

" $\tau\omicron\omicron\tau$, repulit.

" $\theta\omega\tau\epsilon\kappa$, occidit.

" $\chi\alpha\theta\epsilon\epsilon\lambda$, maculavit.

" $\chi\omega\kappa\epsilon\epsilon\lambda$, lavit.

"Hæc verba quidem vocalem longam Syllabæ penultimæ in brevem, sed τ ante κ vel $\epsilon\lambda$ nunquam in \omicron mutant.

4. Si in ultima verborum Syllaba reperiatur ω , sequente Consona: solet plerumque in \omicron mutari. Exempla et Exceptiones inferius, §. 70, allegabuntur.

§. 69. Exempla affixorum utriusque Dialecti nunc subjungemus

I. *Perf. Sing.*

ι , me, mihi; post verba desinentia in \omicron , e.g. $\lambda\epsilon\alpha\tau\omicron\tau\chi\omicron\iota$, libera me, a $\tau\omicron\tau\chi\omicron$, libera.

τ , me, mihi; post verba, quæ non desinunt in \omicron , e.g. $\alpha\upsilon\tau\omicron\tau\chi\omicron\iota$, nutrit me. Psal. xxxiii. 2. a $\upsilon\tau\omicron\tau\chi\omicron$. $\alpha\upsilon\chi\alpha\tau$, posuit me. Lament. iii. 11. a verbo $\chi\alpha$, posuit. $\epsilon\theta\eta\alpha\chi\epsilon\lambda\tau$, qui reperiet me. Gen. iv. 14. a verbo $\chi\epsilon\epsilon\lambda$. $\alpha\upsilon\tau\alpha\theta\tau\tau$, dejecit me, (a verbo $\rho\alpha\theta\tau$.) Lament. iii. 11. $\alpha\tau\tau\eta\iota\tau$, $\pi\alpha\rho\epsilon\delta\omicron\eta\iota$. Jes. 38. 13. a $\tau\eta\iota$, dare.

$\tau\tau$, (vide

ῥῥ, (vide §. 68. n. 1.) ἀῖῥῥ ἐπᾶῖῥ, projeci me, i. e. procidi in faciem meam. Ezech. ii. 1. Lament. iii. 43. Jonas i. 12. a verbo ῖῥ. ἀῖῥῥῥ, tulit me. Ezech. v. 2. a verbo ῥῥ. ἀῖῥῥῥ, assumfit me. Ezech. iii. 14. viii. 3. Ps. xvii. 17. a verbo ῥῥ.

ἐῥ, (vide §. 68. n. 3.) ἐῖῥᾶῖῥ ἔῖῥ, eripiet me, a verbo ποῖῥᾶῖ, vel ᾶῖῥᾶῖ. Ps. xci. 3. ἰῥ ῖῥῥῥῥ, ecce occide me. Num. xi. 15. a verbo ῖῥῥῥ.

" Sic et Sahidice;

" ἰ, me, mihi; post verba desinentia in o, e. g. ἀῖῥῥῥῥῥῥ ἔῖῥᾶῖῥ

" ἔῖῥᾶῖῥῥῥ, humiliavi me valde, vivifica me. Psal. cxviii. 107.

" a verbis ῥῥῥῥῥῥ et ᾶῖῥᾶῖῥ.

" ῥ, me, mihi; post verba, quæ non desinunt in o. Joh. v. 7. ἐῖῥ-

" ποῖῥῥ, projiciet me, a ποῖῥ. Luc. xiv. 8. ἀῖῥ, fac me, a

" verbo ᾶῖῥ.

ῥῥ, juxta Analogiam. Vide §. 68. n. 1.

" ἐῥ, (vide §. 68. n. 3.) ᾶῖῥᾶῖῥ, libera me. Ps. xvi. 7. ἀῖῥᾶῖῥ-

" ἔῖῥ, liberavit me. Act. xii. 11. a verbo ποῖῥᾶῖῥ vel ᾶῖῥᾶῖῥ.

" ῖῥᾶῖῥ. Act. vii. 27. ἐῖῥῥῥῥ, ad occidendum me, a ῖῥῥῥῥ.

1 Personæ Plural.

ἡ, nos, nobis; si verbum in vocalem desinat. Ps. xl. 15. ἀκῥῥῥῥῥῥ, humiliasti nos. Marc. i. ἐῖῥῥῥῥ, ad perdendum nos. ἀκῥῥῥῥ, posuisti nos. Lament. iii. 43. Scribitur etiam κοῖῥῥῥῥῥ, dirige nos. Lit. Basil. §. 47, nisi sit Sphalma.

ἐῥ, (vide §. 68. n. 3.) ἀῖῥῥῥῥ ἡῖῥῥῥῥῥῥῥ, Assur non liberabit nos. Hof. xiv. 4. ἀῖῥῥῥ ἡῖῥῥῥῥ ᾶῖῥᾶῖῥ, ut Deus liberet nos. Jon. i. 6. a verbo ᾶῖῥᾶῖῥ. Lament. iii. 43. ἀκῥῥῥῥῥ, occidisti nos, a verbo ῖῥῥῥῥ.

Et in genere post consonantem: ἀῖῥῥῥῥῥ, reperierunt nos, seu reperti sumus. Galat. i. 17. a verbo ῥῥῥῥ. ἀῖῥῥῥῥῥῥῥῥ, ὑπεριδόντες. 1 Theff. ii. 2. ἀῖῥῥῥῥῥ, si vituperaverint nos, a ῥῥῥῥ. Catech. Shenutii in MS. Hebd. S. pag. m. 49. ἀῖῥῥῥῥῥῥ, ἀποφαιδέντες. 1 Theff. ii. 17. a ῥῥῥῥ. ἀῖῥῥῥῥῥῥ, dejecerunt nos, a verbo ῥῥῥῥ. Lam. iii. 44. ἀῖῥῥῥῥῥ, avertimus nos, a verbo ῖῥῥ. Dan. ix. 5.

ῥῥῥῥ,

την, (vide §. 68. n. 1.) Psal. lxxx. 1. ἀκρῆτην, repulisti nos, a verbo ῥῆ. Lit. Basil. §. 173. ἀργτην, fac nos, ab imperativo ἀρῆ, fac. Et in aliis verbis, e. g. ὀτορητην, mitte nos. Marc. v. 12. ab ὀτωρῆ, mittere. ἀποταρτην πεωκ, secuti sumus te, a verbo ὀταρ. Mat. xix. 27. Mal. i. 2. ἀκλειπῆτην, amasti nos, a verbo κλειπῆ. Mal. iii. 7. τενηακοττην, convertemus nos, a verbo κοτ, vide Deut. ii. 1. iii. 1. κοττην, redime nos, a κοτ. Pl. xciii. 26. Pl. lxxv. 10. ἀκφαστην, ἐκπεσάσας ἡμᾶς, a verbo φασ. Deut. i. 27. ἐφοττην ἐβόλ, ad delendum nos. Deut. i. 41. ἐταποῦ ῥενῶλητην, quæ Dominus mandavit nobis. Deuter. vi. 21. ἀρετην ἐβόλ, eduxit nos. Sic etiam verba ααῖ, αονκ, ωακ, ὡον, &c. construuntur.

“ Sic et Sahidice;

“ η, post vocalem. Psal. iv. 6. πετηατσαβον, quis docebit nos, a τσαβο. Pl. xcix. 3. ηῆταρταμιοη, qui fecit nos, a ταμιο.

“ εν, vel η punctatum (vide §. 68. n. 3.) αηῆταρταμην, qui vocavit nos. 2 Petr. i. 3. Αἰτορ. xvi. 12. αταρτα. Matth. vi. 13. “ ηῆταρταμην, libera nos. Pl. cxvii. 25. ηαῖταμην, libera nos, a ηαῖτα. Ibid. κοττωνην, dirige nos, a κοττων.

“ την, vel τη. Matth. vi. 13. αἰπρετην ἐροτην ἐπειρασμεος, ne inducas nos in tentationem. 1 Joh. iv. 10. ηῆταρταμην, qui dilexit nos. Ibid. 11. αἰπρετην, Deus dilexit nos. Αἰτ. vii. 40. ηῆταρταμην ἐβόλ, qui eduxit nos ex Ægypto, vide et Αἰτ. xvi. 37.

2 Pers. Singul. Mascul.

κ, te, tibi. αικφοκ, genui te. Pl. x. 3. α κφο. αρεταρκοκ, adjuvavi te. Gen. i. 6. a verbo ταρκο.

τκ, (vide §. 68. n. 1.) ἐρῆτκ, ad projiciendum te. Siracid. xii. 15. Deuter. xiii. 5. ἐρεῖτκ ἐξοτην, introducet te. Deuter. xxx. 5. xxviii. 36.

εκ, (vide §. 68. n. 3.) αααααεκ, vocaverunt te, seu vocatus es, a ααααα. 1 Cor. vii. 21. Hof. xiii. 10. ααρεα ηααααεκ, liberet te, a ηαααα. τενηααααεκ, occidemus te. Hist. Bel. 29. Gen. xxvi. 29. απετενορθεκ απον, non abominati sumus te, a verbo ωρεθ. Deut. xiii. 5. ἐκορθεκ, ad seducendum te, a κορεα.

“ Sic

"Sic et Sahidice:

"κ, ἀκρῖνονκ, ne accumbas, a ποκ. Luc. xiv. 8. ολκ εἰραι, ascende. Luc. xiv. 10. ab ολ.

"τκ, (vide §. 68. n. 1.) ἡσεγίτκ, ut portent te, a qi. Luc. iv. 11. "Pī. π. 19. ἡτὰρῖτκ, qui duxit te. Pī. lxxx. 10. a verbo ἡ.

"εκ, (vide §. 68. n. 3.) ἡσ. πῆτὰρῖε, qui vocavit te. Luc. xiv. 8, "10. ἀπὰρῖε, liberavi te. Pī. lxxx. 7.

"τ, interdum loco κ. Joh. xvii. 25. ἀπε ἡκοσαος εἰσῶπτ, mundus non cognovit te. τῶσπτ, surge tu. Act. x. 26. xi. 7.

2 Pers. Sing. fæm.

1, te, tibi. Marc. v. 34. πεπὰρτ πετὰρῖε, fides tua servavit te, (o mulier.) Mich. iv. 10. εἰπὰρῖε, liberabit te, fæm. a παρῖε. (Vide §. 68. n. 3.) Luc. xix. 43. σεπὰρῖε, coarctabunt te, a ρῖε.

†, te, tibi. Genes. xxx. 2. φητὰρῖε, qui privavit te fructu. Nahum. iii. 6. †παρῖε, ponam te, fæm. 15. εἰεῖ, comedet te. Sophon. iii. 15. εἰεῖ, Mich. iv. 10. liberabit te. Ezech. xvi. 41. εἰτε, ut non convertas te.

"Sahidice e, e. g. τῶσπε surge, †ρῖε attende, †ρῖε in-
"due, ἀρῖε sta, εἰρε liga. MS. Paris. n. 44. fol. 130. p. 2.
"a verbis τῶσπ, †ρῖε, †ρῖε, ἀρῖε, εἰρε.

"Vel, τε, e. g. Act. v. 9. σεπαρῖε εἰσῶλ, efferent te, fæm. a qi
"εἰσῶλ, efferre. παρῖε, inclina, a πακ. MS. Paris. n. 44. f. 130.
"p. 2.

2 Pers. Plural.

τεν, vos, vobis; o finale verborum mutatur in ω, e. g. ἡτῶρῖε, ut constituent vos, a verbo τῶρ. Marc. xiii. 9. παρῖε, ostendet vobis. Marc. xiv. 15. ἀπὰρῖε, ostendi vobis, a verbo παρῖε. Sæpe loco affixi hujus pronomen personale ἡπῶρ adhibetur, e. g. τεπῶρ, surgite; ut facilius ab affixo 1 pers. plur. distinguatur, quod sæpius τεν habet. (Vide pag. 54. ab initio.)

"Sahidice,

- “ Sahidice, τῖ et τῆς τῖ, vos, vobis. ἡταυτεροῦ αὐτῆς τῖ, vo-
 “ caverunt vos, i. e. vocati estis. 1 Petr. ii. 21. It. 35. εἰ τε τῖ-
 “ κε τῆς τῖ, qui converterunt vos, i. e. qui conversi estis, Act.
 “ v. 39. ἀλλήως ἡσεῖν τῆς τῖ, ne inveniant vos, i. e. ne inve-
 “ niamini.
 “ Διτσαβωτῖ, *Idēsa bōm*. Joh. x. 32. lege διτεβωτῖ, per o,
 “ Dialectus enim superioris Ægypti o retinet, uti ad affixum οτ,
 “ 3 p. plur. annotabitur.

3 Pers. Sing. mas.

ς, eum, ei. Pf. xx. 4. ἀκτῆς, dedisti eum, a τῆς. εἰς τςιος, fatu-
 rabo eum, a τςιο. Pf. xci. 16.

τς, (vide §. 68. n. 1.) Jon. i. 15. ἀντςιτς, projecerunt eum, a verbo
 τςι. Ezech. xxxi. 16. ἐστςιτς σῖ ἐπεσῆτς, ad dejiciendum eum, a
 verbo composito σῖ ἐπεσῆτς. Joh. xi. 44. ἀπῖτς, adducite eum.
 ἀλῖτς εἰς οῦτς, *προσαγάγετε*. Mal. i. 8. ἀρῖτς. Pf. l. 10. fac id.

ς, (vide §. 68. n. 3.) ἀαρςεςαδςςς, salvet eum. Pf. xxi. 3. Pas-
 sīm. ἀτορςςς, abominati sunt eum. Amos iv. 10. ab ωρες.
 ἀτοτοοθςς, transportatus est, ab οτωτες. Hos. x. 5. et Gen. v.
 24. ἀπεροσςςς, ne extinguatis eum, ab ωσςςς. 1 Thess.
 v. 19. Amos iv. 11. ἐδςςςςςς, a verbo δςςςςς. Habac.
 ii. 9. ἐκςςςςςς, ab eodem δςςςςς, extrahere. Act. iv. 36.
 Mich. vi. 5. ἐτεπετεσςςςςςςς, cognominatus. ἀτςςςς-
 ςς, occiderunt eum, a δςςςςς. Marc. xii. 5. Passim.

“ Sie Sahidice;

“ ς, σςοπς, excipit eum. Rom. xiv. 1. πατοτςπςςς, excitabit eum.
 “ Jac. v. 15.

“ τς, (vide §. 68. n. 1.) ἀτετῖαδςςς, suspendistis eum, a verbo
 “ δςςς. Act. v. 30. Pf. lviii. 1. ἀμςςςςςς, ut non reperias eum,
 “ a σῖ, reperire, desunt in Græco. Luc. iv. 9. ἀτςςςς, duxit
 “ eum, a verbo ῖ. ςῖτς, tolle eum, a ςῖ. Joh. v. 12. ἡςςςςςςς, acciperunt eum, i. e. acceptus est. Luc. xvi. 22. a χῖ. σεπς-
 “ χςςςςς, exaltabunt eum, a χςςς. Luc. xviii. 14. xiv. 11.

“ ες, (vide §. 68. n. 3.) παδςςς, libera eum, a παδςςς. Psal.
 “ lxxxii. 4. Act. vii. 10. 14. ἐσςςςςςςςς, cognominatus,
 ab

“ab οὐρανῶ. Act. iv. 26. Joh. ix. 7. ἀποκριθεὶς, ad responden-
dum ei, ab οὐρανῶ. Luc. xiv. 6. xxiii. 9. ἀπεκρίθη αὐτῷ, ei
audivisti eum, a οὐρανῶ. Ephes. iv. 21. ἀποδοῦναι, repulit
eum, a τοῦ. Act. vii. 57. ἀποκτείναντες, occiderunt eum, a
“θωτῆ. Act. v. 36. ἀκκαθίσαντες, contaminarunt eum, a
“καθῆ. Ezech. xxxvi. 17.

3 Pers. Sing. fam.

c, ei, eam. Pl. ix. 2. ἀκρίβη, dedisti eam, a verbo τῆ.

τς, (vide §. 68. n. 1.) ἀνετάρχτε ἐξ αὐτοῦ, quam eiecerunt, seu re-
pudiatam. Sophon. iii. 19. Mich. iv. 6. ἀλλὰ περὶ κεοῦτα χιτς, alius
accipiat eum, a χι. Act. i. 20. ἀνεχθῆτε, non accipias eam.
Ez. xviii. 16. Passim. ἀνιτς, induces eam, ab imperativo ἀνι.
Ezech. v. 1. ἐκδερῶν ἑαυτὴν, sibilabit eum. Soph. ii. 15.

ες, (vide §. 68. n. 3.) ἡπενδύσεις, ne liberes eam, a πορεύει vel
παύσει. Hof. ii. 19. ἀκούσεις, exaudivit eam. Pl. ix. 37. a
σωτῆ. ἡπαύσεις, occides eam, a θωτῆ. Hof. ii. 3.
ἡπαύσεις, seduces eam, a σωτῆ. Hof. ii. 14.

“Sic Sahidice;

“c, ἐτεκνήσει, faciet id, ab αἰ. Matth. xxiii. 35.

“τς, (vide §. 68. n. 1.) ἡπεροχίτς, cum accepissent eam, a χι.

“Matth. xx. 11. ἀφῆκεν αὐτὴν, extulerunt eam, a φι. Act. v. 10.

“Amos iii. 1. ἡτάνητε ἐξ αὐτοῦ, quam eduxi, a verbo ἡ.

“ες, (vide §. 68. n. 3.) Act. ix. 36. τῶν ἑρμηνέων, quam interpre-

“tantur, ab οὐρανῶ. 39. ἀκαθάρσαντες, lavarunt eam, a καθαί.

“Luc. xv. 9. ἡπαύσεις, quam perdidit, a verbo σωτῆ. Luc.

“ix. 24. ἡπαύσεις, perdet eam, ab eodem verbo σωτῆ.

3 Pers. Plural.

οὐ, eos, eas, ea, illis. Pl. cx. 6. ἐκπληροῦν, implebit eos, a verbo
πληρῶ.

τοῦ, (vide §. 68. n. 1.) ἔλθον ἐξ αὐτοῦ, ejice eos ex
cordibus eorum. Lit. Basil. i. 126. ἐταράχον, quos accepe-
runt. Ezech. xxix. 14. ὠντοῦ, mensurabis eos, a ων. Ezech. v.

1. (vide §. 68. n. 2.) ἐποίησεν, quæ fecit, ab αἰ. Psal. i. 3.

H

ερετεν-

ερετεπληντοτ, dedistis ea, a verbo ελην. Ezech. xx. 30. ειε-
 ολτοτ εδρηι εεβλετωλωη, ducam eos Babylonem, a verbo
 ολ. Ezech. xii. 13. ακφαστοτ, coques ea, a φασ. Ezech. iv. 2.
 εταιχοτοτ, quæ dixi, a verbo χω vel potius χο. Jes. lx. 11.
 Passim.

οτ, etiam in verbis, §. 68. n. 3. allegatis, e. g.

†ηαηαζαοτ, liberabo eos, a ηαζεα. Hos. xiii. 14.

αφθαζαοτ, vocavit eos, a φαζεα. Joel. ii. 32.

ηαι ορβοτ, hæc abominemini, a verbo ωρεβ. Lev. xi. 13.

ατσοραοτ, seduxerunt eos, a σωρεα. Amos ii. 4.

ατσαθραοτ εθουη, irrepserunt, a σαθρεα. Judæ 4.

εθαικοθαοτ, audiivi eos, a σωτεα. Ezech. xxxv. 13.

ατροοβιοτ, accubuerunt, a πρωτεβ. Matth. ix. 10.

†ηαθροοβιοτ, occidam eos, a verbo θρωτεβ. Amos ii. 3.

επεζοααοτ, rapiunt eos, a verbo ζωαα. Sophon. ii. 9.

ωοτ, si verba in ο definant, ο mutatur in ω, e. g. ηηεταφθααειωοτ,
 quæ fecit, a verbo φθααιο. Gen. ii. 2. et alibi passim.

ατ, si verba in α definant, αοτ contrahitur in ατ, e. g. χατ, pone
 eos, a verbo χα, pro χαοτ. Marc. v. 36.

“ Sic et Sahidice;

“ οτ, 2 Petr. ii. 1. ηταρμωποτ, qui redemit eos, a ωπο. εχοκοτ,
 “ ad implenda ea, a χωκ. Matth. v. 17.

“ τοτ, (vide §. 68. n. 1.) αφχιτοτ, accepit eos. Marc. ix. 2. α χι.

“ Act. v. 22. ετρενητοτ, ad ducendum eos, a verbo η.

“ Jes. i. 2. αιχαστοτ, exaltavi eos, a χασ.

“ Act. v. 22. εμποτβητοτ, μη εβροντες αυτες, a βη reperire.

“ οτ, in verbis, §. 67. n. 3. allegatis :

“ επαζαοτ, ad salvandum eos, a παζεα. Act. vii. 35.

“ ατροτβιοτ, accubuerunt. Joh. vi. 10. a verbo πρωτεβ.

“ απσοταοτ, audivimus eos, a σωταε. Act. v. 20.

“ απρφαζαοτ, ne inquines ea, a φαζεα. Act. x. 15.

“ αφχοκαοτ, lavit eos, a χωκαε. Act. xvi. 33.

“ Verba quæ definunt in ο in Dialecto Sahidica, omicron ante οτ re-

“ tinent, e. g. αφταααιοοτ, fecit eos, a ταααιο. Heb. xii. 27.

“ αφτσιοοτ, fatiavit eos, a τσιο. Ps. civ. 40. et plura alia exempla.

“ ατ,

“ α, in verbis in α desinentibus, e. g.

“ αλδδ, feci eos, ab αδ. 2 Cor. xii. 12.

“ ακδδ, posuerunt eos, α κδδ. Matth. xviii. 32.

“ †πατδδ, dabo ea, α τδδ. Matth. iv. 9.

“ κο, post verba χοο, mittere, τῆποο, idem, εδ, α scribere, e. g.

“ αιχοοκο, misi eos. Joh. xvii. 19. Act. xv. 22, 23. xiii. 4. x. 9.

“ Matth. xx. 2.

“ ἡτδαιτῆποοκο, quos misi. 2 Cor. xii. 17. Act. x. 17, 20. xi. 11.

“ εεδ, αικο, ad scribenda ea. 2 Joh. 12. 3 Joh. 13.

“ ε eliditur ante ο in verbis παυε, gaudere; δοολε, induere;

“ ποολε, transportare, &c. Act. xiii. 48. ατρυο. Act. vii. 16.

“ ατποοπο. Pf. lxx. 13. αοροδοολο, ατελλεδοο.

“ Act. vii. 16. ατποοπο.

“ Pf. lxx. 13. ααροδοολο, ατελλεδοο.

§. 69. Affixa, ω in ultima Syllaba verborum reperiundum, plerumque mutant in ο. Sed negari non potest, scribas hanc distinctionem non semper accurate observasse: et præterea verba Ægyptiaca sæpe per ο et per ω scribi, (e. g. ωο et ωω, δολ εδολ et δωλ εδολ): ac multas tandem exceptiones occurrere, uti ex exemplis sequentibus patebit: ab οωω, mittere, formatur ατοοω, miserunt me. Dan. x. 11. Zach. ii. 8, 9, 10. Jes. lx. 1. ατοοω εδολ, emisunt te. Obad. 7. ετατοοω, miserunt eum. Haggai. ii. 37. ετατοοω, misi eam. Joel ii. 25. ατοοωτε, miserunt nos. Marc. v. 12. ετερατοοω, misisti (fæm.) eos. Ezech. xxiii. 41. xxv. 10. †πατοοω, mittam eos. xxix. 11. Mal. i. 14. Zach. i. 10.

Sed exstat etiam ατοωω, misit eum. Marc. xii. 3. per ω. Ez. xiii. 6. ατεοο οωω, Dominus non misit eos.

Sic a verbo οωω comedere, formatur ατοοω, comedit eum. Marc. iv. 4. Ezech. xxiv. 13. Amos v. 6. ατοοω, comedit eos. Marc. ii. 26. Ezech. xv. 7. xvi. 13. xxiii. ετοοω, ad comedendum eos. Marc. ii. 26. &c.

Sed etiam ω ante affixa mansit. Ezech. iii. 3. ατοωω, comedi eum (librum.) εκεοωω, comedes eos. Ezech. iv. 9. Nah. ii. 13. Hof. viii. 8. Deut. xxviii. 38. xxxix. 42.

“ In Dialecto Sahidica ω quoque in omicron mutatur, accedentibus
“ affixis, Pf. cxviii. 163. ατοω εδολ, delevi eum; et Pf. xxxvi. 9.

“*σενεχοτο* *ἐβόλ*, delebuntur, a verbo *σεν* *ἐβόλ*. Mat. v. 17.

“*ἐχοκο*, ad implenda ea, a verbo *χωκ*. Joh. xvii. 26. *†πασ*.

“*οηρ*, manifestabo illud, ab *οτωηρ*. Ez. xxviii. 14. *πασσεντρ*,

“quo (die) creatus es, seu creaverunt te. *αττοαε*, sepultus est, a

“*τωαε*, sepelire. Luc. xvi. 17. Act. v. 6.

“Sed *ω* etiam ante affixa retinetur: Luc. xvi. 22. *αττωαε*, se-

“peliverunt eum. Joh. iv. 8. *απετοηατωαε*, id quod comede-

“rent.

Quaedam verba *ω* ante affixa semper retinere solent, e. g.

σοτω, congregare, *†πασσωτω*, congregabo eos. Ezech. xi. 17.

xxiv. 13. xxvii. 21. Mich. ii. 12.

σεβτω, praeprare. Zac. v. 11. *εσεβτω*, ad praeprandum eum.

Amos. iv. 12. *σεβτω*, praepra te, *ακεβτω*, praepra-

stasti eos. Psal. x. 3.

σοττω, dirigere. Pl. vii. 9. *εκεσοττω*, diriges eum.

σοττω, scire. *αησοττω*, novimus te. Hos. viii. 2. Habac. iii. 2.

αηποττω. Hos. ix. 2. xiv. 10. Job. xxviii. 10. non nove-

runt eos.

“Sic in Dialecto Sahidica;

“A *σεβτω*, est Act. xxi. 25. *αησεβτω*, praepravimus nos.

“A verbo *σοττω*, formatur *σοττω*, dirige nos. Pl. cxvii. 25.

“A *σοττω*, scire. *αηπεσοττω*, non cognovit me. Jes. i. 3. Joh.

viii. 34. *αηπετσοττω*, non cognovistis eum.

“Math. vii. 16. 20. *ετετηασοττω*, cognoscetis eos.

Verba, geminantia radicales, solent etiam *ω* ante affixa retinere, e. g.

σερβω, projicere. Joel. ii. 4. *ακερβω*, projecisti me. Joel. i. 7.

αερβω, projecisti eam. Zach. v. 8. Sophon. ii. 4. *εσερ-*

βω. Zac. xi. 10. projicies eum. *εσερβω*, Mich. vii. 19.

projicies eos.

σενω, conterere. *εσενω*, conteres eos. Ez. xxix.

18. Hos. ii. 18. Mich. i. 3. iii. 3. Deut. v. 5. x. 2.

σενω, occidere. *εσενω*, ad occidendum eos. Hos. ix. 13.

Zach. xi. 5. Numer. xi. 22. et plura alia verba, e. g. *σενω*,

mandare. *σενω*, affligere. *σενω*, *σενω*, &c.

In his tamen verbis etiam *ο* ante affixa occurrit, e. g.

οηετσενω. Ezech. xxxvii. 23. xxxiv. 21. xxi. 15. xxiii. 47.

ατσενω. Ezech. xxxvi. 35, 36. xxxviii. 20. contriverunt eos.

αρεπενερβω. Ezech. xxxiv. 21. projecistis eos.

“Sahidica

- "Joh. viii. 29. quæ placent ei. Act. xii. 3. ἀφραδαν ἡτοῦτα, placuit
 "Judæis. Sic πῶταχε ἐτεῖρακ, sermonem, quem vis. MS. Fid. Sap.
 "p. 34. πῶταχε ἐτεῖρα, fæm. sermonem, quem vis. Ibid. p. 32.
 "ἐτεῖρακ, quod vult. Ibid. pag. 191. ἡε ἐτεῖρατ, sicut volue-
 "runt. Mat. xvii. 12.

CAPUT XII.

DE ADVERBIIS, PRÆPOSITIONIBUS, CONJUNC-
TIONIBUS, ET INTERJECTIONIBUS.

§. 72. **A**DVERBIA præcipua ordine Alphabetico hic apponere
libet.

Coptica.

ἀπ, non.
 ἀπ χε, non amplius.
 ἀρηοτ, forsitan.
 ἀτοοτ, mane.
 ἀτηρ, quantum, quanto magis.
 ἀρ, imo, ita, utique.
 ἀρ, idem.

ἐ quam, incomparatione, modo nunc, jam. Joh. xviii. 18.

ἐβολωπ, unde?

ἐβολ ἀεατ, exinde.

ἐβολ αζοτ, ab intus, ἐξωδ.

ἐβολται, abhinc, hinc. Gen. i. 25.

εθε οτ, quare, cur?

εθε οτ ἡζωβ, quare? propter
quod opus. Dan. ii. 15.

εθε φαι, propter hoc.

ἐωπ, ubi? quo?

Sabidica.

ἀπ, non.

οτεβολτωπ, idem.

ετθε οτ, idem.

ετθε παι, idem.

ετωπ, idem.

ἐαατ,

Adverbia.

Coptica.

ἐλλετ, ibi. Exod. x. 26.
 ἐλλετω, valde.
 ἐλλεπαι, exinde.
 ἐλλεπν, illuc, hinc.
 ἐπερ, unquam, aliquando.
 ἐπεснт, deorsum.
 ἐπερраст, die sequenti cras.
 ἐπωω, supra.
 ἐπδδε, postremo, in fine.
 ескеп, secus, penes, ad oram.
 етi, in, adhuc.
 етгн, antroffus, anterius.
 етлел, simul, una, in unum locum.
 етсоп, simul.
 еткωт, honeste, (honesti.)
 етөнү, ordinate (ordinata.)
 ἐφδδот, retro.
 ἐφλнот, frustra.
 ἐфлел, loco.
 еқсоттωп, distincte. Ps. 144. 15.
 еқоу, multum.
 ἐδотте, magis, quam.
 едрен, obviam. Gen. xlv. 28.
 өпдт, et пөдт, quando. Psal.
 xxxiv. 17.
 өωп, ubi.
 ie, vel.
 ic, ecce.
 icөпeт, jam pridem. Mat. xi. 21.
 ita, ита, deinde.
 кдтд фрнт, ficuti, juxta modum.
 кдтд эли прнт, nullo modo.
 ке, iterum. Ps. ii. 2.
 кесоп, semel.
 лелллон, magis.
 лелпелса пдi, лелпелсас,
 postea.

Sabidica.

елелт, idem.
 елелто, idem.
 епер, idem.
 епеснт, idem.
 прдст, еқрдст, idem.
 еπωω, idem.
 епдде, idem.
 элотсоп, idem.
 эпддот.
 епелл.
 едоте.
 тпдт.
 тωп.
 н, vel.
 еic.
 лелпнпса пдi, лелпнпсас.
 лелтотелпн,

Adverbia.

Coptica.

ⲉⲉⲧⲟⲩⲉⲛⲛⲓ, Græce.
 ⲉⲉⲛ, ⲙⲓ, forſitan, num, an.
 ⲉⲉⲛ ⲁⲛ, nonne?
 ⲉⲉⲛⲛⲓ, quotidie, et ⲉⲉⲉⲛⲛⲓ.
 ⲉⲉⲛⲧ, ⲙⲓⲧⲛ, numquid.
 ⲉⲉⲉⲉⲉⲉⲉ, locatim. Marc. vi. 40.
 ⲉⲉⲉⲉⲉ, ibi.
 ⲉⲉⲉⲉⲉⲉ, præponitur numero ordi-
 nati. Scribitur et ⲉⲉⲫⲉⲉⲉⲉⲉ.
 ⲉⲉⲉⲉⲟⲛ. Matth. v. 37. non niſi, non
 eſt, non poteſt.
 ⲉⲉⲛⲁ, hūc, hīc.
 ⲉⲉⲛⲛ, illuc. Matth. xvii. 20.
 ⲉⲉⲛⲁ, antequam. Marc. xiv. 30.
 nondum. Marc. xiii. 7.
 ⲉⲉⲛⲁⲉⲉⲉ, hic, in hoc loco.
 ⲉⲉⲛⲁⲛⲛⲧ, ita, hoc modo.
 ⲉⲉⲛⲓ, ⲉⲉⲛⲉⲕ ⲉⲩⲥ. non.
 ⲉⲉⲛⲉⲣ, ne.
 ⲉⲉⲛⲉⲣⲭⲁⲥ, ne forte.
 ⲉⲉⲛⲛⲛⲧ et ⲉⲉⲫⲛⲛⲧ, quemad-
 modum.
 ⲉⲉⲛⲓⲥⲛⲟⲩ, tunc.
 ⲉⲉⲫⲛ, nihil.
 ⲉⲉⲫⲱⲣ, non, ne.
 ⲉⲉⲛⲱⲱⲓ, deſuper, ἀνωθεν. Gen.
 xlix. 25.
 ⲛ, ante verbum, ſequente ⲁⲛ, non.
 ⲛⲁⲩ, quaſi, circiter, in numerando.
 ⲛⲉⲥⲟⲛ, rurfus, iterum. Vid. ⲛⲉⲥⲟⲛ.
 ⲛⲓⲛⲉ, non, nequaquam, ante verba.
 ⲛⲓⲕⲱⲃ ⲛⲓⲥⲟⲛ, præmittitur numero,
 qui multiplicitem indicat. Mat.
 xix. 29.
 ⲛⲟⲩⲉⲩⲱⲉⲛ, excepto, abſque.

Sahidica.

ⲉⲉⲛ.

ⲉⲉⲛⲛⲉ et ⲉⲉⲉⲛⲛⲉ.

ⲉⲉⲉⲉⲉ.

ⲉⲉⲉⲉ, ⲉⲉⲉⲉⲉ.

ⲉⲉⲛⲁⲩ, ⲉⲉⲛⲁⲩⲩ.

ⲉⲉⲛ ⲉⲉⲛⲉⲕ.

ⲉⲉⲛⲉ.

Sic et Sahidice.

ⲛⲁ.

Sic et Sahidice.

Sic et Sahidice.

ⲛⲟⲩⲕⲟⲩⲁ,

Adverbia.

Coptica.

ἡοῦκοῦχι, paululum.
 ἡοῦχοῦε, olim.
 ἡοῦωπῆ, ὅτε οὔωπῆ ἐβόλ,
 manifeste.
 ἡοῦοῦῥ ὅτε οὔοῦῥ, subito.
 ἡσα σα ἡιβεν, undique, per re-
 gionem omnem.
 ἡσαε, heri.
 ἡσχοῦ ἡιβεν, semper, omni tem-
 pore.
 ἡτεροῦπι, quotannis.
 ἡχῶλεε, cito.
 ἡχῶπ, clam.
 ἡῡορπ, primo.
 ἡῡωρπ, mane.
 ἡῡοῦπ, intus. Gen. xviii. 9.
 Act. xiii. 29.
 ἡῡῶπῆτοῦῥ, mane. Vide
 ἂτοῦῥ.
 ἡῡοῦο, amplius.
 ἡῡοῦο ἐ, magis quam.
 ἡῡοῦο ἡῡοῦο, maxime, abun-
 danter.
 ἡῡεοῦ, gratis.
 ἡῡωρῆ, noctu.
 ἡῡχοῦε, injuste, violenter.
 ἡῡῡοῦ, furtim.
 ἡῡῡοῦποῦ, statim, hora hac.
 οῡ, et, etiam, iterum utique.
 οῡ, ubi, non, an? quando? quid?
 οῡδε, ἢ, neque.
 οῡ δε, ἢ.
 οῡδε ἂπ, nonne?
 οῡῡῡ et ῡε οῡῡῡ, quantum, quot.
 Confer ῡῡῡ.
 οῡῡῡ, celeriter.
 οῡῡῡῡ ἡσοῡ, sæpius, multis vi-
 cibus.

Sabidica.

ἡοῦκοῦῥ.
 ὅπ οὔωπῆ ἐβόλ.
 ἡσαε.
 ἡσχοῦ ἡῡῡ.
 ἡῡορπ.
 ἡῡοῦπ.
 ἡῡοῦο.
 ἡῡῡοῦποῦ.
 οῡ.
 οῡ.
 οῡδε.
 οῡῡῡ.
 ἡοῡῡῡῡ ἡσοῡ.

Adverbia.

Coptica.

отон сз отон, ordine, iſt.

Exod. x. 1.

отсон, ſemel.

отзот деп отзот. Vide пог-
зот. Luc. i. 64.

пзрнѣ, ita.

пзлп, талл.

петотвнѣ, e contrario, contra.

2 Cor. ii. 7.

пззз е, ubi, ibi, loco quo.

просотсноѣ, прооткаиѣ, ad tempus.

ротз, vesp̄eri.

рѡ, obsecro, quaeso. Dan. i. 12.

сзвот, extra, foras. Pf. xxi. 11.

сззззззз, ѣпидн, post. Hof. i. 2.

сзпсз зззззззз, ſeorſim, in re-
gionem ſeparatam; et сзотсз
зззззззз, idem.

сзззпз пззз сзззпз, hinc et
illuc, ex utraque parte.

сзпсз, ſeorſim.

сзсзпззз, undique.

сзпззз, ſupra.

сзтз, ſtatim, in сзтзпзпнот,
vos ſtatim.

сзтот, ſtatim.

сзѣ, heri. Vide нсзѣ.

сззотн, intus.

се, imo, ita.

спотѣ, anno ſuperiori.

2 Cor. viii. 10. ix. 2.

сон пззз, quotieſcunq̄ue.

сот, numeris dierum praeponitur.

сззз, hic.

сзтн, illic.

тзз, hic.

тзфззн, vere, profecto.

тотѣ, тоти, tunc.

Sahidica.

пззз, ubi.

сзвот.

сзпззз.

сззотн.

се.

Sic et Sahidice.

фотѣ,

Adverbia.

Coptica.

ἡούτ, εἡούτ, ἡἡούτ, hodie.

ἡἡἡἡ, cito. Pl. xxxvi. 2.

ἡἡ, usque ad, usquedum, donec.

ἡἡἡἡ, semper, usque ad finem.

ἡἡ ἡἡἡ, æterne, in æternum.

ἡἡ ἡἡἡἡ, usque ad, inclusive.

Gen. xlv. 34.

ἡἡἡἡ et ἡἡἡἡ ἡἡ, usque
quo.

ἡἡἡἡ, mane.

ἡἡἡἡ ἡἡ ἡἡἡἡ, hic vel illic.

ἡἡἡἡ, ἡἡἡἡ, num, igitur. Gen.
xxxvii. 10.

ἡἡἡἡ, jam, modo, ἡἡἡ.

ἡἡἡἡ et ἡἡἡἡ ἡἡ, ecce.

ἡἡἡἡ, unā, in unum locum.

ἡἡἡἡ, ἡἡἡἡἡἡ, ante, in initio.

ἡἡἡἡ ἡἡἡἡ, simul, ἡἡ ἡἡ ἡἡἡ.

Act. i. 15.

ἡἡἡἡἡἡ, a tergo, post, retro.

ἡἡἡἡἡἡ, e longinquo.

ἡἡἡἡ, ut.

ἡἡἡ, ἡἡἡ, quam, ἡἡ.

ἡἡἡἡ, ἡἡἡἡ, quando.

ἡἡἡ ἡἡἡ ἡἡἡἡ. Vide ἡἡἡἡ.

ἡἡ, scilicet. Eph. i. 4. Gen. xxx. 13.

amplius, adhuc, in fine paragraphi.

ἡἡἡἡ et ἡἡἡἡἡἡ, gratis, sine pre-
tio. Marc. x. 8.

ἡἡἡἡ et ἡἡἡἡἡἡ, aliunde, fur-
tim. Joh. x. 1.

ἡἡἡἡ, nunc.

ἡἡἡἡἡἡ, statim. Act. v. 10. hac hora.

Sabidica.

ἡἡἡἡἡ.

ἡἡ.

ἡἡ ἡἡἡ.

ἡἡ ἡἡἡἡ.

ἡἡ ἡἡἡἡ.

ἡἡ ἡἡἡἡ.

ἡἡἡἡ, ἡἡἡἡ ἡἡἡ.

ἡἡἡἡἡἡ.

ἡἡἡἡ, ἡἡἡἡἡἡ.

ἡἡἡἡ.

ἡἡἡἡ.

§. 74. Adverbia sæpius a Substantivis formantur, dum litera ἡ iis præ-
ponitur, e. g. ἡἡἡἡ, manifestatio; ἡἡἡἡἡἡ, manifesto. Marc. i.
45. ἡἡἡἡ, abundantia; ἡἡἡἡἡἡ, abundanter. Marc. vii. 36. ἡἡἡἡ-
ἡἡ, rectus; ἡἡἡἡἡἡ, rectè, rectâ viâ. Act. xxi. 1.

Sæpius exprimuntur per Substantivum cum Præpositione **ὅθεν**, e. g. **ὅθεν οὐραετσαβε**, *φρονιμῶς*, prudenter, in prudentia.

Participia etiam adhibentur pro adverbis, e. g. **ἐφ' ὅτι**, recte, distincte, *proprie* rectus. **Ματθ. vii. 35.** **ἐκ τῶν ὁσίων**, honeste et ordinate, *proprie* honesta et ordinata. **Dan. vi. 16.** **ἐπ' αὐτοῦ**, *ἐπ' αὐτοῦ*, perseverans, i. e. continuo.

“Sic et Sahidice;

“**Α ὅσο** est ἡ ὅσο, magis, plus. **Passim.** **ὅτι οὐραε**, in veritate, i. e. vere. **Psal. lxxlii. 13.**

Reliqua adverbia Sahidica vide in Lexico.

§. 75. Præpositiones præcipuas ordine Alphabetico adjiciemus.

Coptica.

ατῆ, sine. **Joh. xv. 5.**
ατῆ, sine. **Joh. viii. 7.**
ἐ, ad, apud, in, præ, adversus. **Act. ix. 1.**
ἐβηλ, præter.
ἐβολ, de, ex, a. Hinc
ἐβολοττε, præ.
ἐβολὸς ατῆ, a conspectu.
ἐβολὸς ὅθεν, præ, e, ex, de, in, inter.
ἐβολὸς α, ex, ad, a. **Apocal. xviii. 14.** **Ps. ii. 12.**
ἐβολὸς αρο, a.
ἐβολὸς ατῆ, a, e, per, post.
ἐβολὸς ι, de, in, a, præ.
ἐβολὸς ιτῆ, a, e, per.
ἐβολὸς ιτοτ, a, e, per.
ἐβολὸς ιτῆ, ante, antèrius.
ἐβολὸς ιωτ, ex.
ἐβολὸς ιχεπ, a, versus, ex.

Sahidica.

αχῆ, idem.
ε, idem.
εβολ, idem.
εβολὸς ῖ, et sequente littera π, **εβολὸς εἰ**, ex.
εβολὸς ιτῆ, et sequente π, **εβολὸς ιτῆ**, idem.
εβολὸς ιτοτ, idem.
εβολὸς ιχῆ, et sequente π, **εβολὸς ιχῆ**, idem.
εοβε,

Præpositiones

Coptica.

Sahidica.

εοβε, de, propter. Ps. viii. 2.
 εεανρ, trans. Matth. viii. 18.
 επеснт, usque, infra.
 епса, adversus. Genes. xxiii. 14.
 (in regionem.)
 ескеп, penes, juxta, proprie: ad o-
 ram.
 ет, ad, in, cum nominibus singul. nume-
 ri (pro eor.)
 εθотпθз, ut, sub.
 εθотп, intra.
 εθотп е, in, ad.
 εθрп, usque, ad, supra.
 εθрп ехеп, super.
 εθрп, inter, versus, super, contra.
 Ps. lxxxiv. 10.
 εθрз, adversus, in occursum. Psal.
 lviii. 4. ci.
 εθрп, super, supra contra.
 εθрп е, versus locum. Apoc. xx. 3.
 εθрп ехеп, in, ad, super.
 εθрп зз, ad. Ps. xvii. 41.
 ехеп, super, contra, ab, ex, pro, de.
 ехω, super. Matth. xvii. 27.
 исхеп, a, de, e, ex, terminus a quo.
 исхеп спотс, anno superiori. 2 Cor.
 viii. 10. ix. 2.
 исхеп зифотс, e longinquo. Ps. 137. 6.
 исхеп цорп, ab initio.
 катз, κατά.
 эеπεпса, post.
 эеθο, coram. Ps. xv. 8. et эеπεε-
 θο, idem.
 эεпκω†, circa. Act. xxii. 16.
 пззрз, sub, coram. Luc. iii. 2.
 пззрп, ad.
 пεε, cum.
 πотсεуеп, sine. Matth. v. 32.
 псз, post.
 пт, a. Ps. oviii. 24.
 пθнт, in. Ps. xxxv. 1.

етβε, idem.
 επеснт, idem.
 ет, idem.
 εθотп, idem.
 εθотп е, idem.
 εθрз, idem.
 εθрз е, idem.
 εθрз ехеп, idem.
 εθрз зз, idem.
 ехеп, et ante п, ехεε, idem.
 ехω, idem.
 катз, idem.
 эεппсз, idem.
 эεπεετοεβол, idem.
 эεпκωтε, idem.
 пззрп, пззрε, ad.
 пεε, idem.
 псз, idem.
 птс, idem.
 пθнт, idem.

πθотп,

Præpositiones

Copticae.

Sabidicae.

ἡδονη, intus. Luc. i. 22.
 ἡδρη, in infra, per, super, in.
 Psal. ii. 5.
 ἡδρη ηδνη, in me. Sic cum re-
 liquis personis.
 ἡδρη δην, in.
 ἡδρη ρι, in. Ps. xvi. 4.
 οτδε, ad, adversus, contra.
 οτεδολδην, ex, si de loco sermo
 est. Ps. ix. 13.
 οττε, inter. Gen. i. 6.
 ца, et пса. Gen. xxviii. 14. ad, pe-
 nes, a, ab. Apocal. xxi. 13.
 цапеснт, ad, infra.
 цапуωι, supra.
 цаδονη, intra. Ps. 38. 3.
 цаδρη, infra. Gen. i. 7.
 φαιρη†, sic, taliter. Act. xxvii. 17.
 φαδον, ριφαδον, et цафаδον,
 post.
 χωρις, præter.
 уа, ad.
 уа еδονη, usque ad.
 уа еδρη, usque ad.
 уаπ, præter. Act. viii. 1.
 δа, ad, erga, sub, contra,
 adversus.
 δаθονο, ad. Gen. xli. 23.
 δарат, sub. Matth. viii. 9.
 δаро, de. Marc. v. 25. Mat. ix. 20.
 Luc. viii. 43, 44.
 δатен, sub, ante, juxta, ad, apud,
 a, ab. Psal. i. 3. xv. 16. vii. 10.
 xxxvi. 39.
 δатот, apud. Joh. i. 40.
 δатэн, coram, ante, a, ad. 1 Cor.
 iv. 5. Exod. ii. 15. Ps. xxiv. 15.

ἡδονη, idem.
 οτδε, idem.
 οτεδολδην, idem.
 οττε, idem.
 цапеснт, idem.
 цапуωι, idem.
 цаδονη, idem.
 паδон, et цапаδон, et ρι-
 паδон, idem.
 уа, idem.
 уа донη, idem.
 уа дрѣ, idem.
 да, idem.
 даро, πρὸς, κατά, &c.
 датн, } idem.
 дата, }
 даон, πρὸς, ante.
 датэн, idem.
 дахен,

Præpositiones

Copticae.

Sahidicae.

ⲅⲁⲭⲉⲛ, ante.
ⲅⲁⲭⲱ, ante. Ex. iv. 10.
ⲅⲉⲛ, in.
ⲅⲉⲛⲧ, prope. Ps. xxi. 11.
ⲅⲁ, ad, sub.
ⲅⲁⲣⲟ, coram, proprie ad vultum.
ⲅⲓ, in.
ⲅⲓⲁⲛⲣ, trans.
ⲅⲓⲣⲉⲛ, ante, præ, si de janua sermo sit.
ⲅⲓⲛⲉⲥⲛⲧ, sub. Ps. vii. 5.
ⲅⲓⲧⲉⲛ, a, ex, propter, per.
Ps. lxxvii. 49.
ⲅⲓⲱⲧ, super.
ⲅⲓⲭⲉⲛ, in, super.
ⲅⲓⲭⲱ, in, super. Ps. ii. 3.

ⲅⲓ, in.
ⲅⲁ, idem.
ⲅⲁⲣⲟ, idem.
ⲅⲓ.
ⲅⲓⲣⲓ, idem.
ⲅⲁⲛⲉⲥⲛⲧ, idem.
ⲅⲓⲧⲓ vel ⲅⲓⲧⲁ, idem.
ⲅⲓⲱ, idem.
ⲅⲓⲭⲓ vel ⲅⲓⲭⲁ, idem.
ⲅⲓⲭⲱ.

“Sahidicae præpositiones reliquæ, brevitatis gratia, Lexico Sahidico
“reservantur.

§.76. Conjunctiones præcipuas ordine Alphabetico recensimus.

Copticae.

Sahidicae.

ⲓⲁⲣ, γὰρ.
ⲁⲉ, ἄ.
ⲉ, quum, postquam.
ⲉⲧ, idem, cum ⲧ, epenthético.
ⲉⲃⲏⲗ, nisi. Ps. xiv. 2.
ⲉⲃⲏⲗ ⲁⲣⲏⲟⲩ, nisi. Exod. iii. 19.
ⲉⲃⲏⲗ ⲭⲉ, nisi. Ps. xciii. 17. nisi quia.
Ps. cxviii. 92.
ⲉⲛⲉ, si. Ps. l. 16.
ⲉⲱⲱⲛ, quum, dum.
ⲉⲱⲱⲛ ⲓⲧⲉ, quum.
ⲉⲱⲱⲛ ⲱⲁⲛ, quodsi. Ps. xxii. 4.
ⲓⲉ, aut.
ⲓⲥⲭⲉ, si, vel, quum. Ps. vii. 3. xxx. 19.

ⲉ, et ⲉⲧ.
ⲛⲉⲁⲃⲏⲗ.
ⲉⲛⲉ.
ⲉⲱⲱⲛⲉ.
ⲏ.
ⲉⲱⲭⲉ.

ⲕⲁⲛ,

Conjunctiones

Copulativae

Subjunctivae

καὶ, καί, quasi, si.
 κε, et, etiam.
 κετε, καὶ, similiter. Act. iii. 18.
 αὖτε, μὲν, quidem.
 αὖτε, ne, ne forte, μήποτε.
 αὖτε, ne, μήποτε.
 ἢ, ut, ante verbum. Item: et Joh. xiv. 6.
 Luc. xiii. 19. Pf. lxxv. 16. Pf. lxxvi.
 4. Pf. cviii. 16. lxxix. 4. cxvi. 4.
 περ, et. Ita etiam, si praecessit
 ἀφ' ἧς, sicut.
 ἵτε, ut.
 οὐκ, igitur.
 οὐτο, et, nam. Marc. viii. 3.
 πλὴν, ἀλλ, sed, ut.
 ὅτι, etiam, si, licet. Luc. xlviii. 4.
 ὅτι, nisi.
 ὡς, quia, si, vel, an, num. Joh. vii.
 17. quum Pf. xlviii. 10.
 ὅτι, igitur.
 ὅτι, et.
 ὅτι, ut sequente ἵτε.
 ὅτι, ὅπως, ut, si.
 ὅτι, ὅταν, quando: sequitur ordi-
 nario ὡς.
 ὅτε, et, quando, quum.
 ὡς, etiam. Matth. x. 33.
 ὡς, ὡς, sicut.
 ὡς, ὡς, sequente ἵτε, ut, adeo, ut.
 ὡς, οὐκ, igitur. Gen. xxx. 30. εἰ, num.
 Psal. xiii. 2. ut, quia, nunc, quod,
 quam. Sane, profecto.
 ὡς οὐκ, nam, quia. Pf. xiii. 6.
 ὡς ὅτι, ut. Prov. vi. 22.

αὖτε.

αὖτε.

περ.

ἵτε.

οὐκ.

οὐτο.

ὡς.

ὅτι.

ὡς.

ὡς.

§. 77. Interjectiones præcipuas nunc commemorabimus.

Coptica.

Sabidica.

α.α.α.οι, utinam. Pl. cxviii. 5.

ικκεκ, quam! Gen. xxviii. 17.

ο.α.ι, vā.

ο.α.οι.

ω, o!

υγε, per, forma jurandi. Gen. xlii. 15.

per Salutem Pharaonis. 1 Cor. xv.

31. per gloriam vestram.

xe, nota admirationis, Vah! Marc. x.

26. xv. 4. [Nisi malis hæc ad Conjunctiones referre.]

CAPUT XIII.

DE VERBO.

§. 78. **Æ**GYPTII quinque habent tempora: Præsens, Imperfectum, Perfectum, Plusquamperfectum, et Futurum, quod triplex est.

§. 79. Genus neutrum non habent, sed per fæmininum exprimunt, Marc. v. 16. ἐταγγισι, quæ facta est, id est, quod factum fuit. In plurali genus præformantium non differt.

§. 80. Numerum dualem non habent.

§. 81. Coniunctio tantum est unica. Hiphilica coniunctio exprimitur per verbum οpe et επο *facere*, cum suis affixis:

Sing. 1	οπι,	2	ορεκ,	3	ορεα, ορεα.
Plur.	οπει,		ορετεν,		οπορ.
	facit me,		facit te,		facit illum, illam.
	facit nos,		facit vos,		facit illos, illas.

c. g. Pl. xii. 6. εκεορεα οννοα, facies cum lætari.

K

“ Verbum

“ Verbum Sahidicum **τρε**, facere; eodem modo cum verbis conjungitur.

Sing. 1 **τρα**, 2 **τρεκ**, 3 **τρεγ**, **τρεc**.
1 **τρεn**, **τρετn**, **τρεκ**.

“ e. g. 1 Joh. iii. 7. **ἀπὸ τρε λᾶα πλᾶνα ἀλλωτῆ**, nemo
“ faciat errare vos, nemo seducat vos. Pl. iv. 8. **ἀκτραστω**, facis
“ me habitare.

Sed plurima tamen reperiuntur in utraque dialecto exempla, in quibus
verbum **ορε** et **τρε** otiosum est. Ezech. xii. 2. **εὐρωε παρ, πὲ βλε**
στῖν, ad videndum.

“ Sic Sahidice, **ετραχε**, **ἐπιπ**, Sah. ut ego dicam. Act. xxi. 37.

§. 82. Ægyptii interdum radicales verbi geminant, quod Hebræa,
aliæque orientales Dialecti etiam faciunt in **הרר**, et reliquis verbis
quadriliteris, e. g.

כולצל ornare, **δελδωλε**, et **δωλεδωλε** confringere.

“ Sic et Sahidice, **כולצל** consolari, **δελδωλ** affligere, &c.

§. 83. Forma Passiva ab Activa non differt terminatione, sed e sensu
et circumstantiis determinanda est.

1. Exprimitur sæpe per tertiam plur. Activi sequente accusativo, e. g.
εεεσσηρωε, baptizabunt vos, i. e. baptizabimini. Marc. x. 39. **πωρηι**
ἀπρωλε **σεπατηιγ**, filius hominis tradent eum, i. e. tradetur. Mar.
xi. 3. **πθωε** **δε** **ετινι** **ἀλλωε**, illa autem adducentes eam, i. e. ad-
ducebatur. Genes. xxviii. 25. **εγγηλ** **ἐβωλ** **ετγαι** **ἀλλωε** **δριτεπ**
πρωσλοχ, paralyticus portantes, vel portant eum super lectum. i. e.
portabatur. Marc. ii. 3. **χε** **ἀπ** **σεπατ** **πρωλεκηπ**, non dabunt sig-
num, i. e. non dabitur signum. Marc. viii. 12. **πρωσγωγγ**, ut despi-
ciant eum, i. e. ut despiciatur. Mar. viii. 31. **ἀποτχελε** **λε** **πρωε**,
non invenerunt illis locum, i. e. locus iis non est inventus. Apoc. xx. 11.
Dan. vi. 12. **πρεγριγ**, **ἐμβληθήσονται**, injiciant eum, i. e. injiciatur.

“ Sic Sahidice, Luc. iv. 12. **ἀρχωε**, dixerunt id, i. e. dictum est,
πρωται. Act. xvii. 13. **χε** **ἀπταγροειγ** **ἀπρωαχε** **ἐβωλδριτα**
πατλωε, quia annuntiaverunt sermonem per Paulum, i. e. sermo an-
“ nuntiatus est a Paulo, **κατηγγελη ἐπὶ Παυλῷ ὁ λόγος**.

2. Passivum etiam inde agnoscitur, si nominativus cum verbo junga-
tur, nec ullus adsit accusativus, e. g. Apoc. xx. 3. **πρωτοτχωκ** **ἐβωλ**
πχε

ἵκε πύγο ἡροαπ, usque dum finiantur mille anni. Ibid. ver. 7. εὔωπ ἀπῡαν χωκ ἐβόλ ἵκε πύγο ἡροαπ, si impleti fuerint mille anni. Ezech. i. 1. ἀποσῶπ ἵκε πύφοσι, aperti sunt coeli. Ezech. x. 4. †δῆπ ἀσσορ, ἀπῖπ, οτορ, †ατλῆ ἀσσορ, nubes implevit domum, et aula impleta est.

“Sahidice eodem modo, Joh. v. 9. ἀποτχαι ἡδὶ πρῶαε, sanatus est homo. Psal. iv. 6. ἀποτῶπρ, ἐβόλ ἐχωπ ἡδὶ ποτσειπ
“ἀπεκρo, manifestatur super nos lumen faciei tuæ.

3. Passiva forma sæpius e solo sensu dijudicanda et dignoscenda est. Dan. viii. 22. οτορ, φηετ ἀρδσεαδoα, καὶ τὴ συντριβέντορ, et ejus, qui contritus est. Juxta linguæ genium posses quoque interpretari, qui contriverat. ἀτχοc, ἰδῖδ, dictum est. Jon. iii. 7. et ἀτχοc, dixerunt, passim.

“Sic Sahidice; ἀκοτχαι, Joh. v. 14. ὡς γέγονας, sanatus es.

“Posset etiam significare: sanasti.

§. 84. Verba Ægyptiaca Vocales sæpe mutant, et easdem consonantes et eandem significationem retinent. Hæc abundantia appellabimus.

1. Si verbum terminetur in vocalem, solet ea mutari, e. g. χα et χω, ponere: ce et cω, bibere: xe et xω, loqui: ταχpe et τα-χρο, firmare; ταке et тако, perdere; σεpe et сеpo, accendere; αεε-τε et αεοc†, odisse; ceαne et ceαπ, ponere.

“Sic Sahidice; κα et κω, ponere; ce et cω, bibere; ταλε et τα-λο, imponere; τααειο, таαеиe, facere; xe, xi, xo, xω, di-
“cere, &c.

2. Vocales ultimæ Syllabæ verborum (quas una, vel duæ literæ sequuntur) frequenter mutantur, e. g.

θαυ, θηυ, θου, θωυ, ordinare.

βαυ, βηυ, βου, βωυ, βευβωυ, nudare.

αυ, ευ, crucifigere; ααι, αει, amare.

θαρc, θωρc, ungere; καυ, κωυ, frangere.

θακc, θοκc, configere; οταυ, οτευ, οτωυ, velle.

сат, сет, seminare; уат, ует, уωт, immolare.

кет, кηт, кωт, ædificare; кет, кот, convertere.

ελ, ολ, ωλ, ferre; κελ, κολ, κωλ, κοτλωλ, volvere.

керq, корq, кωpq, abolere; επ, оп, ηп, ωп, numerare.

ферк, форк, evellere; сек, сок, сωк, trahere.

ῥεῖλ, ῥεῖλ, ῥεῖλ, volare.
 ὁσωντ, ὁσωντ, congregare; κηῖ, κωῖ, duplicare.
 ἀειν, ἀειν, dare; τειν, τεῖν, dare, &c.

" Sic Sahidice; ῥῶλ εῖολ, ῥῶλ εῖολ, ῥῶλ εῖολ, ῥῶλ εῖολ,
 " dissolvere; ῥηκ, ῥωκ, venire; κετ, κωτ, vertere.
 " κεῖλ, κωῖλ, perficere; ἀειν, ἀειν, implere.
 " πεκ, πεκ, ponere, ponere, projicere.
 " ὅλπ, ὅλπ, ὅλπ, revelare, &c.

3. In penultima Syllaba quoque mutari solent Vocales, e. g.

ἄψι, ἄψι, suspendere; εἰσι, εἰσι, ebrium esse,
 εἰσι et εἰσι, vocare.
 ὄσι et ὄσι, maculare.
 ὀσι et ὀσι, extrahere.
 πασι et πασι, parere. φισι et φισι, florere. ῥισι et ῥισι, laborare.
 λισι et λισι, insanire. ὀσι et ὀσι, similis esse, &c.

" Sic et Sahidice: λισι et λισι, insanire. πασι, πασι,
 " πασι, salvere. εἰσι, εἰσι et εἰσι, errare. ὀσι, ὀσι,
 " ὀσι et ὀσι, rogare. τῶσι, τῶσι et τῶσι, vocare, &c.

4. Verba, quae geminant radicales, solent in ultima et penultima Syllaba vocales suas mutare, e. g.

κεκεκεκ et κεκεκεκ, cogitare.
 κεκεκελ, κεκεκελ et κεκεκελ, ornare.
 κεκεκεκ et κεκεκεκ, projicere.
 κεκεκεκ et κεκεκεκ, perturbare.
 κεκεκελ et κεκεκελ, occidere.
 κεκεκελ et κεκεκελ, contere.
 κεκεκετ, κεκεκετ et κεκεκετ, scrutari.
 κεκεκελ et κεκεκελ, rugire.
 κεκεκεκ et κεκεκεκ, jubere, &c.

" Sic Sahidice: κεκεκεκ et κεκεκεκ, projicere.
 " κεκεκελ et κεκεκελ, consolari.
 " κεκεκετ, κεκεκετ, κεκεκετ et κεκεκετ, perturbare.
 " κεκεκελ et κεκεκελ, affligere.

5. Interdum litera vocalis, vel consonans, ab initio vel a fine accedit, e. g. In fine i adjicitur, e. g. τωαι et τωαιι, adharere. cen et ceni, transire; pek, piki, inclinare. ολ, ολι, ωλι, ferre; ααc, ααc, ααci, parere. εον, εωνι, prehendere; εαc, εαc, εαci, exaltare.

Interdum τ in fine accedit, e. g. ceβτε et ceβτωτ, præparare. ceαne et ceανητ, statuere.

Ab initio interdum α, αα, ον et τ admittitur, e. g. ονωη et αονωη, aperire. αααα et αααααα, claudere. ωα et οτωα, velle. ααε et τααο, vel τααε, docere. εααci et τεααci, sedere, &c.

" Sic Sahidice, in fine ε admittitur, e. g. εωτ et εωτε εβολ, " delere. ποx et ποxe, projicere. pek et pike, inclinare. Ab initio " τ et ον occurrit, ααο et τααε, ostendere. ωα et οτωα, velle.

Varietas hæc vocalium in verbis abundantibus inde videtur orta quia Ægyptii vocales olim promiscue per lineolam supernam expresse- runt, quod patet e Dialecto Sahidica, quæ βλ, ατττττ scribit, quod etiam βελ, βολ et βολ et ατοττττ ac ατετττωτ scribitur.

§. 85. Reperiuntur quedam etiam apud Ægyptios Verba impersonalia, e. g. ceαπωα, oportet; ααααπωα, oportebat: ααε, oportet; necαε, oportebat.

Etiã tertia persona singularis verborum impersonaliter adhibetur, e. g. αααααα ιααριoc, Dan. vi. 1. placuit Dario. αααααα, factum est, accidit. Marc. iv. 14. αααααα, factum est. Dan. viii. 15.

" Sic Sahidice: εααc, oportet; ne εααc ne, oportebat. Act. i. 16. " αααααα, factum est, quod frequenter occurrit.

§. 86. Verba composita e duabus vocibus coalescunt. In compositione verbum ep esse, vel facere, αεν suscipere, ει ferre, ει projicere, κεα invenire, ει accipere, † dare, sæpius occurrunt, e. g. ερωαααα lucere, ex ep et οτωααα lux. ερωαααααα peregrinum esse, vel peregrinari, ex ep et αααααααα peregrinus. αεν αααααα pati, ex αεν et αααααα dolor. αρωαααααα curare, ex αι et αρωαααα cura. εααααααα fundare, ex εααααααα et αααααααα fundamentum. κεαααααααα intelligere, ex κεαααααααα et αααααααα intellectus. αααααααααα pudescere, ex αααααααααα et αααααααα pudor. †αωαααααααα glorificare, ex †αααααααααα et αωαααααααα gloria.

Præpositiones

Præpositiones verbis postponuntur, et earum significationem variant, e. g. ab $\dot{\iota}$ ire, formatur $\dot{\iota}$ εἰσὶν intrare, $\dot{\iota}$ ἐξοῦς exire, $\dot{\iota}$ ἐπέρχεται descendere, $\dot{\iota}$ ἐξέρχεται ascendere, $\dot{\iota}$ παρὰ, una ire, ambulare cum aliquo.

“ Sahidice $\dot{\rho}$ esse, facere, $\omega\pi\epsilon\dot{\iota}$ suscipere, $\kappa\iota$ ferre, $\chi\iota$ projicere, $\chi\iota$ accipere, \dagger dare, eodem modo cum aliis vocibus componuntur, e. g. $\rho\chi\omega\kappa$ operari, ex $\dot{\rho}$ et $\chi\omega\kappa$ opus; $\kappa\iota\omega\pi$ numerare, ex $\kappa\iota$ et $\omega\pi$ ratio, numerus; $\omega\pi\epsilon\chi\iota\epsilon$ pati, ex $\omega\pi\epsilon$ et $\chi\iota\epsilon$ labor; $\chi\iota\omega\pi\epsilon$ lapidare, ex $\chi\iota$ et $\omega\pi\epsilon$ lapis; $\chi\iota\epsilon\chi\omega$ erudiri, ex $\chi\iota$ et $\epsilon\chi\omega$ doctrina; $\dagger\epsilon\omega\omega\tau$ glorificare, ex \dagger et $\epsilon\omega\omega\tau$ gloria.

“ Præpositiones verbis quoque postponuntur, e. g. ab $\epsilon\dot{\iota}$ ire, formatur, $\epsilon\dot{\iota}$ εἰσὶν intrare, $\epsilon\dot{\iota}$ ἐξοῦς exire, $\epsilon\dot{\iota}$ ἐξέρχεται ascendere, $\epsilon\dot{\iota}$ ἐπέρχεται descendere.

§. 87. Verba reciproca loco pronominum reciprocorum affixa admittunt, quæ iis vel immediate, vel mediante particula $\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$, ἐπο, vel alia quadam, junguntur, e. g.

$\dot{\alpha}\dot{\iota}\kappa\omega\tau\tau$, converti me. Zachar. i. 3.

$\dot{\alpha}\kappa\omega\tau\kappa$, convertisti te. Zachar. i. 3. Deut. xvi. 7.

$\dot{\alpha}\kappa\omega\tau\dagger$, convertisti te. sām. Pf. cxiv. 7.

$\dot{\alpha}\chi\omega\tau\chi$, convertit se. Jes. lv. 7.

$\dot{\alpha}\kappa\omega\tau\epsilon$, convertit se. f. Luc. i. 56.

$\dot{\alpha}\eta\omega\tau\tau\epsilon\pi$, convertimus nos. Act. xiii. 46.

$\dot{\alpha}\tau\epsilon\tau\epsilon\eta\kappa\omega\tau\epsilon\eta\eta\omega\tau$, convertistis vos. Ezech. xviii. 30.

$\dot{\alpha}\chi\omega\tau\omega\tau$, converterunt se. Pf. lxxvii. 34.

Verbum $\omega\gamma\omega\gamma\omega\tau$ gloriari, affixa mediante particula $\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ admittit.

$\dot{\alpha}\omega\gamma\omega\gamma\omega\tau$ $\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$

$\dot{\alpha}\kappa\omega\gamma\omega\gamma\omega\tau$ $\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$

$\dot{\alpha}\chi\omega\gamma\omega\gamma\omega\tau$ $\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ f.

$\dot{\alpha}\epsilon\omega\gamma\omega\gamma\omega\tau$ $\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$

$\dot{\alpha}\sigma\omega\gamma\omega\gamma\omega\tau$ $\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$

$\dot{\alpha}\eta\omega\gamma\omega\gamma\omega\tau$ $\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$

$\dot{\alpha}\tau\epsilon\tau\epsilon\eta\omega\gamma\omega\gamma\omega\tau$ $\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$

$\dot{\alpha}\chi\omega\gamma\omega\gamma\omega\tau$ $\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$

Verbum $\omega\pi\omega\pi$ recipere, et $\dot{\alpha}\rho\epsilon\chi$ custodire, affixa mediante voce ἐπο (vide §. 50. ii.) adsciscunt, e. g.

$\dagger\eta\dot{\alpha}\omega\pi\omega\tau$ ἐποι, recipiam eos ad me. Hos. ix. 10.

$\dot{\alpha}\dot{\alpha}\rho\epsilon\chi$ $\dot{\alpha}\rho\epsilon\chi$ ἐποι, custodiat se, caveat sibi. Jerem. ix. 4.

“ Sahidice

ἀρνοῦ ἡσεωτελλε ἡσεποτῶν. ἰὰν ἀρὰ, si forte audiant, vel percel-
lantur. Ezech. i. 5.

ἀληπωτε, ἀληπωτε ἡτερῶλελλε, Ps. xcix. 22. ne forte rapiat.

ἰσχε ῥαρε, si. Ezech. iii. 11. ἰσχε ῥαρε σεωτελλε, ἰὰν ἀρὰ ἀνυσόσι,
si forte audirent.

εῷων, si. Ezech. ii. 7. εῷων εἰσεωτελλε, ἰὰν ἀρὰ ἀνυσόσι.

ῥαπ, si. Ezech. xxx. 8. ἀῖῥα πῖνι ποτῶρῶλε, ὅταν, si dedero ig-
nem. xxxii. 15. xxvi. 19.

εῷων ῥαπ, si. Deut. xxv. 1. εῷων ἀρε ῥαπ ἀπτιλογια ῥωπι,
si contentio fuerit.

ῥοταπ ῥαπ, Ez. xvii. 12. ῥοταπ ἀῥῥαπῖ ἡχε ποτῶρ, si vene-
rit Rex.

ῥῖπᾶ, Ezech. xii. 19. ῥῖπᾶ ἐρε πκαῖ τᾶκο, ut terra perdatur.

ἀληπως ἡτε, Deut. vi. 15. ἀληπως ἡτε πῶς χωπῷ, ne forte Do-
minus irascatur.

“ Sahidica Coniunctivi exempla etiam subiungemus :

“ ἡ, ut, ἡσεχωρε, ut dispergantur. Matth. xxvi. 31.

“ ἡτε, εῷῃε ἀε ἐρον ἡτῆρᾶῃε, oportet nos, (ut gaudeamus,
seu) gaudere.

“ ῥωστε ἡτε, Marc. xv. 5. ῥωστε ἡτε πῖλατος ῥῶπῃρε, ita,
“ ut Pilatus miraretur.

“ ῥωστε ἡ, Act. xix. 12. ῥωστε ἡσεχι, ut accipiant.

“ ἀληπως ἡ, Act. v. 39. ἀληπως ἡσεβῆτηντῆ, ne forte reperia-
mini. Act. xxiii. 10.

“ ἀληποτε ἡ, Act. v. 26. ἀληπωτε ἡσεῤῥωπε, ne forte lapident.
“ Act. xxvii. 29.

“ εῷχε ἡτ, si. Joh. xi. 12. εῷχε ἡτᾶρῆκοτκ, εἰ κηκομῃται, si dor-
miat.

“ χε ἡ, Matth. v. 17. χε ἡτᾶει, quod venerim.

“ χε κᾶς ἡ, i Petr. ii. 24. χε κᾶς . . . ἡτῆοτῶπῃ, ut vivamus.

§. 90. Modus Indicativus, Optativus, Infinitivus, et Participialis,
ex sequenti Paradigmate facile agnoscetur.

PARADIGMA VERBORUM.

Indicativus.

Præsent.

Coptice.

Sahidice.

Sing.	1	et	
		†	
	2 m.	ek	
		κ	
		ⲭ	
	f.	te	
		ere	
	3 m.	eq	
		q	
		ere	
	f.	co	
		c	
		ce	
		ere	
Plur.	1	en	η
		ten	en
			τη
	2	eretē	eretη
		teten	tetη
	3	ex	
		ce	
		or	
		ere	

ⲭ, Sahidice non admittitur, reliqua
conveniunt.

Conveniunt cum
Copticis.

Imperfectum.

Coptice.

Sahidice.

Sing.	1	naɪ	nei
	2 m.	nak	nt
	f.	nape	nere
	3 m.	naq	neq, ηq, ne eq

Sing.

Coptice.

Sabidice.

Sing. 3 m. nape
f. ncs
f. nape

пер
лес
пер

Plur.	1	пэл
	2	паретен
	3	пэл
		паре

лел
перетъ
лет
перс

Perfectum.

Conveniunt Sahidica

Sing.

1	ΔI γΔI
2	ΔK γΔK
f.	Δpe vel Δp γΔpe
3	Δq γΔq
f.	Δc γΔc
	c Δ

Plur.	1	аn
	2	аретен
		уаретен
		атетен
	3	аѣ
		уаѣ
		а
		аре

21
 27678
 28
 29
 2
 29

Plusquamperfectum.

I.			II.		
	<i>Coptice.</i>	<i>Sabid.</i>		<i>Coptice.</i>	<i>Sabid.</i>
Sing.	1. $\pi\alpha\iota\pi\alpha$ $\pi\epsilon$	$\pi\epsilon\iota\pi\alpha$		$\pi\epsilon$ $\alpha\iota$	
	2. $\pi\alpha\kappa\pi\alpha$				
	3. $\pi\alpha\varsigma\pi\alpha$				
	$\pi\alpha\rho\epsilon$ $\pi\alpha$	$\pi\epsilon\rho\epsilon$ $\pi\alpha$		$\pi\epsilon$ $\alpha\varsigma$ $\pi\epsilon$	$\pi\epsilon$ $\alpha\varsigma$ $\pi\epsilon$
	f. $\pi\alpha\varsigma\pi\alpha$			$\pi\epsilon$ α $\pi\epsilon$	$\pi\epsilon$ α $\pi\epsilon$
Plur.	1. $\pi\alpha\pi\pi\alpha$	$\pi\epsilon\pi\pi\alpha$		$\pi\epsilon$ $\alpha\pi$ $\pi\epsilon$	
	2. $\pi\alpha\rho\epsilon\tau\epsilon\pi\pi\alpha$				
	3. $\pi\alpha\tau\pi\alpha$			$\pi\epsilon$ $\alpha\tau$ $\pi\epsilon$	$\pi\epsilon$ $\alpha\tau$ $\pi\epsilon$
	$\pi\alpha\tau\pi\alpha$ $\pi\epsilon$			$\pi\epsilon$ $\alpha\tau$	$\pi\epsilon$ α $\pi\epsilon$

Quæ hic defunt, juxta Analogiam facile possunt suppleri

Futurum I.

	<i>Coptice.</i>
Sing.	1. $\epsilon\iota\epsilon$
	2. $\epsilon\kappa\epsilon$
	$\epsilon\rho\epsilon$
	3. $\epsilon\varsigma\epsilon$
	f. $\epsilon\varsigma\epsilon$
Plur.	1. $\epsilon\pi\epsilon$
	2. $\epsilon\rho\epsilon\tau\epsilon\pi\epsilon$
	3. $\epsilon\tau\epsilon$

Sabidice.

Sahidica conveniunt, nisi quod punctum supernum, seu lineola superna super secundum e non scribatur.

Futurum II.

Sing.	1. $\tau\pi\alpha$	$\tau\pi\alpha$
	$\epsilon\iota\pi\alpha$	$\epsilon\iota\pi\alpha$
	$\alpha\iota\pi\alpha$	
	2. $\epsilon\kappa\pi\alpha$	$\epsilon\kappa\pi\alpha$
	$\alpha\kappa\pi\alpha$	
	$\kappa\pi\alpha$	$\kappa\pi\alpha$
	$\chi\pi\alpha$	$\pi\tau\pi\alpha$
	f. $\epsilon\rho\epsilon\pi\alpha$	
	$\alpha\rho\epsilon\pi\alpha$	

3. $\epsilon\varsigma\pi\alpha$

		<i>Coptice.</i>	<i>Sahidice.</i>
	3	eqna Δqna qna na	eqna erepa qna na
	f.	esna Δsna сна na	esna сна na
Plur.	1	enna Δenna tenna	enna Δenna tnna
	2	tetenna eretenna Δretenna	tetna etenna
	3	enna Δenna senna onna na	enna enna senna onna na

Futurum III.

Sing.	1	ta	ta
	2 m.		
	f.	tera	tera
	3	tereq	tereq
Plur.	1	terep	terh
	2	tereten	teretn
	3	terot	terot

Optativus.

Sing.	1	leapri	Conveniunt Sahidica:
	2	leaprek	
	f.	leape	
	3	leapeq	
		leape	
	f.	leaprec	
		leape	

Coptice.

*Coptice.**Sahidice.*

Plur. 1	ⲉⲁⲣⲉⲛ	ⲉⲁⲣⲏ
2	ⲉⲁⲣⲉⲧⲉⲛ	ⲉⲁⲣⲉⲧⲏ
3	ⲉⲁⲣⲟⲩ	ⲉⲁⲣⲟⲩ

Imperativus

Est ipsa radix : vel in Singulari et Plurali sequentes præformantes admittit.

ⲁ

Sahidica conveniunt.

ⲉⲁ

ⲁⲣⲓ

Si negatio exprimenda sit

ⲉⲁⲛⲉⲣ

Infinitivus

Est ipsa radix : vel sequentes præformantes assumit ;

ⲉⲁ vel ⲏ

Sic et Sahidice.

ⲉ

Gerundia.

ⲉ ⲛⲁⲛ

ⲛⲁⲛ non admittitur in Sahidica Dialecto.

ⲉⲁⲛ ⲛⲁⲛ

ⲉⲁⲛ ⲛⲁⲛⲧ

Participia

Vel definiunt in

ⲏⲟⲩ

ⲏⲟⲩⲧ

ⲱⲟⲩⲧ

ⲏⲧ

ⲉⲓⲧ

Vel exprimuntur per pronomen relativum, et verbum præsentis, præteriti, aut futuri temporis.

Vel a præsentis Indicativi non differunt, si præsens Participium exprimendum sit.

§. 92. Exempla præsentis Indicativi.

Coptica.

Sabidica.

Sing.

- 1 ει, ειρι, facio. 1 Cor. ix. 17.
†, †χω, dico. Mat. v. 2.
2 εκ, εκβασις, ηδρακ. Pl. ix. 21.
despicias me.
κ, κρι, facis. Pl. xii. 1.
X, ante λ, α, η, ο, ρ.
Xπατ, vides. Pl. ix. 34.
f. τε, περιαι, ploras. Joh. xx.
15. Pl. xli. 5.
ερε, Ez. xvi. 22. ερε ερβινγ,
nuda ea.
3 ερ, αςγωπι ερι, accidit cum
faceret. Luc. i. 8.
q, q† κ† αη, datne censum?
Matth. xvii. 24.
3 m. ερε πιανιη ριχωτ, 1η,
est signum super eos. Ezech.
ix. 6. ερε οται κεαχοα,
unus invalescet. Dan. xi. 5.
3 f. εε, †αεεαηι εςωον, ve-
ritas habitat. 2 Cor. xiii. 10.
c, cκω† εροq ηχε τεqεκτηη,
circumdabat eum tentorium
ejus. Pl. xvii. 11.
ce, ταιρорасиς ceχh, visio
est. Ez. xii. 27. Item. li. 10.
xviii. 29. Syrac. xxiv. 1. nisi
forte legendum sit, εε.
ερε, ερε ουχιη ηρωαη, est
manus hominis. Ezech. i. 8.
χιχ est femininum.

Plur.

- 1 επ, επεαη, scimus. 2 Cor. iv. 8.
τεη, τεπσωοη, scimus.
Marc. i. 24.
2 ερετεη, ερετεη†οτω αηπ
cηx, solvitis pullum. Marc.
xi. 5.

- ειχω, dico. Ephes. iv. 7.
†χω, dico. Matth. xxvi. 64.
εκοτωq, δινεις, vis. Joh. v. 6.
κκαη, dicis. Joh. xviii. 33.
Nunquam adhibetur.
τεπιστερε επαι, credis hoc?
Joh. xi. 27.
ερεχο, dicis. Mat. xxvi. 10.
χε ερρ οεικ, ut fiat panis. Luc.
iv. 3.
ελοβε, infanit. Joh. x. 20.
πετ ερε μοειc αε, quem Do-
minus diligit. Hebr. xi. 67.
εστεπτωη, similis est. Matth.
xviii. 23.
cηη, est arcta (porta.) Matth.
vii. 14.
χε σεριαε, ινα πλασθ. Joh. xi.
31.
ερε τα βοηοειc ηητ, auxilium
meum venit. Pl. cxh. 2.

- επερχρεη, opus habemus.
Marc. xiv. 63.
ηκυαχε, loquimur. 1 Cor. i. 6, 7.
η pro επ.
τηαοον, sumus. 1 Joh. iv. 13.

τετεη,

*Coptica.**Sabidica.*

τετεπ, τετεπχω, dicitis. Pf.
x. 1.

3 ετ, εττε εττωτ, dum sacri-
ficant. Marc. xiv. 12.

σε, σεσαχι, enarrant. Pf. xviii.
1.

οτ, plerumque post relativum
ετ, ετοττρηп ερωот,
quæ vocant. Eph. i. 21.

τετποτωτ, βασι. Joh. xviii.
39.

σεαττελιζε, εγγιζετε. Luc.
xvi. 16.

In 3 pers. singularis præformantia utriusque generis omittantur, si
pronomen relativum adsit, quod in omnibus linguis obtinet, e. g.

ετσελλι, non ετετσελλι, qui
intercedit. Rom. viii. 34.

πετσοοτη, qui novit. Jac. iv.
16.

οτ πετωον, τι εστιν, quid hoc est?

§. 93. Exempla Imperfecti Indicativi.

*Coptica.**Sabidica.*

Sing.

1 παι, παιχην, eram. Marc. xiv.
49.

2 πακ, πακχην, eras. Marc. xiv.
67.

f. παρε, επαρε εεπιπε, si scires.
Joh. iv. 10.

3 m. παρ, παρτсвω, docebat.
Marc. xi. 17.

пей, пейпав, videbam, ερεω-
μην.

пѣ, пѣотωωт παι. Matth.
iv. 9. adoraveris me.

пepe, пepe cooтн, si scires.
Joh. iv. 10.

пeр, пeрxω, επι. Luc. xi. 3.
scribitur etiam пeрxω.

пe cр, пe epρ, ελooc, καθήμενος.
Joh. xii. 6. пe epo, erat. x. 21.

пepe, пepe ιc εε, Jesus ama-
bat. Joh. xi. 5. Passim.

m. παρε, παρε φιωε ωω εβολ.
πε, mare vociferabatur.

Joel. i. 11. Act. viii. 9. Num.
xx. 3. Passim.

f. παс, παспнот εβολ, egredie-
batur. Marc. i. 5.

f. παρε, παρε τбппχην, nubes
erat. Ex. xl. 37. παρε тхпх
εεφтπε, manus Domini erat.
Deut. ii. 15.

пec, пecωoпe, μένει, manet.
1 Cor. xiii. 13.

пepe, пepe тeрaтпa εe cнp,
scripta erat causa ejus.

Marc. xv. 26. Sic in MS.
Plur.

Coptica.

Sabidico.

Plur.

- 1 **пѧп, ѡн пѧпѣлѡи**, num scie-
 bamus? Gen. xliii. 7.
 - 2 **паретеп, от є паретеп
 ѡоклєк**, quid cogitabatis?
 Marc. iv. 33.
 - 3 **пат, патхω**, dicebant. Marc.
 xi. 5.
- паре, Ez. i. 8. паре потсот
 лєз, ѡвѧλ**, terga eorum
 plena oculis. Apoc. xix. 12.

- πελ, πελδσοοп, eramus. Act.
 xvi. 12.
 πετετη, πετετηο πε, ἦτε,
 eratis. Rom. vi. 17.
 πετ, πετχω, ἔλεγον. Rom. vi. 10.
 περε, περε η2ι ση2, ὅτι ταῦτα
 ἦν γεγραμμένα. Joh. xii. 16. περε
 2οιηε χω, quidam dixerunt.
 Act. xvii. 18.

Nota. Imperfecto sæpe in masculino genere πε, in fæminino τε additur, e. g. παρσιπωοτ πε, præteribat. Marc. xi. 30. παεκωλχ πε, erat inclinata. Luc. xiii. 11. παη†χο πε, orabamus. Act. xxi. 12. χε πατχην πελλ ις πε, quia erant cum Jesu. Act. iv. 13.

“ Sic Sahidice; **περὶ ἑρμηνείας** πε, **stabat.** Joh. xviii. 16.

“ περὶ τοῦ πε (legendum τε) ἐκείνου (Μαρία.) Joh. xi. 20.

“ πεταζομενοι τε, ἐστηκισαν, stabant. Act. ix. 7.

“ Act. xvii. 18. περὶ τῶν περὶ αὐτοῦ, contendebant cum ipso.

2. Si nullum adsit verbum particulæ **ne** . . **ne** vel **ne** . . **τε** imperfectum verbi *sum* designant, e. g. **ne** **παρακαλεσθαι** **ne**, *καρμῶν* *ἦν*, æstus erat. Historia Susannæ 15. Etiam **παρακαλεσθαι** **ne**, **παρακαλεσθαι** **τῶν** **ne**, amara enim erat (aqua.) Ex. xv. 23. **ne** **τοιοῦτος** **ἐπισημασθαι** **τε**, erat consuetudo Præsidis. Matth. xxvii. 15. Etiam **παρακαλεσθαι** . . . **ne**, occurrit. Deut. xxxiv. 7. **παρακαλεσθαι** **ἔκ** **ἡρώων** **ne**, erat 120 annorum, *vel* in 120mo anno.

“ Sic Sahidice, Joh. v. 9. не псѣбѣтон не, Sabbathum erat.”

“ Joh. xviii. 14. не отсооше не, latro erat. Etiam нере . . не, in-

“venitur. Luc. xxii. 59. перє пѧ пѧѧѧѧѧ пѧ, hic cum eo erat.

§. 94. Perfecti Indicativi Exempla.

Coptica.

Sabidica.

Sing.

1. ՃԻ, ՃԻՏԱՈՒՄ, surrexi. Ps. iii. 15.
 շԻ, ՈՒ Է շԻԱԶԶԵՐՈՒՄ
 շԻՈՇՁՈՒՄ, quos dilexi,
 argui. Apoc. iii. 19.

- ΔΙΩΤΕ, ἐπήκουσα. 2 Cor. iv. 2.
 ΔΩ ΨΥΧΙΤΔΔC, καὶ δίδωμι. Luc.
 iv. 6.
 Μ 2 ΔΚ,

Sabidica.

- გაბოფყე, ambulavit. Joh.v.6.

ԿՐԵՏԱԴՈՒ ըԿԻՇ, caritas
 tegit. 1 Petr. iv. 8.

Plur.

Coptica.

Sahidica.

Plur.

1. ἀπ, ἀπῖ, venimus. Act. xv. 15.

ἀπζωπ, appropinquavimus.
Act. xxvii. 27.

2. ἀρετεπ, ὅν ἀρετεπ ὡρον,
quam praevenistis. Col. i. 5, 6.
ὡἀρετεπ, ὡἀρετεπ ὡπω-
τεπ ἐζορν, Hagg. ii. 17.
ingressi estis.

ἀτετῆεπε, adduxistis. Luc.
xxiii. 14.

ἀτετεπ, ἀτετη†ζοπ, ob-
servastis. Gen. iv. 10.

ἀτετῆωτῆ, innotuit. Jac.
v. 11.

3. ἀτ, ἀττωον, surrexerunt.
Pl. iii. 6.

ἀττοααα, sepeliverunt eum.
Luc. xv. 22.

ὡἀτ, ὡἀτζιτο, prociderunt.
Marc. iii. 11.

ὡἀτει, venerunt. Luc. xvi.

2, vide 3 pers. sing. mascul. 2
παι ααεζ, hi pleni sunt.
Act. ii. 13. Vide quoque Ex.
xxxiii. 6. 1 Joh. i. 1.

2. ἡλαος πατ, populi vide-
runt. Pl. xvi. 6. Passim.

ἀρε, ἀρε πετεπσῆλατχ ζο-
αο, quæ pedes vestri con-
culcarunt. Ez. xxxvi. 19 bis.
ὡἀρε.

ὡἀρε ιοτῆαι αωοτ, cum
Judæi congregati essent.
Joh. xviii. 20.

Licet in 3 pers. sing. mas. et fæm. et in tertia persona plur. 2, pro 2c,
2c et 2r adhibeatur, attamen interdum 2 et 2c, 2 et 2c, 2 et 2r
simul retinentur, e. g.

2. ιωσφ 2ε 2c ποζεβ, Joseph vero instruxit (currum.) Gen. xlv.
28. 2. τῶπερι 2c ζωπ, filia mea appropinquavit. Marc. v. 23.
2. † ζ ἡεζε 2τωαα, septem vaccæ deglutiverunt. Gen. xli. 4.

“ Sic Sahidice: MS. Fidel. Sap. pag. 38. l. 61. 2. ποτῆ ποτῆ
“ αααοτ 2τῆατ ἐπῆστῆριον, quivis eorum viderunt myste-
“ rium. 2. φῆε ἀπαρῆστατῆς 2c τρεῖς ὡπ, ultimus Parasta-
“ ta fecit eos esse. MS. Fid. Sap. p. 180. l. 39.

§. 95. Plusquamperfectum exprimitur, si præformantia Imperfecti ap-
ponantur Præterito vel Futuro secundo, quod exempla sequentia declara-
bunt.

Exempla Coptica.

Sing.

1. $\pi\alpha\iota\pi\alpha$ $\pi\epsilon$, $\pi\alpha\iota\pi\alpha\theta\epsilon\beta\iota\omega\alpha\tau$ $\pi\epsilon$, humiliassem eos. Psal. lxxx. 13.
 $\pi\alpha\iota\pi\alpha\theta\epsilon\lambda\theta\omega\lambda\omega$ (lege $\lambda\iota$) $\pi\epsilon$, occidisset te, f. Num. xxii.
 29. $\dagger\pi\alpha\tau\alpha\theta\alpha\pi\theta\alpha\theta\epsilon\beta\epsilon\kappa$ $\pi\epsilon$, $\theta\eta\alpha\epsilon$ $\pi\alpha\iota\pi\alpha$ -
 $\tau\alpha\pi\theta\alpha\theta\epsilon$ $\pi\epsilon$, nunc igitur te occidisset, hanc vero servasset.
 Num. xxii. 33. $\pi\alpha\iota\pi\alpha\tau\alpha\kappa\alpha$ $\pi\epsilon$, periisset. Psal. cxviii. 92.
 $\pi\alpha\iota\pi\alpha\chi\alpha\pi\tau$ $\pi\epsilon$, abscondisset me. Ps. liv. 12. $\pi\alpha\iota\pi\alpha\dagger\alpha\theta$,
 alius MS. addit $\pi\epsilon$, dedisset, Ps. l. 16.

$\pi\alpha\iota\pi\alpha$, sine $\pi\epsilon$ exstat. Ps. lxxx. 13. $\pi\alpha\iota\pi\alpha\iota\pi\iota$ $\pi\tau\alpha\chi\iota\chi$, adduxisset
 manum meam. Act. xviii. 14. $\pi\alpha\iota\pi\alpha\epsilon\rho\alpha\pi\epsilon\rho\chi\epsilon\theta\epsilon$ $\alpha\lambda\lambda\omega$ -
 $\tau\epsilon\eta$, tolerarem vos.

$\pi\epsilon\alpha\iota$, Deuter. ix. 25. ϵ $\pi\epsilon\alpha\iota\dagger\alpha\theta$, (40 noctes) quibus precatus
 eram.

2. $\pi\alpha\kappa\pi\alpha$, $\pi\alpha\kappa\pi\alpha\iota\pi\iota$, adduxisses. Gen. xxvi. 10. $\pi\alpha\kappa\pi\alpha\chi\alpha\tau$, di-
 misisses me. Gen. xxxi. 42.

3. m. $\pi\alpha\varsigma\pi\alpha\dots\pi\epsilon$, $\pi\alpha\varsigma\pi\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\tau$ $\tau\alpha\rho$ $\pi\epsilon$, moriturus erat. Joh. iv. 47.
 $\pi\alpha\varsigma\pi\alpha\chi\alpha\tau$ $\alpha\pi$ $\pi\epsilon$, non permitteret iis. Luc. xii. 39.

m. $\pi\alpha\rho\epsilon\pi\alpha\dots\pi\epsilon$, $\pi\alpha\rho\epsilon$ $\pi\alpha\varsigma\alpha\pi$ $\pi\alpha\alpha\alpha\alpha\tau$ $\alpha\pi$ $\pi\epsilon$, frater meus
 non esset mortuus. Joh. xi. 21. $\pi\alpha\rho\epsilon$ $\pi\iota\chi\alpha\iota$ $\pi\alpha\alpha\iota\alpha\theta\iota$ $\&c.$ na-
 vis ejectionis erat (onus suum.) Act. xxi. 3.

m. $\pi\epsilon\alpha\varsigma\dots\pi\epsilon$, $\pi\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\iota$ $\pi\epsilon\alpha\varsigma\epsilon\rho\chi\rho\alpha\chi$ $\pi\epsilon$, linum vero semen
 fecerat. Exod. ix. 31. $\pi\iota\chi\alpha\iota$ $\alpha\epsilon$ $\pi\epsilon\alpha\varsigma\alpha\theta\epsilon\iota$ $\epsilon\beta\alpha\lambda$ $\alpha\pi\iota\kappa\alpha$ -
 $\alpha\iota$, navis vero remota erat a terra. Matth. xiv. 24.

m. $\pi\epsilon\alpha\dots\pi\epsilon$, $\pi\epsilon\alpha\rho\alpha\alpha\iota$ $\psi\omega\pi\iota$ $\pi\epsilon$, facta erat vespersa. Act. iv. 3.

3. f. $\pi\alpha\varsigma\pi\alpha\dots\pi\epsilon$, $\pi\alpha\varsigma\pi\alpha\alpha\alpha\alpha\tau$ $\tau\alpha\rho$ $\pi\epsilon$, moribunda enim erat.
 Gen. xxxv. 18.

— $\pi\alpha\rho\epsilon\pi\alpha$, $\pi\alpha\rho\epsilon$ $\tau\epsilon\kappa\alpha\iota\rho\eta\eta\eta$ $\pi\alpha\rho\epsilon$, futura esset pax tua. Jes.
 xlviii. 18.

Plur.

1. Per. $\pi\alpha\pi\pi\alpha\dots\pi\epsilon$, $\pi\alpha\pi\pi\alpha\tau\eta\iota\varsigma$ $\pi\alpha\kappa$ $\alpha\pi$ $\pi\epsilon$, non tradidissemus
 eum tibi. Joh. xviii. 30.

$\pi\epsilon\alpha\pi\dots\pi\epsilon$, $\alpha\alpha\alpha\alpha\iota$ ϵ $\pi\epsilon\alpha\pi\alpha\alpha\alpha\tau$ $\pi\epsilon$, utinam mortui fuissetis.
 Exod. xvi. 3. $\pi\epsilon$ $\iota\varsigma\alpha\pi\epsilon\iota$ $\alpha\pi\epsilon\rho$, $\iota\gamma\eta\eta\theta\eta\mu\epsilon\upsilon$, facti fuissetis. Jes.
 i. 9.

2. $\pi\alpha\rho\epsilon\tau\epsilon\pi\pi\alpha\dots\pi\epsilon$, $\pi\alpha\rho\epsilon\tau\epsilon\pi\pi\alpha\tau\eta\iota\tau\alpha\tau$ $\pi\eta\iota$ $\pi\epsilon$, dedissetis eos
 mihi. Gal. iv. 15. $\pi\alpha\rho\epsilon\tau\epsilon\pi\pi\alpha\alpha\alpha\alpha\tau$ $\epsilon\rho\alpha\iota$ $\alpha\omega$ $\pi\epsilon$, credidif-
 setis etiam mihi. Joh. v. 46. $\pi\alpha\rho\epsilon\tau\epsilon\pi\pi\alpha\alpha\alpha\omega\iota$ $\pi\epsilon$, gauderetis,
 gavisuri

Exempla Coptica.

gavifuri essetis. Joh. xiv. 28. *παρετενηααίτογ*, faceretis ea.
(Sine *πε*.) Joh. viii. 39.
πε ατετεπ πε. 1 Cor. iv. 8. *ααοι πε ατετεπεροτρο πε*, uti-
nam regnavissetis!

3 *παπα* . . *πε*, *παπαεω ποτ αν πε*, non crucifixissent Domi-
num. 2 Cor. ii. 8. *παπαπορεε αν πε*, non servaretur.
Marc. xiii. 20. *παπαωπε πεεαν πε*, mansissent nobis-
cum. 1 Joh. ii. 19. *εη παπακωλπ* . . *αν πε*, et *παπα-*
ωωπ αν πε, annon furati essent, annon reliquissent? Obad. 5.

Absque *πε*. Ezech. xxxvii. 10. *παπαερ*, facti essent, (desunt in
Græco.) Obad. 5. *παπαβερβαρκ*, projecturi essent, proj-
cerent te.

πε ατ, *εεβε γε πεατχω*, *οτι αποήκεισαν*, *Copt.* quod posuerant.
Hist. Bel. 13. *πε ατρωυ δε πε*, aggravati erant (oculi.) Gen.
xlviii. 10, et alibi.

Exempla Sabidica.

Sing.

1 Per. *πειπα* . . *πε*, *πι* (lege *πει*) *πατκο πε*, periissem. Ps. cxviii.
92. *πειπαπιχε ααωτη*, tolerarem vos (sine *πε*.) Act.
xviii. 14.

2 *πεκπα* . . *πε*, juxta Analogiam.

3 m. *πεφπα* . . *πε*, juxta Analogiam.

m. *περεπα* . . *πε*, *περε πασον παεοτ αν πε*, fater meus mor-
tuus non esset. Joh. xi. 21.

m. *πε αφ* . . *πε*, *πε αφει πε*, *εμμευει*, venerat. Act. viii. 27.

m. *πε α* . . *πε*, *πε α ποτρη γαρ ωωπε πε*, vespera enim facta
erat. Act. iv. 3. *πε α πατλος κριπε*, Paulus judicaverat, con-
stituerat. Act. xx. 16. Etiam *πε ωαρε*, *πεωαρε* . . *κα*, dimit-
tebat. Matth. xxvii. 15. Marc. xv. 6.

f. *πεσπα* . . *πε*, juxta Analogiam.

Plur.

1 Per. *πειπα*, *πειπατααφ ετοοτκ αν*, non tradidissemus eum
tibi, (sine *πε*.) Joh. xviii. 30.

2 *πε τετπα* . . *πε*, *πε τετπααεριτ πε*, amaretis me. Joh. viii.
42.

3 *πετπα* . . *πε*, *πετπααωγε πε*, contenderent. Joh. xviii. 36.
πετπασφοτ αν πε, non crucifixissent. 1 Cor. ii. 8. *πετπα-*
ωω πεεεαν πε, mansissent nobiscum. 1 Joh. ii. 19. *πετπα-*
πωτρη εβολ, effuderant. Act. xxii. 20.

πε ατ .. πε, πε ατει πε, venerant. Joh. xi. 19. πε ατυτορτρ
πε εεεεωο εεεεωο, conturbati erant vehementissime. Fid.
Sap. MS. p. 6. l. 60. πε ατβωκ εερεαι, ascenderant. Fid.
Sap. MS. p. 5. l. 20.

§. 96. Exempla Futuri Primi.

*Coptica.**Sabidica.*

Sing.

1 ειε, ειεσαχι, enarrabo. Pf. xii.
22.

2 εκε, εκετακο, perdes. Pf. xx. 10.
f. ερε, ερεεοττ, vocabis. Gen.
xvi. 11.

3 ερε, m. ερεεωτεε, audiet.
Pf. xix. 1.

εσε, f. εσεσαχι, nuntiabit. Pf.
xxi. 30, 31.

Plur.

1 επε, επεεωε, canemus. Pf. xx.
13.

2 ερετεπε, ερετεπεεχιεε, re-
perietis. Marc. xi. 12.

3 ετε, ετεεχατ εεεωλ, remitten-
tur. Marc. iii. 28.

ειεκα εεεωλ, εεεεω. Joh. xviii.
39.

εκεεερε, amabis. Jac. ii. 8.

χε ερεεοχτ, ινα βαλλη με. Joh.
v. 7.

χε εσεεωε, ινα επισκεψη.
2 Cor. xii. 10.

χε επεεατ, ινα ιδωτε. Marc.
xv. 32.

χεκαε επεεατ, ινα ιδωσι.
Matth. v. 16.

§. 97. Exempla Futuri Secundi.

*Coptica.**Sabidica.*

Sing.

1 τηε, τηεποεεε, liberabo.
Marc. v. 28.

εηε, εηεεεεωε, assimila-
bo. Matth. xi. 16.

ειηε.

2 εκηε, εκηεετηε, quod da-
bis. Gen. xv. 2.

εκηε, εκηεαι εεεροι, venies
ad me. Pf. c. 2.

τηεβωκ, ibo. Joh. xi. 14.

ειηεεωε, εεεεε. Joh. viii. 55.
εκηεεεωε, Matth. iv. 10.
adorabis.

χηε,

Coptica.

Sabidica.

ⲭⲏⲁ, ⲭⲏⲁⲩⲱⲩⲱ, eris. Act. xii. 15.

ⲭⲏⲁ Sabidice nunquam adhibetur, sed ⲕⲏⲁ, et cum negatione, ⲏⲕⲏⲁ . . . ⲁⲏ. Ps. xc. 5. ⲏⲕⲏⲁ ⲣⲉⲟⲩⲉ ⲁⲏ, non timebis.

ⲕⲏⲁ, ⲕⲏⲁⲧⲁⲥⲟⲕ, converteris. Gen. iii. 19.

ⲕⲏⲁⲟⲩⲱⲩⲱ, adorabis. Luc. iv. 8.

f. ⲁⲣⲏⲁ, ⲏⲟⲟ ⲁⲣⲏⲁⲉⲣ ⲟⲩ, tu (fæm.) quid facies. Jer. iv. 30.

3 ⲉⲓⲏⲁ, ⲉⲓⲏⲁⲩⲱⲏ, visitaturus est. Luc. i. 78.

ⲉⲓⲏⲁⲩⲉⲟⲩ, morietur. Joh. xviii. 32.

ⲁⲓⲏⲁ, ⲭⲉ ⲁⲓⲏⲁⲭⲉⲩⲩ, num inventurus sit. Marc. xi. 13.

ⲓⲏⲁ, ⲓⲏⲁⲉⲟⲏⲉⲏ, præcipiet. Ps. xli. 11.

ⲓⲏⲁⲩⲱⲏⲉ, erit. Ps. xc. 1.

ⲏⲁ, post relativa pronomina, et post nomen Substantivum, e. g.

ⲏⲏⲩ ⲉⲟⲏⲁⲩⲱⲧ, quis dabit? Ps. xiii. 7.

ⲣⲱⲓ ⲏⲁⲉⲁⲭⲓ, os meum loquetur. Ps. xlviii. 3.

ⲏⲭⲟⲉⲓⲥ ⲏⲁⲉⲁⲣⲉⲉ, ⲉⲣⲟⲕ, Dominus custodiet te. Ps. cxv. 7.

ⲉⲣⲏⲁ, ⲉⲣⲉⲑⲣⲏ ⲏⲁⲉⲱⲏⲧ, si sol occiderit. Deut. xxiv. 13. Vide et Num. xvi. 29.

ⲏⲉⲧ ⲉⲣⲉ ⲏⲉⲓⲱⲏⲣⲉ ⲏⲁⲉⲓ, cujus filius ceciderit. Luc. xiv. 5.

3 f. ⲉⲥⲏⲁ

ⲉⲧ ⲉⲥⲏⲁⲏⲕⲟⲧ ⲉⲩⲭⲱⲟⲩ, super quæ cubuerit. Lev. xv. 15.

ⲏⲉⲥⲏⲁⲕⲏⲩ ⲁⲏ, non movebitur. Ps. xcv. 5.

ⲁⲥⲏⲁ, ⲁⲥⲏⲁⲉⲣ, erit. Marc. xi. 23.

ⲥⲏⲁ, ⲥⲏⲁⲉⲓ, cadet. Apocal. xviii. 3.

ⲥⲏⲁⲩⲱⲏⲉ ⲏⲁⲕⲧⲏⲣⲉ, erit tibi omne. Luc. vi. 7.

ⲏⲁ, Si relativum Pronomen vel Nominativus præcedat, e. g.

ⲏⲟⲟⲥ ⲉⲟⲏⲁⲩⲉⲟⲩ, illa morietur. Ezech. xviii. 20.

ⲧⲁⲥⲁⲏⲟⲥ ⲏⲁⲩⲱⲏⲓ, cruciatus erit. Ezech. vii. 19.

ⲧⲁⲩⲧⲭⲏ ⲏⲁⲉⲓⲣⲉ ⲁⲏ, anima mea non faciet. Jer. ix. 9.

Plur.

1 ⲏⲏⲁ.

ⲉⲏⲏⲁ, ⲉⲏⲏⲁⲧ, dabimus. Act. xvi. 16.

ⲏⲏⲁⲣ, ⲉⲟⲏⲁⲩⲱⲏ. 1 Joh. iii. 2.

ⲏⲉⲏⲏⲁⲉⲟⲩⲉ ⲁⲏ, ⲟⲩ ⲏⲉⲁⲩⲟⲏⲉ. Joh. x. 33.

ⲁⲏⲏⲁ,

Coptica.

ⲁⲡⲡⲁ, ⲁⲡⲡⲁⲧⲉⲡⲱⲛ, affimi-
labimus. Marc. iv. 30.

ⲧⲉⲡⲡⲁ, ⲧⲉⲡⲡⲁⲃⲓⲥⲓ, exaltabi-
mus. Ps. xi. 4.

2 ⲧⲉⲧⲉⲡⲡⲁ, ⲧⲉⲧⲉⲡⲡⲁⲉⲗ, aufe-
retis. Gen. xlii. 13.

ⲧⲉⲧⲡⲁ.

ⲉⲣⲉⲧⲉⲡⲡⲁ, ⲉⲣⲉⲧⲉⲡⲡⲁⲱⲉ ⲉ-
ⲃⲱⲧⲡ, intrabitis. Mar. xi. 2.

ⲁⲣⲉⲧⲉⲡⲡⲁ, ⲁⲣⲉⲧⲉⲡⲡⲁⲛⲁⲧ
ⲉⲣⲱⲥ, videbitis eum. Marc.
xvi. 7.

3 ⲉⲧⲡⲁ, ⲉⲧⲡⲁⲱⲓ, mensurabunt.
Marc. iv. 24.

ⲁⲧⲡⲁ, ⲁⲧⲡⲁⲧⲁⲕⲱⲥ, perdent
eum. Marc. xi. 18.

ⲥⲉⲡⲁ, ⲥⲉⲡⲁⲉⲗⲛⲗ, exultabunt.
Ps. xii. 4.

ⲟⲩⲡⲁ, post relativum ⲉⲧ. ⲉⲧ
ⲟⲩⲡⲁⲭⲉⲟⲩⲁ, qui blasphe-
mabunt. Marc. xii. 40.

ⲛⲁ, Si relativum ⲉⲧ, vel nominativus Nominis præcedat, e. g.

ⲛⲟⲩⲧⲧⲭⲛ ⲛⲁⲥⲓ ⲁⲛ, animæ
eorum non satiabuntur. Ez.
vii. 19.

Sabidica.

ⲛⲧ ⲁⲡⲡⲁⲧ, quæ fecimus.
2 Joh. 8.

ⲧⲉⲡⲡⲁ ⲉⲓⲣⲉ, faciemus. Jac. iv.
15.

ⲧⲉⲧⲡⲁⲱⲟⲩⲭⲁⲓ, salvabimini.
Act. xxvii. 31.

ⲧⲉⲧⲡⲁⲥⲟⲩⲱⲛⲟⲩ, Matth. vii.
16. scietis.

ⲉⲧⲡⲁⲉⲟⲩⲧⲉ, vocabunt. Heb.
xi. 18.

ⲥⲉⲡⲁⲭⲱⲱⲛⲉ, pudefient. Psal.
xcvi. 7.

ⲉⲧⲟⲩⲡⲁⲧ, qui dabunt, i.e. da-
bitur (vobis). 2 Pet. i. 4.
ⲁⲡⲟⲭⲟⲩⲛⲗⲃⲓⲧⲉⲧⲁⲓ.

ⲛⲉⲧⲡⲁⲟⲩⲭⲁⲓ, σωζώμενοι. Luc.
xiii. 23. qui salvabuntur.

ⲛⲁⲥⲡⲟⲩⲟⲩ ⲛⲁⲭⲱ, labia mea
dicent. Ps. cxviii. 171.

§. 98. Exempla Futuri Tertii.

Coptica.

Sing.

1 ⲧⲁ, ⲧⲁⲭⲱⲣ ⲉⲃⲟⲗ, ⲁⲭⲉⲥⲛⲟⲣⲡⲓⲱ,
Ezech. v. 10.

ⲧⲁⲥⲟⲧ, delebo. Ez. xxv. 13, 16.

ⲧⲁⲓⲣⲓ, faciam. Ezech. xxx. 19,
et plura alia exempla.

Sabidica.

ⲧⲁⲣ, faciam. xxvii. 22.

ⲧⲁⲃⲱⲕ, πορεύσομαι. Luc. xiv. 18.

ⲧⲁⲕⲱ ⲉⲃⲟⲗ, ἁπολύσω. Joh. xviii.
39.

2. m.

Coptica.

Sabidica.

2 m.

f. **ⲧⲉⲣⲁ**, **ⲧⲉⲣⲁⲃⲁⲓ**, **ⲓⲧⲣⲓⲛⲟⲩ**. Ez.
v. 13. 15. **ⲧⲉⲣⲁⲩⲱⲛⲓ**, **ⲓⲟⲛ**,
eris, *sapius* **ⲧⲉⲣⲁⲩⲱ**, bibes.
Ez. xxiii. 32. Vide et Gen.
xxx. 15. Joh. xi. 14. 1 Cor.
vii. 16.

ⲡⲧⲟ **ⲧⲉⲣⲁⲩⲱⲛⲉ**, tu (fæmin.)
eris. MS. Fid. Sap. pag.
156. lin. 34 et 46.

3 m. **ⲧⲁⲣⲉⲓ**.

ⲧⲁⲣⲉⲓ **ⲡⲁⲕ**, dabit tibi. Ps.
xxxvi. 4.

Plur.

1 **ⲧⲁⲣⲉⲛ**.

ⲧⲁⲣⲏ, **ⲧⲁⲣⲏⲉⲓⲟⲩⲉ** **ⲡⲧⲉⲛⲉ**,
Luc. xxii. 49. percutiemus
gladio.

ⲧⲁⲣⲏⲣⲏⲟⲃⲉ, **ⲁⲙⲣⲧⲏⲟⲩⲁⲛ**. Rom.
vi. 15.

ⲧⲁⲣⲏⲧⲁⲃⲉⲓⲟ, **ⲡⲁⲧⲏⲟⲩⲁⲛ**. Marc.
xi. 5.

2 **ⲧⲁⲣⲉⲧⲉⲛ**.

ⲧⲁⲣⲉⲧⲏ, **ⲧⲁⲣⲉⲧⲏⲟⲩⲉ**, repe-
rietis. Luc. ix. 9.

3 **ⲧⲁⲣⲟⲩ**.

ⲧⲁⲣⲟⲩ, **ⲧⲁⲣⲟⲩ**, dabitur.
Luc. xi. 9. **ⲧⲁⲣⲟⲩ** **ⲟⲩⲱⲛ**,
aperietur. Luc. xi. 9.

Sabidice: dabunt, aperient.

§. 98. Exempla Optativi.

Sing.

1 **ⲁⲁⲣⲓ**, **ⲁⲁⲣⲓⲭⲉⲁⲓ** **ⲧⲡⲓ**. Gen.
xxv. 30. gustem.

ⲁⲁⲣⲓⲁⲟⲩ, moriar. Gen. xlv.
30.

2 **ⲁⲁⲣⲉⲕ**, **ⲁⲁⲣⲉⲕⲱⲕⲉⲁ** **ⲁⲛ**, ne
tristeris. Cath. Chrysoth. Off.
Hebd. S. 49.

f.

3 **ⲁⲁⲣⲉⲓ**, **ⲁⲁⲣⲉⲓⲧⲟⲩⲭⲟⲓ**, li-
beret eum. Ps. xxi. 8.

ⲁⲁⲣⲉⲓⲧⲟⲩⲭⲟⲓ **ⲁⲁⲁⲟⲓ**, glo-
rietur. 1 Cor. i. 31.

N

ⲁⲁⲣⲉ,

*Coptica.**Sahidica.*

ⲙⲁⲣⲉ, Si nominatus inter Præformans et verbum collocetur, e. g.

ⲙⲁⲣⲉ ⲛⲓⲥⲁ ⲉⲣⲉⲗⲛⲓⲥ, Israel
speret. Pf. cxxx. 6.

3 f. ⲙⲁⲣⲉⲥ, ⲙⲁⲣⲉⲥⲓ, adveniat.
Matth. vi. 10.

ⲙⲁⲣⲉ. Vid. § S. m.

ⲙⲁⲣⲉ ⲛⲁⲣⲉⲛⲟⲥ ⲱⲱⲛⲓ ⲛⲉ-
ⲙⲁⲛ, sit virgo nobiscum.
Gen. xxiv. 55.

Plur.

1 ⲙⲁⲣⲉⲛ, ⲙⲁⲣⲉⲛⲱⲗⲛ, fran-
gamus. Pf. ii. 3.

2 ⲙⲁⲣⲉⲧⲉⲛ, juxta Analogiam.

3 ⲙⲁⲣⲟⲩ, ⲙⲁⲣⲟⲩⲉⲙⲓ, cognos-
cant. Pf. xix. 20.

ⲙⲁⲣⲉ ⲛⲕⲁⲉ ⲧⲉⲗⲛⲗ, terra ex-
ultet. Pf. xcvi. 1.

ⲙⲁⲣⲉⲧⲁⲣⲟ, ⲙⲁⲣⲉⲧⲁⲣⲟⲩ, Col.
iii. 15. firmet.

ⲙⲁⲣⲉ ⲧⲉⲕⲕⲓⲭ ⲱⲱⲛⲉ, sit ma-
nus tua. Pf. cxviii. 173.

ⲙⲁⲣⲉⲛⲉⲓⲣⲉ, ⲉⲣⲱⲗⲁⲃⲙⲉⲧⲁ. Galat.
vi. 10.

ⲙⲁⲣⲓⲕⲱ ⲛⲥⲁ, deponamus.
Rom. xii. 12, 13.

ⲙⲁⲣⲉⲧⲏ.

ⲙⲁⲣⲟⲩⲧⲁⲉⲓⲉ. 1 Tim. vi. 1, 2.
honorent.

§. 99. Imperativus est ipsa radix, vel nudus Infinitivus, et singularis a
plurali non differt, e. g.

ⲭⲁ, ponite. Marc. xi. 22. ⲛⲁⲉⲧ, credite. Marc. xi. 24. ⲭⲱ
ⲉⲃⲟⲗ, remittite. Marc. xi. 25. ⲉⲱⲙⲉⲓ, ⲕⲁⲧⲁⲛⲁⲃⲓⲧⲓ, fæm. Soph.
iii. 14. ⲣⲁⲱⲓ ⲧⲱⲉⲣⲓ, gaude, filia! Sophon. iii. 14.

“ Sic Sahidice : ⲥⲉ, bibe. 1 Timoth. v. 23. ⲭⲓ, accipite. Jac. v. 10.
“ ⲥⲟⲩⲛ, ⲕⲁⲧⲁⲛⲟⲓⲥⲁⲧⲉ. Hebr. iii. 1.

Infinitivus etiam sequentes Præformantes admittit in utroque
numero, e. g.

*Coptica.**Sahidica.*

ⲁ, ⲁⲛⲁⲧ, vide. Joh. i. 47.

ⲁⲛⲁⲧ, videte. Heb. i. 5.

ⲁⲟⲩⲱⲛ, aperi. Ezech. ii. 8.

ⲁⲟⲩⲱⲛ, ⲉⲓⲁⲛⲟⲩⲭⲓⲛⲧⲓ. Marc. vii. 34.

ⲁⲛⲁⲧ, videte. Pf. xlv. 8.

ⲁⲟⲩⲱⲛ, aperi. Luc. xxiii. 25.

ⲁⲭⲟⲥ,

Coptica.

Sahidica.

ⲁⲭⲟⲥ, ⲉⲃⲁⲣⲓ. Hof. xiv. 3.
ⲁⲭⲟⲥ, ⲉⲃⲁⲣⲓ. Ps. xxiv. 3.

ⲁⲭⲓⲥ, ⲉⲃⲁⲣⲓ. Luc. xxii. 67.
ⲁⲭⲓⲥ, ⲉⲃⲁⲣⲓ. Gal. iv. 21.

ⲁⲁⲁ, ⲁⲁⲧⲁⲓⲉ, honora. Deut. v.
16.

ⲁⲁⲧⲥⲁⲃⲟⲓ, doceas me. Psal.
cxviii. 169.

ⲁⲁⲃⲁⲡ, judicate. Act. xxvi. 8.

ⲁⲣⲓ, ⲁⲣⲓⲁⲉⲧⲁⲡⲟⲓⲛ, resipiscite.
Matth. iii. 2.

ⲁⲣⲓ ⲁⲁⲧⲣⲉ, testare. Joh. xviii.
33.

ⲁⲣⲓⲱⲟⲣⲛ, præveni. Ps. xvi. 3.

ⲁⲣⲓⲃⲁⲃⲁ, servite. Ps. xcix. 2.

ⲁⲡⲉⲣ, si negatio exprimenda sit.

ⲁⲡⲉⲣ.

ⲁⲡⲉⲣⲱⲟⲣⲧⲉⲣ, ne conturbe-
mini. Marc. xiii. 7.

ⲁⲡⲉⲣⲧⲁⲗⲉ ⲃⲓⲭ, non imponas
manus. 1 Tim. v. 22.

ⲁⲡⲉⲣⲁⲉⲣⲉ, ne diligatis. 1 Joh.
ii. 15.

§. 100. Infinitivus est ipsa radix, et non variatur, e. g.

ⲁⲓⲁⲡⲉⲣⲉ ⲉⲣⲁⲉⲧⲭⲱⲣⲓ, καταδυναστεύειν ἡγαπήσει. Hof. xii. 7.

"Sic Sahidice: ⲁⲡⲟⲩⲧⲱⲩ ⲥⲱⲧⲁ, non voluerunt audire. Jes.
xxviii. 12.

Infinitivo etiam, ⲁⲥ, ⲓⲧ et ⲉ frequenter præponitur.

Coptica.

Sahidica.

ⲁⲥ, si ⲁⲉ vel ⲡ sequatur.

ⲁⲁⲁⲟⲩⲱⲓ ⲁⲡⲉⲣⲁⲉⲟ ⲁⲡⲟⲩⲧ,
ambulando ante Dominum.

Luc. i. 76.

ⲓⲧ, ⲡⲉⲣⲡⲟⲗ, ad effugiendum. Luc.
xxi. 36. ⲓⲧⲡⲱⲩⲱⲛ.

ⲧⲉⲧⲡⲥⲟⲟⲩⲡ ⲓⲧ, novistis dare.
Luc. xi. 13.

ⲉ, ⲉⲉⲣ, ad esse, ut sint. Joh. i. 12.

ⲉⲥⲉⲓ, χορτασθῆναι, ad satiandum.

ⲉⲓⲣⲓ, ad faciendum. Luc. i. 72.

Luc. xvi. 21. a ⲥⲉⲓ, satiari.

§. 101. Gerundia formantur ab Infinitivo, præponendo ei, sequentes
particulas:

Coptica.

Sahidica.

ⲉⲛⲡⲁⲭⲓⲛ, ⲉⲛ ⲡⲁⲭⲓⲛⲟⲩⲱⲩⲟⲩ ⲟⲩ
ⲃⲏⲩ, ⲉⲛ ⲧⲉ ⲛⲣⲁⲩⲱⲩⲁⲩⲉⲛ ⲣⲁⲩ. Psal.
iv. 3.

Sahidice ⲭⲓⲛ in Gerundiis non
adhibetur. In nominibus
ⲉⲛ pro eo admittitur.

ⲉⲡⲭⲓⲛ, ⲉⲡⲭⲓⲛⲟⲩⲱⲩⲟⲩ, adferien-
dum eos. Ps. x. 2.

ⲡⲭⲓⲛⲧ, ⲉⲛ ⲡⲭⲓⲛⲧⲟⲩⲩⲁⲓ ⲡⲱⲟⲩ
ⲉⲃⲟⲗⲩⲁ ⲡⲕⲁⲩⲁ. Ezech. i.
21. cum attollerentur e terra.
ⲉⲡⲭⲓⲛⲧⲟⲩⲱⲩⲟⲩ, ⲛⲁⲓ ⲙⲁⲩⲁⲩⲱⲩⲁⲩ.
Ezech. xxxvii. 9.

§. 102. Participia quorundam verborum terminatione a verbo ipso
differunt, et Coptice in ⲏⲧ, ⲏⲟⲩⲧ et ⲱⲟⲩⲧ, Sahidice in ⲏⲧ et ⲉⲓⲧ
definunt, e. g.

ⲏⲟⲩ, ⲉⲓⲃⲏⲟⲩ ⲡⲭⲟⲛⲥ, ⲁⲓⲃⲏⲙⲁⲛⲟⲩ, injuriam patiens; a ⲉⲓ ⲡⲭⲟⲛⲥ.
Habac. i. 1.

ⲏⲟⲩⲧ, ⲉⲧⲧⲁⲗⲏⲟⲩⲧ, ascendentes. Ez. xxxix. 20. a ⲧⲁⲗⲟ, ⲧⲁⲗⲉ,
imponere.

ⲉⲧⲧⲁⲕⲏⲟⲩⲧ, perditus. Ezech. xx. 44. a ⲧⲁⲕⲟ, perdere.

ⲉⲧⲧⲁⲓⲏⲟⲩⲧ, Apocal. xxi. 19. honoratus; a ⲧⲁⲓⲟ, ⲧⲁⲓⲉ, ho-
norare.

ⲉⲧⲧⲁⲭⲏⲟⲩⲧ, Ezech. xxx. 22. a ⲧⲁⲭⲟ, firmare.

ⲉⲩⲧⲟⲩⲃⲏⲟⲩⲧ, purus. Ps. xi. 6. a ⲧⲟⲩⲃⲟ, purus fuit.

ⲉⲩⲧⲁⲃⲏⲟⲩⲧ, instituta, fam. Hos. x. 11. a ⲧⲁⲃⲟ, docere.

ⲉⲩⲧⲩⲉⲗⲏⲟⲩⲧ, Marc. vi. 48. et ⲡⲏⲉⲧⲩⲉⲗⲏⲟⲩⲧ, male se
habentes; a ⲧⲩⲉⲗⲟ, affligere.

ⲉⲗⲁⲓⲏⲟⲩⲧ, justificatus. Ps. xviii. 9. a ⲉⲗⲁⲓⲟ, justificare.

ⲉⲧⲉⲃⲓⲏⲟⲩⲧ, humiles. Ezech. xxi. 26. a ⲉⲃⲓⲟ, humiliare.

ⲉⲩⲣⲁⲟⲩⲏⲟⲩⲧ ⲉⲩⲙⲟⲩ, ⲁⲛⲁⲧⲉ ⲉⲛⲟⲭⲟⲓ. Genes. xxvi. 11. a verbo
ⲣⲁⲟⲩⲱ, incidere.

ⲉⲩⲩⲱⲟⲩⲧ, cadens, fam. Mich. v. 7.

ⲱⲟⲩⲧ, ⲉⲩⲩⲱⲟⲩⲧ, cadentes. Marc. xiii. 25. a ⲩⲱ, cadere.

ⲉⲗⲁⲣⲱⲟⲩⲧ, benedictus. Passim.

ⲕⲉⲡⲓⲱⲟⲩⲧ, pinguis. Mich. vi. 7. Ps. xxi. 12. a ⲕⲉⲡⲓ, pinguis fuit.

“ Sahidice

"Sahidice est ηε, e. g. εηε, satiatus; a εε satiare. Luc. xv. 17.

"εκη κερη, nudi existentes. Jac. ii. 15.

"ετδβηε, purificatus. 2 Tim. ii. 21. a τδβο.

"ταρηε, firmatus. Passim. a ταρο.

"ταειηε, honoratus; a ταειο, honorare. Jac. v. 7.

"επτακηε, nos perdit. MS. Huntingt. V. Catech. Chrysoth.

"a τακο, peredere.

"ετταλειηε, justificatus. Luc. xviii. 14. a ταλειο, justifi-
ficare.

"απεδβηε, humilem. Ps. lxxxi. 3. a δβιο.

"εκκτηε, ædificatæ. Deut. ix. 1. a κηε, ædificare.

"ειτ, est in ετγκλειτ, ευνωγτες, effurientes; a εκο, esurire. Psal.

"cvi. 5. Act. xxvii. 33. εστω, sine cibo.

Hæc participia eodem modo, uti adjectiva genus et numeros distin-
guunt, vide §. 26, 30.

§. 103. Participium præsens Græcorum Ægyptiace per Præsens Indi-
cativi sæpissime exprimitur, adeo ut præsens Indicativi a Præsenti Parti-
cipii in utraque Dialecto non differat, e. g.

ειτςβω, διδασκων, docens. Marc. xiv. 49.

εκχω αλλος, λεγων, tu dicens vel dicis. Gen. xlv. 19.

εφηνοε, ελπορευόμενος, veniens ille.

εστ αφοτωπι, dans lucem, φωτιζων. Ps. xviii. 8.

επιρι, ποιουντες, nos facientes. Ephes. ii. 3.

ερετεπυεργωοτ, ευχαρισουντες, vos gratias agentes. Ephes. v. 20.

ετχω, λεγοντες. Passim.

"Sic et Sahidice :

"εισοοτη, ειδως, sciens ego. 2 Petr. i. 14.

"εκκριπε, κρινων, judicans tu. Rom. xiv. 4.

"εφχω, λεγων, dicens ille. Passim.

"εσχω αλλος, λεγων, fæm. Luc. xv. 9.

"επωοοη, οντες, 2 Petr. i. 18. nos sumus.

"ετετπειρεε, γνωσκοντες, vos cognoscitis.

"ετχω, λεγοντες, dicentes. Passim.

§. 104. Participia

§. 104. Participia tam activa, quam passiva frequentissime exprimuntur per verbum cui Pronomen relativum *εἷ*, vel conjunctio *εἰ*, postquam præmittitur, quod et in aliis linguis fieri solet, e. g. *qui facit*, i. e. *faciens*: *qui faciunt*, i. e. *facientes*: *qui faciet*, i. e. *facturus*: *qui facient*, i. e. *facturi*.

Activa Participia.

εταφερωντες, ἀρξάμενοι, cum incepisset. Gen. xlii. 12.

ετασπασ, ἰδὼσα, cum vidisset. Gen. xvi. 5.

πεταλλομεν, ἐξακολουθήσομεν, qui sequimur. 2 Petr. i. 16.

εσπαυωπι, μνησας, (esca) quæ eris, vel manebit. Joh. vi. 27.

Et plurima alia exempla.

“ Sic Sahidice: *ἡβὶ ἡἡταφτερεε*, καλέσας, qui vocavit. 1 Pet. i. 15.

“ *α τερεε*, vocare.

“ *ἡἡταφταλλιο*, ποιῶσαντι, ei, qui facit. Hebr. iii. 2.

“ Joh. xiv. 13. *ετπασω*, ὁ πίνων, qui biberit.

“ Matth. vii. 13. *πετπασωκ*, εἰσερχόμενοι, qui ingredientur.

Participium Passivum.

φνετοτμεν, λεγόμενος, is, quem vocant. Passim.

ηνεσπασπορεε, ἀσπασόμενος, ii, qui servabuntur. Ez. vi. 9. vii. 16.

ετοσχω, λεγομένη, quæ dicta est, seu quam dicunt. Ezech. xx. 49.

εταφτωπ, ἐγερμένον, qui resurrexit. Marc. xvi. 4.

φνεταφωφ, ἐσταυρώμενος, is, quem crucifixerunt. Marc. xiv. 6.

εταφτηφ, ἡ δοθεῖσα, (gratia) quam dederunt, i. e. quæ data est.

1 Cor. i. 4.

“ Sahidica exempla: *πετμεντε*, λεγόμενος, quem vocant. Matth.

“ xxvii. 27.

“ *εταφσφ οφ*, ἐσταυρωμένον, quem crucifixerunt. 1 Cor. ii. 2.

“ *ησεεεοστ απ εεεον*, οὐ θανατούμενοι, non occidunt nos.

“ 2 Cor. vi. 9.

“ *ετπασεεε εεεον*, παυδνομένοι, castigant nos. 2 Cor. vi. 9.

§. 105. Si Particula *ἡτε*, ut; *ἡνε*, non, ne; *επε*, ne, non; *επτε*, antequam; *ωπτε*, usquedum, Sahidice *ωπτε*, et *ἡτερε* Sahidicum, cum dum, cum verbis ab initio coalescant, excludunt plerumque

rumque præformantes verborum, et infixæ nominum (vide §. 58, 59) ad personas designandas admittunt.

§. 106. Exempla particulæ ἵτε, ut, et.

Coptica.

Sabidica.

Sing.

- 1 ἵτα, ἵταϣτελλτακε, ut non perdam. Joh. vi. 39. ἵτατακοοτ, ut perdam eos. Deut. ix. 14.
- 2 ἵτεκ, ἵτεκερφελλετι, et recordatus fueris. Mat. v. 23. f. ἵτε, ρινα ἵτε ερφελλετι οτορ, ἵτε σίϣιπι, ἵπῳς μιμδης καὶ αὐχρηδης. Ez. xvi. 63.
- 3 ἵτεϣ, ἐβηλ ἄρνοτ ἵτεϣδίοτι, nisi, ut furetur. Joh. x. 10. f. ἵτες, ἄρνοτ ἵτεσενοτταρ, ἐβδλ, si non fecerit fructum. Luc. xiii. 9.

Si nominativus adfit, ϣ et c tertiæ Personæ omittuntur, e. g.

Coptica.

Sabidica.

- 1 ϣοπωσ ἵτε ϣτελλεζλι θωοτϣ, ὅπως μὴ συναχθῇ μὴδεις. Mich. v. 7. ἵτεκ, ἵτεκερφελλετι, et recordatus fueris. Mat. v. 23.
- 2 ρινα ἵτε ϣλωιχι ϣωπι ἐχωϣ, Gr. ἵσαι γὰρ αὐτῷ ἐπισκοπῇ, ut causa sit super eum. Jerem. xxiii. 20. ἵτε πανοττε θεββιοι, ut Deus meus humiliet me. 2 Cor. xii. 21.

Plur.

- 1 ἵτεπ, ἵτεπϣωπ, ἀγορεύομεν, ememus. Joh. vi. 5.
- 2 ἵτετεπ, ρινα ἵτετεπερ πεβερ. Prov. ix. 6. ut sitis longævi. ἵτετῆ, ἵτετῆχω, narretis. Pl. civ. 2. ἵτετῆεν, adducite. Luc. xv. 13.
- 3 ἵτοτ, ἵτοτοτωα, ut comedant. Joh. vi. 5.

§. 107. Exempla

§. 107. Exempla particulæ ἵπτε verbis junctæ, quæ futurum indicat.

Coptica.

Sabidica.

Sing.

1 ἵππῃ, ἵππῃσι ἵπχοις, non agam
inique. Pf. lxxxviii. 33.

2 ἵππεκ, ἵππεκτ, non dabis.

ἵππεκοῦωτ, non adorabis. Pf.
lxxx. 9.

f. ἵππε, οὔτο, ἵππεσι, καὶ οὐ μὴ ἐμ-
πληθῆς. Mich. vi. 14.

ἵππεοῦτῃ, οὐ μὴ ἀφιστάθῃς. Ibid.

3 ἵππερ, ἵππερλορλερ, non con-
teretur. Pf. xxxiii. 20.

ἵππερ, ἵππερσοοῦτ ἕλεος ἀπ,
quam nesciebat. Pf. lxxx. 5.

f. ἵππες, ἵππερφορφορ, non de-
fluet. Pf. i. 3.

ἵππερῶπε, non fiat. Galat. vi.
14.

Si nominativus adfit, εῖ et c. tertiæ personæ omittitur, e. g.

ἵππε πετρωοῦτ ἱερῇ ἐχων, μὴ
ἐπιλθῇ ἐφ' ἡμᾶς κατὰ. Mich.
iii. 11.

κε ἵππε πεθοοῦτ ἐπὶ ὧπε
ἕλεος, ne pejus, quam hoc,
eveniat tibi. Joh. v. 14.

ἵππε τῇ γενεᾷ σῖπ, non hæc ge-
neratio transibit. Marc. xiii.
30.

Plur.

1 ἵππεπ, ἵππεπφορ, non præveni-
emus. 1 Theff. iv. 15.

ἵππεποῦωτ οὔτε ἵππεπω,
non comedemus neque bi-
bemus. Act. xxiii. 12.

2 ἵππετεπ, ἵππετεπφορ, ἐλεῶτ,
non consummabitis. Matth.
x. 23.

ἵππετῇ, ἵππετῇδωκ ἐροῦτ,
μὴ εἰς ἐλθῆτε, non intrabitis.
Matth. v. 20.

3 ἵπποτ, ἵπποτῶεε, non clau-
dent. Apoc. xxi. 25.

ἵππετ, ἵππετσίπε, οὐ μὴ παρῇδῃ,
non transibunt. Matth. v. 18.

Si nominativus inter negationem et
verbum ponatur est ἵππε.

Ezech. xiv. 20. ἵππε ὧπρι
οὔτε ὧπρι ὧπρι πωοῦτ,
non erunt iis filii et filię.

§. 108. Exempla

§. 108. Exempla Negationis *ⲁⲛⲉ* verbis junctæ, quæ præteritum indicat.

Coptica.

Sabidica.

Sing.

1 *ⲁⲛⲓ, ⲁⲛⲓⲟⲩⲉⲁⲁ, non comedi.*
Act. x. 14.

ⲁⲛⲓⲟⲩⲉ, non reperi. Luc. xxiii.
14. Interdum *ⲁⲛⲉⲓ*: Mat.
vii. 23. *ⲁⲛⲉⲓⲥⲟⲟⲩⲛ, non*
novi.

2 *ⲁⲛⲉⲕ, ⲁⲛⲉⲕⲧⲉⲛⲉⲟⲩⲧⲟⲩ, non*
credidisti iis. Lit. Greg. p. 30.

f. *ⲁⲛⲉ, ⲁⲛⲉⲓⲣⲓ, ⲟⲩⲁ ⲓⲛⲁⲛⲁⲩ.* Ez.
xvi. 47.

f. *ⲁⲛⲁⲣⲉ, ⲟⲩⲟⲩ, ⲁⲛⲁⲓⲣⲛⲧⲁⲛ*
ⲁⲛⲁⲣⲉⲥⲓ, ⲛⲁⲓ ⲟⲩⲁ ⲓⲛⲁⲛⲁⲩ.
Ezech. xvi. 25.

3 *ⲁⲛⲉⲓ, ⲁⲛⲉⲓⲧ, non dedit.*
Act. vii. 5.

ⲁⲛⲉⲓⲧⲟⲩⲁⲩⲩ, ⲟⲩⲁ ⲓⲛⲁⲛⲁⲩ. Matth.
xviii. 30.

ⲁⲛⲁⲓ, ⲁⲛⲁⲓⲧ, non ivit. Ez.
xxiv. 6. bis, et alibi.

ⲁⲛⲁⲣⲉ, ⲁⲛⲁⲣⲉ ⲑⲟⲩⲁⲛⲓ ⲉⲓ,
ⲑⲟⲩ ⲟⲩⲁ ⲁⲛⲁⲛⲁⲩ. Job. xxix. 24.

3 f. *ⲁⲛⲉⲥ, ⲁⲛⲉⲥⲩⲩⲁⲛ ⲉⲣⲟⲥ, ⲟⲩⲁ*
ⲓⲛⲁⲛⲁⲩ, non recepit ad se.
Sophon. iii. 2.

ⲁⲛⲁⲥ, ⲁⲛⲁⲥⲣⲛⲟⲩⲓ, non rec-
cavit. Ezech. xvi. 51.

Si nominativus adfit *ⲉ* et *ⲥ* tertiæ pers. omittuntur.

ⲁⲛⲉ ⲛⲓⲧⲓ ⲥⲱⲭⲛ ⲛⲧⲛⲧ, non
relictus est halitus in me.
Dan. x. 17.

ⲁⲛⲉ ⲁⲛⲁⲣⲁⲩⲁⲁ ⲉⲓⲣⲉ ⲁⲛⲁⲓ,
ⲧⲓⲧⲟ ⲟⲩⲁ ⲓⲛⲁⲛⲁⲩ. Joh.
viii. 40.

ⲁⲛⲉ ⲭⲟⲁⲁ ⲟⲩⲓ ⲉⲣⲁⲧⲉ ⲛⲧⲛⲧ,
non stat robur in me.
Ibid. *ⲭⲟⲁⲁ* est femininum.

Plur.

1 *ⲁⲛⲉⲛ, ⲁⲛⲉⲛⲭⲉⲁⲁ, non inve-*
nimus. Act. v. 23.

ⲁⲛⲛ, ⲁⲛⲛⲧⲉⲩⲁⲛ ⲛⲧⲁⲧ,
ⲓⲛⲁⲩ ⲁⲛⲁⲛⲁⲩⲁⲩ. Joh. viii. 33.

O

2 *ⲁⲛⲉⲧⲉⲛ,*

Coptica. 2 **ἐπετεν, ἐπετενχεααχοα,** *Sabidica.* **ἐπετη, ἐπετησотеао,**
Act. i. 3. non potestis. *ἰκνοῦτε.* Joh. ix. 37.

3 **ἐποτ, ἐποτκα†,** non intel- **ατω ἐποτпоі,** et non intel-
lexerunt. Act. viii. 25. *ἰκνοῦτε.* Fid. Sap. pag. 3.

ἐπε οα, ἐπε ηασoteoтoт χε
οтсаи ηα ποαοи, *μη λα-*
λυσεν τὰ χελη μὲν ἑαυτα. Job.
xxvii. 4.

ἐπατ, ἐπατεοтpoт, non **ἐπεт, ἐπεтpиxеетe,** non
ligaverunt eos. Ez. xxx. 21. *recordati sunt.* Sap. Sal. ii. 22.

ἐπαρε, ἐπαρε πпoтaи
αοтxт пее псааарі
тнс, *ἰσχυροῦνται Ἰουδαῖοι Σαμα-*
ριταίς. Joh. iv. 8.

§. 109. Exempli particula **ἐπατε** verbis junctae, *Sabidica* etiam
εεπατε scribitur.

Coptica.

Sabidica.

Sing.

1 Pers. **ἐπα†, ἐπα†хек ἐβoλ,** **ἐπα†и,** *ante-*
antequam complevissem. *quam venissem.* Gen. xiv. 5.
Gen. xxiv. 45.

2 Pers. **ἐπαтек.** **ἐπαтеки,** antequam veni- **ἐπαтeкп,** *non dum te* (annos
res. Gen. xxvii. 33. *150) Gr. πατήρ.* Joh. viii. 57.

3 Pers. **ἐπαтеq, ἐπαтеqи,** non- **ἐπαтq, ἐπαтqхак ἐβoл,**
dum venit. Marc. xiii. 7. *antequam impleteretur.* F. S.
f. **ἐπατες, ἐωωп де ἐπατες** p. 63. l. 16.

ἐπατε οαηαе ерyи хе фнпк, *Ex. 40. 36.*

Si nominativus inter negationem et verbum ponatur, **q** et **c** constan-
tur, e. g.

ἐπατε пeпcнoт cyип, an- **εεπατε oтaлeктoр αοт-**
tequam tempus nostrum sit. **тe,** priusquam gallus canat.
Matth. viii. 29. *Matth. xxvi. 34.*

пe **ἐπατε ткекeтcиe ei**
пaи пe, antequam manda-
tum mihi veniret. Fid. Sap.
p. 63. l. 19.

Plur.

Coptica.

Sahidica.

Plur.

1. ἀπατεν
2. ἀπατετεν, ἀπατετεν ερ-
γορη ἡκατ, antequam in-
telligeretur. Ps. lvii. 9.

3. ἀπατοτ, ἀπατοτωπι, an-
tequam fierent. Ps. lxxxix. 2.

ἀπατε οτ

ἀπατετη, ἀπατετη αἰτ
ἀλλοτ, περ τε ὑμᾶς αἰτηται αὐτῶν.
Mat. vi. 8.

ἀπατε εἰς, ἀπατε οτ-
εἰνε, μετ' ἑπολλὰς ἡμέρας, an-
tequam multi dies transis-
sent. Luc. xv. 13.

§. 10. Exempla particulae *πατε*, Sahidice *παντε*, verbo iunctae.
Coptice etiam *παντε* apud Danielelem aliquoties occurrit.

Coptica.

Sahidica.

Sing.

1. *πατ*, *πατ*χω, donec ponam.
Matth. xxii. 24.

2. *πατεκ*, *πατεκτασο*, usque
dum revertaris. Gen. iii. 19.

f. *πατε*.

3. *πατετ*, *πατετ*, usque dum
venerit. Gen. xlix. 10.

παντ, *παντ*χω, donec ab-
eam. Mat. xvi. 36.

παντεκ, *παντεκτασο*,
donec negaveris. Luc. xxi.

34.

παντετ, vel *παντ*, *παν-
τετ*, donec venerit. Act.

viii. 40.

παντετ ἡσὶ καιρος, donec
tempus venerit. Fid. Sap.

p. 154. l. 29.

3. f. *πατε*, *πατεκα*, donec
peperisset. Matth. i. 25.

παντε, *παντε*ερε ερος,
donec reperiret eum. Luc.

xv. 8.

Si nominativus inter *πατε* et verbum ponatur, *q* et *c* omittenda
sunt, e. g.

πατε οαχι νικην χωκ εβολ,
donec omne verbum implea-
tur. Jes. lv. 11.

παντε περοσει χωκ εβολ,
donec tempus impleretur.
Fid. Sap. p. 154. l. 29.

Coptica.

Sahidica.

ϣατε τεψυχη ci, donec ani-
ma tua satietur. Deut. xxiii.

24.

Plur.

1 ϣατεп, ϣατεп еркатан-
та тпpоу, usque dum
pertingamus omnes. Ephes.
iv. 13.

2 ϣατετεп, ϣατετεпi εβoλ,
εεεαу, usque dum exier-
tis. Matth. x. 11.

3 ϣατοу, ϣατοуxωк εβoλ,
usque dum implerentur.
Apos. xx. 3.

ϣαпте ετοоуε εωп, donec
mane appropinquaret. Act.
xxvii. 33.

ϣαптетп, ϣαптетпei εβoλ,
donec egrediamini. Deut.
ix. 7.

ϣαптоу, ϣαптоу пaу, ior
an idem. Luc. ix. 27.

§. 111. "In Dialecto Sahidica etiam particula *птере*, quæ et *птер*
scribitur, cum, dum, solet verbis præmitti, uti e sequentibus exemplis
patet.

"Sing. 1 *птереi*, *птереинау*, cum viderem. Deut. x. 16.

"2 *птерек*, *птерекоуωус*, cum dilataveris. Ps. cxviii. 32.

"3 *птереу*, *птереусωтаε*, *ακουεις*. Joh. xi. 4.

"f. *птерес*, *птерессωтаε*, cum audiret. Joh. xi. 20.

"Si Nominativus inter particulam *птере* et verbum ponatur, *q* et *c*
in fine omittuntur:

"*птере εηρωδης пaу*, Luc. xxiii. 7. cum Herodes videret.

"*птере εтооуε εωпe*, facto mane. Luc. xxii. 16.

"Manet autem *q* vel *c*, si *птере* cum verbo immediate connectatur,

"e. g. *εтооуε де птереуεωпe*, facto mane. Matth. xxvii. 1.

"Plur.

“ Plur. 1.

“ 2.

“ 3. ἡτερον, ἡτερονπαραιτει, παρατησάμενοι. Hebr. xii. 25.

Interdum ἡτερε ante vocalem sequentem elidit ultimum e. Luc. xxii. 56. ἡτερ οτρεξαλ πατ, ἴδου παιδισκα πτ.

§. 112. Litera præformans ω non tantum in præterito Verborum præformantibus præponitur, uti §. 93. exemplis demonstratum est: sed etiam post præformantes admittitur, imo etiam post particulas εἰπε, ἦτε, et verbum οτοπ et εἰλεον, e. g.

ἀν ερεω οτσαλπιττος εοττ, εἰ φωνοι σαλπιγξ. Amos. iii. 6.

Ibid. ερεω οτκακια ωωπι, εἰ ἔσαι καία.

ἀν ερεω οτλεας εἰλεοντ ἡτερελεν, an catulus Leonis dabit vocem suam. Ibid. 4.

πατωτ εἰδον, apponebant. Act. iv. 14. a τ εἰδον.

ετeweοττωπ, κατευδυνῶ, diriget; a οττωπ. Ezech. xvii. 9.

τε ερεωοτχα, εἰ ἀφωδῶσιν, an servabitur; ab οτχα, servare. 15.

λεν εσεωλεν, num manebit? a λεν. 10.

λεν ερεωπορε, με σωθῶσιν, num servabitur. 18.

ετeweωπ, ἐξαρῶσιν, numerabunt; ab ωπ. Hof. i. 10.

ἀν εἰεωταρο, εἰ καταλίσσεται. Mich. vi. 6. a ταρο.

πεχix παωλεαζι ἀν, an manus tuæ prehendent. Ez. xxii. 14.

λεν χπαωχο ἀν, μὴ ἔρῃς. xxviii. 9.

φα ετε ἡσπαωδῖνι εἰλεοτ ἀν, εἰ ἐκ ἐκμυρῶσιν. Hof. i. 10. a δῖνι.

ετετεππαωλι, εἰ μὴ ἀρῇ. Mich. ii. 3. ab ωλι.

πλε εσπαωσολσελ, τίς κοσμήσει. Mich. vi. 9. a verbo σολσελ.

εσπαωρατ, κατέξει. Obad. 3. a πατ.

πλε εσπαωοζι ἐρατ, quis stabit? Nahum. i. 6. Malach. iii. 2. ab οζι ἐρατ.

εσπαωτοτβη, quis resistet? Nah. i. 6. a τ οτβε.

πλε εσπαωσῖζαπ πελεν, quis judicabit me? Jesai. l. 8.

εσπαωτρεεκοῖ, quis affliget me? a τρεεκο. 9.

πλε εσπαωφῖρ, quis enarrabit? Iii. 8.

λεπωλεαζ, ἐκ ἐκράτησα. Dan. x. 8. ab ελεαζ.

λεπεωχελεχολε, non potuit; a χελεχολε. Joel. ii. 11.

λεποωτεπεωποτ ἐρο, ἐκ ὁμολογῶ. Ez. xxxi. 8. a τεπεωπ.

ἡπερλιωοζι ἐρατ, ἐκ ἔσπιν ἔσως; ab οζι ἐρατ. Dan. xi. 16.

ἡπερλεαζ,

ἡπερϣαααα, ἢ μὴ κέρτησι. Amos. ii. 14.

ἡπερϣπορεα, ἢ μὴ σωσι. Ibid.

ἡπερϣορῖ et ἡπερϣπαρῖαα, ab ορῖ et πορεα vel παρῖαα.

Ibid. 15. ne flet, ne fervet eum.

κε οτοπϣχοα αααοι ἀποκ, ὅτι ἰσχύς ἦν, quia mihi est robur.

Joel. iii. 10. α χοα.

Hinc, quæ in Lexico Ægyptiaco La Crozii sub ὑπερεχοα, ὑχοα, ὑφωρ, &c. posita sunt, sub χερεχοα, χοα et φωρ, &c. collocanda erunt, quia ὑ non est radicale.

“Exempla Sahidica: Psal. xc. 7 σεπαϣ ρωπ ἀπ Sic MS. Hunt.

“ (MS. Askewanus σεπαρῖωπ) non appropinquabit; ab ρωπ.

“ Ps. lxxxviii. 6. πια πετπαϣϣωϣ, quis æqualis est? α ὑωϣ.

“ Ezech. xxviii. 9. αη πῖπαϣχοα ἀπ, an non dices? α χο.

“ Marc. xv. 31. ἡτορ δε περπαϣπαρῖαα ἀπ, ἑαυτὸν ἢ δύναιται

“ σωσαι; α παρῖαα.

“ Ephes. iv. 19. παῖ ἐτραποϣαλοκροτ, ἀπληγκότης; α αλοκρ,

“ affligere.

§. 113. Verba Coptica οἰ esse, ὑωπῖ esse, πῖνοϣ venire, et Verba Sahidica ο esse, ὑωπε esse, et εἰ venire, tanquam auxiliaria verba possunt admitti, e. g.

φνετοἰ ἡτατρωτεα, ἀπειδῶν, qui est inobediens. Ezech. iii. 27.

ταϣωπῖ εἰοταβ, ἀγιαθῆσομαι, ero sanctificatus, sanctificabor. Ezech. xx. 41.

αἰϣωπῖ εἰορεβ, ἐβελῆμην, fui abominationi habitus. Ez. xxii. 26.

εσεϣωπῖ εσεοπῖαα, σιδήσεται, erit commota, seu commovebitur. Amos i. 14.

πικκλήσια πατπῖνοϣ ἡταχρο, οτορ πατπῖνοϣ ἡταϣαἰ, αἰ ἐκκλησῖαι ἐσεργυτο, καὶ ἐπείσθενον, ecclesiæ veniebant roborari et multiplicari, i. e. roborabantur et multiplicabantur. Act. xvi. 5.

Hof. vii. 14. ἀλλὰ πῖνοϣ ἐϣληλοϣ, ἀλλὰ ἢ ἀλοϣον, sed venit ululare, i. e. ululat, vel ut Græcus, est ululans.

“ Sic Sahidice: εἰο ἡρῖαα, δουλῶν, eram serviens vel servus.

“ Act. xx. 19.

“ Ez. xxviii. 19. σεπαϣωπε ετρίαα ἀϣω εταϣαροα, erunt

“ fientes et suspirantes, στενάξουσιν. Posset σεπαρῖαα et σεπα-

“ ϣαροα etiam adhiberi.

“ Luc.

- “ Luc. xlii. 69. *παρῶνε ἐπὶ αὐτοῦ*, erit sedens, seu sedebit.
 “ 1 Joh. iii. 2. *καὶ τὴν ὁμιλίαν ἡμεῶν* (alias etiam *ἐκλήγοντες*) cri-
 “ mus videntes, i. e. videbimus, ὅτι ὁ λόγος ἐστὶν ἀληθής.
 “ Joh. ix. 11. *καὶ ἐπεὶ ἐβόλῃ, ἀνέβλεψα*, veni recipere visum, i. e.
 “ recepi visum. Gallice, *je viens de recouvrer la vue*.

§. 114. Quædam verba a forma communi Verborum recedunt, quæ ordine Alphabetico recenserebimus:

*Coptice.**Sabidice.*

<i>ἀλὶ φᾶι</i> , tolle hunc. Luc. xxiii. 18. cum affixis	
<i>ἀλὶτ</i> , adduc me. Dan. ii. 24. <i>ἀλὶτϣ</i>	
<i>ἐδῶν</i> , introduc. Mal. i. 8. <i>ἀλὶτῶν</i> , tolle	
<i>ῶν</i> . Lit. Bas. §. 2. La Croze sub <i>ἐλ</i> , tol-	
<i>lere</i> , hæc collocat.	
<i>ἀλὶοῦ</i> , tolle, tollite. <i>passim</i> .	
<i>ἀλλῶν</i> , veni, m. Joh. i. 47. <i>ἀλλῆν</i> , veni, fam.	<i>ἀλλῶν</i> , veni.
Joh. iv. 6. <i>ἀλλῶνι</i> , venite. Amos. vi. 2.	<i>ἀλλῆνιτῆ</i> , venite.
<i>ἀνι</i> , adduc. Luc. xi. 41. <i>ἀνιῶν</i> , adducite.	<i>ἀνι</i> , duc.
Marc. i. 44. La Croze collocat hæc sub	<i>ἀνιῆν</i> , ducite.
<i>ἐν</i> , adducere.	
<i>ἀρι</i> , fac. <i>ἀριῶν</i> , facite, <i>passim</i> . La Croze hæc	<i>ἀρι</i> , fac.
sub <i>ερ</i> , <i>facere</i> , posuit.	<i>ἀρι</i> , estote.
<i>ἄῃ</i> , da, date. La Croze hoc ad verbum <i>τ</i> .	<i>ἄῃ</i> , date, da.
<i>ἄῃ</i> , refert.	
<i>ἄῃρον</i> , eamus, <i>passim</i> .	<i>ἄῃρον</i> , eamus.
<i>ἄῃνι</i> et <i>ἄῃοι</i> , date, et dare, sunt regularia.	
<i>ἄῃῶν</i> , non est, non habeo.	<i>ἄῃῃ</i> .
<i>ἄῃῶντι</i> , non est mihi, non habeo.	<i>ἄῃῃτ</i> .
<i>ἄῃῶντεκ</i> , non habes.	<i>ἄῃῃτκ</i> .
<i>ἄῃῶνπτᾶϣ</i> , <i>ἄῃῶντᾶϣ</i> , <i>ἄῃῶντεϣ</i> ,	<i>ἄῃῃτᾶϣ</i> et
non habet.	<i>ἄῃῃτῃ</i> .
<i>ἄῃῶνῃτᾶς</i> , <i>ἄῃῶντᾶς</i> , non habet, f.	<i>ἄῃῃτᾶς</i> .
<i>ἄῃῶντᾶν</i> , non habemus.	<i>ἄῃῃτᾶν</i> .
<i>ἄῃῶνῃτῶτεν</i> , <i>ἄῃῶντετετεν</i> , non	
habetis.	
<i>ἄῃῶντῶν</i> , non habent.	

Hinc

Hinc patet, compositum esse ex ελεον, et pronomibus possessivis
 ἡτῆνι meus, ἡτάκ tuus, ἡτάς ejus &c.

Coptice.

Sabidice.

ελεωνι, accipite. Joh. xviii. 6.

πε sunt, πε . . . πε, erat, erant.

Convenit,

οτοη, est

οτοη†, οτοηῆτῆνι, οτοηῆτῆνι, est mihi,
 habeo.

οτοητάκ, habes.

οτοητάς, οτοητάς, habet.

οτοηῆτάη, habemus.

οτοηῆτῶτεη, οτοηῆτῶτεη, οτοηῆ-
 τεη, habetis.

οτοηῆτῶς, οτοηῆτῶς, habent.

Est compositum, uti ελεον præcedens.

πε, sum, es, est, in masculino primæ, secundæ,
 et tertiæ personæ Singularis additur.

Convenit.

πεχε, dixit; πεχε, dixerunt. Matth. xv. 33.
 xxv. 8. πεχη, dixi; πεχακ, dixisti; πε-
 χας, dixit, f. πεχας; πεχαη, diximus;
 πεχωτεη, dixistis; πεχως, dixerunt.

πεχα†, dixi.

πεχας, dixit.

πεχατ, dixerunt.

τε est, in fœminino cum omnibus personis Sing.
 conjungitur.

Convenit.

PARS SECUNDA

GRAMMATICES, SYNTAXIS.

CAP. I.

DE CONVENIENTIA NOMINIS CUM NOMINE.

§. 115. **S**UBSTANTIVUM convenit cum Adjectivo in genere et numero: e. g. **μικρὰ ὑπερβολή**, magna tentatio. Deut. xxix. 3. *Sunt singularia masculina.*

“*Sabidice*: **πᾶσα ἡ οὐρα**, mundus totus. 1 Joh. ii. 2.

ἡ ὅλη ἡ Ἰουδαία, omnis Judæa. Matth. iii. 5. *Sunt singularia feminina.*

“*Sabidice*: **ἡ ὅλη ἡ νύξ**, tota nocte. Ps. civ. 3. **ἀπὸ τῆς νύκτος**, nox.

οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς Ἰερουσαλὴμ, Sadducæi venientes. Matth. iii. 7. *Sunt pluralia.*

“*Sabidice*: **τὰ ἔργα ὑμῶν**, opera vestra bona. Mat. v. 6.

§ 116. Substantivum Adjectivo modo præponitur, modo postponitur: e. g. Ezech. i. 4. **ὡς νεφέλη**, magna nubes. Deut. vii. 19. **ὡς πειρασμοὶ**, magnæ illæ tentationes.

P

Ezech.

Ezech. iii. 12. ἐτρεαν ποτιφυῖ, vocem magnam. Ez. xvi. 61. ἡπесωпи πιπιуῖ, sorores tuas majores.

" Sic Sahidice: οτινος ἡδιωγεος, magna persecutio. Act. viii. 1.

" ἡπρος ἡρωεε ἡτπολις, primarios viros urbis. Act. xvii. 56.

" Act. xv. 22. εἰρωεε ἡπρος εἰπесπηт, ἀνδρες ἡγούμενοι, viros primarios inter Fratres.

§. 117. Si adjectiva et participia ab initio admittant, præformantes ἐϛ, ἐς, ἐτ, vel relativum ἐτ; solent substantivis postponi, et præformantes notam casus εἰ vel ἡ, respuunt: e. g. Jerem. xi. 2. ποτεεωος ἐϛου, aqua multa. 19. ἡποτεοοπι ἐϛου, consilium malum. Jes. xxviii. 4. εἰπιτωος ἐτσοι, mons altus.

" Sic Sahidice: ἡποτεεε ἐϛου, lucerna ardens. 1 Petr. i. 19.

" ἡρωεε ἐτοεεε, homines sancti. 1 Petr. i. 21. εἰτη εἰτη

" ἐτπαι, per ventos duos.

" Si Sahidice πια Substantivo præponatur significat; quis? quæ?

" si autem postponatur significat, omnis, omne, e. g. πια ἡρωεε, quis homo? Luc. xv. 4. πια ἡεεε, quæ mulier. Luc. xv. 8.

" ἡεεε πια, opus omne. Matth. xviii. 31.

§. 118. Substantivum cum adjectivo in Casu convenit. Nota Casus ἡε, (Sahidice ἡε), ἡτε et ω (§. 35) non utrique, sed ei tantum quod prius est, præponitur, et alterum vel nude sequitur, vel notam casus εἰ aut ἡ assumit, e. g. ἡε οτιуῖ ἡεου, magna dies. Malach. iv. 4. ἡε οτιуῖ πиеп, omne animal. Ezech. xvii. 23. ἡε εἰεεε εἰου, populi multi. Habac. ii. 13. πωππ ἡτε πиепос τηρ, reliquæ omnium gentium. Hag. ii. 8.

" Sic Sahidice: ἡε εἰεεε πиепос, Prophetæ falsi. 1 Petr.

" ii. 1. ἡε εἰεεε εἰεуу, signa magna. Act. v. 12.

Nota casus εἰ et ἡ vel utrique, vel alterutri, præponi, vel plane omitteri potest. Præmittitur utrique tum Substantivo, tum adjectivo, e. g. ἡεεε εἰεε, cor novum. Ezech. xviii. 31. ἡεεε πиеп, magna tuba. Jes. xxvii. 13. ἡεεε πиеп, magna tua peccata. Ezech. xxviii. 18.

" Sic Sahidice: ἡεεε ἡε, quo modo. Joh. ix. 15. ἡεεε

" πиеп, sanguinem justum. Matth. xxvii. 3, 9. ἡεεε

" ἡεεε, Dii novi. Act. xxii. 18.

Alterutri

Alterutri præponitur :

παρα οὐρανῶν ἡδαιον, et magna ira. Ezech. xx. 33. ἡδαιον οὐρανῶν παρα οὐρανῶν, visiones mendaces. Zach. x. 2. ἡδαιον οὐρανῶν, mendax, est adjectivum, a δαιον οὐρανῶν, mendacium.

“ Sic Sahidice : οὐ οὐρανῶν οὐρανῶν, magno gaudio: Act. xvii. 11.
“ οὐρανῶν οὐρανῶν ἡδαιον οὐρανῶν, mulieres Græcæ divites. Act. xvii. 18.

Interdum tum Substantivum, tum adjectivum sine δαι et ἡδαι occurrunt, e. g. οὐρανῶν οὐρανῶν, opus omne, seu omnia. Passim. πᾶσι τοῖς οὐρανῶν, insulæ omnes. Soph. ii. 11.

“ Sic Sahidice : οὐρανῶν οὐρανῶν, facies omnis. Act. xxii. 26. οὐρανῶν οὐρανῶν οὐρανῶν, 1 Pet. i. 18. in monte sancto. οὐρανῶν οὐρανῶν οὐρανῶν, Prophetia omnis. 1 Petr. i. 20.

§. 119. Si duo Substantiva concurrant, quæ de eadem re agunt, posterius nullam notam casus assumit, e. g. ἡδαιον οὐρανῶν οὐρανῶν οὐρανῶν, Zorobabel, filius Salathielis. Aggai. i. 12. 14. ἡδαιον οὐρανῶν οὐρανῶν οὐρανῶν, Zorobabelis, filii Salathielis. 1. δαιον οὐρανῶν οὐρανῶν οὐρανῶν, dic Zorobabeli, filio Salathiel. Deuter. xi. 3. δαιον οὐρανῶν οὐρανῶν οὐρανῶν, Pharaoni, Regi Ægypti.

“ Sic Sahidice : Joh. iv. 5. ἡδαιον οὐρανῶν οὐρανῶν, Josepho, filio suo.
“ Act. ii. 38. δαιον οὐρανῶν οὐρανῶν οὐρανῶν, Domini, Jesu Christi. Act. viii. 27.
“ ἡδαιον οὐρανῶν οὐρανῶν οὐρανῶν, Candaces, Regina.

CAPUT II.

DE ARTICULIS.

§. 120. **A**RTICULUS Determinatus utriusque numeri, et Articulus pluralis indeterminatus, loco Pronominum relativorum adhibentur, e. g. δαιον οὐρανῶν οὐρανῶν οὐρανῶν, generatio quæ est desuper. Lit. Bas. §. 217. ἡδαιον οὐρανῶν οὐρανῶν οὐρανῶν, quæ ex cœlis. Lit. Bas. §. 140. ἡδαιον οὐρανῶν οὐρανῶν οὐρανῶν, qui ex circumcissione. Act. ii. 2. οὐρανῶν οὐρανῶν οὐρανῶν οὐρανῶν, Coronæ martyrum, quæ non ex hoc mundo. Doxolog. MS. p. 5.

" Sic Sahidice: Luc. iv. 6. εἰπε ἰουδαῖς, cui volo. 1 Joh. ii. 7.
 " ἡγορευτολὴν τε ἰουδαῖς εἰσαγγελος, mandatum, quod scri-
 " bo. Luc. xviii. 12. ἡγε ἰχθυος, quæ possideo. 1 Johan. iii. 19.
 " εἰπον εἰς ἐβραῖς τὰς, nos, qui ex veritate, ἐκ τῆς ἀληθείας ἵσμεν.

§. 121. Per Articulos indeterminatos, pronomina τις, τίνες, aliquis et
 aliqui, sæpius exprimuntur, e. g. οὗτως, ἀνδραπόδες τις. Marc. xii. 1.
 quidam homo. εἰς ἡμέρας τινάς, quasdam dies, ἡμέρας τινάς. Act. ix. 19.

" Sic Sahidice: οὗτως, ἀνδραπόδες τις. Luc. xv. 11. εἰς ἡμέρας
 " τινάς ἀνδραπόδες. Judæ 4.

§. 122. Articuli sæpius omittuntur, e. g. Marc. xi. 14. οὗτως οὗ-
 τως, comedere fructum. Ezech. xxiv. 17. ἡγεκοῦτως οὗτως, non
 comedes panem. Dan. viii. 4. εἰς ὥρα, ad vespæram.

" Sahidice ἰπε, dare osculum. εἰς ὥρα, jacere lapides, lapidare.
 " Passim. εἰς ὥρα, in sæculum. Passim.

Nomina Propria sine articulo poni possunt, licet etiam articulum de-
 terminatum sæpius admittant, e. g. εἰς ὥρα εἰς πετρος περὶ αὐ-
 τος περὶ ἰωαννης, sumit Petrum, Jacobum et Johannem. Luc.
 ix. 28. Marc. xiv. 3. εἰς ὥρα ἡγεκοῦτως, in domo Simonis. Sed
 exstat etiam Marc. i. 5. εἰς ὥρα ἡγεκοῦτως, in Jordane. περὶ αὐ-
 τος, Egyptus. Num. xxxvi. 59. ἡγεκοῦτως. Deut. ii. 23.

" Sic Sahidice: εἰς ὥρα εἰς βεθανια, Joh. xi. 1. εἰς Bethania. εἰς
 " εἰς ὥρα, Lazarus. Luc. xvi. 20. εἰς ὥρα, Ibid. 22. Abraham.

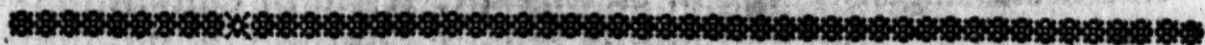
" Sed et ἡγεκοῦτως, Joh. xi. 7. Act. ii. 9. εἰς ὥρα εἰς ὥρα, εἰς ὥρα,
 " εἰς ὥρα, ἡγεκοῦτως, Mesopotamia, Cappadocia, Pontus &c.
 " Act. ii. 10, 11.

§. 123. Si Substantivum cum adjectivo conjunctum sit, illud plerum-
 que, quod primo loco ponitur, tantummodo habet articulum; sed in-
 terdum emphaseos gratia utrique additur articulus: infixa vero priori
 tantum adponuntur, e. g. περὶ αὐτὸς ἡγεκοῦτως, mare magnum. Daniel. vii.
 2. 11. εἰς ὥρα ἡγεκοῦτως, magnorum sermonum. Deuter. xv. 9.
 ἡγεκοῦτως ἡγεκοῦτως, in magnum peccatum. Jerem. viii. 17. ἡγεκοῦτως
 ἡγεκοῦτως, serpentes mortiferi.

Jes.

Jes. xvi. 4. $\phi\tau$ $\pi\iota\pi\iota\omega\tau$ $\pi\iota\omega\delta\epsilon\pi\epsilon\zeta$, δ $\delta\iota\sigma$, δ $\mu\epsilon\gamma\alpha\varsigma$, δ $\alpha\iota\omega\iota\omicron\varsigma$. Dan. ix. 4. $\pi\alpha\pi\omicron\tau$ $\pi\iota\pi\iota\omega\tau$, δ $\delta\iota\sigma$, δ $\mu\epsilon\gamma\alpha\varsigma$. Dan. x. 4. $\phi\iota\alpha\rho\omicron$ $\pi\iota\pi\iota\omega\tau$, $\tau\bar{\epsilon}$ $\pi\omicron\tau\alpha\mu\bar{\iota}$ $\tau\bar{\epsilon}$ $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\lambda\eta$, fluvii illius magni. Dan. xii. 1. $\pi\iota\alpha\rho\chi\omega\pi$ $\pi\iota\pi\iota\omega\tau$, δ $\alpha\rho\chi\omega\pi$ δ $\mu\epsilon\gamma\alpha\varsigma$, Archon ille magnus. Deut. vi. 22. exstat: $\zeta\alpha\pi\omega\phi\eta\rho\iota$ $\pi\iota\pi\iota\omega\tau$, $\tau\iota\rho\alpha\tau\alpha$ $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\alpha$ (lege $\pi\iota\omega\phi\eta\rho\iota$.) Deuter. ix. 26. et 29. $\zeta\epsilon\pi$ $\tau\epsilon\kappa\eta\iota\omega\tau$ $\eta\chi\omicron\lambda\lambda$, $\pi\epsilon\lambda\lambda$ $\tau\epsilon\kappa\chi\iota\chi$ $\epsilon\varsigma\chi\omicron\rho$, magno robore tuo, et manu tua forti.

“Sic Sahidice: $\omicron\tau\kappa\omicron\tau\iota$ $\eta\kappa\omega\zeta\tau$, parvus ignis. Jac. iii. 5. 3.
 “ $\lambda\epsilon\pi\epsilon\tau\kappa\epsilon\omega\lambda\lambda\lambda$ $\tau\eta\rho\zeta$, corpus eorum totum. Ps. cxxxv. 7. $\pi\iota\pi\omicron\delta$
 “ $\eta\rho\epsilon\phi\epsilon\rho\omicron\tau\omicron\epsilon\iota\eta$, magna luminaria. 1 Joh. ii. 1. $\iota\varsigma$ $\pi\epsilon\chi\chi\varsigma$ $\pi\alpha\iota\kappa\delta\iota\omicron\varsigma$,
 “Jesus Christus, justus ille, δ $\delta\iota\kappa\alpha\iota\omicron\varsigma$.

CAPUT III.

DE NUMERALIBUS.

§. 124. **N**UMERALIA Articulos, et notas casuum admittere, sed etiam sine iis poni possunt, e. g. $\lambda\epsilon\pi\iota\varsigma\pi\alpha\tau$, duo. 1 Cor. vi. 16. α $\varsigma\pi\alpha\tau$, duo. $\eta\omicron\tau\omega\omicron$ $\eta\rho\omicron\lambda\lambda\pi\iota$, mille annos. Apoc. xx. 2. α $\omega\omicron$, mille. $\omega\delta$ $\zeta\alpha\pi\omega\omicron$ $\eta\chi\omega\omicron\tau$, usque ad mille generationes. Deut. v. 10. Sine articulo exstat: $\omega\delta\omega\zeta$, septem. Marc. xii. 20. $\varsigma\pi\alpha\tau$, duo. Marc. xiv. 1. $\omicron\tau\delta\iota$ $\lambda\epsilon\lambda$, aliud [unum] triginta. Marc. iv. 8. $\lambda\epsilon\iota\kappa$ $\eta\kappa\omicron\tau$, duodecim cophinos. Marc. vi. 43.

“Sic Sahidice: $\epsilon\beta\omicron\lambda\zeta\lambda\epsilon$ $\pi\epsilon\varsigma\pi\alpha\tau$, e duobus. Matth. xxvii. 21.
 “ $\eta\delta\iota$ $\varsigma\pi\alpha\tau$, duo. Matth. xxvi. 60. $\eta\varsigma\pi\alpha\tau$, duos. Act. xix. 22.
 “ $\eta\omega\gamma\epsilon$ $\eta\varsigma\alpha\tau\epsilon\epsilon\rho\epsilon$, centum denarios. Matth. xviii. 28. $\omega\gamma\epsilon$ $\eta\epsilon\varsigma\omega\omicron\tau$,
 “centum oves. Luc. xv. 4. 8. $\epsilon\omicron\tau\eta\pi\tau\bar{\epsilon}$ $\lambda\epsilon\eta\tau\epsilon$ $\eta\delta\iota$ $\varsigma\kappa\iota\tau\epsilon$, decem
 “obulos habens.

§. 125. Numeralia cardinalia articulum, et nomen in singulari, sed verbum in plurali admittunt, e. g. $\delta\epsilon\zeta\pi\alpha\tau$ $\epsilon\omicron\tau\rho\omega\lambda\lambda\iota$ $\varsigma\pi\alpha\tau$, vidit duos homines, (Copt. hominem binum.) Ezech. iii. 13. $\pi\epsilon\omicron\tau\omicron\pi$ $\omicron\tau\varsigma\zeta\iota\lambda\iota$

οτε 1211 Α†, erant duae mulieres. (Copt. erant bina mulier.) Ezech. xliii. 2. περσεσ γαργυ ρεον, erant septem fratres. (ρεον, est singulare, in plurali formatur ερρεσ.) Marc. xii. 20. περσεσ ενοτ πατρησ, quatuor venti stabant. (Coptice; quaternio venti stabant.) Daniel. vii. 2. χε πατ πε περρε Α, hi sunt duo filii. (Copt. hi sunt binus filius.) Zach. iv. 14. 12. χε οτ πε ταιβω ρεωρτ ερρε†, quid sunt arbores hae binae olivarum: (Copt. quid sunt hae arbor bina olivarum.) Zach. vi. 5. πατ πε πατ ρεωρτ ιτε τφε, hi sunt quatuor venti coeli, ubi πατ est articulus singularis.

“Sic Sahidice: Genes. xlviii. 6. επερρερε επατ ιταγγωπε
 “πακ, filii ipsius duo, qui erant tibi: (Sah. filius ipsius binus, in sin-
 “gulari.) Act. xi. 12. 2. ρει παεεεετ ροτ πει κε κοοτ ρεον, ve-
 “nerunt cum iis etiam hi sex fratres; Sahid. ιξας, fratrum, nam πει
 “est articulus singularis, et κοοτ est singulare, in plurali ερρετ.

Cum plurima exempla in utraque Dialecto occurrant, ubi articulus et nomen in singulari cum numeralibus conjungitur; inter Sphalmata Scribarum videtur referendum, si articulus pluralis numeralibus praepo-
 tur, e. g. Ez. xiv. 16, 18. ιχε πατ ρε ρωεε, hi tres homines, pro
 quo 14 exstat ιχε πατ ρε ρωεε, haec trias hominum. Ezech. xxi.
 19. ιχε πατ ιαρρε, legendum potius, ιχε πατ ιαρρε, αρχαι δυο.
 Sic Alex. et Ald. 1 Cor. xiii. 13. πατ ρε εεεεοντ, haec tria manent,
 forte legendum πατ ρε εεεεοντ. Sahidica versio hic habet περρεετ,
 seu ερρεετ tria, cum articulo singularis numeri πατ.

§. 126. Numeri cardinales et ordinales modo praeponuntur modo post-
 ponuntur nominibus, e. g. γαργυ ρεον, septem fratres. Marc. xii. 20.
 εεεεεεε ερρεε Α, post dies duos. Marc. xiv. 1. Num. xxix. 3.
 εεπερεεε εεεεεε, uni vitulo. 9. εεεεεεεε περεεε, idem.
 περεεετ ιρεεετ, via prior. Ezech. xxii. 21. Num. xxix. 13. εεε-
 περεεετ ιρεεεεεε, in priori curru. Zach. vi. 2. †ρεεεε εεεεεε, ε,
 annus quintus. Ezech. i. 2. †εεεεε ιρεεεεε, 12ma Anno. Ez.
 xxix. 1.

“Sic Sahidice: περρε επατ, filii duo. Mat. xxvi. 37. Gen. xlviii. 1.
 “Gal. iv. 22. εεεεεε ερρεετ ιρεεερε, post tres horas. Act. v. 7.
 “et MS. F. T. pag. 61. l. 12. περεεετ ιρεεεεε, tria tabernacula.
 “Marc. ix. 5. περεεεετ ιρεεε, tres panes. Luc. xi. 5.

“Sed

"Sed numeri ordinales præponuntur Nominibus, Myst. Litt. Græc.
 "MS. p. 13. πρῶτον ἡγετικός, πᾶσι, ὁ δὲ ἡγετικός, πᾶσι,
 "ὡς αὖτ' ἡγετικός, &c. primus, secundus, tertius &c. versus, vel
 "linea.

CAPUT IV.

DE CASIBUS ET REGIMINE.

§. 127. **S**I Nominativus solus sine verbo ponatur, subintelligenda est
 vox *quoad*, vel *quod attinet*, e.g. πῶτεν δὲ ωτνιατοῦ
 ἡπετενδᾶλ, vos vero (quod attinet) beati oculi vestri. Lit. Basil. §. 113.
 Hof. ii. 13. ἀποκ δὲ ἀσερπαωδῶ, me vero (quod attinet) mei obli-
 ta est. Item Hof. viii. 2. Ezech. xxii. 12. Deut. vi. 23. οὐτοῦ ἀποπ
 ἀρεπτεν εἰδολ, et nos (quod attinet) eduxit nos. Mat. iv. 2. πῶ-
 τεν δὲ ἡπετερδῶτ δὲ τῶν ἀπαρᾶν, ἐφεῶναι πῶτεν, vos
 timentes nomen meum (quod attinet) oriatur vobis. Deut. i. 37. iv. 14.
 20. Pl. ix. 34. Joh. x. 1.

Joh. x. 5. πῶγελλοο ἡπαταωῶν ἡωγ, peregrinum (quod atti-
 net) non sequentur eum. Confer etiam Affixa pleonastica. §. 137.

§. 128. Concurrentibus pluribus Substantivis per conjunctiones *πεε*
et, *δι et*, *ie aut*, copulatis, prius tantum notam Casus habet, e. g.
 ἡχε δὲ πλᾶος ἐτοῦ πεε δὲ πᾶν ἑποος, multi populi et mul-
 tæ gentes. Zach. viii. 22. 4. ἡχε δὲ πδελλοι πεε δὲ πδελλω,
 Senes et Anus. Zach. xiii. 3. ἡχε πεφωτ πεε τεφᾶατ, Pater
 et Mater ejus.

Genitivus; δὲν ἀφραπ ἀφωτ πεε πῶνρι πεε πῶνρᾶ ἐθ-
 οταβ, in nomine Patris, filii et Spiritus S. Passim. οὐκαδὲ ἡσοτο
 πεε ἰωτ, terra tritici et hordei. Deut. viii. 8. ubi φωτ, et σοτο
 tantum notam casus, *ἐ* et *ἡ*, adsciscunt, non autem πῶνρι et ἰωτ.

Dat.

Dat. ἔχουσ ἀνθρώπους περὶ πονηρῶν, dic populo et Sacerdotibus. Zac. vii. 5. Εὐαγγελιστὰς, περὶ Ἰσαάκ, περὶ Ἰακώβ, Abrahamo, Isaaco, Jacobo.

Accusat. ἵπτε περὶ πικρῶν περὶ φιορῶν περὶ πετρωμάτων, cœlum, et terram, et mare, et aridam. Haggai ii 7. Refer huc Num. xii. 18. εὐαγγελιστὰς περὶ πικρῶν, facere parvum, aut magnum. Item xxiv. 13. ἵπτε περὶ πικρῶν περὶ πικρῶν, frumentum et hordeum. Ezech. iv. 9. ἀντὶ τῶν πικρῶν περὶ πικρῶν περὶ πικρῶν, dedi ei triticum, et vinum et oleum. Hos. ii. 8.

Abl. ἐκ τῶν περὶ τῶν ἐκ τῶν, fluens lacte, et melle. Deut. vi. 3. Num. xii. 18. ἀντὶ τῶν περὶ τῶν, domum ipsius plenam argento et auro.

“ Sic Sahidice : Ephes. v. 5. τὰ ἑκ τῶν ἀντὶ τῶν ἀντὶ πονηρῶν, “ Regnum Christi et Dei. 1 Petr. iv. 14. πᾶς ἀντὶ τῶν ἀντὶ τῶν, “ Spiritus gloriæ, et roboris. Mat. iv. 2. ἀντὶ τῶν ἀντὶ τῶν ἀντὶ τῶν, “ ἀντὶ τῶν ἀντὶ τῶν, jejunavit 30 dies, et 30 noctes. Luc. ix. 28. “ ἀντὶ τῶν ἀντὶ τῶν ἀντὶ τῶν ἀντὶ τῶν, Petrum et Johannem “ et Jacobum. Ps. cxxxv. 15. ἀντὶ τῶν ἀντὶ τῶν ἀντὶ τῶν, Pharaonem “ et robur ejus. 1 Cor. xiii. 3. ἀντὶ τῶν ἀντὶ τῶν ἀντὶ τῶν, “ cœli, ædificationem, et admonitionem, et consolationem. Ps. lxxi. 3. “ ἀντὶ τῶν ἀντὶ τῶν ἀντὶ τῶν ἀντὶ τῶν, orphanum et pauperem. Reperitur ta- “ men Matth. vi. 5. ἀντὶ τῶν ἀντὶ τῶν ἀντὶ τῶν ἀντὶ τῶν, in Synagogis “ et angulis. Joh. v. 3. ἀντὶ τῶν ἀντὶ τῶν ἀντὶ τῶν ἀντὶ τῶν, “ ἀντὶ τῶν, multitudo ægrotorum, cæcorum, et mancorum.

§. 129. In regimine posterius Substantivum habet notam Genitivi, ἵπτε, vel ἀντὶ, aut ἵπτε, e. g. πικρῶν περὶ πικρῶν, liber creationis. Gen. ii. 4. τὰ ἑκ τῶν ἵπτε περὶ πικρῶν, regnum patris nostri. Marc. xi. 10. φησὶς ἀντὶ, lex Domini. Ps. i. 3.

“ Sic Sahidice : τὰ ἑκ τῶν ἀντὶ πονηρῶν, regnum Dei. Luc. xvi. 16. “ 22. ἐκ τῶν ἀντὶ τῶν ἀντὶ τῶν ἀντὶ τῶν, in Sinum Abrahami. πονηρῶν ἵπτε “ ἵπτε, gloriatio vitæ. 1 Joh. ii. 16.

Hinc ἀντὶ τῶν sicut, ad modum, ἵπτε mane, ἀντὶ τῶν coram, ἀντὶ τῶν coram, ἐκ τῶν loco ; Genitivum post se regunt : quia sunt sub-
stantiva. Nnumeralia etiam Genitivum regere possunt, e. g. ἀντὶ τῶν
(quod

(quod a voce $\pi\eta\tau$ modus, formatur) $\eta\theta\alpha\pi\omega\lambda\iota\lambda$, ad modum holocaustorum, vel sicut holocausta. Liber MS. Psalm. p. 8. $\omega\omega\pi\alpha\ \delta\alpha\pi\iota\epsilon\theta\omega\tau\ \delta\alpha\pi\iota\delta$, summo mane diei secundi. Officium H. S. MS. $\theta\alpha\tau\theta\pi$ (quod ex præpositione $\theta\alpha$, articulo $\tau\alpha\mu$. τ , et voce $\theta\pi$, *facies, initium* compositum est) $\delta\alpha\pi\theta\omega\ \eta\tau\omega\pi\omega\delta\delta\iota\epsilon\delta$, coram, seu in conspectu Zorobabelis. Zac. iv. 7. $\delta\alpha\pi\epsilon\delta\delta\theta\omega$ (quod ab $\theta\omega$ *facies, derivandum*) $\delta\alpha\pi\omega\tau\theta\omega$, coram, seu in conspectu faciei ipsorum. $\epsilon\phi\delta\delta\delta\ \eta\alpha\beta\epsilon\lambda$, loco, seu in locum Abelis. Gen. iv. 25. Ezech. ii. 6. $\theta\epsilon\pi\ \theta\alpha\pi\omega\omega\ \eta\omega\iota\lambda\iota$, $\epsilon\chi\iota\lambda\iota\alpha\iota\ \pi\acute{\epsilon}\rho\iota\omega\upsilon$, millibus *bircorum*. Deut. xiii. 12. $\theta\epsilon\pi\ \omega\tau\iota\ \eta\pi\iota\delta\alpha\kappa\iota$, in una *Civitatibus*.

“ Sic Sahidice : 𐩣𐩀𐩨 (quod pro 𐩣𐩀𐩣𐩀 scribitur, et ex 𐩣𐩀 fa-
 “ cies, articulo 𐩣, et præpositione 𐩣𐩀 componitur) 𐩤𐩇𐩣𐩀𐩣𐩀, 𐩇𐩣𐩀 𐩤𐩇
 “ 𐩣𐩀𐩣𐩀 𐩤𐩇𐩣𐩀. Copt. ad initium *horum dierum*, seu ante hosce dies.
 “ Actor. xxi. 38. 𐩇𐩣𐩀𐩣𐩀 𐩇𐩣𐩀 𐩇𐩣𐩀𐩣𐩀, 𐩇𐩣𐩀 𐩇𐩣𐩀𐩣𐩀 𐩣𐩀 𐩇𐩣𐩀, co-
 “ ram Domino, seu in conspectu *Domini*. Act. iii. 19. 𐩇𐩣𐩀𐩣𐩀 𐩇𐩣𐩀
 “ 𐩇𐩣𐩀𐩣𐩀𐩣𐩀, misit duos *discipulorum*. Marc. xi. 1. 𐩇𐩣𐩀 𐩇𐩣𐩀
 “ 𐩇𐩣𐩀 𐩇𐩣𐩀𐩣𐩀, unus *conservorum*. Matth. xviii. 20.

CAPUT V.

DE PRONOMINIBUS.

§. 130.

PRONOMEN Personale interdum cum Possessivo Pronomine conjungitur, e. g. *παλας ἄποκ*, lingua mea. Exod. iv. 10. Coptus: lingua mea, ego, seu quoad me. *† τοῦτο ἐγώ ἄποκ*, Joh. xvii. 19. *ἁγιασθῶ*, sanctifico me, memet. *τὴν πολιτίαν ἡμετέραν ἄποκ*, politia nostra, Copt. politia nostra, nos, seu quoad nos. Philip. iii. 20. Num. xii. 2. *οὐκ ἐπεφασκεν πρὸς ἡμᾶς ἄποκ*, num non est locutus nobiscum, cum nobis ipsis, οὐχι καὶ ἡμῖν &c.

“ Sic Sahidice : Joh. vii. 16. *τακτω επος ημων, doctrina mea,*
 “ *mei ipsius.* Joh. x. 27. *παροουσ επος, τα σφιλτα τα ημε, oves meae,*
 “ *mei ipsius.*

9

§. 131. Pro-

§. 131. Pronomina personalia, si in eodem commate bis ponantur, verbum *esse* denotant, e. g. ἀποκ οὐνοῦ† ἀποκ, διὸς ἡμῶν ἰγώ, ego Deus sum. Copt. *ego Deus ego*. Ezech. xxviii. 2. ἡθούκ δε ἡθούκ οὐ-
ρωαα, οὐ δὲ εἰ ἀνδρώπης, tu vero es homo. Ibid. Copt. *tu homo tu*; et
sic in reliquis personis.

“Sahidice: ἀποκ ἀπὸ ἐβόλῃ τπς, ego sum ex cœlo. Joh. viii.
“23. ἡτοκ πτκ πια, οὐ τίς εἶ, tu, quis es? Ibid. 25. et sic in re-
“liquis personis.

§. 132. Pronominibus verbum *ne*, vel *ne, esse*, cum relativo è vel
ετ, *qui quæ*, sæpius additur, e. g. ἀποκ νε εταισοθελου, Gr. ἰγώ
ἤκουσα, ego sum, qui audiui ea. ἡθο νε (lege τε) εθουωα ἡπρω-
αα, κατέδ’ οὐκ ἀνδρώπης εἶ, tu es, quæ devoras homines. Ezech. xxxvi. 13.
παι νε ετερχω ααωου ἡχε πῶς, τὰ ὅ αἱρεῖ κύριος, hæc sunt, quæ
dicit Dominus. Ezech. xxxv. 13. οὐ νε ἐφοταψα, τι ἰδέσθαι, quid
est, quod volo. Psal. lxxii. 25. πια νε εταφθαλιό ἐβό, quis est,
qui fecit mutum. Exod. iv. 12.

“Sic Sahidice: MS. Paris. 44. col. 177. ται τε θε ετπαψωπε,
“hic est modus, quo erit, ἕως ἔσται.

§. 133. Inter Pronomina Demonstrativa φη vel φαι, *hic*, et πη, vel
παι, *hi*, et inter relativa è, vel ετ, *qui, quæ*, pronomen personale interferi
potest, e. g. Mal. iii. 1. φη ἡωτεπ ἐτετεποταψα, quem vos
vultis. Copt. *eum, vos quem vultis*. Deut. iv. 2. ἐπαϊσαχί φαι ἀποκ
ἐτῶνῃ, sermonem hunc, quem ego mandavi. Copt. *habet: hunc,*
ego quem mandavi. Ezech. ii. 4. παι ἀποκ ἐτῆπατορπκ ῥαρωου,
ad quos ego te misi. Copt. *illi, ego quos misi te ad eos*. Dan. x. 11. πη
ἀποκ ἐτσαχί, ea, quæ ego dico. Copt. *ea ego quæ dico*. Mal. iv. 1.
πη τηροτ ετῖρι, omnes facientes; Copt. *hi omnes, qui faciunt*.

“Sic Sahidice: πλεριτ παι ἀποκ ἐτλεε ἀελοφ, dilecto,
“quem ego amo. Sahidice: dilecto, huic ego, quem amo eum. 3 Joh. i.
“2 Joh. 1. παι ἀποκ ετλεε ἀελοου ῥῖ οτλεε, has, ego quas di-
“ligo in veritate.

§. 134. Pronomina Interrogativa verbo postponuntur, et etiam ad
finem Paragraphi rejici possunt, e. g. ερ οὐ πηι πααετψααεϊ,
sunt

sunt *quid* mihi primogenituræ meæ. Gen. xxv. 32. ἀρετεν ἐρ οὐ, facitis quid? Genes. xlii. 27. κε ἐρε παῖ πνοὺ ἐερ οὐ, τί οὗτοι ἐρχονται ποιεῖν, hi venerunt facere quid? Zach. i. 21. ἀποτελλει κε ἀφ-
 ραχι . . . εἴθε οὐ, nesciebant, locutus est, *de quo*. Joh. x. 6. ᾗ ἐλλει
 ἀπ κε ἀφθούωτοτ ἡπια, non novit, ea congregavit *cui*? Psal.
 xxxviii. 6. ἀππερ χαβιζντ ἀποκ θάτρην ἡπια, ἀπ τίνος δειλι-
 ζομ, timebo ego *quem*? Psal. xxvi. 1. Mich. i. 2. κε ἀκκεριττεν
 θεν οὐ, amasti nos *qua in re*?

“ Sic Sahidice : ἀποκ ἀπῆ πια, ἐγὼ τις ἡμῶν. Act. xi. 16. ego sum
 “ *quis*? ἐππα† οὐ πακ, τι δαδίν σοι; quid dabunt tibi. Ps. cxix. 3.
 “ Sahidice pronomēn οὐ, *verbo* τε, etiam præponitur, e. g. Joh. xviii.
 “ 38. κε οὐ τε ταε, quid est veritas?

§. 135. Pronomina relativa εἰ et ἐτ, (Sahidice ἡτ) sæpe abundant,
 e. g. Act. v. 4. ἐτακε μεεποτχ ἐρωαῖ ἀπ (*qui*) mentitus es
 non homini. Joh. x. 10. ἀποκ δε ἐταπ, ego vero (*qui*) veni. Lit.
 Cyrill. §. 214. ἡοκ τὰρ πε ἐτοτοζι ἐρατοτ παρρακ, tu es,
quo stant coram te, i. e. coram te stant. 1 Joh. ii. 19. ἐτατει ἐβολ,
qui egressi sunt, ἐξελθόν. Jesai. xli. 8. ἐταρετεπεωπ ἀποτ ἐπια,
cui comparavistis Dominum *cui*? Mal. i. 7. ἐταπσάθεεθ θεν
 οὐ, *quo* polluimus eum *quocum*? Mal. iii. 13. κε ἐταπσάχι ἡωκ
 θεν οὐ, ἐν τῇ κατακαλισομῇ κατὰ σὺ. *Possunt tamen hæc etiam per Parti-*
cipium explicari. Vide §. 104.

“ Sic Sahidice : Joh. x. 10. ἀποκ ἡταiei, ego *qui* veni. 2 Joh. ii.
 “ 19. ἡτατει ἐβολ, ἐξελθόν. Matth. xviii. 33. ἡεε ζω ἡταπια
 “ πακ, sicut ego etiam misertus sum tui.

§. 136. Affixa in plurali numero adduntur Nomini singulari, si junc-
 tum sit adjectivo πιαεν (Sah. πια) aut τηρε, τηρε *omnis*: vel si
 duo aut plura singularia præcedant, e. g. ζωπ πιαεν ἐψαφαιτοτ,
 omne opus, quod fecit *ea*. Ps. i. 3. πωοτ πεα πταιο ἀκτηιτοτ
 ἡοτχλοα ἐχωφ, gloria et honore coronasti *iis* eum. Ps. viii. 5.

“ Sahidice : ψαχε πια ἡτα ἡωζαππης χοοτ, omne verbum,
 “ quod Johannes locutus est *ea*, in plurali. Joh. xi. 22. ζωπ πια
 “ ἐτεκπααίτει ἀελοοτ, omne opus, quod petieris *ea*, in plurali.
 “ Ps. xlv. 8. οτζοπλον αἱ ἡ ἡτρον φπαροκζοτ, arma et scutum
 “ comburet *ea*.

§. 137. Affixa nominibus, Pronominibus, et verbis saepius pleonastice adduntur, e. g. ἐβόλῃ τοῦ ἀφ' οὗ, ὅ τ' ἐκ τῆς. Act. ii. 33. Copt. a manu ejus, Patris. ἐβόλῃ τοῦ πατρὸς, ἀπὸ τῆς χειρὸς. Copt. per manus eorum Satorum. Matt. xii. 1. ἐβόλῃ τοῦ πατρὸς. Exod. xxxv. 22. a mulieribus. Copt. a manibus earum mulierum. Sic ἡ τοῦ, ὁ τοῦ, sic ρα, caput, ἔαχ, ante (Caput) et aliae voces, affixa pleonastica admittunt frequentissime. πᾶς ne πῃ ἐφ' αὐτῷ ἀλλωστὶς ἡκε πῶς, hæc sunt, quæ dicit *ea* Dominus. Zach. i. 3. φεῖ εἰς τὸ, hoc facite *illud*. Luc. xxii. 19. Act. i. 1. πρῶτον πᾶσι διὰ τὸ, primum sermonem feci *eum*. Ps. vii. 9. πῶς ἐκείνου τῶν, justum diriges *eum*. Psal. xiii. 3. φεῖ τὴν ἁγίαν ἀποστολήν, viam pacis non cognoverunt *eam*. Psal. x. 7. ὅς πᾶς περὶ τὰς δικαιοσύνας, justitias, quas dilexisti *earum*. Deut. ii. 9. πῶς γὰρ ἡτελῶν διὰ τὸν πατέρα, πῶς, filiis enim Lot Aroer dedi *his*.

" Sahidice: Matth. xviii. 34. ἐτοστός ἡ δακτύλιος, *Sahidice* - *manibus eorum* tortorum.

" Matth. vi. 25. καὶ οὐ πετεπταστομαὶς ἢ οὐ πετεπταστοί, *quid comedetis illud, vel quid bibetis illud*. Mat. xviii. 32. πῃ τῇ - *propter* εἰς τὸ ἀκαταστατόν, omnia hæc debita remisisti *ea* tibi.

" Joh. v. 2. ἐφ' αὐτῇ εἰς τὸν ποταμὸν (portam) quam vocant *eam*. Psal. *lxviii*. 31. εὐφρανθήσεται ἀπὸ τοῦ, *placebit ei, Deo*.

CAPUT VI.

DE CASIBUS, QUOS VERBA REGUNT.

§. 138. **N**ominativus vel præponitur verbo, vel inter præformantia et verbum collocatur, vel verbo postponitur, præmissa nota Nominativi. Vetus Grammaticus MS. Paris. n. 44. f. 33. pag. 2. observat, Sahidice dici posse: ἰὲ δὲ οὐαὶς, et δ. ἰὲ οὐαὶς, et ἀφ' οὐαὶς ἰὲ, respondit Jesus: quod exemplis in utraque Dialecto obviis confirmatur.

§. 139. Ad

ἐβόλθεν ciωn, ex Sione. Liber Pree. MS. in Psalm. p. 2. ἐβόλ-
θεν ἵκαπποδοκία, ex Cappadocia. p. 9. ἐβόλθεν τφε, ex coelo.
p. 8. ἀγὶ ἐζρην ἐτχωρὰ ἡχναί, ascendit in Ægyptum, pag. 4.
αὐα cωp, ad Tyrum. Ibid. ἔεν πιᾶθι, in τῷ Ἀχί, in Achi. Gen.
xli. 2. ἔεν χωρεῖ, in χωρῇ. Mal. iv. 5.

“ Sic Sahidice : ἔε περνε, in templo. Joh. viii. 20. 24. ἔε
“ πεικοσεος, in hoc mundo. Joh. xi. 1. ἔη βηθανία, Bethaniæ
“ (in Bethania.) Jes. lxiii. 1. ἐβόλῃ ἐδων, ἐβόλῃ βοκοp, ex
“ Edomo, ex Bosore. ἐῖσιονδαία, in Judæam. Joh. xi. 7.

§. 143. Nomina temporum ad quæstionem *quando* præpositiones ad-
mittunt, sed etiam sine iis occurrunt, e. g. ἔεν τφεαὐι ἐπιέχωp, in
medio noctis. Psalm. S. p. 5. ἔεν πεζοοτ ἐεεεp, die ter-
tio. Ibid. ἔεν πιᾶθoτ ἐεεεp, e, mense quinto. Ezech. i. 1. ἡζρην
ἔεν ἱροεπι ἡζοτ, anno primo. Daniel. vii. 1. ἔεν
ἔαπεζοοτ ἐτεεεεp, diebus illis. Zach. viii. 13. xi. ἔεν οτ-
ᾶθoτ ἡοτωτ, in μηνὶ ἐνι. xiv. 8. ἔεν πωαε, æstate. Sine præ-
positione occurrit Psal. liv. 17. ποτῇ πεε αὐωp, vesperi et mane.
Psal. lxxxix. 14. φηατ ἡζαπτοοτ, hora matutina. φηατ ἡαωp, idem.
Psal. cvii. 2. φηατ ἡζαπαποτ, hora vespertina. Lev. xi. 24.
ἐπιέζοοτ, ἐπιέχωp, die, nocte. Ex. xl. 37, 38.

“ Sic Sahidice ; Cum præpositione : ἔε πεζοοτ ἐτεεεεp,
“ die illo. Mat. vii. 22. ἔε παη ἡζοοτ, ultimo die. Joh. xi. 24.
“ Sine præpositione ; ἡαπ ψιτε παατ, hora nona. Actor. iii. 1.
“ ἡαοεπτ ἡζοοτ, tribus diebus. Matth. xxvii. 40. ἐν τρισὶν ἡμέραις.

§. 144. Nomina temporum præpositiones non admittunt, ad quæstio-
nem *quandiu* ? e. g. Zachar. vii. 3. ἡζαπροεπι ετοω, annos mul-
tos. Ezech. iv. 6. ἡε ἡεζοοτ, 40 dies. Dan. ix. 2. ἡο ἡπροεπι,
70 annos.

“ Sic Sahidice : Matth. iv. 2. ἡεε ἡζοοτ, ἐπὶ ἔεε ἡοτωp,
“ quadraginta dies, et quadraginta noctes. Joh. v. 5. ἐεεεp αὐεπ
“ ἡπροεπε, 38 annos. Joh. xi. 6. ἀγῶ ἡζοοτ επατ, mansit duos
“ dies.

C A P U T VIII.

DE VERBIS.

§. 145.

VERBUM, quod ab altero regitur, ponitur in Infinitivo, qui vel nuda sequitur, vel particulas *εἰ* et *ἵνα*, aut *ἐ* sibi præmittit, e. g. *Hof. xii. 7.* ἀγαπήσας ἐπικρατεῖν, amavit dominari. *Act. v. 29.* δεῖ ἡμᾶς ἰσχυρῶς ἰσμεν, oportet audire Deum, obedire Deo. *Act. v. 33.* ἠθέλησαν ἐκτελέειν, volebant occidere eos.

“ Sic Sahidice; Joh. v. 6. **xe ekotaww orxai**, an vis Sanus fieri?
 “ Joh. xii. 21. **tenotaww enaz**, volumus videre. Luc. xi. 13. **te-**
 “ **tncooren nē**, novimus dare.

Loco Infinitivi Participum interdum ponitur, e. g. Luc. v. 4. *εταρ-
οτω δε ερχεσθι, ος δε παυσαντο λαλειν, Cori.* postquam cessasset loquens.

“ Sahidice, ἡτεροῦ ἐξω ἡνεῖται, postquam cessasset lo-
“ quens, i. e. loqui, verba hæc. Fid. Sap. MS. p. 27. l. 33.

§. 146. De Temporibus et Modis Verborum hæc observanda sunt;

Futurum interdum pro præsenti ponitur; e. g. Zach. iii. 9. $\dot{\alpha}\nu\alpha\gamma\gamma\epsilon\iota\tau\epsilon$ \dagger $\mu\epsilon\tau\epsilon\sigma\tau\epsilon\iota\tau\epsilon$, $\dot{\iota}\gamma\omega$ $\dot{\alpha}\gamma\omega$. Copt. ego *ducam*. 10. $\dot{\alpha}\nu\alpha\gamma\gamma\epsilon\iota\tau\epsilon$ \dagger $\mu\epsilon\tau\epsilon\sigma\tau\epsilon\iota\tau\epsilon$, $\dot{\iota}\gamma\omega$ $\dot{\alpha}\gamma\omega$. Copt. ego *fodiam*. Zachar. v. 10. $\alpha\pi\epsilon$ $\mu\epsilon\tau\epsilon$ $\mu\epsilon\tau\epsilon$ $\epsilon\theta\omega\mu$, $\pi\tilde{\iota}$ $\alpha\upsilon\tau\alpha\iota$ $\epsilon\pi\alpha\gamma\gamma\epsilon\iota\sigma\iota$. Copt. quorsum hæ *abducent*. Deuter. i. 20. $\mu\epsilon\tau\epsilon$ $\mu\epsilon\tau\epsilon$ $\mu\epsilon\tau\epsilon$, $\mu\epsilon\tau\epsilon$ $\mu\epsilon\tau\epsilon$. Copt. Dominus *dabit*, quod occurrit admodum frequenter, e. g. Deut. iii. 20. iv. 1, 21, 40. v. 16, 31. vii. 1, 16. ix. 1, 23. x. 13. xi. 31. xii. 1, 9. xiii. 12. xvi. 5, 18, 20. xvii. 14 &c.

Sic Participium futuri pro participio præsentis adhibetur, e. g. Mich.
iv. 14. φησὶν αὐτὸν, ἐκφοβῶν. Copt. *terrefactus*. 9. θησὶν αὐτὸν, τικταύσης. Copt. *paritura*. Exod. xxxv. 2. εὐχαρίστησεν αὐτὸν, ποιῶν. Copt. *facturus*. 5. εὐχάρησεν αὐτὸν, παραδχομῶν. Copt. *constitutus*. Num. xix. 10. φησὶν αὐτὸν, συναγῶν. Copt. *congregaturus*. 14. φησὶν αὐτὸν, εἰσπορευομῶν. Copt. *ingressurus*.

“ Sahidice ;

“ Sahidice; Joh. viii. 21. †παβωκ, ὁ παρ. Sah. *ibo*. Gen. viii. 13.
 “ †πακω, τίδημι. Ægyptius; *ponam*. 1 Joh. ii. 8. πακε παπαρεγε,
 “ ἡ σκοπία παραγέται. Sahid. *tenebræ transibunt*. 1 Joh. ii. 17. πακος
 “ παπαρεγε, ἡ κοσμος παραγέται. Copt. *mundus transibit*. Ibid. πα-
 “ ωπε, μένει. Sah. *manebit*. 2 Joh. 11. πεπαχοος, λέγων. Sahid.
 “ *dicturus*.

Futurum designare potest modum Imperativum et Optativum, e. g.

Exod. v. 17. τεππαωεπα, πορωδωμεν. Copt. *abibimus*. Num. xvii. 2.
 Græc. 3. εκεσθονοτ, ἱπγυαλον. Copt. *scribes*. Jerem. viii. 6. δισαη
 κε †ποτ ερετεπεσωτεα, ἱνα ποσσι ἡ ἀκουατε. Copt. *percipite et au-*
diatis. Jes. xlviii. 16. βωπτ εροι ερετεπεσωτεα επα, ποσσι
 γετε προς εμε, ἡ ἀκουατε ταυτα. Copt. *appropinquate me, audietis hæc*. Num.
 xxiii. 10. ερεωωπι, γνωστο. Copt. *scit*. Deut. i. 11. ερεστος, ποσσι
 Copt. *addet*. xxxiii. 16. ερε, ἱδωσαν. Copt. *venient*. 17. κε εκετα-
 κοτ, ἀπολοι. Copt. *quia perde eos*.

“ Sahidice; 1 Joh. ii. 29. ειετεπαειαε, γνωσισι. Sah. *cognoscetis*.
 “ Judæ 2. ερεδωα, πληθυνθι. Sah. *multiplicabitur*.

Futurum post conjunctiones, quæ conjunctivum regunt, sæpius pro
 præsentis, Imperfecto et Aoristis Conjunctivi adhibetur, e. g. 1 Joh. i. 9.
 βιπα ητερεχα πεπνοβι παη εβολ οτορ, επατοτοβον, &c.
 ut remittat nobis peccata nostra et *purificabit* nos, i. e. purificet, καθαρισθη.

“ Sahidice est frequentissimum, e. g. Joh. x. 10. κε κας ερεβωατ,
 “ ut *furabitur*, i. e. furetur, ἱνα κληψη. Ibid. κε κας ερεχι ποτωπη,
 “ ut *accipiant* vitam, i. e. accipiant, ἱνα ἱχθωσι. 1 Joh. iii. 5. κε κας ερε-
 “ ερι, ἱνα ἀρη, ut *tollat*, i. e. tollat. 8. κε κας ερεβωλ, ut *solvat*,
 “ i. e. solvat, ἱνα λύση &c.

Conjunctivus loco Imperativi adhibetur, e. g. Hab. i. 5. απαν οτορ
 ητετεπτακο, ἴδετε καὶ ἀφανισθῆτε, videte, et *pereatis*, i. e. perite.

“ Sahidice; Deut. ix. 12. τωοτη ηελοοωε, surge, abeas, i. e.
 “ abi. Ps. iv. 1. ηεωτα ποσσε, εισακουσιν, *audias* O Deus!

Optativus etiam loco Imperativi admittitur, e. g. Jes. xxvi. 2. βοτωπ
 ητηελη εαρεφι εδοτη ηχε οτλαος, aperite portam, *ingredia-*
tur, εισελθτω, populus &c. Jerem. xi. 19. εαρεπηιοτι, ἱμβαλομεν, *in-*
jiciamus.

“ Sahidice; 1 Joh. iv. 7. εαρεπεερε, ἀγαπῶμεν, *diligamus*.

§. 147. Substantivo singulari verbum in plur. numero jungitur, si nomen sit collectivum, vel distributivum, vel adjectivo, *πισθεν*, (Sahid. *πισα*) aut *τηρε*, *τηρε*, *omnis*, junctum; vel si duo aut plura substantiva singularia precedant, e. g. *ἡ τεκλινηα ἡ τεφετ πνετϣον* *θεν κορινθοος*, 1 Cor. i. 2. *Ecclesie Dei, existentibus Corinthi.* *πεωχπ ατϣαπσωτεα*, residuum (in singulari) i. e. reliqui, si *audiverint*. Deut. xix. 20. *ατρεῖ ἡχε ρωαῖ πισθεν*, *cecidervnt* *omnis* homo. Deut. ii. 16. *παρε φοταῖ φοταῖ πατσωτεα*, *quov sic inasce*, *quivis audiverunt*. Act. ii. 16. *οαεν πισθεν ετατχωκ εβολ ἡπιθισι*, *omnis justus, qui absoluerunt labores*. Doxol. MS. in Psalm. p. 5. *οτρετ πεα οτποτβ ατϣα*, *argentum et aurum multiplicata sunt*. Deuter. viii. 13. *οταρ πεα οτηρη εποτϣε εβοχπ ερωι*, *caro et vinum non ingressa sunt os meum*. Dan. x. 3. *ετεχοc παρ ἡχε περϣωτ πεα τερεατ*, *dicent ei pater ejus, et mater ejus*. Zachar. xiii. 3. Sed in singulari numero verbum ponitur, si conjunctio disjunctiva intercedat. Num. vi. 2. *οτρωαῖ τε οτερεαῖ ατϣαπωϣ ποτετχπ*, *vir, vel mulier, si voverit votum*.

" Sahidice: *πλαιο ατσωοτρε*, *populus congregati sunt*. Act. xxi. 30. *αττωοτη αλαανηϣε*, *survenerunt multitudo*.
 " *α πεανηϣε τηρε καρωοτ*, *multitudo omnis filuerunt*. Act. xv. 12.
 " *ϣαχε πια ἡτα ιωραππεc χοοτ ερεπε πε*, *verbum omne, quæ Johannes dixit, ea vera sunt*. Johan. x. 41. *χε ρωαε πια*
 " *εἰσαεαεετποτχ πε*, *omnis homo mendaces sunt*. Psal. cxv. 11.
 " *οτοπ πια ετατχι σηρε*, *omnis, qui accipiunt gladium*. Mat. xxvi. 52. Matth. vii. 17. *ἡ πια επαποτϣε εϣαττατε καρποc*
 " *εβολ επαποτϣε*, *omnis arbor bona, quæ proferunt fructum bonum*.
 " Cum collectivis nominibus verbum etiam in singulari reperitur, e. g.
 " *οταανηϣε αρεῖ*, *multitudo venit*. Luc. xxii. 44.
 " Act. xi. 25. *αταανηϣε* (al. MS. *οταανηϣε*) *επαϣωτ οταρε*
 " *επχοεc*, *multitudo magna sequebatur Dominum*.
 " *ϣππ ηια ετε ηῖπατατε γαρποc απ*, *omnis arbor, quæ non tulerit fructum*. Matth. vii. 19.

§. 148. Si Nomina diverſi generis conjungantur, verbum in masculino genere ponitur: Si nomen ſingulare cum nomine plurali conjungatur, verbum in plurali numero ponitur, e. g. Psal. lxxxix. 14. *† ακεοετππ πεα παπ πε*, *juſtitia et judicium eſt*: *πε eſt maſculinum*, quia *παπ eſt maſculinum*, licet *ακεοετππ* ſit *femininum*. Dan. ii. 20. *† σοφια*

περὶ πικρὰ πονεῖ, sapientia, et intellectus ipsius est (πονεῖ πε
sunt masculina). Deut. v. 14. ὁ πικρὸς ἡ τερεῖα τοῦ ἀλλοῦ, ἡ τερεῖα
ἀλλοῦ περὶ τεκνῶν, ut requiescat servus tuus et serva tua (ἡ τερεῖα
αὐτοῦ est masculinum). Joh. xviii. 35. περὶ τοῦ περὶ πικρὸς
ερεῖς ἡ ὥστε περὶ πικρὸς, lege περὶ πικρὸς, tuus populus et
Summi Sacerdotes sunt qui tradiderunt te.

§. 149. Verbo, ejus Gerundium, vel Substantivum ab eo derivatum
frequentissime additur, e. g. Exod. iii. 16. ὅτε ὁ πικρὸς ἀπὸ τοῦ
τεν, visitatione visitavi vos. Matth. xxvi. 75. ἀπὸ τοῦ ὅτε ὁ πικρὸς
flevit fletu (amaro). Marc. xv. 1. ἀπὸ τοῦ πικρὸς, consularunt
consilium. Apoc. xviii. 21. ὅτε ὁ πικρὸς ἐπὶ τῷ πικρῷ, casu cadet Babylon.

“ Sahidice; ἐπὶ τοῦ πικρὸς ἡ πικρὸς, gaudentes gaudio magno.
“ Fid. Sap. MS. p. 4. l. 22. et alibi sæpius.

CAPUT IX.

DE IMPERSONALIBUS.

§. 150. IMPERSONALIA, vel nullum casum habent, vel dati-
vum aut accusativum personæ adsciscunt, e. g. ὅτε ὁ πικρὸς
αὐτοῦ ὅτε ὁ πικρὸς, oportet, ut nascamini denuo. Johan. iii. 7. ὅτε
ερεῖ ὁ πικρὸς ἡ πικρὸς, in quo oportet, ut salvemur.
Act. iv. 12. οὐκ ἔστι, non oportet. Dan. iv. 15. ὅτε ἑτερεῖ πικρὸς
ερεῖ πικρὸς, tibi gloria convenit. Lit. Cyrilli. 4. 8. 12. ἀπὸ τοῦ
ὅτε, placuit etiam mihi. Luc. i. 3. ἀπὸ τοῦ πικρὸς, placuit Da-
rio. Dan. vi. 1. κηρὸς ἐρωτεν, inquit ὁ πικρὸς. Dan. i. 6. οὐκ ἔστι, non
oportet eum. 2 Tim. ii. 24. ὅτε πικρὸς, non oportet nos.

“ Sahidice; ἐπὶ τοῦ πικρὸς ὅτε πικρὸς, Christum oportet. Act. xvii. 3. πε-
“ τερεῖς ἐροί, oportet me. Act. xvi. 30. οὐκ ἔστι, oportet eum.
“ Joh. xix. 7. οὐκ ἔστι, oportet vero nos. Luc. xv. 32. ὅτε
“ ἀπὸ τοῦ πικρὸς ὅτε πικρὸς, ὅτι ἀπὸ τοῦ πικρὸς. Act. xii. 3.

C A P.

CAPUT X.

DE ADVERBIIS.

§. 151. **A**DVERBIUM negandi, $\alpha\pi$, verbis et nominibus postponitur; sed verbis $\pi\epsilon$ et $\pi\epsilon$, et pronomini $\alpha\pi\kappa$, $\pi\theta\kappa$ &c. si *sum, es, est* designent, præponitur, e. g. $\alpha\lambda\epsilon\pi\epsilon\kappa\alpha \alpha\tau\alpha\lambda\alpha\mu\mu \pi\epsilon\theta\alpha\alpha\tau \alpha\pi$, post multos dies *non*. Act. i. 5. $\pi\eta\epsilon\tau\epsilon \pi\epsilon\pi\alpha\iota \alpha\pi \epsilon\pi\omega\alpha\iota$, qui non venient ad festum. Zach. xiv. 18, 19.

$\epsilon\tau\epsilon \pi\alpha\tau\alpha\alpha\pi\epsilon\sigma\omega\alpha\tau \alpha\pi \pi\epsilon$, qui pastor non est. Joh. x. 12. $\phi\eta\epsilon\tau\epsilon \pi\alpha\epsilon\sigma\omega\alpha\tau \pi\alpha\tau\alpha \alpha\pi \pi\epsilon$, cujus oves non sunt. Ibid.

$\chi\epsilon \alpha\pi\kappa \alpha\tau\pi\alpha\phi\eta\tau\eta\varsigma \alpha\pi \alpha\pi\kappa$, quia ego Propheta *non sum*. Zachar. xii. 5.

“Sic Sahidice; 1 Joh. i. 6. $\alpha\tau\omega \pi\tau\pi\epsilon\iota\pi\epsilon \alpha\pi \pi\tau\alpha\epsilon$, et non facimus veritatem. 8. $\alpha\tau\omega \pi\tau\alpha\epsilon \psi\alpha\alpha\pi \alpha\pi \theta\pi\alpha\iota \pi\theta\eta\tau\eta$, et veritas non est in nobis. 1 Johan. iv. 3. $\pi\alpha\tau\epsilon\theta\alpha\alpha \alpha\pi \theta\alpha\alpha \pi\pi\alpha\tau\epsilon \pi\epsilon$, non est ex Deo.

§. 152. Particula $\alpha\pi$, quando *num, an* significat, verbis præponitur, e. g. $\chi\epsilon \alpha\pi \alpha\alpha\pi\theta$, an vivit, bene valet? Gen. xxix. 6. $\alpha\pi \alpha\pi\alpha\alpha\pi \pi\epsilon\kappa\theta\alpha$, an accipiet faciem tuam. Malach. i. 8.

“Sahidice; $\chi\eta \alpha\pi\kappa \alpha\pi \epsilon\iota\omega\alpha\chi\epsilon \theta\pi\alpha\iota \alpha\alpha\alpha\alpha\tau$, $\eta \epsilon\gamma\omega \alpha\pi' \epsilon\mu\alpha\alpha\tau\epsilon$ $\alpha\alpha\alpha\alpha$, vel *num* ego a me ipso loquar. Joh. vii. 17.

§. 153. Dux negationes in eodem commate admittuntur, sed solent plerumque a se invicem dirimi, e. g. $\pi \dots \alpha\pi$, $\alpha\tau\alpha\epsilon \dots \alpha\pi$, $\alpha\epsilon\pi\epsilon\pi \dots \alpha\pi$, $\alpha\tau\alpha\epsilon \alpha\alpha\alpha\alpha\pi$, $\alpha\tau\alpha\epsilon \alpha\pi\iota$, $\alpha\tau\alpha\epsilon \alpha\pi\epsilon\pi$, $\alpha\tau\alpha\epsilon \pi \dots \alpha\pi$, $\alpha\tau\alpha\epsilon \pi\pi\epsilon$, $\alpha\tau\alpha\epsilon \psi\tau\epsilon\alpha\alpha$, quod exempla sequentia illustrabunt; Ezech. xviii. 20. $\pi\tau\theta\alpha\omega\psi \alpha\pi$, $\alpha\alpha \theta\alpha\omega$, non volo. Lit. Basil. §. 251. $\alpha\tau\alpha\epsilon \theta\iota\alpha\alpha\iota \epsilon\pi\theta\alpha\pi \alpha\pi$, neque ad condemnationem. Psalm. MS. pag. 1. $\alpha\epsilon\pi\epsilon\pi \epsilon\pi \epsilon\pi\alpha\pi\omega\alpha\iota \alpha\pi$, ne imputes his hominibus. Hof. iv. 1. $\alpha\tau\alpha\epsilon \alpha\alpha\alpha\alpha\pi \pi\alpha\iota \alpha\tau\alpha\epsilon \alpha\alpha\alpha\alpha\pi \alpha\alpha\tau\epsilon\pi \pi\pi\alpha\tau\tau$, neque misericordia neque cognitio Dei est. Ez. xvi. 4. $\alpha\tau\alpha\epsilon \alpha\pi\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha \alpha\alpha\alpha\alpha$ ($\alpha\alpha$) neque saliverunt te. Matth. x. 5. $\alpha\tau\alpha\epsilon \alpha\pi\epsilon\pi\psi\epsilon \epsilon\theta\alpha\alpha\pi$, neque ingre-

"die Johan. xij. 82. enghen ver eghen, li dinsten hanc, a ka
"car, i ken eghen, s. vopomng man eghen, te manifestave no-
"die sandice: i Joh. i. 9. edexu eghen, mroog, remittec pec-

DE PRÆPOSITIONIBUS.

“ Sahidice quoque εβολ, et cεβολ, εζοτη et cεζοτη, et similia,
“ reperiuntur.

§. 160. Præpositiones, quibuscum verba componuntur (§. 159) vel immediate, vel mediate, interfertis quibusdam vocibus, verba sequuntur, e. g. ἐκεῖ ἐδόνη ἐπεσπερθεῖ, ingreditur in templum ipsius, ab ἱ ἐδόνη, *ingredi*. Malach. iii. 1. ἐτεῖνι παρ ἐδόνη, adducunt ei, ab ἱνι ἐδόνη. Ibid. 3. ἀρετενωλὶ ἡπιστάθ, τηροτ ἐδόνη ἐπιστάθ, εἰσπύκατι πάντα τὰ ἐφθρία εἰς τὸς θισαυρε, ab ὠλὶ ἐδόνη, inferre. Ibid. 10.

“ Sic Sahidice: 1 Joh. i. 9. ἐρεκω ἐβολ ἡπεποθε, remittet pec-
 “ cata, à κω ἐβολ. 3. ἀφοκωνθ παπ ἐβολ, et manifestavit no-
 “ bis. Johan. xix. 82. ἐκωαπακα παπ ἐβολ, si dimittis hunc, a κα
 “ ἐβολ, dimittere.

IX T U T A O

§. 161. Præpositiones duæ vel tres interdum conjunguntur, e. g. ἐ pluribus præpositionibus præponitur, vel postponitur, ἐχεν, ἐρεν, ἐδόνη ἐ, ὑαερενι ἐ. Sic ἐρενι ἐχεν et ἐρενι ἐχω, *super*; ἡδρηι ἡδρηι, *in*. ὑα ἐδόνη ἐ, *in* &c. occurrit. Hinc etiam per alias voces a se dirimi possunt, e. g. εἰ ἐβολ πε θεν πη εταχταθ, ἐτι ἡσαν τὸν καταγεγραμμένον, ubi vox ἐβολ θεν divisa est per verbum πε. Verba cum præpositione composita aliam adhuc præpositionem adsciscere possunt, e. g. Aggai. i. 1. ἀαυερωτεν ἐπῳα ἐχεν πτωοτ, ascendite *super* montes; a verbo ὑε ἐπῳα, ascendere, cum præposit. ἐχεν. Malach. i. 7. ἐρετενι ἐδόνη εἰ παααπερωωοτωι, adducitis *ad* altare meum; ab ἱνι ἐδόνη, adducere, cum præposi-
 “ tione εἰ.

“ Sic Sahidice: ἐρενι ἐ, *in*: εἰ παπ περηι, *in*: εἰ εἰ, *in*:
 “ ἐβολ εἰτοοτ, *ex*: οτεβολ εἰ, ἐβολ εἰ, χιπ ἐβολ εἰ, *ex*,
 “ &c. Etiam dirimuntur, e. g. ποτεβολ εἰ πε εἰ πποτε, non
 “ est ex Deo. 1 Joh. iii. 10. iv. 3, 6. εἰ πε inter ἐβολ et εἰ po-
 “ nitur. Sic εἰ εἰ ἐβολ ἐκκοαεοτ, multi egressi sunt *in* mun-
 “ dum, verbum εἰ ἐβολ cum præpositione ἐ construitur. 1 Joh. iv. 1.
 “ οτενθ πεκρο ἐβολ ἐχ εἰ πεκρο εἰ εἰ, fac apparere faciem tuam
 “ super servum tuum. MS. Paris. 44. col. 183. a verbo οτενθ, ἐβολ,
 “ cum præpositione ἐχ εἰ.

I N D E X
CAPITUM GRAMMATICES.

PARS PRIMA, ETYMOLOGICA.

- C A P. I.** De Literis. §. 1. pag. 1.
II. De Punctis, et Signis Abbreviationis, et Distinctionis. §. 7. p. 9.
III. De Nominibus derivatis et compositis. §. 13. p. 12.
IV. De Articulis. §. 17. p. 15.
V. De Genere Nominum. §. 22. p. 18.
VI. De Pluralibus. §. 27. p. 19.
VII. De Casibus. §. 32. p. 25.
VIII. De Comparatione. §. 38. p. 31.
IX. De Numeralibus. §. 42. p. 33.
X. De Pronominibus. §. 50. p. 36.
XI. De Infixis et Affixis. §. 58. p. 43.
XII. De Adverbiis, Præpositionibus, Conjunctionibus, et Interjectionibus. §. 73. p. 62.
XIII. De Verbo. §. 78. p. 73—112.

PARS SECUNDA, SYNTACTICA.

CAP. I. De Convenientia Nominis cum Nomine. §. 115. pag. 113.

II. De Articulis. §. 120. p. 115.

III. De Numeralibus. §. 124. p. 114.

IV. De Casibus et Regimine. §. 127. p. 119.

V. De Pronominibus, et Affixis. §. 130. p. 121.

VI. De Casibus, quos Verba regunt. §. 138. p. 124.

VII. De Nominibus Locorum et Temporum. §. 142. p. 125.

VIII. De Verbis. §. 145. p. 127.

IX. De Impersonalibus. §. 150. p. 130.

X. De Adverbiis. §. 151. p. 131.

XI. De Præpositionibus. §. 158. p. 133.

XII. De Conjunctionibus. §. 162. p. 135.

XIII. De Interjectionibus. §. 166. p. 136.

INDEX

Literarum, Præformantium, Affixorum, et Vocum Ægyptiarum.

Numeri Paginas indicant.

<p> <i>è</i>, nota Imperativi. 86, 98.
 — præf. 3 per. sing. m. et f. Perf. 83, 90.
 — præf. 3 p. pl. Perf. 83, 91.
 — verba ab initio in compositione admittunt. 77.
 <i>èø</i>, privativis præmittitur. 13.
 <i>èι</i>, præf. 1 p. f. Perf. 83, 89.
 <i>èι</i> verbum, assumit <i>τ</i> ante affixa, 3 p. pl. 51.
 <i>èιπè</i>, præf. 1 f. Fut. II. 84, 94.
 <i>èκ</i>, præf. 2 p. f. m. Perf. 83, 90.
 <i>èκπè</i>, præf. 2 p. m. Fut. II. 84, 94.
 <i>èλι</i>, tolle, tollite. 111.
 — assumit <i>τ</i>, ante affixa. 51.
 <i>èλιοτι</i>, tolle, tollite. 111.
 <i>èεοτ</i>, veni. 111.
 <i>èπ</i>, præf. 1 pl. Perf. 83, 91.
 — <i>non</i>, verbis postponitur. 131.
 — <i>an?</i> verbis præponitur. 131. </p> | <p> <i>èπι</i>, adduc. 111.
 — assumit <i>τ</i>, ante affixa. 51.
 <i>èππè</i>, præf. 1 pl. Fut. II. 85, 96.
 <i>èπε</i>, præf. 2 p. f. f. Perf. 83, 90.
 — præf. 3 pl. Perf. 83, 91.
 <i>èπεπè</i>, præf. 2 p. f. f. Fut. II. 81, 95.
 <i>èπετεπ</i>, præf. 2 pl. Perf. 83, 91.
 <i>èπετεππè</i>, præf. 2 pl. Fut. II. 85, 96.
 <i>èπεε</i>, verbum recipr. 78, 79.
 <i>èρι</i>, fac. 111.
 — assumit <i>τ</i>, ante affixa. 51.
 — præf. imper. in sing. et plur. 99.
 <i>èς</i>, præf. 3 p. f. f. Perf. 83, 90.
 <i>èςπè</i>, præf. 3 sing. f. Fut. II. 85, 95.
 <i>èτ</i>, privativis nom. præfigitur. 13.
 <i>èτετεπ</i>, præf. 2 pl. Perf. 83, 91.
 <i>èτετη</i>, </p> |
|--|--|

- ⲁⲧⲉⲧⲏ, præf. 2 pl. Perf. Sahid. pag. 83, 91.
 ⲁⲧⲱ, privativis nom. præfigitur. 13.
 ⲁⲧⲟⲛⲉ, affixa admittit. 48.
 ⲁⲩ, præf. 3 pl. Perf. 83, 91.
 ⲁⲩ, pro ⲁ ⲟⲩ, in initio vocum. 17.
 ⲁⲩ, pro ⲁⲟⲩ, affix. 3 p. pl. 58, 59.
 ⲁⲩⲛⲁ, præf. 3 pl. Fut. II. 85, 96.
 ⲁⲩ, verbum, assumit ⲧ, ante affixa. 51.
 ⲁⲩ, præf. 3 f. m. Perf. 83, 90.
 ⲁⲩⲛⲁ, præf. 3 f. m. Fut. II. 85, 96.
 ⲁⲩⲟ, affixa admittit. 48, 41.
 ⲁⲩⲏ, affixa admittit. 48.
 ⲁⲩⲛ, numeris horarum præponitur. 35.
 ⲧ, non admittitur in vocibus Ægyptiacis. 5.
 ⲧ, affixum 2 p. f. verborum Sahid. pro k. 85, 95.
 ⲧⲁⲣ, in medio com. ponitur. 135.
 ⲁ, Ægyptii non admittunt. 5.
 ⲉ, nota Comparativi. 31.
 — præf. Infinitivi. 99.
 — Verbis Sahid. in fine adjicitur. 77.
 ⲉⲟⲩⲉ, affixa admittit. 48.
 ⲉⲓ, præf. 1 f. Præf. 82, 87.
 — venire, verbum auxiliare, Sah. 110.
 ⲉⲓⲉ, præf. 1 f. Fut. I. 84, 94.
 ⲉⲓⲉ, ⲉⲓⲉ ⲉⲩⲏⲧⲉ, Sah. ecce. 136.
 ⲉⲓⲛⲁ, præf. 1 f. Fut. II. 84, 94.
 ⲉⲕ, præf. 2 f. Præf. 82, 87.
 ⲉⲕⲉ, præf. 2 f. Fut. I. 84, 94.
 ⲉⲕⲛⲁ, præf. 2 f. Fut. II. 84, 94.
 ⲉⲁⲁ, pro ⲁⲁ, Sah. ante adject. 3.
 — nota Casus, Sahid. 26, 30.
 ⲉⲁⲁⲧⲉ, ⲉⲁⲁⲧⲉ, nota superlativi Sahidica. 32.
 ⲉⲁⲁⲩⲱⲟ, ⲉⲁⲁⲩⲱⲟ, nota superlativi. 32.
 ⲉⲛ, pro ⲏ, Sahid. ante adjectiva. 13.
 — nota Casuum, pro ⲏ. 26, 30.
 — præf. 1 pl. Præf. 82, 87.
 — affix. 1 pl. 53, 54.
 ⲉⲛⲉ, præf. 1 pl. Fut. I. 84, 94.
 ⲉⲛⲛⲁ, præf. 1 pl. Fut. II. 85, 95.
 ⲉⲣⲉ, præf. 2 f. f. Præf. 82, 87.
 — 3 m. et f. Præf. 82, 87.
 — 2 f. f. Fut. I. 84, 94.
 ⲉⲣⲉⲛⲁ, præf. 2 f. m. Fut. II. 85, 95.
 ⲉⲣⲉⲧⲉⲛ, præf. 2 pl. Præf. 82, 87.
 ⲉⲣⲉⲧⲉⲛⲉ, præf. 2 pl. Fut. I. 84, 94.
 ⲉⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁ, præf. 2 pl. Fut. II. 85, 96.
 ⲉⲥ, affixum 3 p. f. f. 57.
 — præf. 3 f. f. Præf. 82, 87.
 ⲉⲥⲉ, præf. 3 f. f. Fut. I. 84, 94.
 ⲉⲥⲛⲁ, præf. 3 f. f. Fut. II. 85, 95.
 ⲉⲧ, format participia. 102.
 ⲉⲧⲩⲉ, Sah. affixa admittit. 48.
 ⲉⲧⲉⲩⲛⲉ, cum affixis. 61.
 ⲉⲩ, contractum ex ⲉ ⲟⲩ. 29.
 — præf. 3 pl. Præf. 82, 88.
 ⲉⲩⲉ, præf. 3 pl. Fut. I. 84, 94.
 ⲉⲩⲛⲁ, præf. 3 pl. Fut. II. 85, 96.
 ⲉⲩ, affixum 3 f. m. 56.
 — præf. 3 f. m. Præf. 82, 87.
 ⲉⲩⲉ,

- eqē, præf. 3 f. m. Fut. I. 84, 94.
 eqnā, præf. 3 f. m. Fut. II. 85, 95.
 e2ne, cum affixis. 61.
 e2ote, nota Comparativi. 31.
 e2ote, nota Compar. Sah. 31.
 ē, non est litera, sed nota Numerica. 5.
 ē, in vocibus peregrinis admittitur. 6.
 ē, ultimæ Syllabæ verborum ante affixa retinetur, sed interdum in e mutatur. 61.
 ē, Dial. Sah. non admittit. 6.
 ē, art. f. determ. Copt. 16.
 ēā. 40.
 ēā2ēā, cum affixis. 52.
 ēwkeē, cum affixis. 52.
 ēpe, format verba hyphilica. 73.
 ī, verba in fine adsciscunt. 77.
 ī est affixum 1 sing. 46, 48, 51, 52, 53.
 ī est affixum 2 per. f. sing. Verb. Copt. 55.
 īc, ecce. 136.
 k, affixum 2 m. sing. 46, 48, 54, 55.
 k, præform. 2 sing. m. Præf. 82, 87.
 ke, in medio com. ponitur. 135.
 knā, præf. 2 f. m. Fut. II. 84, 95.
 kot, verbum recipr. 78.
 ā, nota adjectivorum. 13.
 ā, nota omnium Casuum. 23, 27.
 ā, præformans infinitivi. 99.
 āā, syllabam, verba ab initio admittunt. 77.
 āā, est nota imperativi. 86, 99.
 āā, da, date. 111.
 āā, locus, composita cum āā, 15.
 āāā, composita cum āāā. 15.
 āāpe, præf. 3 f. m. et f. Optat. 98.
 āāpek, præf. 2 f. m. Optat. 97.
 āāpen, præf. 1 pl. Opt. 98.
 āāpee, præf. 3 f. f. Opt. 98.
 āāpeten, præf. 2 pl. Opt. 98.
 āāpeq, præf. 3 f. m. Opt. 97.
 āāpi, præf. 1 f. Opt. 97.
 āāpon, eamus. 111.
 āāpor, præf. 3 pl. Opt. 98.
 āā2, nota numerorum ord. Copt. 34.
 āāēēncā, affixa admittit. 48.
 āāet, præfigitur nom. abstractis. 12, 13.
 āāē2, nota Numerorum ord. Sah. 35.
 āāni, dare, date. 111.
 — assumit 7, ante affixa, 3 pl. 51.
 āāeo, infixa admittit. 46.
 āāēn, non est, Sahid. 111.
 āāeo, affixis jungitur, et pronomina pers. denotat. 37.
 āāēon, non est, non habeo. 111.
 āānīcā, Sah. affixa admittit. 48.
 āāoi, dare, date. 111.
 āāpāpñt, post āāpñt, ita. 132.
 āāpāte, antequam, cum verbis conjungitur. 102, 106.
 āāpe, ne, cum verbis jungitur. 102, 105.
 āāper,

- 𐌲𐌿𐌱𐌰𐌹, præf. negativum imperativi. 99.
 𐌲𐌿𐌱𐌰𐌹 .. 𐌲𐌿, ne. 130.
 𐌲𐌿𐌱𐌰𐌹𐌰, bis positum: sicut, ita. 132.
 𐌲𐌿𐌱𐌰𐌹, accipite. 112.
 𐌱, nota adjectivorum. 13.
 𐌱, nota omnium Casuum. 25.
 𐌱, format adverbia. 67.
 𐌱, nota conjunctivi. 80.
 𐌱, nota infinitivi. 99.
 𐌱, præformans Sahid. 1 pl. Præf. 82, 87.
 𐌱, affixum 1 pl. 46, 48, 51, 53, 54.
 𐌱, *ducere*, assumit 𐌰, ante affixa. 51.
 𐌱, negatio, si 𐌲𐌿 sequatur. 64, 131.
 𐌱𐌲, demonstrativum, pl. 40.
 — præform. 3 f. m. Fut. II. 85, 95.
 — præf. 3 f. f. Fut. II. 85, 95.
 — præf. 3 pl. Fut. II. 85, 96.
 𐌱𐌲𐌰, præf. 1 sing. imperf. 82, 88.
 𐌱𐌲𐌰𐌲 .. 𐌱𐌰, præf. 1 sing. Plusq. 84, 92.
 𐌱𐌲𐌰, præform. 2 m. imperf. 82, 88.
 𐌱𐌲𐌰𐌲, præform. 2 sing. Plusq. 84, 92.
 𐌱𐌲𐌰, præform. 1 plur. imperf. 83, 89.
 𐌱𐌲𐌰𐌲, præf. 1 plur. Plusq. 84, 92.
 𐌱𐌲𐌰𐌹, præf. 2 sing. f. Imperf. ——— 3 sing. f. ———
 ——— 3 f. mas. ———
 ——— 3 plur. ———
 82, 83, 88, 89.
 𐌱𐌲𐌰𐌲, præf. 3 sing. Plusquam. 84, 92.
 𐌱𐌲𐌰𐌲𐌰, præf. 2 plur. imperf. 83, 89.
 𐌱𐌲𐌰𐌲𐌰𐌲, præf. 2 pl. Plusq. 84, 92.
 𐌱𐌲𐌰, præform. 3 sing. f. imperf. 83, 88.
 𐌱𐌲𐌰𐌲, præform. 3 f. f. Plusq. 84, 92.
 𐌱𐌲𐌰, præform. 3 pl. imperf. 83, 89.
 — illis, Sahid. 39.
 𐌱𐌲𐌰𐌲, præf. 3 pl. Plusq. 84, 93.
 𐌱𐌲𐌰, præform. 3 sing. m. imperf. 82, 88.
 𐌱𐌲𐌰 .. 𐌱𐌰, erat. 89.
 𐌱𐌲𐌰𐌲, præform. 3 sing. Plusq. 84, 92.
 𐌱𐌲𐌰𐌲𐌰, salvare, cum affixis. 52. et seq.
 𐌱𐌲𐌰, præform. 2 m. imperf. Sah. 82, 88.
 𐌱𐌲𐌰𐌲, præform. 2 f. m. Fut. I. Sah. 84, 95.
 𐌱𐌰, sunt. 112.
 𐌱𐌰, artic. pl. determinatus, Sah. 16.
 𐌱𐌰 𐌲𐌰, præform. 1 sing. Plusq. 84, 92.
 𐌱𐌰 𐌲𐌰 .. 𐌱𐌰, præform. 1 plur. Plusquam. 84, 92.
 𐌱𐌰 𐌲 .. 𐌱𐌰, præform. 3 f. et pl. Plusq. 84, 92.
 𐌱𐌰 𐌲𐌰𐌲𐌰𐌰 .. 𐌱𐌰, præform. 2 pl. Plusq. 84, 93.
 𐌱𐌰𐌲𐌰, 𐌱𐌰, præf. 3 pl. Plusquam. 94, 93.
 𐌱𐌰 𐌲𐌰 .. 𐌱𐌰, præform. 3 f. m. Plusq. 84, 92.
 𐌱𐌰𐌰,

- πε, præform. Sah. 1 sing. imperf. 82, 88.
 πειπα, præform. 1 sing. Plusq. Sahid. 84, 92.
 πεε, præp. affixa admittit. 48.
 πεπ, artic. pl. det. 16, 17.
 πεπ, præform. 1 pl. imperf. Sah. 83, 89.
 πε...πε, erat, erant. 89, 112.
 περε, præform. 2 sing. f. Imperf. ——— 3 f. maf. ———
 ——— 3 sing. f. ———
 ——— 3 plur. ———
 Sahid. 82, 83, 88, 89.
 περεπα, præform. 3 sing. Plusq. Sahid. 84, 92.
 περετπ, præform. 2 pl. imperf. Sahid. 83, 89.
 πεс, præform. 3 sing. f. imperf. Sahid. 83, 88.
 πε...τε, erat. f. 89.
 πετ, artic. pl. det. Sahid. 16.
 πετ, præform. 3 pl. imperf. Sah. 83, 89.
 πεс, пс, пе ес, præform. 3 f. m. imperf. Sah. 82, 88.
 пноτ, venire, verb. auxil. 110.
 πθε, pro πτρε, ita. Sah. 132.
 ππ, artic. pl. det. 16.
 πκωβ, jungitur Numeralibus. 36.
 πα, Sahid. cum, affixa admittit. 49.
 πα, artic. pl. det. Sahid. 17.
 πα, artic. pl. det. Sahid. 17.
 παπε, ne, cum verbis. 102, 104.
 παρρε, servare, cum affixis. 52.
 παс, post, cum affixis. 49.
 πт, πτε, πт, nota Conjunct. 80, 81, 102, 103.
 πτε, nota Genitivi. 28.
 πτε, a, præpositio. 69.
 πтере, dum, Sahid. 108.
 προτο, nota Comparat. 31.
 πхе, nota Nominat. 28.
 πσι, nota Nom. Sahid. 28.
 ο, esse, Sahid. verb. aux. 110.
 ο finale verborum Coptic. ante aff. 3 pl. in ω mutatur. 52, 58.
 οι, esse, verb. aux. Copt. 110.
 ολ, tollere, assumit τ, ante affix. 3 pl. 51.
 οο, Sahid. pro ω. 7.
 οτ, art. indet. sing. 17.
 οτ, art. indet. f. cum nominibus coalescit. 17.
 οτ, verba ab initio admittunt. 77.
 οτ, affix. 3 pl. 47, 48, 57, 58.
 οτρεε, cum affixis. 52.
 οτρεε, cum affixis. 52.
 οτρε, præp. affixa admittit. 49.
 οτρε, negationibus præponitur. 131.
 οπα, præform. 3 plur. Fut. II. 85, 96.
 οτοι, v. 136.
 οτον, est, habeo. 112.
 ——— aliquis. 42.
 οτοз, et, sæpe omittitur. 135.
 οтте, inter, affixa admittit. 50.
 οτωτес, verb. cum affix. 52.
 οτωуβ, verbum, cum affix. 52.
 з, Ægyptiis est кс. 6.
 π loco φ ponitur, Sahid. 7.
 π, articulus m. det. 15.
 πα, dem. m. Sing. 40.
 пе, art. m. det. Sahid. 16.
 пе, sum, es, est. 112.

- ne, imperfecto additur. 89.
 nexe, dixit, et reliquæ perf. 112.
 ni, artic. det. m. 15.
 noone, elidit e ante affix. 3 plur. 59.
 pa.n, verbum, cum affix. 61.
 pa.ue, elidit e ante aff. 3 pl. 59.
 pe.æ, gentilitia format. 13.
 pec, format nomina concreta. 13.
 pe.æ, gentilitia format, Sah. 13.
 po, cum affixis, pronomina perf. denotat. 37.
 po.ue.æ, verbum, cum aff. 52.
 c, præform. 3 f. f. Præf. 82, 87.
 c, affix. 3 f. f. 47, 48, 57.
 cæ, format nom. concr. 73.
 cæ.oto, affixa admittit. 50.
 cæ.æ.æ, cum affixis. 52.
 ce, præform. 3 sing. f. Præfent. 3 plur. 82, 87.
 ce.æ, præform. 3 plur. Fut. II. 85, 96.
 ce.æ, præform. 3 sing. f. Fut. II. 85, 95.
 co.n, ꝑco.n, numeralibus jungitur. 36.
 co.æ, affix. Sah. 3 pl. 59.
 co.æ, numeris dierum præmittitur. 35.
 co.ue.æ } cum affixis. 52.
 co.ue.æ }
 co.ue.æ } cum affixis. 52.
 co.ue.æ }
 T, artic. f. determ. 16.
 T, affix. 1 sing. 46, 48, 51, 53.
 T, verba ab initio, et ad finem admittunt. 77.
 Ta, dem. sing. f. 40.
 Ta, præform. 1 sing. Fut. III. 85, 96.
 Ta.ue.n, præform. 1 pl. Fut. III. 97.
 Ta.ue.ue.n, præform. 2 plur. Fut. III. 97.
 Ta.ue.pec, præform. 3 f. m. Fut. III. 97.
 Ta.ue.æ, præform. 3 pl. Fut. III. 97.
 Ta.ue.æ.æ, Sahid. cum aff. 52.
 Te, artic. f. sing. Sahid. 16.
 Te, affix. 2 f. sing. Sah. 47, 55.
 Te, præform. 2 sing. f. Præf. 82, 87.
 Te, sum, es, est. f. 112.
 Te, imperfecto f. ad finem additur. 89.
 Te.n, affix. 2 pl. verb. 46, 55.
 Te.n, interdum affix. 1 pl. verb. 54.
 Te.n, præform. 1 pl. Præf. 82, 87.
 Te.ue.æ, præform. 1 pl. Fut. II. 85, 96.
 Te.ue.æ, præform. 2 f. sing. Fut. III. 97.
 Te.ue.ue.n, præform. 2 plur. Præf. 82, 88.
 Te.ue.ue.æ, præform. 2 pl. Fut. II. 85, 96.
 Te.ue.ue.æ, præf. Sahid. 2 plur. Præf. 82, 88.
 Te.ue.ue.æ, præform. 2 pl. Fut. II. Sahid. 85, 96.

THI,

- THI**, dare, assumit **T**, ante affix. 3 plur. 51.
THP, cum affixis. 47.
THETH, Sahid. affix. 2 plur. 47, 48, 51, 56.
TH, affix. 2 pl. Sahid. 47, 51.
TH, interdum affix. 1 pl. Sah. 54.
TH, præform. 1 pl. Præsent. 82, 87.
THNA, præform. 1 plur. Fut. II. Sahid. 85, 96.
TOOT, Sahid. cum affix. denotat pronomina perf. 38.
TOT, cum aff. denotat. pron. perf. 38.
TOBT, cum affixis. 52.
TPE, format verba Hiph. Sah. 74.
TWH, **TEN**, **TWOTH**, ejus conjugatio. 79.
T, ab **T** voces Ægypt. non exorduntur. 7.
Φ, artic. m. determ. 15.
Φ, Sahidice non adhibetur. 7.
ΦA, dem. maf. sing. 40.
ΦAC, assumit **T**, ante affix. 3 plur. 51.
Χ, præform. 2 sing. m. Præsent. 82, 87.
Χ, Sahidice non admittitur. 7.
ΧAETHA, Herodoti est **ACHA**. 9.
ΧAPWH, Charon. 14.
ΧNA, præform. 2 f. m. Fut. II. 84, 95.
ω, nota Vocativi. 29.
ω, ad finem verborum in **o** mutatur, vel retinetur. 59, 60, 61.
ωPEB, cum affixis. 52.
ωWEA, cum affixis. 52.
ω, est **ω** Hebræorum. 7.
ω, post præform. verb. admittitur. 109.
ωAI, præform. 1 f. Perf. 83, 89.
ωAK, præform. 2 sing. m. Perf. 83, 90.
ωAPE, præform. 2 sing. f. Perf. 83, 90.
ω 3 sing. m. Perf. 83, 90.
ω 3 sing. f. Perf. 83, 90.
ω 3 plur. Perfect. 83, 91.
ωAPETHEN, præform. 2 pl. Perf. 83, 91.
ωAC, præform. 3 sing. f. Perfect. 83, 90.
ωATE, **ωANTE**, donec. 102, 107.
ωAT, præform. 3 plur. Perfect. 83, 91.
ωAQ, præform. 3 sing. Perfect. 83, 90.
ωE, ire, ejus conjugatio. 79, 80.
ωOT, intensiorem notat. 13.
ωOTωOT, gloriari, verb. recipr. 78, 79.
ωTEA, negatio, cum **OTAE** conjungitur. 131, 135.
ωAN, recipere, verb. recipr. 78, 79.
ωWNE, esse, verb. aux. Sah. 110.
ωWNI, esse, verb. aux. 110.
Q, præform. 3 f. m. Præf. 82, 87.
Q, præform. 3 f. m. Perf. 83, 90.
T
Q, affixum

- q, affixum 3 f. m. 47, 48, 56.
 q, portare, assumit τ, ante affixa.
 51.
 qnα, præform. 3 sing. m. Fut. II.
 85, 95.
 ϑ, Sahid. non admittitur. 8.
 ϑen, instrumentum notat. 125.
 ϑHT, cum affixis, denotat. pron.
 perf. 38.
 ϑωTEK, cum affixis. 52.
 ϑ, pro Spiritu aspero ponitur. 8.
 ϑαn, artic. plur. indet. 17.
 ϑen et ϑn, artic. plur. indetermin.
 Sahid. 17.
 ϑHΠE IC, ecce. 136.
 ϑHT, cum affixis, pron. perf. de-
 notat. 38.
 ϑHT, cor, quomodo affixa admit-
 tit. 47.
 ϑi, assumit τ, ante affixa. 51.
 ϑITα et ϑITn. 17.
 ϑω, ϑωT, affixa admittit. 50.
 ϑn, præpos. Sahid. instrumentum
 notat. 125.
 ϑpα, cum affixis, notat pron. perf.
 38.
 ϑω, affixa admittit. 50.
 ϑωλεα, rapere, cum affixis. 52.
 ϑωTα, Sahid. occidere, cum af-
 fixis. 52.
 x, ejus pronuntiatio. 8.
 xαc, assumit τ, ante affixa. 51.
 xαϑα, Sahid. cum affix. 52.
 xe, amplius. 132.
 xe, quia. 72, 135.
 xi, assumit τ, ante affixa. 51.
 xin, nominibus præmittitur. 14.
 — nota Gerundii. 100.
 xo, dicere, assumit τ, ante affix.
 3 plur. 51.
 xp, numeris horarum Sahid. præ-
 ponitur. 35.
 xω, cum affixis, notat pron. perf.
 38.
 xωκεα et xωκεα, cum aff. 52.
 ϝ, ejus pronuntiatio. 8.
 ϝαϑα, cum affixis. 52.
 ϝe, amplius. 132.
 ϝi, accipere, assumit τ, ante af-
 fixa.
 ϝn, Sahid. format nomina, actio-
 nem notantia. 14.
 ϝn, verbum, assumit τ, ante affixa.
 51.
 ϝoolε, elidit e, ante aff. 3 pl. 59.
 †, est τi. 8.
 †, artic. f. sing. determ. 16.
 †, affix. 2 sing. f. 46, 48, 55.
 †, præform. 1 f. Præf. 82, 87.
 †nα, præform. 1 sing. Fut. II.
 84, 94.
 ‡ est nc. 8.

Index Rerum, Numeri Paginas indicant.

- Abbreviationis signa. Pag. 11.
 Abundantia verba. 75, 77.
 Accusativus e præpositione agnos-
 citur. 29.
 Adjectivorum Syntaxis. 113.
 Adverbia ordine Alph. 62, 87.
 — a substantivis etiam for-
 mantur. 67.
 — per Præp. et Subst. ex-
 primuntur, et per participia. 68.
 — repetuntur. 133.
 — Syntaxis eorum. 131.
 Affixa Copt. 46.
 — Sahid. 47.
 — adjectivis adjiciuntur. 47.
 — Schema eorum. 47.
 — particularum. 48.
 — verborum. 51.
 Articulus determinatus et indeter-
 minatus. 15, 16.
 Articulorum Syntaxis. 115.
 Casus nominum. 25.
 — e constructione et nexu dig-
 noscendi. 31.
 — qui a verbis regantur. 124.
 — Syntaxis eorum. 119.
 Comparatio nominum. 31.
 Composita nomina. 15.
 Conjunctiones ord. Alphab. 71.
 — Syntaxis earum. 135.
 Conjunctivi exempla. 80, 81.
 Conjugatio est unica. 73.
 La Croze. 5, 14.
 Derivata. 12.
 Distinctionis signa. 12.
 Dualis non est in Nomin. et verb.
 24, 73.
 Futuri I^{mi} exempla. 94.
 — II^{di} — 94.
 — III^{ti} — 96.
 Geminantia radicales Verba. 74.
 Genus nominum. 18.
 — neutrum non datur. 18, 73.
 — commune. 18.
 — adjectivorum. 19.
 — participiorum. 19.
 Gerundiorum exempla. 99.
 Hyphilica conjugatio. 73.
 Jablonski. 4, 5, 7, 8, 10, 15.
 Imperativi exempla. 98.
 Imperfectum Indic. 88.
 Impersonalia. 77.
 — eorum Syntaxis. 130.
 Infinitivi exempla. 99.
 Infixa Coptica. 43, 45.
 — Sahidica. 45, 46.
 Infixa vocativo sæpe adduntur. 30.
 Instrumentum per præposit. Gen
 et 2^{ti} denotatur. 125.
 Interjectiones 73. earum Synt. 136.
 Linea superna. 9.
 Literarum Ægyptiacarum
 — nomina. 1—8.
 — ordo. 4.
 — numerus. 4.
 — potestas. 4—8.
 Literæ Sahid. et Coptic. non diffe-
 runt. 4.
 Modi verborum permutantur quan-
 doque. 128.
 Modus conjunctivus. 80, 81.
 Negationes duæ concurrere pos-
 sunt. 131.
 Negationes interrogationem expri-
 munt. 132.
 Neutrum genus nomina et verba
 non habent. 18, 73.
 Nomina locorum. 125.
 — temporum. 125.
 Numeralia

- Numeralia. 33.
 ——— adverbialia. 36.
 ——— distributiva. 36.
 ——— Syntaxis eorum. 117.
 Numeri cardinales. 33.
 ——— distributivi. 36.
 ——— ordinales. 34.
 Optativi exempla. 97.
 Paradigma verborum. 82.
 Participiorum terminatio. 100.
 ——— exempla. 100, 102.
 Participium præsens. 101.
 ——— non differt a Præf. indic. 101.
 Participium activum, passiv. 102.
 Passivum. 74, 75.
 Perfecti Indic. exempla. 89.
 Pluralis numerus. 19.
 Pluralia adjectivorum. 24.
 ——— terminationem in pl. mutant. 20—23.
 Plusquamperfecti exempla. 91—93.
 Præpositiones ord. Alphab. 68, 71.
 ——— verbis postponuntur. 78.
 ——— regunt accus. vel abl. 133.
 ——— multæ compositæ sunt. 133.
 ——— compositas Genitivus sequi potest. 133.
 ——— Syntaxis earum. 133.
 Præsentis indicat. exempla. 87.
 Primitiva. 12.
 Pronomina. 36—42.
 ——— demonstrativa. 40.
 ——— interrogativa. 41.
 Pronomina personalia. 36.
 ——— personalia per varias particulas, affixis junctas, denotantur. 36, 37.
 ——— possessiva. 39.
 ——— reciproca. 42.
 ——— reciproca per affixa denotantur. 42.
 ——— relativa. 41.
 ——— vaga. 42.
 ——— Syntaxis eorum. 121.
 Pronuntiatio hodierna Copt. 3.
 Punctum supernum. 9.
 Puncta bina super i. 11.
 Regimen. 120.
 Substantiva masc. et fæm. 14.
 ——— Syntaxis eorum. 113.
 Superlativus gradus. 32.
 Syntactica pars Grammatices. 113. et seq.
 Tempora verborum interdum commutantur. 127.
 Verba. 75 et seq.
 ——— abundantia. 75—77.
 ——— anomala. 111.
 ——— composita. 77.
 ——— impersonalia. 77.
 ——— reciproca. 78, 79.
 ——— regunt sequens verbum in Infinitivo. 127.
 ——— Syntaxis eorum. 127.
 Vocales verborum sæpius permutantur. 75, 76.
 ——— ratio hujus mutationis. 77.

P. S. Dissertationem de Nummo, literis Copticis et Phœniciis in averſa parte inſcripto, Grammaticæ huic præmittendam, Eruditiffimus JOHANNES SWINTON, S. T. P. non abſolvit; totum fere biennium morbo, ac tandem morte, præpeditus. Correx-
 rexit tamen adhuc, licet vires languescerent, hanc Grammaticam Ægyptiacam. Quæ interea in eam irreperunt vitia, et quos in Lexico La Crozii Ægyptiaco, Oxonii typis nuper edito, deprehendi errores; Lectoribus hic indico.

Corrigenda in Lexico.

Pag.	sub voce	scriptum	lege
1.	αγω, αγω	αγω	
3.	αλδωοτ, scribitur	lege scribendum	
16.	εατοπ, εισερχομαι	l. καταλυσαι ingredi divertere	
31.	κε, κε, εις	l. κε, es	
46.	εετοπνιβ, post vocem πχς	adde ερζωβοταεετοπνιβ, ιερευγυντα.	
71.	οτω, Marc. xiv. 41.	post ασι adde πχε ττοποτ	
74.	παβοα, Dikinionensis	l. Pachomius Dikinonienfis.	
83.	ρεφττεπαι. Tit. i. 11.	l. Tit. i. 7.	
94.	εεοτ. MS. p. 17.	l. MS. Num. 17.	
96.	con, τπcon	l. τπcon	
ibid.	con, τπcon	l. τπcon	
117.	ωεε, διοεε	l. δωεε	
119.	ωεε, θηπ	l. θηπ	
124.	υε, υεεαφαροτ	l. υεεαφαροτ	
125.	υεεα, quæ hic posita sunt	ea refer ad vocem υεεαωαβ	
129.	υεεε, πωυεεε	l. πωυεεε	
131.	υπε, πε	l. π	
136.	υωιτ, υωιτ	l. υωιτ	
	εεπεοε	εεπεοε	
137.	υωλτ, π	l. π	
144.	l. i. Lev. xxii.	l. Lev. xxiii.	
151.	ζαπ, τποβ	l. φποβ	
158.	ζοττ, πιζοττ	l. πιζοττ	
164.	χεεεαωε	l. χεεεαωε	
169.	χφε, πιχρο	l. πιχφο	
179.	τ, ego, εαρεεεπ	l. εαρεεεπ	
184.	βωκ, επεεετ	l. επεεετ	
185.	θαβεεε, exemplis	l. et exemplis	
188.	πθε, ζετ	l. ζε, τ	
194.	ζηητε, ζηητε	l. ζηητε	

Corrigenda in Grammatica.

Pag.	lin.	scriptum	lege
5.	6.	χελλοα	χελλοα
8.	8.	Gen. xlvii. 27. χεεεα	pro γεεεα l. Num. vii. 42, 47. παγοτηλ et παχοτηλ
9.	11.	εε	l. εε
—	14.	τφιστοε	l. τφιστοε
11.	2.	εποκ, ενωκ. Gen. v. 15.	l. επωκ, ενωκ. Gen. v. 23.
11.	5.	εεεπ	l. εεεπ et sic in sequentibus.
11.	30.	ιεε	l. ιεε
—	35.	πκ	l. κ
12.	3.	εεεεεεεε	l. εεεεεεεε
13.	1.	εεεεεεεε	l. εεεεεεεε
—	9.	εεεεεεεε	conjunge et lege εεεεεεεε
—	15.	εεεεεεεε	l. a πεεεεεεεε
—	16.	εεεεεεεε	l. εεεεεεεε
—	17.	εεεεεεεε	l. εεεεεεεε
—	—	εεεεεεεε	l. εεεεεεεε
14.	20.	εεεεεεεε	l. εεεεεεεε
—	24.	εεεεεεεε	l. εεεεεεεε
—	25.	εεεεεεεε	l. εεεεεεεε
17.	10.	εεεεεεεε	l. εεεεεεεε vel εεεεεεεε
—	—	εεεεεεεε	l. εεεεεεεε
—	11.	εεεεεεεε	l. εεεεεεεε
—	13.	post εεεεεεεε	adde: et εεεεεεεε in εεεεεεεε
—	25.	post εεεεεεεε	adde: Jes. i. 3, asinus novit.
19.	7.	Marc. xiii. 47.	l. Matth. xiii. 44. sagenæ, et quæ congregat.
20.	13.	εεεεεεεε	l. εεεεεεεε
21.	10.	repetitur	l. reperitur

Corrigenda in Grammatica.

92..

Corrigenda in Grammatica.

Pag. lin.

92. 11. παπαερ απερχεσθε /

παπαερ απαχεσθε

93. antepenult. πεπαστος /

πεπαστος

96. 2. Sah. παπαπα / Sic

MS. sed lege παπα-

παπα

— ult. Joh. xviii. 39. adde Sahid.

male legit, αλλω, per-

dam.

98. 26. Infinitivus / Imperativus

104. 13. 3 f. fam. παπερπερ

/ παπερπερ

106. 29. 3 f. f. παπα / παπα

— antep. πεπνο / πεπνο

109. 7. §. 93. / §. 94.

— 14. apponebant / oppone-

bant

— 34. παπαπαπα / παπα-

παπαπα

111. 29. παπαπαπα / πα-

παπαπαπα

Pag. lin.

113. §. 115. l. 4. παπαοστηρ

divide: παπαοσ τηρ

114. 5. παπεσπη divide: πα

πεσπη

116. §. 122. l. 7. παπακωρος,

divide: παπα ιακωρος

121. 13. Copt. / Sahid.

— 15. παπε / παπε

— 17. Matth. xviii. 20. / 28.

— §. 130. l. 4. εματον / εματον

125. §. 140. l. 4. persecutemur /

persecutemur

128. 4. Copt. / Sahid.

— 15. quia perde eos / perdes

— 4. a fine. παπαλη / πα-

παλη

129. 21. παπαπα / παπα-

παπα

130. 27. επεχε dele

F I N I S.

1. Einleitung	1
2. Die Geschichte der Münzen	2
3. Die Münzen der Römer	3
4. Die Münzen der Byzantiner	4
5. Die Münzen der Araber	5
6. Die Münzen der Osmanen	6
7. Die Münzen der Perser	7
8. Die Münzen der Indier	8
9. Die Münzen der Chinesen	9
10. Die Münzen der Japaner	10
11. Die Münzen der Amerikaner	11
12. Die Münzen der Europäer	12
13. Die Münzen der Russen	13
14. Die Münzen der Türken	14
15. Die Münzen der Perser	15
16. Die Münzen der Indier	16
17. Die Münzen der Chinesen	17
18. Die Münzen der Japaner	18
19. Die Münzen der Amerikaner	19
20. Die Münzen der Europäer	20

